

CETURTDIENA, 2009. GADA 26. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Revīzijas palātas 2008. gada pārskata iesniegšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Revīzijas palātas gada pārskata iesniegšana.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, *Revīzijas palātas priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, dāmas un kungi, man ir liels gods izmantot šo iespēju šodien piedalīties jūsu debatēs par Eiropas Kopienas Revīzijas palātas 2008. finanšu gada pārskatu par budžeta izpildi, kuru jums, priekšsēdētāja kungs, un Budžeta kontroles komisijai es iesniedzu jau 10. novembrī.

Šajā gada pārskatā mēs sniedzām četrus būtiskus vēstījumus.

Vispirms jāsaka, ka jau otro gadu pēc kārtas Revīzijas palāta attiecībā uz pārskatiem sniedz atzinumu bez piezīmēm. Tā secina, ka pārskati visos būtiskajos aspektos godīgi atspoguļo Eiropas Savienības finanšu stāvokli, rezultātus un naudas plūsmas uz gada beigām. Citiem vārdiem sakot, 2008. gada galīgie pārskati sniedz patiesu un godīgu priekšstatu, taču pienācīga uzmanība ir jāpievērš vairāku Komisijas ģenerāldirektorātu sistēmu trūkumu novēršanai.

Otrais būtiskākais vēstījums attiecībā uz veikto darījumu likumību un pareizību ir tāds, ka kopumā pēdējos gados pārkāpumu līmenis ir pazeminājies. Tomēr dažās jomās pārkāpumu līmenis ir saglabājies pārāk augsts.

Tāpat kā iepriekšējos gados, arī attiecībā uz 2008. gadu Revīzijas palāta sniedz atzinumu bez piezīmēm par ieņēmumu un saistību sadaļu. Taču maksājumu jomā kopējā situācija joprojām nav viennozīmīga.

Attiecībā uz administratīvajiem un citiem izdevumiem Revīzijas palāta, tāpat kā iepriekšējos gados, sniedz atzinumu bez piezīmēm. Revīzijas palāta sniedz atzinumu bez piezīmēm arī attiecībā uz politikas grupu „Izglītība un pilsoniskums”, secinot, ka kļūdu īpatsvars ir kļuvis mazāks par 2 %. Šāds rezultāts ir panākts, galvenokārt pateicoties lielajai avansa maksājumu daļai 2008. gadā, kas rada mazāku kļūdu risku salīdzinājumā ar starpposma maksājumiem un galīgajiem maksājumiem. Taču sistēmas šajā jomā joprojām tiek vērtētas kā tikai daļēji efektīvas.

Attiecībā uz politikas grupu „Lauksaimniecība un dabas resursi” Revīzijas palāta secina, ka, izņemot lauku attīstības jomu, maksājumi visos būtiskajos aspektos bija likumīgi un pareizi. Šī ir pirmā reize, kad Revīzijas palāta sniedz atzinumu ar piezīmēm, nevis negatīvu atzinumu. Kopējais kļūdu īpatsvars šajā politikas grupā ir mazāks par 2 %, proti, ir samazinājies salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem. Lauku attīstības jomas uzraudzības un kontroles sistēmu trūkumi lielā mērā bija iemesls tam, ka Revīzijas palāta kopumā šīs sistēmas novērtēja kā tikai daļēji efektīvas.

Revīzijas palāta sniedz atzinumu ar piezīmēm arī par politikas grupu „Ekonomika un finanses”, ņemot vērā kļūdas, kas konstatētas darījumos saistībā ar „Sesto pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai”.

Politikas grupām „Kohēzija”, „Pētniecība, enerģētika un transports” un „Ārējais atbalsts, attīstība un paplašināšanās” Revīzijas palāta joprojām sniedz negatīvus atzinumus, secinot, ka pieļautas būtiskas kļūdas, lai arī dažādās pakāpēs.

„Kohēzija” joprojām ir viena no tām politikas grupām, kurā tiek pieļauts visvairāk kļūdu. Revīzijas palāta lēš, ka 2008. gadā vismaz 11 % no kopējās atlīdzinātās summas 24,8 miljardu eiro apmērā par 2000.–2006. gada plānošanas periodu nevajadzēja atlīdzināt.

Komisija apgalvoja, ka korekcijas un atmaksāšanas mehānismi mazina kļūdu sekas. Taču Revīzijas palāta uzskata, ka dalībvalstis sniedz nepilnīgu un neuzticamu informāciju par finanšu korekcijām, kas ir šāda apgalvojuma pamatā. Un Revīzijas palāta konstatēja gadījumus, kad dalībvalstis aizstāja Komisijas noraidītos neattaisnotos izdevumus ar izdevumiem, kas arī bija neattaisnoti.

Attiecībā uz 2007.–2013. gada plānošanas periodu jāsaka, ka gandrīz visi maksājumi ir iepriekšēja finansējuma maksājumi, kuriem ir izvirzīti salīdzinoši maz priekšnosacījumi. Tāpēc ir pārāgrī spriest par to, vai noteikumu un sistēmu izmaiņas ir samazinājušas kļūdu īpatsvaru. Taču kavēšanās saistībā ar dalībvalstu sistēmu aprakstu, atbilstības novērtējumu un revīzijas stratēģiju apstiprināšanu ir palēninājusi budžeta īstenošanu un var palielināt risku, ka kontroles sistēmas nenovērs vai neatklāj kļūdas uzsākšanas posmā.

Lai gan joprojām ir vērojams augsts kļūdu īpatsvars politikas grupā „Pētniecība, enerģētika un transports”, Komisijas veiktie pasākumi situācijas uzlabošanai ir veicinājuši tā pazemināšanos. Tomēr juridiskās prasības joprojām ir sarežģītas, un kontroles sistēmas joprojām ir tikai daļēji efektīvas.

Arī maksājumus politikas grupā „Ārējais atbalsts, attīstība un paplašināšanās” būtiski ietekmē kļūdas, un trūkumi ārējā atbalsta un attīstības palīdzības jomā galvenokārt ir vērojami īstenošanas iestāžu un delegāciju līmenī.

Kopumā var secināt, ka kļūdu īpatsvars pazeminās, bet tiesiskais regulējums joprojām ir sarežģīts, un dažās kontroles sistēmās problēmas saglabājas. Tāpēc, lai vēl vairāk samazinātu nelikumīgu maksājumu īpatsvaru, būs jāturpina uzlabot uzraudzības un kontroles sistēmas un attiecīgos gadījumos jāvienkāršo noteikumi un regulējums.

Trešais būtiskākais gada pārskatā sniegtais vēstījums ir par to, ka paliek spēkā Revīzijas palātas iepriekšējos gados sniegtie ieteikumi uzlabot uzraudzības un kontroles sistēmas, jo attiecīgie pasākumi ir daļa no pašlaik īstenotā procesa, un paies zināms laiks, līdz varēs izdarīt secinājumus par to efektivitāti.

Prioritārs uzdevums joprojām ir novērst konkrētos Revīzijas palātas konstatētos trūkumus jomās, kurās ir visvairāk problēmu un no kurām vairākas es jau minēju.

Nemot vērā to, ka tuvojas 2000.–2006. plānošanas perioda beigas, turpmāk īpaša uzmanība ir jāpievērš arī finanšu korekcijas un atmaksāšanas mehānismiem.

Turklāt Komisijai ir jāturpina uzraudzīt sistēmu efektivitāti un jānosaka jomas, kurās ir iespējams paveikt vairāk, izmantojot esošās izdevumu kontroles sistēmas, vai attiecībā uz kurām būtu jāizvērtē iespēja pārskatīt attiecīgās programmas vai shēmas.

Attiecībā uz šādām pārskatīšanām likumdošanas iestādēm un Komisijai ir jāapsver iespēja noteikt nenovērsto pārkāpumu riska līmeni sistēmā, proti, pieļaujamo kļūdas risku, nevis veicamo pārbaužu biežumu, kā tas notiek pašlaik.

Taču pastāv robeža, līdz kādai iespējams samazināt pārkāpumu līmeni ar uzraudzības un kontroles sistēmu efektivitātes uzlabojumiem.

Šai sakarībā minēju ceturto un pēdējo būtiskāko šā gada pārskata vēstījumu. Lai panāktu būtisku un ilgtspējīgu nelikumīgo maksājumu īpatsvara samazinājumu nākotnē, vienkāršošana saglabājas kā prioritārs uzdevums. Revīzijas palāta ir secinājusi, ka pārāk augsts kļūdu īpatsvars ir tajās jomās, kurās ir sarežģītas un neskaidras juridiskās prasības, piemēram, atbilstības noteikumi. Kā piemērs jomai, kurā jau īstenoti vērā ņemami centieni, lai vienkāršotu izdevumu shēmas, ir lauksaimniecība — joma, kurā Revīzijas palāta konstatējusi vislielākos uzlabojumus.

Revīzijas palāta arī uzskata, ka efektīvi noteikumi un regulējums, kas ir skaidri interpretējams un vienkārši piemērojams, samazina ne tikai kļūdu risku, bet arī kontroles izmaksas.

Taču vienkāršošana ir jāveic piesardzīgi, lai rastu atbilstīgu līdzsvaru starp vienkāršošanu un politikas mērķu noteikšanu, izvairoties no neparedzētas blakus ietekmes, piemēram, tā, ka izdevumu mērķi kļūst mazāk konkrēti.

Turklāt, kā jau Revīzijas palāta ir uzsvērusi, pārskatot vai grozot noteikumus attiecībā uz Eiropas Savienības finansējuma izlietojumu, vienkāršošana ir jāveic, ievērojot mērķu skaidrības, ticamības, pārredzamības un pārskatatbildības principus. Gaidāmie priekšlikumi finanšu regulējuma pārskatīšanai, jaunā finanšu sistēma un reformētais budžets nodrošinās iespēju to darīt, īstenojot jaunās Komisijas mandātu.

Arī Lisabonas līguma stāšanās spēkā ieviesīs izmaiņas Eiropas Savienības finansējuma pārvaldībā un tā izlietojuma kontrolē, stiprinot šā Parlamenta lomu. Šīs izmaiņas būtiski ietekmēs Revīzijas palātas darbu, un tām būtu jānostiprina pārskatatbildība un pārredzamība, tādējādi veicinot pilsoņu uzticēšanos un ticību Eiropas Savienības iestādēm.

Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, šis ir nozīmīgs Eiropas Savienības atjaunošanas laiks, un plānotās reformas nodrošina lielisku iespēju vēl vairāk uzlabot Eiropas Savienības finanšu pārvaldību. Taču atjaunošanas un reformu laikā ir būtiski ņemt vērā arī senāk gūtās mācības. Es uzskatu, ka Revīzijas palātai ir liela nozīme šādos apstākļos, jo tā sniedz ziņojumus un atzinumus, kuros ne tikai noteiktas esošās problēmas, bet arī sniegti ieteikumi nākotnei. Tāpēc Revīzijas palāta kopā ar tās partneriestādēm vēlas turpināt darbu, lai pēc iespējas labāk izmantotu pašreizējās iespējas ar nolūku vēl vairāk uzlabot Eiropas Savienības finanšu pārvaldību.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Revīzijas palātas 2008. gada pārskatu. Man jau bija iespēja pateikties Revīzijas palātai par lielisko sadarbību šajā gadā. Mums izveidojās ļoti rezultatīvs dialogs, un ziņojums ir patiešām konstruktīvs.

Kā jau jūs tikko dzirdējāt no priekšsēdētāja *Caldeira* kunga, kopējais pārkāpumu īpatsvars pēdējos gados ir samazinājies. Situācija patiešām sāka uzlaboties pirms pieciem gadiem, un kopš 2004. gada „sarkanā zona”, kurā Revīzijas palāta konstatē visvairāk kļūdu, par kurām tā dod „sarkano kartīti”, ir samazināta uz pusi.

2008. gada pārskatā jau otro gadu pēc kārtas ir sniegts pilnīgi „tīrs” atzinums par grāmatvedību, kas ir rezultāts sasniegumiem, kas panākti ar visaptverošu reformu un pāreju uz uzkrājumu grāmatvedību.

Otrkārt, pirmo reizi „tīrāka un zaļāka” ir kļuvusi lauksaimniecība kopumā. Šis aspekts, neapšaubāmi, ir saistīts ar ievērojamiem vienkāršošanas centieniem pēdējos gados. Treškārt, politikas grupa „Izglītība un pilsoniskums” arī ir kļuvusi zaļa.

Attiecībā uz pētniecību kopumā jāsaaka, ka situācija uzlabojas, un Revīzijas palāta norāda, ka pārkāpumi galvenokārt ir saistīti ar Sesto pamatprogrammu, un tāpēc var cerēt, ka uzlabotās un vienkāršotās Septītās pamatprogrammas noteikumi nodrošinās labākus rezultātus.

Šajā gadā, tāpat kā pagājušajā gadā, Revīzijas palāta nedeva „sarkano gaismu” pārvaldības un kontroles sistēmām. Turklāt visus Komisijas dienestu sagatavotos gada darbības pārskatus Revīzijas palāta ar vai bez piezīmēm ir atzinusi par pienācīgi pamatotiem, secinot, ka iekšējās kontroles sistēmas nodrošina veikto darījumu likumību un pareizību. Ņemot to vērā, ziņojumā ir arī skaidri noteikts, kas vēl ir jāpaveic.

„Sarkanā zona” pašlaik ir aptuveni 30 %, kas atbilst finansējuma izlietojumam kohēzijai — vienai no jomām, kurā Revīzijas palāta joprojām nav konstatējusi ievērojamu progresu pārkāpumu skaita mazināšanā. Tas, iespējams, bija arī gaidāms, ņemot vērā to, ka 2008. gadā Revīzijas palāta nepārbaudīja maksājumus, kas tika veikti, izmantojot uzlabotās, jaunajam 2007.–2013. gada plānošanas periodam izveidotās sistēmas. Šai sakarībā Komisija norāda, ka Revīzijas palātas secinājumi par kohēzijas politikas grupu lielā mērā atbilst mūsu vispārējam novērtējumam.

Attiecībā uz struktūrfondiem pret Komisiju 2008. gadā radās iebildumi Beļģijas, Vācijas, Itālijas, Spānijas, Bulgārijas, Apvienotās Karalistes, Francijas, Polijas un Luksemburgas kontroles sistēmu trūkumu dēļ. Komisija nekaunas nodrošināt pārredzamību attiecībā uz sistēmisko problēmu cēloņiem. Šīs dalībvalstis Komisijas kopsavilkuma pārskatā tika minētas jau jūnijā.

Revīzijas palāta mums arī atgādina, ka būtiska nozīme ir pilnīgai un uzticamai visu dalībvalstu informācijai par finanšu korekcijām. Mums tā ir vajadzīga, lai pierādītu daudzgadu kontroles sistēmu dzīvotspēju un mazinātu konstatēto kļūdu sekas.

Revīzijas palāta arī iesaka Komisijai arī turpmāk mēģināt iegūt ticamības apliecinājumus no visu dalībvalstu gada kopsavilkumiem, kā arī no dažu dalībvalstu brīvprātīgajām iniciatīvām valstu deklarāciju veidā un augstāko revīzijas institūciju brīvprātīgajām iniciatīvām.

Komisija piekrīt, ka mums, neapšaubāmi, ir jāspēj paļauties uz dalībvalstu kvalitatīvu ieguldījumu. Mēs redzam uzlabojumus, bet mēs arī apsveram iespēju stiprināt tiesisko pamatu, lai paātrinātu procesu.

Visbeidzot, Revīzijas palāta uzver skaidru mērķu, pārredzamu un viegli saprotamu noteikumu un efektīvas uzraudzības nozīmi. Šie principi mazina kļūdu risku un kontroles izmaksas. Taču tos nav iespējams īstenot pāris dienās, un, neapšaubāmi, gaidāmā budžeta un finanšu sistēmas un finanšu noteikumu pārskatīšana sniedz iespējas, kuras nevar neizmantot.

Tagad mums ir jānodrošina, lai tiktu uzlaboti dalībvalstu iesniegtie ticamības apliecinājumi attiecībā uz struktūrfondiem, mēģinot panākt vēl lielāku vienkāršošanu, kas arvien vairāk noteiks nepieciešamību veikt izmaiņas tiesību aktos, kuri regulē dažādās programmas. Pašlaik notiek apspriedes par Finanšu regulas pārskatīšanu, un Komisija nāks klajā ar priekšlikumiem 2010. gada pavasarī. Mums kopā ir arī jānosaka, kāda ir pieņemamā izmaksu un risku attiecība — tā sauktais „pieļaujamais kļūdas risks”.

Eiropas Parlaments līdz šim ir stingri atbalstījis Komisijas centienus panākt pozitīvu ticamības deklarāciju. Tagad, kad mūsu centieni kļūst izmērāmi, es ceru, ka varu paļauties uz tā nepārtrauktu atbalstu, lai virzītos uz priekšu.

2008. gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra sākas šīs Komisijas pēdējās darba dienās, un paredzams, ka tā noslēgsies nākamās Komisijas pirmajos darbības mēnešos. Lai gan tā attiecas uz pagājušā gada budžetu, nodrošināsim, lai tā būtu uz nākotni vērsta procedūra.

Ingeborg Gräßle, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, šī diena ir veiksmīga diena ne tikai Revīzijas palātai, bet arī Budžeta kontroles komitejai, Komisijai un galu galā arī jums, Kallas kungs. Jūsu līdzšinējā darbība ir ārkārtīgi veiksmīga, un to par sevi nevarētu teikt visi jūsu kolēģi.

Pēdējos gados mēs esam redzējuši skaidri pamanāmus uzlabojumus budžeta un finanšu pārvaldībā, un šos uzlabojumus ir veicinājuši Revīzijas palātas ieteikumi un padomi. Tāpēc es no sirds vēlos pateikties Revīzijas palātai un paust tai atzinību par ziņojumiem, kuri kļūst arvien vieglāk saprotami. Luksofora gaismu sistēma ir labs risinājums, jo tā sniedz skaidrus vēstījumus. Izmantojot šo sistēmu, mums ir izdevies uzlabot visu iesaistīto pušu centienus. Es vēlos pateikties arī attiecīgajiem Komisijas dienestiem, jo to darbs ir bijis efektīvs, un tie ir sapratuši, ka šajā jomā kas ir jādara. Taču 31 % no budžeta joprojām ir iekrāsots sarkanā krāsā. Turpmākajos gados mēs, neapšaubāmi, koncentrēsimies uz šo daļu.

Saskaņā uz Revīzijas palātas klasifikāciju, dažās politikas jomās, piemēram, ārējā atbalsta jomā, ir labāka situācija. Taču mēs, bez šaubām, arī zinām, ka ārējā atbalsta jomā situācija ir labāka tāpēc, ka nav iespējams kontrolēt budžeta atbalstu, un tāpēc, ka, izlietojot finansējumu, piemēram, ar Apvienoto Nāciju Organizācijas starpniecību, sūdzības izvirza attiecīgais ģenerāldirektors, bet nenorāda tās savā gada pārskatā. Mūsu uzmanība gaidāmajā 2008. gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā būs pievērsta struktūrfondiem un ārējam atbalstam. Ārējā atbalsta nodrošināšanas delegācijās ir vairāk nekā 5000 darbavietu, un Ārējo attiecību ģenerāldirektorātā un departamentā, kas sniedz palīdzību attīstības jomā, Briselē ir vairāk nekā 2000 darbavietu. Tas ir jautājums, par kuru būtu vērts parunāt ar jauno ārējo attiecību komisāru.

Attiecībā uz struktūrfondiem jāsaka, ka mēs esam guvuši labus rezultātus, nosaucot un kauninot attiecīgās puses, taču mēs, bez šaubām, vēl neesam sasnieguši galamērķi. Mums ir jānovērš šīs jomas problēmu cēloņi. Jūs minējat dažas mūsu dalībvalstis, un es uzskatu, ka Komisijai ir būtiski jāpalielina tās centieni attiecībā uz mūsu divām jaunākajām dalībvalstīm — Rumāniju un Bulgāriju, pretējā gadījumā mums nāksies saskarties ar ilgstošām problēmām šajās valstīs. Komisijas stratēģijas trūkums attiecībā uz šīm divām valstīm rada nopietnas bažas. Tām ir vajadzīgs lielāks atbalsts, citādi pastāv risks, ka ES kā kopiena, kas balstīta uz tiesiskumu, pārstās eksistēt.

Es vēlos paust jums atzinību un pateikt jums, ka varat paļauties uz Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas solidaritāti un konstruktīvo sadarbību budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras laikā.

(Aplausi)

Bogusław Liberadzki, S&D grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es, līdzīgi kā Gräßle kundze, vēlos sākt runu, paužot patiesu cieņu Kallas kungam un Revīzijas palātai par viņu pašreizējo sadarbību, kuras rezultātā gadu no gada, iepazīstoties ar statistikas datiem, mēs redzam skaidrus uzlabojumus budžeta pārvaldībā, ziņojumu sagatavošanā, gada pārskatu izstrādē un novērtēšanā. Mēs redzam arī šajās jomās īstenotos centienus, lai nodrošinātu mūsu budžeta procedūru pareizību visos aspektos. Mēs redzam arī centienus, kas tiek īstenoti, lai panāktu vienošanos jomās, kurās ir jāveic uzlabojumi, un mēs redzam, ka šīs jomas tiek būtiski uzlabotas, sākot ar procedūrām un beidzot ar pārvaldību, uzraudzību, kontroli un gala ziņojuma formu.

Mēs esam patiesi noraizējušies par tām jomām, kurās nav vērojami būtiski uzlabojumi. Caldeira kungs minēja šīs jomas savā runā. Es vēlos atgriezties pie divām no tām, kuras, manuprāt, ir īpaši būtiskas. Pirmā jomā ir kohēzijas fondi un fondi, kas saistīti ar reģionālo politiku. Mēs uzskatām, ka ir ārkārtīgi svarīgi saņemt atbildes uz diviem jautājumiem. Pirmkārt, kāpēc nav panākts progress attiecībā uz programmām, kurās Komisija

plānoja un paziņoja neatbilstīgi izlietota finansējuma atgūšanu, vai vismaz šādu situāciju skaidrojumu saņemšanai? Otrkārt, tika paziņots, ka 2008. gads noteikti būs labāks. Taču 2008. gads bija tieši tāds pats kā 2007. gads, tādējādi šie paziņojumi nav īstenoti.

Mums ir jautājums, kuru mēs vēlēsimies uzdot komisāru uzklaušanās laikā — vai paredzētie pasākumi bija pienācīgi izstrādāti un vai sniegtie paziņojumi bija pareizi un vai tie joprojām ir spēkā?

Mēs atzinīgi vērtējam visu veidu vienkāršošanu, ja vien tā nenozīmē primitīvu noteikumu pieņemšanu. Mēs atzinīgi vērtējam avansa maksājuma principu, jo tas nodrošina, ka saņēmējam valstīm ir vieglāk izmantot finansējumu. Galu galā mērķis bija pavisam vienkāršs — nogādāt finansējumu lietotājam, sasniegt paredzētos mērķus un sasniegt tos savlaicīgi. Taču šķiet, ka, it īpaši pēdējos divos gados, saņēmējas valstis ir izmantojušas daļu finansējuma nevis projektu īstenošanai atbilstīgi finanšu atbalsta mērķiem, bet gan, lai uzlabotu pašreizējos budžeta rezultātus.

Tāpēc, lai gan mēs augsti vērtējam virzienu, kurā ejam, mums ir daži iebildumi attiecībā uz noteiktām jomām, par kuriem mēs labprāt diskutētu komisāru uzklaušanās laikā.

Luigi de Magistris, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos paust atzinību un pateikties Revīzijas palātas priekšsēdētājam, ar kuru mēs šajā periodā tik produktīvi sadarbojamies.

Kā Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētājs es vienmēr esmu apgalvojis, ka Revīzijas palātai ir ļoti būtiska nozīme. Tas tā ir tāpēc, ka Revīzijas palāta strādā ļoti sensitīvā jomā, kuru Eiropas Savienības pilsoņi vēro ar lielu interesi un ļoti kritiski, — jomā, kas skar izdevumu pārredzamību, precizitāti un likumību un publiskā finansējuma pārvaldību.

Pēc manām domām, šodien ir jāatgādina, ka Revīzijas palātai vienmēr tiek garantēta neatkarība un pastāvība tās darbā, jo tas ir ļoti svarīgi, lai mēs varētu nodrošināt pienācīgu novērtēšanu un pieņemt labus lēmumus. Tāpat mēs aicinām arī Revīzijas palātu ļaut Eiropas Parlamentam un Budžeta kontroles komitejai veikt mūsu darbu tik produktīvi, cik vien iespējams.

Mums ir jārod pareizais līdzsvars, kas publisko finansējumu ļauj izmantot efektīvi un lietderīgi, jo šis finansējums ir paredzēts svarīgiem mērķiem, piemēram, ekonomikas attīstībai un jaunu darba vietu radīšanai. Tajā pašā laikā ir jāparedz bargi sodi par būtiskiem pārkāpumiem un kļūdām, kuras Revīzijas palāta ir konstatējusi pagājušajā finanšu gadā, taču ir jācenšas izvairīties no nevajadzīgām formalitātēm un birokrātijas. Kā jau minēja arī Kallas kungs, Parlamentam ir jācenšas rast līdzsvaru attiecībā uz pieļaujamo kļūdas risku.

Ziņojums, ar kuru mēs ar lielu interesi iepazīnāmies, rada zināmu priekšstatu, taču ietver arī vairākas „pelēkās zonas”. Mums ir jācenšas panākt labākos rezultātus attiecībā uz šīm pelēkajām zonām.

Kā jau minēja mani kolēģi deputāti, vislielākās problēmas ir saistītas galvenokārt ar struktūrfondi un Kohēzijas fondu. Revīzijas palāta, veicot savu darbu, patiešām norāda uz kļūdām saistībā ar šiem fondiem. Taču tie, kas spēj iedziļināties un analizēt jautājumus, var saskatīt, ka zem šīm uzsvērtajām kļūdām, kā rāda vairāku valstu tiesu prakse pēdējos gados, slēpjas daudz smagāki jautājumi. Tā var būt krāpšana, tā var būt ļaunprātība. Es īpaši vēlos uzsvērt vienu vai divas atklātās kļūdas, piemēram, iepirkuma noteikumu pārkāpšanu, pārāk lielu rēķinu izrakstīšanu un citas. Mums ir jācenšas veikt uzlabojumus šajā jomā.

Es uzskatu, ka Komisijai ir atzinīgi jānovērtē dalībvalstis, kuras rīkojas atbilstīgi, un jāsoda un jāpārmāca dalībvalstis, kuras nenodrošina atbilstību noteikumiem. Turklāt es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai OLAF savā darbā kā izejas punktu izmantotu Revīzijas palātas ieteikumus un vēl vairāk to uzlabotu, jo tas ir mūsu visu interesēs. Pēc manām domām, tikai nodrošinot sadarbību starp dažādām iestādēm, proti, Parlamentu, Revīzijas palātu un OLAF, mēs varēsim aizsargāt visu ES pilsoņu finansiālās intereses.

Bart Staes, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (NL) Šodien pilnīgi noteikti ir daudz labu vārdu, ko teikt. Jau otro gadu pēc kārtas mēs varam runāt par atzinumu par pārskatiem bez piezīmēm. Pārkāpumu īpatsvars samazinās. Luksofora gaismu sistēma, kas radīja tikai sarkano gaismu, pakāpeniski arvien vairāk rāda dzintara krāsu, dzelteni un it īpaši zaļo krāsu. Tie visi ir pozitīvi aspekti.

Vēl viens pozitīvs aspekts ir vērojams lauksaimniecības jomā, kas radīja nopietnas bažas. Pēc vairākiem gadiem mēs esam atzinuši, ka IAKS — sistēma, kas nodrošina lauksaimniecības izdevumu kopīgu pārvaldību, — ir laba sistēma. Mēs pieredzējam, ka dalībvalstis, piemēram, Grieķija, tajā neiesaistījās. Visi šie panākumi, neapšaubāmi, ir soli pareizā virzienā.

Tomēr daži jautājumi rada satraukumu. Tie ietver jautājumus tādās jomās kā kohēzija, pētniecība un attīstība, enerģētika, transports un ārējā atbalsta, attīstības un paplašināšanās politikas grupa kopumā. Tāpēc es uzskatu, ka šodien, runājot par budžeta izpildes apstiprināšanu, mums ir jāmēģina noteikt vairāki jautājumi, kam jāpievērš īpaša uzmanība. Kohēzija būtu viens no šādiem jautājumiem. Es vēlos atgādināt Parlamentam bēdīgi slaveno 6.17. punktā sniegto komentāru, ka vismaz 11 % no izmaksām saistībā ar struktūrfondiem, Eiropas reģionālās attīstības fondu un Eiropas Sociālo fondu patiesībā nebija jāatmaksā. Es domāju, ka mums par to ir jāuzdod vairāki jautājumi kompetentajiem komisāriem un jānovērtē patiesā situācija.

Aktuāls ir jautājums par ārējo atbalstu, attīstību un paplašināšanos; tā ir liela finansējuma daļa, ko mēs novirzām Apvienoto Nāciju Organizācijai. Jau atkal es lasu Revīzijas palātas gada pārskatā, ka Revīzijas palātai, tāpat kā citām organizācijām, ir nepietiekama pieeja vai pat nav pieejas Apvienoto Nāciju Organizācijas pārskatiem, un tas nozīmē, ka lielu Eiropas finansējuma daļu, kas tiek novirzīta šai organizācijai, patiesībā nav iespējams pienācīgi kontrolēt.

Trešais risināmais jautājums attiecas uz visu kopvadības sistēmu. Kā jau norādīja galvenais referents, faktiski 80 % no Eiropas finansējuma saskaņā ar kopvadības sistēmu izmanto dalībvalstis un Komisija. Jau atkal mums ir jāizdara spiediens uz dalībvalstu finanšu ministriem, it īpaši, lai nodrošinātu, ka viņi uzņemas savu atbildības daļu un sniedz deklarāciju, norādot, ka viņi savu darbu ir veikuši pienācīgi, ka viņu vadītās administrācijas ir izmantojušas finansējumu atbilstīgi un ka šis process ir ticis pakļauts kontrolei.

Es esmu atbildīgs par Budžeta kontroles komitejas pašu resursiem. Viss PVN dokumentu kopums joprojām mani satrauc. Mēs esam publicējuši dažādus ziņojumus par šo jautājumu, tostarp arī iepriekšējā parlamenta pilnvaru termiņa laikā. Saskaņā ar aplēsēm kopējais krāpniecības ar PVN maksāšanu apmērs Eiropā sasniedz 80–100 miljardus eiro. Arī Revīzija palāta vairākkārt ir darījusi zināmus savus novērojumus šai sakarībā. Tāpēc es vēlos pievērst īpašu uzmanību šim jautājumam budžeta izpildes apstiprināšanas laikā.

Nobeigumā es vēlos pieminēt citu iestāžu budžeta izpildes apstiprināšanu. Es esmu referents jautājumā par Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu. Pēc manām domām, būtiskākajiem jautājumiem šai sakarībā būtu jāietver jautājums par publiskā iepirkuma procedūrām, kur problēmas ir acīmredzamas. Visbeidzot attiecībā uz Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu es vēlos teikt, ka mēs apstiprinājam Padomes budžeta izpildi šīs nedēļas sākumā. Arī šajā Revīzijas palātas ziņojumā ir norādītas dažas patiešām negatīvas piezīmes par Padomi. Es uzskatu, ka mums nepārtraukti ir jāizdara spiediens uz Padomi, lai tā nodrošinātu pieeju tās pārskatiem, piemēram, ļautu Parlamentam pienācīgi kontrolēt arī šāda veida... (*runātājs attālinājās no mikroфона*).

Ryszard Czarnecki, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates ir vienas no būtiskākajām debatēm Eiropas Parlamentā, jo mūsu vēlētajī, nodokļu maksātāji un ES dalībvalstu pilsoņi patiešām vēlas, lai tiktu nodrošināta pārredzamība Eiropas iestāžu, it īpaši Eiropas Komisijas, darbībā. No vienas puses, tas ir eiro skeptiķu arguments, bet, no otras puses, mēs patiešām zinām, ka pēdējos gados ir pieļauti daudzi pārkāpumi šajā jomā. Es atgādināšu jums par situāciju 1999. gada beigās un 2000. gada sākumā, kad Revīzijas palāta publicēja graužošu kritiku par Eiropas Komisiju, un tajā laikā tā bija pilnīgi pamatota. Šodien mēs redzam, ka šajā jomā ir panākts pārliecinošs progress, bet es vērsu uzmanību uz šo debašu nozīmi, jo, ja mēs meklējam lielākas Eiropas Savienības un ES iestāžu autoritātes avotus, šie pārredzamības principi ir ārkārtīgi svarīgi. Ja pagājušā nedēļā šo autoritāti mazināja veids, kādā tika iecelta lielākā daļa Eiropas Savienības augstākā līmeņa vadītāju, tad tā tiek atgūta, īstenojot tādas debates, kā šodien.

Es vēlos uzsvērt, ka pilnīgi noteikti būtu labi, ja *Caldeira* kungs mums sniegtu nedaudz plašāku informāciju. Viņš runāja par sešām valstīm, kas iesniedz neatbilstīgu informāciju, un minēja divas lielās valstis — Poliju un Apvienoto Karalisti. Mums, neapšaubāmi, ir tiesības dzirdēt plašāku informāciju par šiem pārkāpumiem.

Es vēlos uzsvērt, ka avansa maksājumi ir patiešām pozitīva tendence, bet tiem ir arī vairāki trūkumi, jo patiesībā valdības nereti izmanto šo finansējumu saistībā ar vēlēšanām.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt runu, pauzot atzinību par to, ka ir panākts progress attiecībā uz nelikumīgiem maksājumiem no ES budžeta. Tas, bez šaubām, ir vērtējams pozitīvi. Taču tajā pašā laikā ir arī novērots, ka pastāv ļoti lielas problēmas saistībā ar kohēziju, un kohēzija ir otra lielākā budžeta līdzekļu izmantošanas joma, kurai 2008. gadā tika novirzīti 36,6 miljardi eiro. Tā ir milzīga problēma ES vidusmēra nodokļu maksātājiem, ka vismaz 11 % no kopējās apstiprinātās maksājumu summas nevajadzēja izmaksāt. Tā ir ārkārtīgi liela problēma. Kā lai mēs gadu no gada — un ar šo problēmu šajā jomā mēs patiešām sastopamies gadu no gada — izskaidrojam to, ka miljoniem kronu tiek izmaksāti, pārkāpjot noteikumus vai, iespējams, pat veicot tiešas krāpnieciskas darbības?

Revīzijas palāta tās ieteikumos vērš uzmanību uz kontroles mehānismu uzlabošanu un noteikumu vienkāršošanu, un tas ir pareizi. Taču jautājums ir par to, vai izšķērdēšanu tik lielā apmērā patiešām var ierobežot, tikai veicot uzraudzību un vienkāršojot noteikumus, vai arī problēmu, ar kuru mēs saskaramies, rada būtiski strukturāli trūkumi? Manis pārstāvētā grupa tic solidaritātei. Mēs atbalstām finansējuma pārdali, lai bagātākie atbalstītu nabadzīgākos reģionus un valstis gan ES, gan arī ārpus tās, taču, iepazīstoties ar ziņojumu, rodas jautājums, vai ES ir atradusi atbilstīgāko veidu, kā to darīt? Vai tas patiešām ir efektīvi, ka visas valstis veic iemaksas sistēmā, kura piešķir subsīdijas atsevišķu valstu attālākajiem reģioniem, turklāt ņemot vērā, ka šīs iemaksas veic bagātākās valstis? Ikviens to zina, ka, jo garāka ir rinda, jo pastāv lielāks risks, ka kaut kas pa ceļam var tikt pazaudēts. Tāpēc mums ir jāorganizē fundamentālas debates par ES naudas plūsmu jautājumu kopumā.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, man diemžēl ir atšķirīgs viedoklis, jo kā pieredzējuši grāmatvede es nevaru pievienoties manu kolēģu optimismam par revidentu atzinumu.

Revīzijas palātas 2008. gada pārskats liecina par būtiskiem uzlabojumiem. Desmit gadus pēc *Santer* kunga vadītās Komisijas demisijas un daudzajiem solījumiem īstenot reformu, ES finansējums joprojām netiek kontrolēts. Revidenti apgalvo, ka pārskati ir godīgi, bet tie nevar apgalvot, ka pārskati ir patiesi, un patiešām ir grūti apgalvot, ka tie ir patiesi, ja revidenti turpina paust bažas par finanšu informācijas kvalitāti.

Ziņojumā teikts, ka desmit gadus pēc administratīvās reformas sākuma Eiropas Komisija neizmanto integrēto kontu sistēmu un ka direktorāti savās iekšējās sistēmās veic darījumus, no kuriem dažus neatzīst pat Eiropas Komisijas galvenais grāmatvedis. Turklāt attiecībā uz ES izdevumu likumību un pareizību jāsap, ka revidenti izvērtēja tikai 9 % no 2008. gada izdevumiem — līdzīga izdevumu daļa tika izvērtēta iepriekšējā gadā. Revidenti sniedz negatīvu atzinumu attiecībā uz budžeta daļu 43 % apmērā — uz daļu, kas attiecas uz kohēzijas fondiem, pētniecību, enerģētiku un transportu, ārējo atbalstu, attīstību un paplašināšanos. Attiecībā uz pārējo budžeta daļu 48 % apmērā revidenti sniedz atzinumu ar piezīmēm.

Šāds ziņojums būtu iemesls jebkura uzņēmuma revidentu atstādināšanai un uzņēmuma likvidācijai, taču šeit neviens par to neuztraucas. Revidenti pat minēja summu 1,5 miljardu eiro apmērā, kas, pēc viņu vārdiem, nebija jāizmaksā.

Pirmais arguments, ko jūs dzirdēsiet, ir, ka revidenti neapgalvo, ka tā ir krāpšana, bet tikai kļūdas. Viņi teiks, ka krāpšana ir saistīta ar kriminālbildību un ka mums tā ir jāpierāda un jāizsauc policija.

Otrais arguments, ko jūs dzirdēsiet, ir, ka noteikumi ir pārāk sarežģīti. Revidenti to atkārtoti jau vairākus gadus, bet noteikumi netiek mainīti, un vai tādā gadījumā mums nav jāvairo Eiropas Komisija par sarežģītu noteikumu pieņemšanu, kas veicina kļūdu rašanos?

Trešais arguments attiecas uz to, ka dalībvalstis būtu jāvairo par pieļautajām kļūdām. Nu, Līgumos ir skaidri noteikts, ka Eiropas Komisija ir atbildīga par Eiropas Savienības finansējuma pārvaldību, un patiesībā tā ir vienīgā iestāde, kurai ir tiesības apturēt maksājumus, ja tā nesaņem pietiekamus pierādījumus tam, ka finansējums tiek izmantots atbilstīgi.

Patiesībā šīs kļūdas nozīmē to, ka nodokļu maksātāju nauda ir izmantota neatbilstīgi. Bet, godīgi sakot, nevienu tas neinteresē. Mēs taču runājam tikai par nodokļu maksātāju naudu. Tā ir tikai to cilvēku nauda, kas tagad cīnās, lai samaksātu hipotekāros maksājumus un izglītotu savus bērnus. Bet ar to vēl nepietiek. Papildus 116 miljardiem eiro 2008. gada maksājumos, ko Revīzijas palāta ir pārbaudījusi, no Eiropas Savienības kontiem ir izmaksāti vēl 40 miljardi eiro. Trīsdesmit pieci procenti budžeta tagad ir paslēpti bilances kontā ar nosaukumu „Iepriekšējais finansējums”, par ko revidenti nevar pateikt Eiropas nodokļu maksātājiem, ka šis finansējums ir izmantots atbilstīgi.

Šie papildu avansa maksājumi ir veikti tieši tajās jomās, kurās Revīzijas palāta konstatēja lielāko kļūdu īpatsvaru. Cik vēl ilgi šis Parlaments ļaus neatbilstīgi izmantot nodokļu maksātāju naudu?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Holandes Tautas partijas brīvībai vārdā es vēlos pateikties Revīzijas palātas priekšsēdētājam par iestādes 2008. gada pārskatu.

Galu galā šis ziņojums darīja mums zināmu, ka aptuveni 11 % no Kohēzijas fonda 2008. gadā veiktajiem maksājumiem nebija jāizmaksā. Tie ir 4 miljardi eiro, kas paslaucīti zem paklāja. Šai sakarībā Padome, Komisija un ar dažiem izņēmumiem arī šis Parlaments nevēlas klusēt. Manis pārstāvētā partija uzskata, ka tas ir zemiski.

Es vēlos dzirdēt, ko Komisija plāno darīt šai sakarībā. Kā tā nodrošinās, ka šie 4 miljardi eiro tiek atmaksāti? Piemēram, vai tā ir gatava pieprasīt valstīm, kurām nevajadzēja izlietot finansējumu, to atmaksāt? Ja nē, kāpēc?

Es arī vēlos dzirdēt no Revīzijas palātas, vai Komisijas izdevumu pārredzamības nodrošināšanas nolūkā Revīzijas palāta izskata arī Eiropas Komisijas locekļu sagatavotās deklarācijas? Ja jā, vai Revīzijas palāta var iesniegt šīs deklarācijas Parlamentam, un, ja nē, tad kāpēc? Es vēlos dzirdēt atbildi uz šo jautājumu no Revīzijas palātas.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, debates par budžeta izpildes apstiprināšanas balsojumu katru gadu kļūst arvien interesantākas, jo Parlamenta deputāti arvien vairāk iedziļinās sīkumos. Šajās debatēs ir svarīgi, pirmkārt, noskaidrot faktus, otrkārt, izskaidrot šo faktu iemeslus, un, treškārt, izdarīt secinājumus.

Attiecībā uz faktiem jāsaka, ka mums, Parlamenta deputātiem, ir ļoti interesanti uzzināt, kādas metodes izmanto Revīzijas palāta. Taču vēl interesantāk ir uzzināt, ka apsvērumu sadaļā Eiropas Komisija nepiekrīt Revīzijas palātas izdarītajiem secinājumiem. Debašu laikā mēs vēlamies noskaidrot Komisijas un Revīzijas palātas viedokļu atšķirības. Otrkārt, ir ļoti būtiski noskaidrot, vai mums ir darīšana ar kļūdām vai pārkāpumiem, vai arī mums ir darīšana ar noziegumiem. Sajaucot tos kopā, rodas neskaidrs kopskats un neizpratne debatēs par šo jautājumu attiecībā uz to, vai mums ir jālabo kļūdas vai arī jāizsauc policija.

Attiecībā uz iemeslu skaidrošanu es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka mūsu priekšā esošais dokuments liecina par ļoti būtiskiem pārkāpumiem publiskā iepirkuma sistēmā. Šai sakarībā problēma neattiecas tikai uz finanšu darījumiem, bet arī uz publiskā iepirkuma jautājumu skaidrošanu un vienkāršošanu.

Pēdējais komentārs attiecas uz secinājumiem. Var izdarīt ļoti dažādus secinājumus. Pirmkārt, secinājumus par kontroles metodēm, otrkārt, secinājumus par atbildību un arī secinājumus par nākotnes politiku. Šos secinājumus var izdarīt visvienkāršāk. Ir ļoti vienkārši izdarīt secinājumu, ka, ja finansējums tiek izmantots neatbilstīgi un mums joprojām rodas šaubas par atsevišķu jomu, vislabākais risinājums ir samazināt finansējumu attiecīgajā politikas jomā. Mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem attiecībā uz šādiem secinājumiem, jo finanšu uzraudzība ir viens jautājums, politikas uzraudzība otrs, taču ES darbības jomas nākotnē ir pavisam cits jautājums.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos īpaši pateikties *da Silva Caldeira* kungam par šā Revīzijas palātas ziņojuma sagatavošanu, kurš no skandālu izraisītāja un mudinājuma uz eiropofobiju ir kļuvis par patiešām konstruktīvu dokumentu, kurā pausti skaidri un pamatoti vēstījumi attiecībā uz iespējamajiem uzlabojumiem gan Eiropas iestādēs, gan arī dalībvalstīs, norādot, kādi instrumenti nepieciešami, lai panāktu šādus uzlabojumus.

Tas viss ir paveikts, nemazinot Revīzijas palātas arvien pieaugošo stingrību un precizitāti, kas turklāt bija pirmā iestāde, kura pati piemēroja *da Silva Caldeira* kunga paustos principus. Tā ir sanācis, ka biju Budžeta kontroles komitejas loceklis grūtā laikā, un es pateicos jums par jūsu ieviestajām izmaiņām, jo tās mums lieliski palīdzēja.

Es, protams, vēlos pateikties arī *Kallas* kungam, jo viņš rūpīgi uzklausa Budžeta kontroles komitejā izskanējušās Eiropas Parlamenta prasības, kas nebija viegls uzdevums. Pārvaldības kontroles sistēmā ir vērojams progress, un mēs tikai ceram, ka tas tiks paplašināts un nostiprināts.

Es atbalstu nesen sniegto paziņojumu, ka ir pieņemta pozitīvākā ticamības deklarācija, bet, lai gan tas ir triju šeit pārstāvēto iestāžu — Revīzijas palātas, Komisijas un Parlamenta — veiksmes stāsts, vēl ir tāls ceļš ejams.

Piemēram, mūs joprojām satrauc acīmredzamās pretrunas ziņojumā starp revīzijas palātas un Komisijas sniegto informāciju svarīgajā jomā, kas saistīta ar budžeta atbalstu un pielāgošanos valstu reformu plāniem.

Šajā gadā ļoti satraucoša ir arī situācija saistībā ar Eiropas Attīstības fonda trešā pīlāra — kopīgas pārvaldības ar organizācijām — kontroli. Mani kolēģi no Apvienoto Nāciju Organizācijas, Āfrikas Savienības un citām organizācijām par šo jautājumu jau ir runājuši. Trešais pīlārs veido 6–7 % no EAF, un neapšaubāmi ir jāizmanto vai jāizstrādā efektīvas formulas, lai novērstu šo nepieļaujamo pārredzamības trūkumu.

Attiecībā uz darbiniekiem jau atkal jāsaka, ka kadru mainība ir pārāk augsta un ka ir pārāk daudz pagaidu darbinieku, un tas nozīmē, ka netiek ievērots turpināmības princips, kas ir tik būtisks šāda veida programmai. Pastāv arī kontroles sistematizācijas trūkums saistībā ar deleģācijām. Turklāt, kā jau Revīzijas palāta norādīja, tiek pieļautas būtiskas kļūdas un ir liels tādu kļūdu īpatsvars, kuras nav izsakāmas skaitļos, un šī situācija ir jāuzlabo.

Taču mēs esam gandarīti par to, ka Komisija un Revīzijas palāta ir sākušas sadarbību, lai definētu pieļaujamo kļūdas risku, kas, pēc mūsu domām, ir pareizs darbības virziens.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Kallas* kungs, *Caldeira* kungs, Revīzijas palātas sagatavotajā ES budžeta gada pārskatā es varu saskatīt gan pozitīvus, gan arī negatīvus aspektus. Vispirms es vēlos pateikties Revīzijas palātai par skaidrāku, drosmīgāku un politiskāku ziņojumu, kas mums ir vieglāk saprotams.

Pozitīvie aspekti cita starpā attiecas uz budžeta pārvaldību kopumā. Atšķirībā no pēdējiem gadiem šajā jomā ir vērojami uzlabojumi. Tas galvenokārt ir labākas pārvaldības rezultāts lauksaimniecības un dabas resursu jomā, kas pēdējos dažos gados mums sagādāja vislielākās galvassāpes.

Pirmo reizi, *Caldeira* kungs, jūsu ziņojumā nav negatīva atzinuma, un tās ir labas ziņas. Ziņojumā ir uzsvērts, ka, ja ES pati kontrolē un administrē finansējumu, tiek nodrošināta atbilstīga budžeta pārvaldība. Cits jautājums ir, vai tādējādi tiek nodrošināta efektivitāte. Šai sakarībā es vēlos sirsnīgi sveikt *Kallas* kungu. Pateicoties jums, un tieši jūsu pilnvaru laikā ir notikuši šie pamanāmie uzlabojumi. Apsveicu!

Taču tagad tieši dalībvalstis ir atbildīgas par savu kontroles sistēmu uzlabošanu. Ja nepārtraukti tiek radīti iemesli kritikai par budžeta pārvaldību ES, tas — kā mēs tagad redzam — nenotiek ES līmenī, bet gan dalībvalstu līmenī. Tieši tur slēpjas problēmas cēlonis. Piemēram, kohēzijas politika, ko īsteno dalībvalstis un kam novirza aptuveni trešo daļu finansējuma, ir problemātiskākā joma. Jūs sakāt, ka 11 % maksājumu ir nelikumīgi, un pie politiskajām partijām nepiederošs deputāts norādīja, ka summa ir 4 miljardi eiro. Šis skaitlis nav pareizs. Vairāk nekā 2,5 miljardi eiro ir, kā jūs īpaši minējāt, nodokļu maksātāju nauda, kuru nevajadzēja atlīdzināt. Mums tas ir skaidri jāpasaka un mums ir jāievieš saprotami kontroles mehānismi.

Taču situācija ir tāda, ka Eiropas Komisijai jāturpina izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm, un mēs jūs atbalstīsim šajā jautājumā, *Kallas* kungs. Mums ir jāievieš nosaukšanas un kaunināšanas politika. Mums ir publiski jānosoda izšķērdētājas dalībvalstis, kuras turpina to darīt, un skaidri jāapraksta situācija.

Kopumā jūs secināt, ka noteikumi ir jāvienkāršo. Mēs vēlamies jūs atbalstīt šai sakarībā, un mēs vēlamies pievienot vēl vienu aicinājumu. Lielāka uzmanība ir jāpievērš ne tikai likumībai, bet arī efektivitātei, lai nodrošinātu, ka nodokļu maksātāju nauda tiek tērēta atbilstīgi.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos runāt par Revīzijas palātas ziņojuma 7. nodaļu, kas attiecas uz pētniecību, enerģētiku un transportu.

Vispirms es vēlos paust vislielāko atzinību Revīzijas palātai par tās rūpīgo darbu. Taču, iepazīstoties ar šo nodaļu, kļūst skaidrs, ka Revīzijas palāta tās gada pārskatā šai jomai nevar ielikt labas atzīmes. Tā ir joma, kurā izdevumi pārsniedz 9 miljardus eiro. Saskaņā ar Revīzijas palātas vērtējumu kļūdu īpatsvars ir 2–5 %. Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar šo aprēķinu 180–450 miljoni eiro ir iztērēti nelikumīgi. Revīzijas palāta secina, ka šī politikas grupa ir „daļēji efektīva”, un, ja tiktu liktas atzīmes kā skolā, es uzskatu, ka tas ir C ar mīnusu. Pēc manām domām, ir dīvaini, ka Komisija neuzskata par vajadzīgu paust savu viedokli šai sakarībā. Man šāda Komisijas klusēšana šķiet pietiekami daiļrunīga.

Revīzijas palāta savā ieteikumā norāda, ka Komisijai ir jāturpina tās darbs saistībā ar finanšu noteikumu vienkāršošanu. Es tam piekrītu. Atbildīgā komiteja arī par to ir diskutējusi. Taču es nepiekrītu tam, ka Komisija, sniedzot savu atzinumu par Revīzijas palātas ieteikumu, apgriež to otrādi. Revīzijas palāta uzskata, ka noteikumu vienkāršošanas mērķis jāapvieno ar izmaksu efektivitātes kontroles mērķi, un ar to pietiktu, lai nodrošinātu atbilstīgu finansējuma izlietojumu. Komisija, savukārt, norāda, ka tā vēlas mazizmaksu kontroli, un ierosina noteikt pieļaujamo kļūdas risku, kas jāņem vērā jau pašā sākumā. To nevar uzskatīt par saprātīgu nodokļu maksātāju naudas izlietojumu. Komisijai ir jāpārdomā, ko tā ir teikusi, un Parlamentam ir jāatbalsta Revīzijas palātas izteiktā kritika.

Kay Swinburne (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju Revīzijas palātas ziņojumu un pirmo reizi „tīros” pārskatus bez negatīva atzinuma par šiem ES pārskatiem, it īpaši tāpēc, ka tik daudzus gadus šis nozīmīgais process un uzdevums ir ticis apkaunots, un, ja tas attiektos uz jebkuru privātu uzņēmumu, liecinātu par neskaitāmu ES direktīvu pārkāpumiem.

Taču es vēlos pievērsties jomai, kurā nepārtraukti redzami būtiski trūkumi, proti, struktūrfondiem un Kohēzijas fondam. Lai gan Komisija, iespējams, to uzskata par panākumu, ka tikai attiecībā uz 11 % no budžeta lielākās daļas — kohēzijas izdevumiem — ir pieļautas kļūdas, manuprāt, tas ir šokējoši, ka, kā norādīja Revīzijas palāta, ir konstatēts, ka gandrīz 5 miljardus eiro no 46 miljardu eiro lielā budžeta nevajadzēja izmaksāt.

Man jāsaka, ka manis pārstāvētais reģions Velsa, kas jau saņem struktūrfondu finansējumu no šiem 46 miljardiem eiro, ar prieku būtu iztērējis vēl 5 miljardus eiro un atskaitījies par to izlietojumu. Velsai, atšķirībā no Apvienotās Karalistes, kura nav saņēmusi „tīru karantīnas zīmi”, nav nācies atgriezt finansējumu neatbilstīga izlietojuma dēļ.

Šķiet, ka kļūdas tiek pieļautas īstenošanas iestāžu līmenī, un tāpēc es lūdzu Eiropas Parlamentu un Komisiju aicināt atsevišķas dalībvalstis nodrošināt rūpīgu saņemtā finansējuma revīziju. Velsas Asamblejas valdība ar dažādu iestāžu starpniecību administrē ES struktūrfondus un Kohēzijas fondu, un tāpēc formāla revīzija Velsā nevarētu būt pārāk apgrūtināša.

Taču pašlaik situācija ir tāda, ka tikai tagad Revīzijas palāta veic finanšu revīziju projektiem, kurus ES finansēja pirms septiņiem gadiem. Es neesmu pārliecināts, ka tam ir kāda jēga. Mums ir vajadzīga savlaicīga ikgadēja apstiprināšanas procedūra, kas ļauj konstatēt kļūdas un nodrošina atbilstību augstākajiem standartiem.

Ja uz spēles ir likta nodokļu maksātāju nauda, kā tas ir visā ES reģionālā budžeta jomā, pārskatatbildības standarti nevar būt pārāk augsti.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Es vēlos sniegt dažus komentārus par Eiropas Komisijas izdevumiem ārējo attiecību jomā. Saskaņā ar Revīzijas palātas sniegto informāciju šajā jomā 2008. gadā tika pieļauts vairāk kļūdu nekā 2007. gadā; un šīs kļūdas tika konstatētas visās ārpolitikas jomās.

Mani šokē tas, ka daudz kļūdu tiek pieļauts ar projektiem saistītajās iepirkuma procedūrās. Komisija rūpīgi uzrauga iepirkuma procedūras dalībvalstīs, un tāpēc es regulāri uzklāsu saucienus pēc palīdzības no mūsu pārstāvjiem pašvaldībās un reģionos saistībā ar sarežģītajām, neskaidrajām procedūrām.

Pastāv lielas bailes pieļaut kļūdas Komisijas vērtējumā. Taču kā gan Komisija var uzraudzīt mūsu pašvaldības iestādes, ja tā pati atkal un atkal pieļauj kļūdas iepirkuma procedūrā saistībā ar tās īstenotajiem projektiem? Kāds ir pašas Komisijas viedoklis par šo jautājumu?

Komisija labprāt sevi pozicionē kā 28. līdzekļu devēju. Es šaubos, vai tas ir efektīvi, un es uzskatu par nožēlas vērtu to, ka citādi ļoti labajā Revīzijas palātas ziņojumā nav iekļauta plašāka informācija par efektivitāti un ka šis jautājums tikai starp citu ir pieminēts atsevišķos ziņojumos. Vai nākotnē ziņojumā varētu iekļaut informāciju par politikas efektivitāti?

Kā piemēru es varu minēt to, ka ziņojumā attiecībā uz budžeta atbalstu izlasīju par nepietiekamu kontroli saistībā ar atbilstību samaksas nosacījumiem. Citiem vārdiem sakot, Komisija izsniedz valstīm naudas maisus, nenodrošinot pienācīgu kontroli. Kādus nosacījumus tad Komisija vispār izvirza? Un kā tā nosaka, vai budžeta atbalsts patiesībā palīdz valstīm attīstīties? Es patiešām nevaru atrast nekādu informāciju par šo jautājumu ziņojumā, kā arī es neatrodu nekādu informāciju par izmantoto pieeju.

Vispārīgi runājot, lasot par to, cik vieglprātīgi Komisija izlieto tai piešķirto finansējumu, es patiešām domāju, ka, iespējams, mēs gūtu labākus rezultātus, ja atstātu attīstības izmaksas pašu dalībvalstu pārziņā. Ir skaidrs, ka Komisija gandrīz nav ņēmusi vērā Revīzijas palātas ieteikumus, un tāpēc es vēlos jautāt Revīzijas palātas priekšsēdētājam, vai nav nomācoši konstatēt, ka gadu no gada Komisija šai sakarībā nespēj ieviest kārtību savā iestādē.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Attiecībā uz 2008. finanšu gadu Eiropas Revīzijas palāta ir konstatējusi, ka pastāv daudz kļūdu saistībā ar struktūrfondu, reģionālās attīstības un pētniecības programmām. Šāda situācija ir izveidojusies tāpēc, ka noteikumu par piešķirumiem ir pārāk daudz un tie ir pārāk sarežģīti.

Eiropas Revīzijas palāta pareizi uzsver noteikumu vienkāršošanas nozīmi. Oktobrī četru dalībvalstu iestādes iesniedza Eiropas Komisijas priekšsēdētājam atzinumu par ES noteikumu radītā spiediena samazināšanu. Tās ieteica izveidot neatkarīgu ārējo komisiju, lai mazinātu noteikumu radīto spiedienu ES līmenī. Tas ir solis pareizā virzienā, lai nodrošinātu labāku likumdošanas stratēģiju. Cik tālu Komisija ir tikusi šā jautājuma risināšanā?

Taču centieni uzlabot finanšu pārvaldību nedrīkst aprobežoties ar noteikumu vienkāršošanu. Ir vajadzīga arī labāka uzraudzība un kontrole. Eiropas Komisijai un dalībvalstīm šai sakarībā ir jāizstrādā rīcības plāns. Pēc tam ir jāsagatavo valstu pārvaldības deklarācijas, kas attiecīgi veicinātu pozitīvas Eiropas ticamības deklarācijas sagatavošanu. Vai Eiropas Revīzijas palāta uzskata, ka šāds rīcības plāns būtu lietderīgs instruments, lai uzlabotu finanšu pārvaldību? Pēc manām domām, šāds rīcības plāns nodrošinātu finanšu pārvaldībai politisko prioritāti, kas tai ir tik ļoti vajadzīga. Galu galā, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mērķis ir nodrošināt, lai ES maksājumi pareizajā laikā nonāktu pareizajā vietā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pēdējais Eiropas Revīzijas palātas gada pārskats jau atkal sniedz mulsinošu ieskatu Eiropas Savienības veiktajā Eiropas nodokļu maksātāju naudas izlietošanā. Revīzijas palāta, pamatojoties uz reāliem piemēriem, ir noskaidrojusi, ka laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam nevajadzēja izmaksāt aptuveni 11 % no Kohēzijas fonda kopējā finansējuma 36,6 miljardu eiro apmērā. Tas nozīmē, ka vairāk nekā 4 miljardi eiro ir izmaksāti, pieļaujot kļūdas.

Attiecībā uz situāciju Beļģijā arī Revīzijas palāta uzskata, ka liela daļa iztērētā finansējuma, it īpaši Valonijā–Eno, ir izšķērdēta. Šis secinājums patiesībā apstiprina to, ko dažus mēnešus pirms pēdējām Parlamenta vēlēšanām šajā Parlamentā minēja viens no mūsu kolēģiem deputātiem, proti, ka salīdzinājumā ar citiem Eiropas reģioniem it sevišķi Valonijā Eiropas subsīdijas nav devušas vēlamos rezultātus un ka ne tikai Valonija, bet arī Eiropas Savienība bija atbildīga par šo projektu galīgo apstiprināšanu.

Pašlaik vairums finanšu maksājumu nav tieši maksājumi — tie tiek īstenoti, iesaistot vairākus starpniekus. Šīs problēmas novēršanai ir jābūt prioritātei, un tajā pašā laikā, bez šaubām, ir jāuzlabo pastāvošie kontroles mehānismi.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Revīzijas palātas priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, paldies jums, priekšsēdētāj *Caldeira* kungs, par šo ļoti kvalitatīvo ziņojumu, paldies jums, *Kallas* kungs, par jūsu paveikto darbu, un sveicam jūs ar iecelšanu jaunajā amatā Eiropas Komisijā. Mēs to vērtējam atzinīgi.

Tāpat kā iepriekšējā gadā, Revīzijas palāta par gada pārskatu ir sniegusi pozitīvu ticamības deklarāciju bez piezīmēm. Es vēlos uzslavēt grāmatvedi *Taverne* kungu un viņa priekšgājēju *Brian Gray*, vienlaicīgi paužot neizpratni par negatīvo kapitālu 47 miljardu eiro apmērā, kas galvenokārt veidojas tāpēc, ka mēs neatskaitāmies par prasībām pret dalībvalstīm, pamatojoties uz to uzņemtajām saistībām attiecībā uz personāla pensijām. Es vēlos jums atgādināt, ka 2008. gada 31. decembrī kopējā summa sasniedza 38 miljardus eiro, kas ir pieaugums par 4 miljardiem eiro gadā.

Attiecībā uz pārskatiem pakārtotajiem darījumiem, priekšsēdētāj *Caldeira* kungs, vai jūs, lūdzu, varētu Parlamentam paskaidrot, vai Revīzijas palāta pieņem pozitīvu vai negatīvu ticamības deklarāciju? Revīzijas palātas atzinums ietver piecus punktus, kuros pausti atzinumi par politikas grupām, un es nevaru to atšķirt no ticamības deklarācijas, kas paredzēta Līguma 248. pantā, kurā cita starpā noteikts, ka Revīzijas palāta veic īpašus novērtējumus attiecībā uz visām būtiskākajām Kopienas darbības jomām.

Par ziņojuma saturu jāsaka, ka, izņemot novērojumus par finansējuma izlietojumu kohēzijas jomā, tie ir pozitīvi. Attiecībā uz finansējumu kohēzijas jomā jāsecina, ka ir pieļauts pārāk daudz kļūdu. Es vēlos jums arī jautāt, vai, pēc jūsu domām, veikto pārbaūžu skaits, piemēram, 49 pārbaudes saistībā ar Sociālo fondu, kam pakārtoti tūkstošiem darījumi, ir pietiekams, lai jūs varētu sniegt atzinumu? Taču būtiskākā problēma joprojām ir saistīta ar dalīto pārvaldību ar dalībvalstīm un ar to, ka pārāk daudz kļūdu ir radušās Eiropas finanšu pārvaldības sarežģītības dēļ.

Runas nobeigumā es vēlos pieminēt dalīto pārvaldību un revīzijas ķēdi un atkārtot savu priekšlikumu procesā vairāk iesaistīt dalībvalstu revīzijas iestādes, jo atbilstīgi Padomes lēmumam mēs no valdībām nesaņemsim valstu pārskatus. Priekšsēdētāj *Caldeira* kungs, Lisabonas līguma 287. panta 3. punkts nodrošina jums tiesības vērsties pie dalībvalstu revīzijas iestādēm. Es vēlos atkārtot šo priekšlikumu.

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Kallas* kungs, *Caldeira* kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties jums, *Caldeira* kungs, par iepazīstināšanu ar pārskatu un es vēlos pateikties jums un Revīzijas palātas locekļiem par jūsu ziņojumu. Parlaments rūpīgi izskatīs jūsu sniegto informāciju un turpmākajos mēnešos atbilstīgi rīkosies. Es biju gandarīts par to, ka ir samazinājies nepieņemamais kļūdu īpatsvars saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku. Taču, izlasot Revīzijas palātas ziņojumu, man radās priekšstats, ka viena dalībvalsts, proti, Rumānija, ir atbildīga par lielāko daļu pārējo pārkāpumu. Tā vien šķiet, ka mums nākotnē ir jāliek lielāks uzsvars uz personāla apmācību un pareizu kontroles sistēmu īstenošanu jaunajās dalībvalstīs, ja tas ir iespējams, pirms to pievienošanās.

Bažas rada arī Eiropas struktūrfondi, ko jau pieminēja vairāki mani kolēģi deputāti. Tas tā patiešām ir, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir samazinājies nelikumīgo maksājumu skaits, bet joprojām ir grūti nodrošināt, ka palīdzības finansējums tiek piešķirts, nepieļaujot pārkāpumus. Es vēlos teikt eiroskēptiķiem šajā Parlamentā, ka mēs runājam nevis par 11 % no budžeta, bet gan par 11 % no kopējās maksājumu summas. Tie ir nevis 5 miljardi eiro, bet gan 2,7 miljardi eiro. Es atzīstu, ka arī 2,7 miljardi eiro ir pārāk daudz, bet mums ir jābūt precīziem, lai mēs būtu godīgi.

Šie pārkāpumi galvenokārt ir saistīti ar pārāk lieliem maksājumiem un neatbilstīgu finansējuma izlietojumu. Piemēram, ja Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansējumu izmanto, lai maksātu algu valsts pārvaldes darbiniekam, vai ja Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējumu izlieto, lai iegādātos zemes gabalu būvniecībai, iesaistītās personas acīmredzot nav pietiekami informētas par atbilstīgu finansējuma izlietojumu vai dalībvalstīm nav vēlēšanās vai iespēju pienācīgi administrēt finansējumu, vai, iespējams, iesaistīti ir visi minētie faktori.

Pārskatot pieteikšanās procedūru, mums ir jānosaka skaidrāki, pārredzamāki noteikumi, kas ir vieglāk saprotami. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai tiktu veikta rūpīgāka pieteikumu izskatīšanas procedūra dalībvalstu līmenī.

Ir skaidrs, ka izšķērdēšana vai pārkāpumi saistībā ar Eiropas nodokļu maksātāju naudu nav pieļaujami. Taču tiem, kas objektīvi novērtē ES un šo Revīzijas palātas ziņojumu, ir maz iemeslu būt aizvainotiem. Ziņojumā piedāvāti vairāki izejas punkti mūsu darbam, kura mērķis ir ar katru dienu padarīt Eiropu labāku un efektīvāku. Pamatojoties uz šo ideju, mēs īstenošim budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru, lai sniegtu Eiropas Komisijai apstiprinājumu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Es vēlos pateikties Revīzijas palātai par tās „kristāldzidro” gada pārskatu un es vēlos īpaši pateikties komisāram *Kallas* kungam par viņa ieguldījumu pēdējos gados. Pēc manām domām, viņš pamatoti var apgalvot, ka šajā laikposmā viņš ir panācis vērā ņemamu progresu.

Es vēlos uzsvērt trīs šā gada pārskata aspektus. Pirmais no tiem ir fakts, ka lielākās problēmas joprojām ir saistītas ar dalībvalstīm. Vairāki mani kolēģi deputāti jau minēja piemēru saistībā ar reģionālo politiku, un es tam varu tikai pievienoties. Tāpēc es vēlos uzdot Komisijai šādu jautājumu saistībā ar valstu deklarācijām, kas tiek pieņemtas dažās dalībvalstīs: vai jūs varētu nākt klajā ar īpašu priekšlikumu, nosakot, ka šīs deklarācijas obligāti jāiesniedz visām Eiropas Savienības dalībvalstīm?

Otrais aspekts, ko es vēlos uzsvērt, ir Eiropas noteikumu daudzums un sarežģītība — vēl viens jautājums, ko jau minēja vairāki mani kolēģi deputāti. Varbūt mēs varētu sākt būtiski svarīgas debates par to, kā mēs vēlamies izlietot savu finansējumu, un par noteikumiem, kas to regulē? Es uzskatu, ka pašlaik šis process pārāk lielā mērā ir balstīts uz aizdomām un pārāk mazā — uz uzticēšanos, un pēc tam, kad viss ir pateikts un paveikts, šāda situācija veicina vēl vairāk pārkāpumu.

Pēdējais aspekts attiecas uz lauksaimniecību. Tas, protams, ir lieliski, ka visai lauksaimniecības nozarei pirmo reizi ir dota „zaļā gaismā”, bet mums nevajadzētu pārāk slavēt sevi. Būtiskākā problēma ir saistīta ar lauku attīstību, un tā ir lauksaimniecības politikas joma, kura, kā paredzams, turpmākajos gados būtiski paplašināsies. Turklāt svarīga ir ne tikai likumība, bet arī efektivitāte, jo saistībā ar lauksaimniecībai paredzēto finansējumu mēs joprojām lielā mērā nespējam sasniegt mūsu vides un dabas aizsardzības mērķus.

Vicky Ford (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas finanses patiešām rada lielas bažas maniem vēlētajiem un Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem. Galu galā Apvienotā Karaliste ir otra lielākā faktiskā maksātāja Eiropas budžetā, un tāpēc citām dalībvalstīm, runājot par šo naudu, derētu atcerēties, ka liela tās daļa nāk no Apvienotās Karalistes nodokļu maksātāju kabatām.

Ja ir kāds jautājums, kas rada domstarpības starp britiem un Briseli, tad tas ir pieņēmums, ka viņu naudu, iespējams, ES izlieto vieglprātīgi. Tas pats ir attiecināms arī uz citām valstīm. Šis nav tikai debātes par kontu kopumu, bet par būtisku mūsu pārstāvēto iedzīvotāju uzticības mazināšanos šeit pārstāvētajām iestādēm.

Mums ir jāņem vērā šis revidentu atzinums, Jā, tas ir labāks nekā iepriekšējā gadā, taču, tāpat kā uzņēmējs rūpīgi pārdomā, vai sadarboties ar uzņēmumu, kam sniegts atzinums ar kādām piezīmēm, kamēr šādas piezīmes tiks sniegtas, mūsu iedzīvotāji rūpīgi pārdomās savas attiecības ar ES.

Mēs nevaram izlikties, ka tā ir revidentu vaina. Revidenti netērē naudu — to dara birokrāti un valdība gan šeit, gan mūsu valstīs. Mums ir jānovērš viņu pārkāpumi.

Taču pat ar „tīru” revidentu atzinumu nepietiek. Kopš 18 gadu vecuma es saņemu ikmēneša izrakstus no savas bankas. Skaitļi sakrīt. Revidentu atzinums būtu „tīrs”. Bet es zinu, ka ne vienmēr esmu tērējis naudu saprātīgi.

Lai mēs izpelnītos kaut drusciņu cieņas no mūsu nodokļu maksātājiem mājās, tad šajā šausmīgajā ekonomiskajā situācijā mums ir jāizturas ar cieņu pret viņu naudu. Mans vēstījums politiķiem mūsu valstīs visā ES un šajā nevajadzīgajā, dārgajā otrajā Parlamenta ēkā Strasbūrā ir, ka mums ir jābeidz izšķērdēt nodokļu maksātāju naudu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mums ir vajadzīga demokrātijas revolūcija! Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, laipni lūdzam jaunajā Lisabonas līguma pasaulē! Tā sniedz jums iespēju. Vienpadsmit gadus es sekoju līdzī jūsu ziņojumiem šajā Parlamentā un pirms tam es to darīju kā žurnālists, un, runājot par šiem ziņojumiem, jāsaka, ka tie visi ir ļoti līdzīgi. Taču tagad jums ir iespēja skatīties nākotnē. Izmantojiet šā Parlamenta profesionālo kompetenci — mēs šeit šajā Parlamentā šodien neesam sanākuši tāpat vien; es redzu *Søndergaard* kungu un *Chatzimarkakis* kungu, *Staes* kungu un šeit mūsu pusē manu kolēģi cīnītāju *Ehrenhauser* kungu — un restrukturizējiet Revīzijas palātas darbu. Paraugieties, kādi risinājumi tiek izmantoti citur, piemēram, Vācijā, kur ir iespējams novērtēt izmaksu efektivitāti un izdevumu pamatotību, un Austrijā, un izstrādājat koncepciju, iespējams, iekļaujot to Parlamenta iniciatīvas ziņojumā, kurā tiktu aprakstīts, kā jūsu veikto darbu varētu padarīt daudz labāku, lai jūs pilnīgi varētu izpildīt savas saistības.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka visi Eiropas pilsoņi – nodokļu maksātāji, ir pelnījuši, lai mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, nodrošinātu, ka pienācīgi tiek uzraudzīts atbilstīgs, pamatots un likumīgs viņu maksāto nodokļu izlietojums Eiropas Savienībā. To ir pelnījuši visi Eiropas pilsoņi – nodokļu maksātāji neatkarīgi no viņu valstiskās piederības.

Kolēģi deputāti, es uzskatu, ka Eiropas Revīzijas palāta, izstrādājot 2008. gada pārskatu, ir veikusi rūpīgu, profesionālu darbu. Tāpēc es vēlos pateikties priekšsēdētājam *Caldeira* kungam un visiem Revīzijas palātas locekļiem. Es arī uzskatu, ka ir nodrošināta atbilstīga tehniskā sadarbība starp Eiropas Revīzijas palātu un Eiropas Parlamenta Budžeta kontroles komiteju, tādējādi garantējot, ka Parlaments var pienācīgi veikt tā uzraudzības funkciju. Es vēlos pateikties arī komisāram *Kallas* kungam par pārliecinošajiem uzlabojumiem, kas vērojami pēdējos dažos gados saistībā ar Eiropas Komisijas finanšu pārvaldības darbībām.

Tajā pašā laikā es piekritu kolēģiem deputātiem, kuri norādīja, ka Revīzijas palātas ziņojums ietver ne tikai pozitīvus, bet arī acīmredzami negatīvus un satraucošus faktus. Cita starpā mums noteikti jāpiemin fakts, ka Revīzijas palātai bija jāpaziņo, ka kļūdu īpatsvars kohēzijas finansējuma izlietojumā bija 11 %. Es uzskatu, ka, lai novērstu kļūdas, mums skaidri jānosaka, kas, kad un kur bija atbildīgs par konkrētām kļūdām, lai mēs varētu garantēt, ka nākamajā reizē šīs kļūdas tiek izlabotas.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, tiekoties ar saviem vēlētājiem, es nereti salīdzinu šo iestādi ar datoru, kur dalībvalstis ir datora fiziskais elements, Komisija ir programmatūra, un Parlaments, visticamāk, ir tastatūra, kas nodrošina mijiedarbību starp abiem elementiem, un šādā salīdzinājumā Revīzijas palātas nodrošinātā kontrole, neapšaubāmi, ir datora vadības panelis. Mēs nekad neiegādājamies datoru, pamatojoties uz vadības paneļa novērtējumu, bet neviens no mūsu datoriem ilgi nestrādā, ja tam nav uzstādīta atbilstīga vadības paneļa sistēma.

Es vēlos paust atzinību Revīzijas palātai par to, kā tā ne tikai ir pienācīgs šīs iestādes „vadības panelis” un ar katru gadu uzlabo savu darbību, bet arī atgādina mums, ka ir jāsniedz ieguldījums uzlabojumu nodrošināšanā.

Atrodoties šeit sešus gadus, es no Revīzijas palātas ziņojumiem uzzinu, ka mēs bieži pieļaujam kļūdas un ka mums ir jāatgādina kolēģiem mūsu dalībvalstīs, kas viņiem ir jādara. Bet, manuprāt, visbūtiskākais vēstījums ir, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, mums ir jāsamazina sarežģītība, jārada labāki nosacījumi mūsu finansējuma piešķiršanai vietējā līmenī un savlaicīgi jānodrošina finansējums tiem, kuri vēlas to saņemt, neatkarīgi no tā, vai tie ir mazie vai vidējie uzņēmumi, pētnieki vai lauksaimnieki mūsu pārstāvētajās valstīs.

Mums ir jāsaprot, ka ir jāuzlabo prasmes vietējā līmenī. Mums vēl vairāk ir jāsamazina sarežģītība Eiropas līmenī. Mums ir jāuzlabo sadarbība starp dalībvalstu revīzijas sistēmām, un nākotnē mums ir jāstrādā kopā.

Paldies jums par sadarbību pēdējos piecos gados.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Revīzijas palātai par lielisko darbu un arī *Kallas* kungam — es priecājos, ka jūs turpināt strādāt. Ir labi uzklaut Apvienotās Karalistes deputātu pausto kritiku, bet, ņemot vērā laikrakstos izlasīto, varu teikt, ka daudzi britu politiķi ne tuvu nav bijuši godīgi attiecībā uz viņu rīcībā esošo finansējumu. Tas, protams, nenozīmē, ka mēs nevaram veikt uzlabojumus, bet liek aizdomāties par to, vai tiešām situācija dalībvalstīs ir daudz labāka par situāciju ES.

Jomās, kurās ES ir tieši atbildīga par budžetu, kļūdu īpatsvars ir zems. Nepilnības ir saistītas ar dalībvalstīm. Bez šaubām, 2,7 miljardi eiro ir ļoti liela summa. Tā ir nepamatoti augsta summa, un tas ir pilnīgi nepieņemami. Tā ir liela daļa ES budžeta, un dalībvalstīm, neapšaubāmi, ir jāuzņemas atbildība šai sakarībā. Es piekritu vairāku kolēģu deputātu teiktajam, ka Komisijai ir jānodrošina, lai valstis, kuras atsakās publicēt finanšu pārskatus un iesniegt revidentu ziņojumus, to darītu. Komisāram vai Komisijai — jūs, protams, nezina,

kāda būs jūsu atbildība nākotnē, — būtu jānodrošina, lai šīs valstis veiktu uzlabojumus, lai tiktu apkopota informācija un nodrošināta uzraudzība. To pieprasa Eiropas nodokļu maksātāji. Ir vajadzīga arī labāka un efektīvāka uzraudzības sistēma, ar kuras palīdzību būtu iespējams uzsvērt labas prakses piemērus.

Søndergaard kungs savas runas beigās ierosināja risinājumu, kas tomēr nodrošinātu virzību uz priekšu, proti, nākt klajā ar pilnīgi jaunu budžeta sistēmu, kas nodrošinātu dalībvalstīm labāku kontroli pār naudas plūsmām.

(Aplausi)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vai jūs zināt filmu „Murkšķa diena” par vīrieti, kurš atkal un atkal pamostas un piedzīvo vienu un to pašu dienu? Lai gan es tikai trešo gadu esmu Eiropas Parlamenta deputāts, es jau sāku justies kā šīs filmas varonis. Katru gadu Revīzijas palātas pārstāvji ierodas šeit, lai pateiktu mums, ka diemžēl tā nevar sniegt mums atbilstības deklarāciju, un katru gadu Eiropas Komisija dara visu, kas tās spēkos, lai uzsvērtu katru cerības stariņu.

Jāatzīst, ka ir panākts zināms progress, piemēram, lauksaimniecības jomā, bet attiecīgās problēmas saglabājas. Jūs, protams, varat palielināt pieļaujamo kļūdu īpatsvaru, kā ierosina Eiropas Komisija, bet tādējādi tikai tiks „pārvietoti vārti”. Ja spēlētāji negūst punktus, viņu treneris nepārbīda vārtus, bet gan nodrošina, lai spēlētāji spēlētu labāk. Lai to paveiktu, ir vajadzīgs komandas darbs. Pozitīvu atzinumu patiešām var panākt, nodrošinot komandas darbu — Eiropas un dalībvalstu revidentu sadarbību — un, kā jau tika minēts, pieprasot, lai tiktu iesniegtas dalībvalstu pārvaldības deklarācijas.

Diemžēl patiesība ir tāda, ka dažas valstis joprojām rīkojas brīvāk ar Eiropas nekā ar saviem, valsts līdzekļiem; vienkāršāk ir iet iepirkties ar kāda cita kredītkarti, nevis ar savējo. Taču jums tiks piestādīts rēķins, komisāra kungs. Ja jūs un jūsu amata pārpņēmējs nespēs nodrošināt pienācīgus kontroles pasākumus, tas negatīvi ietekmēs ne tikai budžeta kontroli Eiropas Savienībā un jūs — Eiropas Komisiju —, bet arī mūsu visu un mūsu darba leģitimitāti.

Tāpēc jūs, komisāra kungs, varat būt drošs, ka Parlaments šai sakarībā sekos līdzī jums un jūsu amata pārpņēmējam.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Caldeira* kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties *Caldeira* kungam un viņa komandai. Viņa ziņojums mums ļoti noderēs pārdomātajās debatēs, kuru rezultātā tiks pieņemts lēmums par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Man ir radusies *déjà vu* sajūta, jo, ja nemaldos, Padome, tāpat kā iepriekšējā gadā, jau atkal ir pievērsusi sev uzmanību neierašanās dēļ. Es esmu tik kritiska tāpēc, ka Padome kā viena no galvenajām Kopienas iestādēm nedrīkst un nevar nepiedalīties šajās debatēs.

Mēs pareizi sagaidām, lai visas dalībvalstis nodrošinātu kontroli un pārredzamību, bet mēs to sagaidām arī no savām iestādēm, un Padomei arī ir jāuzņemas daļa atbildības par to, kas notiek vai nenotiek dalībvalstīs.

Pārkāpumi saistībā ar budžetu, protams, neietekmē Padomes budžetu tik ļoti, cik lauksaimniecības nozari, taču mēs uzdosim jautājumus arī par valsts iepirkumu, novēlotiem vai nokavētiem maksājumiem un atkārtotiem pārvērtējumiem. Mēs par šiem jautājumiem apspriedīsimies ar Padomi dažu turpmāko nedēļu laikā.

Tas tā patiešām ir, ka kļūdas nav tas pats, kas krāpniecība, un ka maksājumu atgūšana ir noderīgs risinājums. Vēl viens labs risinājums ir vainīgo nosaukšana un kaunināšana lauksaimniecības politikas jomā, kas ir pierādījis savu efektivitāti Bavārijā un citos Vācijas reģionos. Es uzskatu, ka mums arī turpmāk ir jāizmanto šī metode, jo ir skaidrs, ka dalībvalstis un iesaistītie uzņēmumi ņem to vērā.

Mēs ceram, ka Zviedrijas prezidentūra būs gatava apspriesties par šo jautājumu dažās turpmākajās dienās un arī...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, *Caldeira* kungs, komisāra kungs, es vēlos pateikties Eiropas Revīzijas palātai par tās apbrīnojamo darbu Eiropas nodokļu maksātāju interesēs.

ES pārskatu pieļaujamā kļūdas robeža ir 2 %. Es vēlos norādīt, ka tieši algas un citi administratīvie izdevumi ir jāizskata rūpīgāk. Mēs nevaram pieļaut neskaidrības attiecībā uz šiem budžeta posteņiem.

Taču ir arī citas izmaksu grupas, kurās šķiet sarežģīti vai pat neiespējami panākt 2 % pieļaujamo kļūdas robežu. Saskaņā ar Revīzijas palātas sniegto informāciju 11 % no kopējās summas, kas iztērēta kohēzijas politikas īstenošanai, nevajadzēja izmaksāt. Šāda situācija bija arī divos iepriekšējos gados.

Tā kā šajā situācijā nav iespējams sasniegt 2 % pieļaujamo kļūdas robežu, es vēlos noskaidrot, vai Komisija vai Revīzijas palāta ir apsvērusi iespēju pārskatīt 2 % robežu, lai gadu no gada mums nebūtu jāsapina, ka šajā gadā nav iespējams sasniegt robežu un ka to nebūs iespējams sasniegt arī nākamajā gadā. Turpmāk mums ir jābūt uzmanīgākiem un darbībā jānodrošina lielāka rentabilitāte nekā pašlaik, un ir jāvienkāršo pieteikšanās procedūra.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Revīzijas palātas 2008. gada budžeta gada pārskata analīze ļauj secināt, ka situācija ir labāka nekā iepriekšējos gados. Īpaši iepriecinoši ir tas, ka būtiski tika paplašināta atbilstīga budžeta pārvaldība. Mēs varējām vērot ārkārtīgi skaidrus uzlabojumus lauksaimniecības un lauku attīstības izdevumu jomā, kas veido vairāk nekā 40 % no ES budžeta. Tās ir ārkārtīgi būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējiem ziņojumiem. Tas ir KLP reformu un vienkāršošanas rezultāts. Tagad mēs izmaksājam finansējumu, pamatojoties uz vienkāršām tehniskām prasībām.

No otras puses, revidenti norāda uz dažām jomām, kurās pastāv domstarpības, jo tie secināja, ka 11 % dalībvalstu pieteikumu finansējuma saņemšanai kohēzijas politikas jomā bija kļūdaini. Es uzsveru, ka es runāju par pieteikumiem. Daudziem varētu šķist, ka šie nepatīkamie dati ir Komisijas vai dalībvalstu nolaidības rezultāts. Šādā apgalvojumā, iespējams, ir neliela daļa patiesības, bet es domāju, ka problēmas cēlonis ir meklējams citur. Būtiskākais iemesls tik lielam skaitam finanšu pārkāpumu kohēzijas un reģionālās attīstības politikas jomā ir pārāk sarežģītais un komplicētais tiesiskais regulējums, ko savā ziņojumā atzīst arī Revīzijas palāta.

Es aicinu Revīzijas palātu vēl vairāk uzlabot sadarbību ar to partneriastādēm dalībvalstīs. Visbeidzot es vēlos teikt, ka mums jāpievērš lielāka uzmanība izglītības problēmai un jāuzlabo informācijas sniegšana atbalsta saņēmējiem ES un iestādēm, kas īsteno un pārvalda īpašās programmas.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka, manuprāt, Komisijai vispirms ir jācenšas vienkāršot finanšu noteikumus, saglabājot pamata uzraudzības mehānismus, kas novērš ļaunprātīgu rīcību. Taču nereti dažu Eiropas fondu atbalsta saņēmēji cenšas izpildīt sarežģītus noteikumus, kuri nav pilnībā saprotami un kuru dēļ praktiski nav iespējams sagatavot pārskatus, kas pilnīgi atbilstu revidentu prasībām. Šī situācija ir jāmaina, un es uzsveru, ka ir būtiski vienkāršot un informēt, kā arī uzraudzīt.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos paust atzinību Revīzijas palātai un Eiropas Komisijai par tās lielisko darbu un pateikt, ka es esmu ļoti gandarīts, jo redzu, ka kopējā situācija ir uzlabojusies. Es īpaši vēlos uzsvērt, ka šī ir pirmā reize, kad lauksaimniecības izdevumi vairs nav iekrāsoti sarkanā krāsā. Kopumā situācija uzlabojas, bet joprojām pastāv problēmas saistībā ar izdevumiem kohēzijas politikas jomā, ko jau pieminēja vairāki mūsu cienījamie kolēģi. Taču es diezgan optimistiski raugos nākotnē.

Mums ir jāieklausās labajās ziņās. ES finansējuma atgūšanas sistēma darbojas — 2008. gadā tika atgūti 1,6 miljardi eiro, un tiek plānots, ka tiks atgūti vēl vairāk līdzekļi; tas pierāda, ka sistēma pienācīgi darbojas. Neatklāto krāpšanas gadījumu īpatsvars ir ļoti zems, un šāda krāpšana ir konstatēta tikai dažos atsevišķos gadījumos. Problēmas ir tikai dažās dalībvalstīs, un tas liecina par to, ka sistēma kopumā strādā labi un ka kohēzijas politikas mērķi tiek sasniegti.

Ilgttermiņā ir jāpārskata dalītās pārvaldības sistēma un lielāka galīgā atbildība ir jāuztic dalībvalstīm, tādējādi palīdzot vienkāršot noteikumus. Lisabonas līgums paredz šādu rīcību 310. pantā, saskaņā ar kuru, īstenojot budžetu, pretēji Komisijas ekskluzīvai atbildībai tiek atļauta sadarbība starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm.

Visbeidzot es vēlos norādīt, ka Revīzijas palātas vēstījums par nepieciešamību vienkāršot noteikumus ir sasniedzis Padomi un Komisiju, un es personīgi ceru, ka izmaiņas...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) 2008. gada ziņojums jau atkal ir ierosinājums rūpīgai analīzei un darbībai, tostarp no Eiropas Parlamenta puses. Es vēlos pateikties jums par šo ziņojumu. Šī pieeja — šī sadarbība — ir palīdzējusi pēdējos gados sasniegt skaidri redzamus uzlabojumus.

Taču kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas koordinators es vēlos sniegt dažus komentārus, it īpaši par reģionālo politiku. Vai tā ir patiesība, ka 11 % kļūdu īpatsvars reģionālās politikas jomā galvenokārt ir saistīts ar trijām minētajām dalībvalstīm, un kā tas ietekmē jūsu turpmākās prognozes? Vai tā ir patiesība,

ka lielākā daļa trūkumu tika konstatēti iepirkuma procedūrās? Vai tā ir patiesība, ka bija pārāgri ziņojumā atspoguļot uzlabojumus attiecībā uz izdevumiem, ņemot vērā jauno, pašreizējo regulējumu attiecībā uz 2007.–2013. gadu? Kā jau jūs zināt, daudzi uzlabojumi šai sakarībā ir panākti iepriekšējā gadā. Ja tas tā patiešām ir, un, ņemot vērā šīs izmaiņas — izmaiņas spēkā esošajos tiesību aktos —, mēs varam turpināt darbu, nodrošinot šādu augšupejošu uzlabojumu tendenci laikposmā līdz 2013. gadam.

Ir būtiski arī, lai šie uzlabojumi Eiropas tiesību aktu transponēšanā tiktu panākti, liekot lielāku uzsvāru uz iepirkuma tiesību aktiem, lai tiktu panākti uzlabojumi attiecībā uz spēju pārvarēt šķēršļus un attiecībā uz tiesību aktu īstenošanu, it īpaši dalībvalstīs. Galu galā šai sakarībā pastāv lielas domstarpības attiecībās starp Eiropas un dalībvalstu iestādēm. Tāpēc mums ir jānosauca iesaistītās valstis.

Tad būs iespējams šā 11 % rādītāja sarkano krāsu, kas nav pieņemama, mainīt uz dzeltenu un galu galā uz zaļu. Tieši tāpēc pilsoņi mūs ievēlēja — lai mēs gūtu labākus rezultātus un nodrošinātu lielāku skaidrību šajā jomā. Es ar prieku īstenotu arī jūsu ziņojumā minētos ierosinājumus attiecībā uz vienkāršošanu.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es no sirds pateicos Revīzijas palātai par pamatoto un patiešām noderīgo ziņojumu. Klausoties šodienas debatēs, es atcerējos dāņu sakāmvārdu, kurā teikts, ka glāze var būt pa pusei pilna vai pa pusei tukša. Citiem vārdiem sakot, jautājums ir par to, vai esat optimists vai pesimists. Man šķiet, ka pārāk daudzi no šodien šeit klātesošajiem, iespējams, ir bijuši pārāk optimistiski noskaņoti. Arī komisārs ir bijis pārāk liels optimists. Gluži vienkārši es nedomāju, ka ar to pietiek. Ja Dānijas finanšu ministrs būtu bijis atbildīgs par šo budžetu, kurā mazāk kā puse datu tiek atzīti kā kļūdas nesaturoši un kura mazākā puse — 47 % — būtu iekrāsota zaļā krāsā, attiecīgais ministrs patiesībā tiktu atstādīnāts.

Es esmu patiešām vīlies, ka vēl joprojām ir tik daudz darāmā, un es esmu patiešām vīlies, ka process virzās uz priekšu tik lēni. Es saprotu, ka tas ir sarežģīti, un es saprotu, ka noteikumi var būt ļoti sarežģīti. Es arī apzinos, ka progress ir panākts, bet tas ir nepietiekams. Novērtējot ātrumu, kādā mums ir izdevies palielināt zaļā krāsā iekrāsoto budžeta daļu, jūs varat redzēt, ka šis process ir pārāk lēns. Es aicinu Komisiju uzņemties savu atbildības daļu. Jūsu rīcībā ir instrumenti. Jums ir jārikojas ātrāk.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, līdz šim uzmanība galvenokārt tika pievērsta Kohēzijas fondam, un tas, neapšaubāmi, ir pamatoti budžeta lieluma dēļ. Taču es vēlos vērst uzmanību uz jomu, kurā iepriekšējā gadā tika iztērēti tikai 2,7 miljardi eiro, bet kura rada būtiskas problēmas.

Eiropas Revīzijas palāta, kurai es vēlos sirsnīgi pateikties, ir izstrādājusi gandrīz vai meistardarbu, jo tai ir izdevies panākt pārredzamību attiecībā uz fragmentēto administrēšanu attīstības palīdzības jomā un skaidri konstatēt problēmas, kuras turpina parādīties. Es gan negribētu teikt, ka šajā jomā netiek piemērots universālais princips un ka nepastāv pārredzamas struktūras, bet tajā tomēr ir vērā ņemamas problēmas.

Ir panākti uzlabojumi, piemēram, saistībā ar maksājumiem par projektiem, taču situācija joprojām ir tāda, ka daži projekti nevar veikt revīziju, jo trūkst dokumentu, nemaz nerunājot par to, ka vairāku projektu dokumenti pat netiek iesniegti vai ka nav iespējams veikt pārraudzības revīziju. Arī jautājums par budžeta atbalstu jau atkal ir saistīts ar vairākām problēmām, jo nav iespējams uzraudzīt finansējumu vai izsekot tam un tā izlietojumam. Pēc manām domām, mums ir rūpīgi jāapsver iespēja beidzot iekļaut Eiropas Attīstības fondu (EAF) kopbudžetā, lai nodrošinātu pārredzamību, izsekojamību un vadāmību. Tādējādi mēs varētu apvienot un koordinēt EAF ar citām jomām, piemēram, palīdzību attīstības jomā, ārpolitiku, kaimiņattiecību politiku un citām politikām šajā jomā, iegūstot pilnīgu un pārredzamu kopskatu. Tāds ir mans priekšlikums.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jau tika minēts, Eiropas Revīzijas palātas 2008. gada pārskats pirmām kārtām sniedz mums pozitīvu informāciju — tā ES izdevumu daļa, kurai bija raksturīgs augsts pārkāpumu īpatsvars, ir samazinājusies no 60 % 2005. gadā līdz 31 % 2008. gadā. Tas ir vērā ņemams panākums; tas liecina par pozitīvu pieeju, kuru mums jāturpina īstenot.

Attiecībā uz struktūrfondiem un, precīzāk, kohēzijas politikas jomām jāsaaka, ka joprojām pastāv problēmas un sarežģījumi. Es domāju, ka turpmākajos mēnešos un gados mums ir jāpievērš uzmanība šīm jomām.

Attiecībā uz struktūrfondiem vēlos norādīt, ka salīdzinājumā ar Revīzijas palātas vērtējumu par laikposmu no 2000. līdz 2006. gadam pārvaldības un uzraudzības sistēmas laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam ir balstītas uz stingrākiem noteikumiem un nodrošina lielāku uzticamību un pārredzamību attiecībā uz izdevumiem, kā arī nodrošina labāku pārskatatbildību no dalībvalstu puses.

Revīzijas palāta stingri uzsver vajadzību nodrošināt lielāku vienkāršošanu. Tāpēc vēl ir daudz jāstrādā, lai vēl vairāk vienkāršotu noteikumus.

Ekonomiskās izaugsmes kvalitāte un pārredzamība Kopienas resursu izlietojumā ir vienas cīņas divas uzvaras, kas mums jāasniedz. Es uzskatu, ka mums tas ir jādara, uzlabojot mūsu debašu par mums pašiem un, kas ir visbūtiskāk, par pilsoņiem pieejamību sabiedrībai.

Kohēzijas politikas jomas, struktūrfondi un reģionālā politika ir un arī turpmāk būs būtisks Eiropas projekta aspekts. Šīs politikas jomas ir piešķirušas nozīmi Eiropas Savienības pamatvērtībām. Mums ir jāstrādā kopā, lai garantētu efektivitāti un pārredzamību turpmākajos gados.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos īpaši pateikties Revīzijas palātai par to, ka tā šorīt patiešām saprotamā veidā iepazīstināja mūs ar apjomīga ziņojuma saturu, norādot uz pozitīvajiem un negatīvajiem aspektiem un, par laimi, neminot nepatīkamos, jo zināmā mērā mēs esam izskauduši grāmatvedības prakses sliktākos aspektus.

Es vēlos pievērst īpašu uzmanību lauksaimniecībai, kura pēc salīdzinoši tīras „karantīnas zīmes” saņemšanas, ir faktiski izslēgta no šīm debatēm. Es to daru tāpēc, ka vēlos brīdināt, ka, iespējams, mēs nākotnē varam pieļaut pagātnes kļūdas.

Šorīt ir vērts atcerēties, ka situācija lauksaimniecības jomā ir uzlabojusies tāpēc, ka mēs lielā mērā atdalījām maksājumus no ražošanas. Mēs veicam maksājumus tieši aktīviem lauksaimniekiem, aktīviem ražotājiem, un tāpēc ir ievērojami samazināta kļūdu iespējamība.

Taču, izmantojot modulācijas mehānismu, mēs tagad novirzām šo finansējumu un izlietojam to lauku attīstības jomā, par kuru ir paustas nopietnas bažas, un tāpēc es izteicu piezīmi par to, ka nākotnē varam pieļaut pagātnes kļūdas.

Es raizējos arī par to, kā mēs varam atskaitīties par tādiem jautājumiem kā ūdens apsaimniekošana, klimata pārmaiņas un bioloģiskā daudzveidība. Padomājiet par visus šos jautājumus regulējošo noteikumu sarežģītību, un tā ir pamatota, ja publiskais finansējums tiks izmantots šajā jomā, un padomājiet par grūtībām un izmaksām, kas saistītas ar atbilstības nodrošināšanu šiem noteikumiem.

Mēs izskatām iespēju pārskatīt Eiropas Savienības budžetu, pateicoties bijušajam britu premjerministram *Tony Blair*, kura vadītās valdības darbības pārskats nav īpaši „tīrs”, ja runājam par tās pārskatiem.

Veicot šo pārskatīšanu, jau atkal mēs izvērtēsim iespējas novirzīt finansējumu jomās, attiecībā uz kurām Revīzijas palāta skaidri ir izteikusi bažas, it īpaši pētniecības un inovāciju jomās. Tāpēc būsīm ļoti piesardzīgi, lai lielisko darbu, ko esam paveikuši, nesabojātu mūsu ieceres.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kad es gāju skolā, skolotāji nereti teica: uzticēties ir labi, kontrolēt — vēl labāk.

(Runātājs piekūr atbildēt uz cita deputāta jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos jums jautāt, vai jūs pamanījāt, ka šo svarīgo debašu laikā *Martin* kungs, kurš sniedza mums tik daudz padomu, ienāca Parlamentā pulksten 10.00, uzstājās pulksten 10.09 un atstāja Parlamentu pulksten 10.12?

Peter Jahr (PPE). – (DE) No savas bērnības es atceros divus pamatnoteikumus. Reiz man teica: „Ja kāds ar tevi runā, ļauj viņam pabeigt sakāmo. Ja tu uzdod jautājumu, tad vismaz sagaidi atbildi.” Ņemot vērā šo principu, būtu bijis labi, ja viņš būtu uzkavējies šajā zālē, lai uzklausītu Parlamenta debates. Tāds ir mans viedoklis.

Revīzijas palātas pārbaudes un ierosinātie uzlabojumi ir būtisks ieguldījums, lai nodrošinātu efektīvāku un ekonomiskāku ES finansējuma izlietojumu. Kā deputāts, kuram interesē lauksaimniecība, es esmu īpaši gandarīts par to, ka finansējuma izlietojums lauksaimniecības jomā tika novērtēts pozitīvi un ka kopumā netika konstatēti būtiski pārkāpumi. Taču pārkāpumi netika konstatēti kopumā, un tieši tas rada problēmu. Lauksaimniekiem ir teiciens, ka kopumā ezers bija tikai pusmetru dziļš, bet govs tik un tā noslīka. Citiem vārdiem sakot, ja kopumā viss ir pareizi un ja lielākā daļa valstu spēj atbilstīgi piemērot administratīvos noteikumus, tad mums ir konkrēti jāpievērš uzmanība valstīm, kuras neievēro norādījumus — „sliktajām valstīm”. Šai sakarībā ir svarīgi tās nosaukt. Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, nepiekāpieties! Jūs varat runāt daudz konkrētāk, un Parlaments jūs atbalstīs.

Situācija saistībā ar kļūdu īpatsvaru lauksaimniecības attīstības jomā ir daudz savādāka. Lai gan kļūdu īpatsvars ir mazāks nekā iepriekšējā gadā, tas joprojām ir daudz augstāks nekā lauksaimniecības izdevumu jomā. Taču man jāsaka, ka lielākā daļa konstatēto problēmu ir radušās tāpēc, ka sarežģītie ES noteikumi tiek nepareizi

piemēroti un trūkst izpratnes par tiem. Tas ne vienmēr nozīmē, ka finansējums tiek izšķērdēts. Mums visiem ir jāstrādā kopā, lai grozītu un uzlabotu ES noteikumus ar nolūku atvieglot dalībvalstīm to piemērošanu.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Revīzijas palāta 2008. gada pārskatā secina, ka kopumā ir panākti uzlabojumi attiecībā uz Eiropas Savienības budžeta darījumu likumību un pareizību. Taču tā norāda, ka ar kohēzijas politiku saistītie izdevumi joprojām ir problemātiski, jo attiecībā uz tiem ir pieļauts visvairāk kļūdu.

Kohēzijas politikai paredzētais finansējums veido gandrīz trešo daļu no Eiropas budžeta. Tā ir viena no būtiskākajām un simboliskākajām Eiropas integrācijas un tās pamatā esošā solidaritātes principa politikām.

Ņemot to vērā, mums ir jābūt prasīgākiem un jānodrošina atbilstīga procedūru piemērošana. Taču mums ir jāņem vērā arī kohēzijas politikas īpatnības, proti, tas, ka šī politika ir lielā mērā centralizēta un ka tāpēc to pārvalda reģionālās iestādes dalībvalstīs. Revīzijas palātas konstatētās kļūdas nav projektu attīstītāju krāpšanas mēģinājumu rezultāts, bet gan palīdzības piešķiršanas nosacījumu sarežģītības sekas.

Tāpēc, pēc manām domām, risinājums nav padarīt procedūras vēl apgrūtinātākas, bet gan vienkāršot tās gan Kopienas līmenī, gan arī dalībvalstīs. Kopienas līmenī par vienkāršošanas pasākumiem notiek apspriedes Padomē un Parlamentā. Dalībvalstu līmenī es personīgi strādāju saistībā ar procedūru vienkāršošanu Francijā, cieši sadarbojoties ar ievēlētiem pārstāvjiem un lēmumu pieņēmējiem valsts un vietējā līmenī.

Šajā ekonomikas lejupslīdes posmā būtu ļoti slikti, ja projektu attīstītājiem, kuru joprojām ir daudz, būtu sarežģīti piekļūt tiem paredzētajam Eiropas finansējumam.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, mēs izskatām būtisku jautājumu, un vispirms es vēlos pateikt, ka budžeta pārvaldība ir lielā mērā uzlabojusies. Taču problēmas ir, un es vēlos minēt dažas no tām.

Pirmā problēma attiecas uz iestāžu politiku saistībā ar ēkām un īpašumu. Izstrādājot 2008. gada budžetu Parlamentam un citām iestādēm, es pamanīju, ka šajā jomā kaut kas nav īsti kārtībā. Es ceru, ka mēs varēsim veikt rūpīgu pētījumu par to, kāpēc par iestāžu īpašumiem un ēkām maksātā cena ir augstāka par vidējo tirgus cenu. Kad pētījums būs pabeigts, mēs uzzināsim, vai šai sakarībā pastāv kādas aizdomas vai, gluži pretēji, ka viss ir kārtībā.

Otrā problēma, kam es vēlos pievērst jūsu uzmanību, ir šeit jau pieminētā situācija saistībā ar Rumāniju un Bulgāriju. Mēs zinām, kādas problēmas pastāv, un mums ir jāatrod veids, kā palīdzēt Rumānijai un Bulgārijai, lai problēmas tiktu atrisinātas. Tas ir arī politisks jautājums. Galu galā, kāda ir paplašināšanās jēga, ja mēs kā jaunās dalībnieces apstiprinām valstis, kuras nespēj pienācīgi organizēt sava budžeta pārvaldību?

Trešā problēma galvenokārt attiecas uz ārējām darbībām saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, taču katrā ziņā mums ir jāveic pārbaudes, lai nodrošinātu sabiedrības pārliecību, ka viss ir kārtībā.

Taču visbūtiskākais ir, lai mēs apzinātos, ka ir pieaudzis to jomu īpatsvars, kurās nav kļūdu, un par to mums ir jāpateicas komisāram Kallas kungam un Eiropas Revīzijas palātai. Gan komisārs, gan arī Revīzijas palāta ir paveikuši lielisku darbu.

(Aplausi)

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, vienkāršs jautājums. Tika apgalvots, ka daudzi atbilstības pārkapumi ir pieļauti tāpēc, ka trūkst izpratnes par procedūram un noteikumiem.

Vai jūs piekrītat, ka tas tā patiesām ir? Un, ja jā, kāda pārkapumu daļa ir saistība ar šo neveiksmīgo situāciju, nevis ar tišiem noteikumu pārkapumiem?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Arī es vispirms vēlos paust atzinību Eiropas Revīzijas palātas pārstāvjiem par ziņojumu, ar kuru viņi mūs iepazīstināja, un komisāram Kallas kungam par acīmredzami uzlabotajiem Eiropas Komisijas centieniem saistībā ar Eiropas finansējuma izlietojumu. Tā kā es esmu no Bulgārijas, es pirmām kārtām redzu, ka Komisija ir ārkārtīgi stingra attiecībā uz finansējuma izlietojumu, un tās darbības nepašaubāmi ir devušas rezultātus. Es vēlos ierosināt vienu jautājumu saistībā ar to, ka šis ir pēdējais Eiropas Revīzijas palātas pārskats saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem. Nākamais pārskats nākamajā gadā būs balstīts uz Lisabonas līgumu. Ar šo situāciju ir saistīti vairāki jautājumi, kuri ir uzdoti un uz kuriem vēl nav

saņemtas pietiekami skaidras atbildes, tostarp par budžeta izstrādi un budžeta izlietojuma procedūrām. Pēc manām domām, visām iestādēm, tostarp Eiropas Parlamentam kopā ar Padomi un, protams, Eiropas Komisiju, nemaz nerunājot par Eiropas Revīzijas palātas aktīvu iesaistīšanos, ir jādara viss iespējamais, lai atbildētu uz šiem jautājumiem, lai mums visiem attiecībā uz tiem būtu vienots viedoklis.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es nerunāšu saskaņā ar nepieteiktas uzstāšanās procedūru; es tikai vēlos paust nožēlu par to, ka Padomei paredzētās vietas ir pilnīgi tukšas. Padome ir budžeta lēmējinstītūcija, un mēs arī runājam par to, ka ir daudz problēmu dalībvalstīs. Es vēlējos paust nožēlu šai sakarībā, priekšsēdētājas kundze.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Es piedalījos šajās debatēs no paša sākuma. Viens no svarīgākajiem jautājumiem, ko dzirdēju, — un es neapšaubāmi vēlos lūgt *Cladeira* kungam rūpīgi izskaidrot šo jautājumu — ir par to, vai tiešām situācija saistībā ar 11 % no finansējuma kohēzijas politikas jomā ir tāda, ka šo summu nevajadzēja izmaksāt? Šajās debatēs šim jautājumam ir sniegti dažādi skaidrojumi. Daži minēja 4 miljardus eiro, citi teica — 2 miljardi eiro, un izskanēja vēl citas versijas. Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai, sākot budžeta izpildes apstiprināšanu, jūs mums skaidri un nepārprotami paskaidrotu, kāda ir patiesā situācija šai sakarībā. Es vēlos arī īpaši pateikties komisāram *Kallas* kungam par darbu, ko viņš ir veicis pēdējos gados. Pēc manām domām, Budžeta kontroles komiteja vienmēr ir uzskatījusi, ka sadarbība ar jums ir patiešām konstruktīva. Ne vienmēr mēs varējām vienoties, bet jūs, iespējams, drīz tiksiet apstiprināts uz vēl vienu pilnvaru termiņu jaunajā Komisijā, jaunā amatā, un šai sakarībā es vēlu jums visu to labāko.

Priekšsēdētāja. – Es vēlos pateikt *Martin* kungam, ka es pamanīju, ka viņš vēlas izteikt personisku piezīmi, un ka es došu viņam vārdu, bet saskaņā ar Reglamentu es došu viņam vārdu pēc debatēm un Komisijas pārstāvja uzstāšanās.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, es pilnīgi piekrītu *Audy* kungam. Padomes pārstāvju, tāpat kā politisko partiju vadītāju, neierašanās patiešām ir ļoti uzkrītoša. Es kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētāja vietniece saprotu, ka arī citu grupu priekšsēdētāji neuzskatīja šīs debates par būtiskām. Taču Padomes neierašanās ir ārkārtīgi uzkrītoša.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Revīzijas palātas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties visiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri uzstājās. Viņu komentārus noteikti augsti novērtēs visi tie cilvēki, kas strādā Revīzijas palātā un kas sagatavoja šodien iesniegto ziņojumu.

Šādās intensīvās un interesantās debatēs man atvēlētajā laikā ir diezgan grūti atbildēt uz visiem man tieši uzdotajiem jautājumiem. Vispirms es atbildēšu uz *de Jong* kunga jautājumu, kurš vēlējās noskaidrot, vai es kā Revīzijas palātas priekšsēdētājs neesmu sarūgtināts par to, ka nevaru sniegt pozitīvu ticamības deklarāciju. Mana atbilde ir tāda, ka es kā revidents ar prieku sniegtu šādu atzinumu attiecīgajā situācijā, bet revidentam nav jāpriecājas par viņa sniegtajiem atzinumiem. Revidentiem ir jāizmanto stabils pamats, lai izstrādātu savus uz reāliem pierādījumiem balstītos atzinumus.

Atklāti runājot, es kā revidents labprātāk sniedzu tādus atzinumus, kādu sniedzām šajā gadā. Es neteikšu *Audy* kungam, vai tas ir pozitīvs vai negatīvs atzinums, bet tikai to, ka tas ir reālistisks atzinums, kurā uzsvērti aspekti, saistībā ar kuriem panākts progress. Mēs redzējam, ka ievērojami ir samazināties kļūdu īpatsvars dažās jomās, it īpaši lauksaimniecības jomā, bet dažām jomām tomēr ir jāpievērš lielāka uzmanība. Tāpēc tā vietā, lai būtu optimistisks vai pesimistisks, es kā revidents labāk būšu reālistisks.

Es domāju, ka tieši tā mūsu vēstījums ir jāsaprot attiecībā uz nākotnes perspektīvām. Vairāki Eiropas Parlamenta deputāti jautāja, kas jādara, lai atrisinātu šīs problēmas. Revīzijas palāta ir veikusi savu ieguldījumu šajā pārskatā un iepriekšējos pārskatos, norādot, ka tās ieteikumi par uzraudzības un kontroles sistēmu uzlabošanu dalībvalstīs ir būtiski, un darot zināmu attiecībā uz Komisiju, ka tikpat svarīgi ir vienkāršot reglamentējošos noteikumus, proti, nesarežģīt prasības vairāk kā vajadzīgs. Mēs nevaram pāriet no posma, kurā mēs vēlamies paveikt visu un kontrolēt visu un kurā vajadzīgi pārmērīgi kontroles mehānismi, uz posmu, kurā uzraudzības nav vispār. Tad mēs nespēsim rast pareizo līdzsvaru, lai spētu sasniegt politikas mērķus.

Vairāki no jums norādīja, ka šajā pārskatā nekas nav minēts par finansējuma izlietojuma efektivitāti. Vai dažas konstatētās kļūdas vai pārkāpumi liedz pabeigt projektus? Revīzijas palātai, bez šaubām, tās pārskatos ir jāsniedz atzinums par finanšu pārskatiem, kas ir nepārprotami pozitīvs atzinums, un par šo pārskatu pamatā esošajiem darījumiem. Pārskatā tiek konstatēts, vai darījumi atbilst tiem piemērojamajiem noteikumiem.

Taču Revīzijas palāta arī sniedz jums un it īpaši kompetentajām Parlamenta komitejām, tostarp Budžeta kontroles komitejai, visus ziņojumus par politikas jomu efektivitāti un par to, vai finansējums dažādās jomās tiek izmantots atbilstīgi. Es ceru, ka jūs šajos ziņojumos atradīsiet būtisku informāciju par to, kādus uzlabojumus var veikt saistībā ar minētajām politikas jomām. Taču, kā norādīts mūsu pārskatā, — un es to vēlos uzsvērt savā runā — ir svarīgi izmantot šo iespēju, kuru mums attiecībā uz nākotni sniedz finanšu regulējuma reforma un jaunais finanšu plāns, kā arī iespēju, kuru mums sniedz budžeta reforma, lai veiktu dažu būtisku jautājumu pārskatīšanu.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlos beigt runu ar apgalvojumu, ka mūsu izmantotās metodes atbilst starptautiskajiem revīzijas standartiem. Mēs uzskatām, ka mūsu veiktās pārbaudes ir pietiekamas, lai mēs izdarītu secinājumus. *Audy kungs* uzdeva jautājumu, vai mēs pārbaudām pietiekami daudz darījumu. Atbilde ir jā. Neapšaubāmi, ja mums būtu vairāk resursu, mēs, iespējams, varētu paveikt vairāk, bet mūsu resursi ir ierobežoti, un mums ir jāpārvalda mūsu resursi piesardzīgi.

Visbeidzot es vēlos pateikt dažus vārdus par Revīzijas palātas un dalībvalstu revīzijas iestāžu nozīmi nākotnē. Mēs vienmēr strādājam kopā ar revīzijas iestādēm dalībvalstīs un valstu revidentiem, savstarpēji sadarbojoties un uzticoties. Šādu pieeju paredz Līgums — un apstiprina Lisabonas līgums — un, īstenojot šo pieeju, mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka kopumā mēs varam garantēt ārējās revīzijas pievienoto vērtību Eiropas Savienībā.

Tās bija īsas nobeiguma piezīmes, priekšsēdētājas kundze, jo es nevēlējos aizņemt pārāk daudz jūsu laika.

(Aplausi)

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. — Priekšsēdētājas kundze, paldies jums par šīm debatēm un par Komisijai veltītajiem labajiem vārdiem. Es sniegšu divus komentārus par līdzšinējo situāciju — par pēdējiem gadiem, sākot no 2008. gada. Pirmkārt, tika uzsvērts viens būtisks aspekts — pārredzamība. Es vēlos atgādināt jums, ka kopā mēs esam guvuši lielus panākumus. Visa informācija par ES finansējuma saņēmējiem tagad ir publiski pieejama, un arī tā bija viena no būtiskākajām izmaiņām šajā laikposmā.

Otrkārt, attiecībā uz līdzšinējo situāciju jāsaka, ka mēs cita starpā diskutējām par to, kāda daļa finansējuma ir zaudēta un kāda daļa ir jāatgūst. Kā piemēru šai sakarībā es vēlos minēt vienu skaitli ļoti sarežģītā budžeta postenī. Tas ir iekļauts mūsu kopsavilkuma pārskata VI pielikumā, un tā nosaukums ir "Līdzekļu atgūšanas atteikumu kopsavilkums", kurā faktiski norādīta naudas summa, kas ir pilnīgi un neatgriezeniski zudusi. 2008. gada kopsavilkuma pārskatā šī summa bija EUR 18 380 363.22, kas ir mazāk kā 0,01 % no ES budžeta. Šī summa ir zaudēta. Mēs esam diskutējuši par šiem miljardiem, kuri netika pienācīgi pārvaldīti, piešķirot struktūrfondu finansējumu, bet daļa šīs summas galu galā tika atgūta. Procedūra nav ideāla, un mums ir nopietni jāstrādā saistībā ar šo jautājumu, un dažreiz kļūdas tiek izlabotas. Tas ir ilgstošs process, un mums pret to ir jāizturas ļoti nopietni.

Tagad daži komentāri par nākotni. Jau tuvākajā nākotnē mēs sāksim debates par jauno finanšu regulu un jaunā budžeta perspektīvām. Ar šo procesu ir saistīti ļoti daudzi aspekti. Valstu deklarācijām un dalībvalstu līdzdalībai ir vajadzīgs stingrāks tiesiskais pamats. Mēs pilnīgi noteikti varam turpināt vienkāršošanu, par kuru šeit tik daudz un bieži tiek runāts. Kā jau priekšsēdētājs *Caldeira kungs* minēja, mērķi ir noteikti vairāk nekā 500 Komisijas, Parlamenta un Padomes apstiprinātām programmām. Katrai programmai ir savs tiesiskais pamats un savi mērķi, un visi elementi ir jākontrolē, tostarp finansējums, kas izlietots atbilstīgi šiem mērķiem. Tas ir būtiskākais jautājums.

Pēdējā plenārsēdē, kad mēs diskutējām par 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, viena no idejām bija samazināt programmu skaitu un izstrādāt plašākus projektus un programmas, kurus ir vieglāk uzraudzīt. Tas ir būtisks jautājums, un, kā viens no deputātiem norādīja attiecībā uz lauku attīstību, nav iespējams izmērīt mērķus — it īpaši ārējo darbību jomā, kurā ir noteikti patiešām objektīvi mērķi, — un apgalvot, ka šie mērķi ir sasniegti. Tas ir būtisks jautājums, turklāt jautājums, kas jāņem vērā nākotnes debatēs par finanšu regulējumu.

Attiecībā uz dialogu, kas šeit tika uzsvērts kā nozīmīgs, man jāsaka, ka mēs centāmiem darīt visu, kas mūsu spēkos, lai nodrošinātu labu dialogu ar Parlamentu, ar Budžeta kontroles komiteju un ar Revīzijas palātu. Man personīgi patīk piedalīties debatēs par dažādiem jautājumiem ar personām, kurām ir dažādi viedokļi, dažādi uzskati un dažādi vērtējumi. Tā ir normāla prakse. Taču man nepatīk, ka dažas personas ar nolūku un nepārtraukti izmanto nekorektus faktus. Nav iespējams veidot dialogu, ja fakti nav korekti. Mums var būt dažādi vērtējumi, atšķirīgas interpretācijas un viedokļi, bet faktiem jābūt korektiem. Es patiešām vēlos, lai mūsu nākotnes dialogā tiktu ievērots arī šis princips.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – *Martin kungs, vai jūs vēlaties runāt šo debašu nobeidumā?*

Hans-Peter Martin (NI). – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, man ir ļoti žēl, ka man ir jāizmanto šī iespēja sniegt personisku piezīmi, kurai saskaņā ar darba kārtību man ir dotas trīs minūtes laika. Taču man nevajadzēs trīs minūtes.

Es savā runā izmantoju ļoti konstruktīvu pieeju un debatēs es ļoti konstruktīvi norādīju, kas tagad būtu darāms, ņemot vērā šo jauno pamatu. Lai nonāktu pie šāda novērtējuma, es šorīt rūpīgi sekoju līdzi debatēm. Es ierados šajā zālē daudz agrāk, nekā mana kolēģe apgalvoja, devos prom ātrāk, bet tagad atkal esmu šeit. Esmu patiešām sarūgtināts, ka *Gräßle* kundze acīmredzot uzskata par vajadzīgiem šādus personiskus apvainojumus, kas patiešām ir kā sitieni zem jostasvietas. Es aicinu viņu būt konstruktīvai, un es gribētu, lai Vācijas laikrakstā *Bild Zeitung* viņa nepublicētu tik daudz nepatiesas informācijas. Es vēlos dzirdēt konstruktīvus ierosinājumus attiecībā uz to, kā mēs varam iziet no šīs situācijas un kā nodrošināt Revīzijas palātai iespēju to izdarīt. Turklāt man ir ļoti žēl, ka tieši *Gräßle* kundze ir tā persona, kas apgrūtina pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu darbu, diskriminē mūs, liedz mums piekļuvi informācijai, liedz mums iespēju sadarboties ar darbiniekiem un turklāt uzskata, ka var mūs apvainot, pamatojoties uz nepareiziem faktiem. Jums, *Gräßle* kundze, ir jāmācās, kas ir demokrātija.

Priekšsēdētāja. – Ar to mēs arī beigsim. Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – *(DE)* Tas tā patiešām ir, ka dažās jomās, it īpaši saistībā ar kohēzijas politiku, joprojām ir būtiski trūkumi, taču kļūdu īpatsvara samazināšanās lauksaimniecības un dabas resursu politikas grupā zem 2 % ļauj man skatīties nākotnē optimistiski. It īpaši tāpēc, ka šajā politikas grupā tiek izlietota lielākā daļa Eiropas Savienības finansējuma, salīdzinoši zema kļūdu īpatsvars 2 % līmenī ir uzskatāms par apmierinošu. Nākotnē mums ir jāīsteno centieni divās jomās. Pirmā no tām ir sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm. Tās mērķis būtu konstatēt neprecīzus un nepareizus datus visās finansējuma izlietojuma jomās un izlabot kļūdas. Otrā joma ietver ES metožu uzlabošanu ES finansējuma piešķiršanai dalībvalstīm un finansējuma atgūšanai no tām.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – *(FR)* Es vēlos paust atzinību Revīzijas palātai par tās gada pārskatu par ES budžeta izpildi 2008. finanšu gadā. Es vēlos pievērst uzmanību punktam par Eiropas Savienības aģentūrām, kurā Revīzijas palāta norāda, ka tā ir pieņēmusi atzinumu bez piezīmēm attiecībā uz visām revidētajām aģentūrām, izņemot Eiropas Policijas akadēmiju.

Šajā brīdī ir būtiski atcerēties, ka mēs saskārāmies ar līdzīgu situāciju, debatējot par 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Revīzijas palāta ir publicējusi pārskatu, iekļaujot tajā atbilstības deklarāciju ar piezīmēm attiecībā uz CEPOT pārskatiem un tiem pakārtotajiem darījumiem, it īpaši norādot, ka piešķirumi ir izmantoti, lai segtu personīgos izdevumus. Referents aicināja atlikt CEPOL budžeta izpildes apstiprināšanu, un tam piekrita arī Budžeta kontroles komiteja. Taču 2009. gada 23. aprīļa balsojumā šis priekšlikums tika noraidīts ar 226 balsīm par un 230 balsīm pret, aktīvi mobilizējoties Sociāldemokrātu grupai Eiropas Parlamentā un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai.

Ņemot vērā to, ka Revīzija palāta šodien norādīja uz citām problēmām saistībā ar CEPOL, ir būtiski atzīt, ka aprīlī, apstiprinot budžeta izpildi, tika pieļauta acīmredzama kļūda, balsojot pret referenta un atbildīgās komitejas atzinumu.

4. Google pasaules grāmatu mantojuma digitalizācijas projekts (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, par Google pasaules grāmatu mantojuma digitalizācijas projektu, kuru Juridiskās komitejas vārdā Komisijai iesniedza *Klaus-Heiner Lehne* (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, uzstājas, pārstāvot autoru. – *(DE)* Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, jūs visi zināt, kas ir interneta meklētājprogramma *Google*. Jūs droši vien esat arī dzirdējuši par *Google* grāmatu projektu, par kuru pēdējos dažos mēnešos runā visi. Projekta mērķis ir ieskenēt bibliotēkās esošās grāmatas un padarīt tās pieejamas internetā, lai lasītāji varētu ātri un viegli piekļūt liela skaita darbu tīmekli.

No lasītāju un interneta lietotāju viedokļa tā ir brīnišķīga ideja. Taču, ko tā nozīmē autoriem, radošām personībām, māksliniekiem un izdevējiem? Kāda būs šo personu nozīme, kad viņu darbi tiks publicēti tīmeklī? Mums ir jāpievērš liela uzmanība šiem jautājumiem turpmākajos dažos mēnešos. Jūs, iespējams, jau zināt, ka izdevēji un autori ASV sāka tiesvedību pret *Google* saistībā ar darbu skenēšanu un publicēšanu internetā. Cik man zināms, juridiskais strīds ir atrisināts, un puses ir vienojušās ārpustiesas ceļā. Taču jautājumi ir palikuši neatbildēti, un tie attiecas ne tikai uz situāciju saistībā ar *Google*, jo nākotnē neapšaubāmi būs līdzīgi gadījumi. Mums ir jārisina šie jautājumi pēc iespējas drīzāk.

Vai autortiesības digitalizācijas laikmetā ir jāpielāgo? Vai mums ir jāmaina esošās struktūras? Šai sakarībā es it īpaši domāju par autortiesību aģentūru nozīmi, par ko mēs bieži esam diskutējuši Parlamentā. Vai tīmeklī tiek veidoti jauni monopoli? Kā mums šai sakarībā vajadzētu reaģēt? Vai šī situācija mainīs struktūras mūsu valstīs, piemēram, saistībā ar grāmatu veikaliem reģionos? Kādas šajā gadījumā ir pretējās intereses un kā mēs varam rast atbilstīgu līdzsvaru starp tām?

Autori un izdevēji vēlas saņemt finansiālu atlīdzību par savu darbu. Tas, protams, ir attiecināms arī uz viņu darbu publicēšanu internetā. Bibliotēkas vēlas izvietot savus arhīvus internetā, taču nevēlas pirms tam slēgt licences līgumus ar visiem autortiesību turētājiem. Patērētāju intereses ir skaidras. Viņi, bez šaubām, gribētu, lai tiktu nodrošināta ātra un ērta pieeja tīmekļa saturam. Mēs vēl neesam sasnieguši to brīdi, lai varētu diskutēt par iespējamajiem risinājumiem, taču mums sev ir jāuzdod daudz jautājumu, un tāds arī ir rakstiskā jautājuma mērķis, ko Juridiskā komiteja iesniedza Komisijai.

Vai, lai atrisinātu autortiesību jautājumus, mums ir jāizvirza atšķirīgas prasības, piemēram, attiecībā uz saturu? Ja jā, kādas atšķirīgās prasības mums ir jāizvirza? Šķiet, ka Komisija jau iet šajā virzienā, jo tā, pirmām kārtām, ir pievērsusies bibliotēku krājumu situācijai. Vai nākotnē tiks īstenota masveida digitalizācija, vai ar mūsu esošo licencēšanas sistēmu pietiek, lai atrisinātu problēmu? Kā interneta laikmetā var vienkāršot autortiesību noskaidrošanu? Kā jau jūs zināt, autortiesības ir galvenokārt valsts regulētas tiesības, un šai sakarībā mums jau atkal sev jājauc: vai tā joprojām ir mūsdienīga pieeja? Kā mums nākotnē būtu jārisina jautājums par nezināmu autoru darbiem, citiem vārdiem sakot, grāmatām, kuru autortiesību turētājus nav iespējams konstatēt vai atrast? Varbūt mums vajadzētu nošķirt literāros darbus no zinātniskajiem vai akadēmiskajiem darbiem? Piemēram, romānu autori pelna iztiku, publicējot savas grāmatas, savukārt, kad zinātnieki publicē savus darbus internetā, viņi galvenokārt ir ieinteresēti panākt sava vārda atpazīstamību attiecīgajā pētniecības jomā, un viņus mazāk interesē darba nodrošinātie ienākumi. Mums sev ir jāuzdod neskaitāmi jautājumi, un es esmu gandarīta par iespēju apspriesties par tiem ar jums.

Es vēlos pievērsties pēdējam svarīgajam jautājumam, un tas jau atkal attiecas uz autortiesību aģentūrām. Jūs zināt, cik viegli šodien ir lejupielādēt mūziku no interneta. Jūs vienkārši ejat uz *iTunes* mājas lapu un iegādāties dziesmas par 20, 30, 40 vai 50 centiem. Kā šī situācija ietekmē autortiesību aģentūras? Vai mums tās joprojām ir vajadzīgas? Es būtu ļoti gandarīta, ja Komisija vēlreiz varētu mums darīt zināmu, kāda ir pašreizējā situācija.

Mēs šeit Parlamentā jau gadiem ilgi aicinām Komisiju pievērsties autortiesību aģentūru jautājumam. Vispārīgi runājot, arī tās ir monopoliestādes, kas ir dibinātas vairāku desmitu gadu ilgā laikposmā. Es vēlos noskaidrot, kādas ir Komisijas ieceres. Mana pēdējā piezīme attiecas uz to, ka tādas platformas kā *Google* gadījumā, kas visu piedāvā par brīvu, tīmeklī var izveidoties monopols. Mums ir jādomā par to, kā risināt šo situāciju, lai galu galā nenotiktu tā, ka ir tikai viens piegādātājs, kurš izvirza noteikumus attiecībā uz piekļuvi saturam tīmeklī. Es ar nepacietību gaidu debātes ar jums turpmākajās nedēļās un mēnešos, un es vēlos dzirdēt Komisijas atbildi uz pirmo Juridiskās komitejas jautājumu.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Juridiskajai komitejai par šo jautājumu ierosināšanu. Jūs ierosinājat daudzus apjomīgus un būtiskus jautājumus, par kuriem noteikti jāizvērs diskusijas turpmākajos mēnešos. Šis konkrētais jautājums ir patiešām intensīvs, interesants, aizraujošs un lielā mērā vērsts uz nākotni. Vispirms es komentēšu šo konkrēto jautājumu.

Vispirms es runāšu par projektu „*Google* grāmatas”. Būtībā tā ir iniciatīva, kuras mērķis ir izveidot rīku, lai nodrošinātu iespēju lielam lietotāju lokam atrast, meklēt un iegādāties grāmatas. Autortiesību turētājiem tas būtu vēl viens tirdzniecības kanāls un tādējādi arī papildu ieņēmumu avots. Es vēlos papildināt, ka Eiropā projekts „*Google* grāmatas” tiek īstenots sadarbībā ar bibliotēkām un ietver tikai publiskā domēna grāmatas. Ar autortiesībām aizsargātas grāmatas projektā iekļauj tikai, izmantojot *Google* partnerprogrammu, kas paredzēta izdevējiem, kuri vēlas noslēgt vienošanos ar *Google*.

Izlīgums kolektīvajā tiesas prāvā saistībā ar projektu „*Google* grāmatas” attiecas uz šā projekta īstenošanu Amerikas Savienotajās Valstīs, un tā mērķis ir izbeigt tiesvedību, kas ilgst jau vairāk nekā četrus gadus. Ja izlīgums tiks panākts, tas ne tikai nodrošinās papildu ieņēmumu avotu tiesību turētājiem, bet, kas ir

visbūtiskāk, arī veicinās līdz šim nepieejamu un neizdotu darbu un nezināmu autoru darbu meklēšanu tiešsaistē un pieejamību ASV lietotājiem. Turklāt tā nodrošinātie finanšu stimuli var rosināt darbu nezināmos autorus atklāt savu personību.

Attiecībā uz projektu „Google grāmatu meklētājs” Komisija uzskata Google iniciatīvu par pierādījumu tam, ka attīstās jauni uzņēmējdarbības projekti, kas arvien lielākam patērētāju skaitam nodrošina gandrīz tūlītēju piekļuvi lielam daudzumam darbu. Tieši tāpēc, ka Eiropas Komisija atbalsta grāmatu digitalizāciju bibliotēkās Eiropā un ārpus tās un ka grāmatu digitalizācija ir ārkārtīgi apjomīgs uzdevums, kura veikšanai ir vajadzīgs privātā sektora atbalsts, Komisija atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā „Google grāmatu meklētājs” ar nosacījumu, ka tiek aizsargātas intelektuālā īpašuma tiesības un ka netiek kropļota konkurence.

Attiecībā uz izlīgumu lietā par projektu „Google grāmatas” jāsaka, ka Komisija aktīvi iesaistījās apspriedēs ar Eiropas izdevējiem un Google. 2009. gada septembrī Komisija organizēja atklātu jautājumu izskatīšanu, sasaucot kopā ieinteresētās personas Eiropā un izlīguma puses, lai tās apmainītos viedokļiem un precizētu vairākus vienošanās aspektus.

Tomēr pa to laiku ir notikušas būtiskas izmaiņas. Tā kā Google konkurenti, ārvalstu valdības (Francija un Vācija) un ASV Tieslietu departaments izvirzīja vairākus iebildumus par sākotnējo izlīgumu, izlīguma nosacījumi tika pārskatīti, un 2009. gada 13. novembrī šie grozījumi tika iesniegti ASV tiesā.

Pirmkārt, pārskatītā izlīguma darbības joma ir daudz šaurāka. Tagad izlīgums attiecas tikai uz tām grāmatām, kas reģistrētas ASV Autortiesību birojā vai līdz 2009. gada 5. janvārim publicētas Apvienotajā Karalistē, Austrālijā vai Kanādā. Visas pārējās grāmatas neietilpst izlīguma darbības jomā. Attiecīgi tikai Amerikas Savienoto Valstu, Apvienotās Karalistes, Austrālijas un Kanādas autori un izdevēji nākotnē būs pārstāvēti Grāmatu tiesību reģistra padomē — iestādē, kas administrē izlīguma nosacījumus.

Otrkārt, izdevējiem no citām valstīm, izņemot Amerikas Savienotās Valstis, Apvienoto Karalisti, Austrāliju un Kanādu, būs jāpanāk individuāla vienošanās, lai iesaistītos projekta „Google grāmatas” sniegtajos pakalpojumos Amerikas Savienotajās Valstīs.

Attiecībā uz izlīguma jauno versiju es vēlos izteikt divas piezīmes. Pirmkārt, atrašanās ārpus izlīguma darbības jomas ne vienmēr ir priekšrocība. Ja jūs neesat tā darbības jomā, jūs vairs nevarat kontrolēt to, ko Google dara ar līdz šim ieskenētajiem darbiem.

Otrkārt, ES dalībvalstu izdevēji, izņemot Apvienotās Karalistes izdevējus, vairs nevarēs piedalīties būtiskajā grāmatu tirgus pārveidošanas procesā. Projekts „Google grāmatas” Amerikas Savienotajās Valstīs būs nozīmīgs grūdiens virzībai uz priekšu, taču Eiropas izdevēji tajā nepiedalīsies. Lai gan pakalpojumi, uz ko attiecas šis izlīgums, būs pieejami tikai lietotājiem Amerikas Savienotajās Valstīs, šāds līdzdalības trūkums var kaitēt kultūras daudzveidības veicināšanai.

Šai sakarībā Komisija aicina un arī turpmāk regulāri aicinās dalībvalstis, pirmkārt, pastiprināt savu digitalizācijas politiku, otrkārt, izpētīt publiskās un privātās partnerības iespējas digitalizācijas procesā un, treškārt, nodrošināt, lai visi digitalizētie materiāli būtu pieejami *Europeana* tīmekļa vietnē. Ja dalībvalstis to paveiks, izlīgums „Google grāmatas” lietā var izrādīties nevis apdraudējums, bet gan katalizators Eiropas iniciatīvām digitalizētās kultūras pieejamības jomā.

Tādējādi es esmu nonācis pie jūsu otrā jautājuma. Debates par izlīgumu „Google grāmatas” lietā parādīja, ka Eiropa nevar atļauties palikt aiz digitalizācijas robežas. Eiropai ir jārikojas ātri. Šai sakarībā Komisija ir apņēmusies veikt darbu saistībā ar autortiesību sistēmu, kas veicinās plašu Eiropas bibliotēku krājumu digitalizāciju.

Mēs uzskatām, ka autortiesību noteikumiem ir jābūt pietiekami elastīgiem, lai pārāk nesarežģītu tiešsaistes bibliotēku izveidi.

Róža, Grāfin von Thun Und Hohenstein, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties jums par jūsu paziņojumu, Juridiskajai komitejai par tās jautājumu, Niebler kundzei par sniegtajiem komentāriem un komisāram par atbildēm. Šie ir ļoti svarīgi jautājumi arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai. Šis grāmatu digitalizācijas process paver lieliskas un jaunas iespējas, bet es vēlos uzsvērt, ka tas ir jāīsteno izdevēju un lasītāju jeb, citiem vārdiem sakot, Eiropas uzņēmēju un patērētāju interesēs.

Iepriekšējās vienošanās ar Google versija radīja draudus, ka monopoltiesības uz visu literāro darbu izmantošanu iegūst viens privāts uzņēmējs, draudus, kuri joprojām nav pilnīgi novērsti. Tieši Google ieskenēja miljoniem

ar autortiesībām aizsargātus literāros darbus no visas pasaules. Līdz šim *Google* izmantoja šīs skenētās kopijas nelikumīgi, piemērojot tikai ASV taisnīgas izmantošanas principu un neprasot autoru vai izdevēju piekrišanu.

Jaunajā vienošanās versijā joprojām tiek noniecināts Bernes Konvencijas pamatprincips, kurš paredz, ka pirms darbu izmantošanas ir jāsaņem to autortiesību turētāju atļauja, nevis tikai jānodrošina atteikšanās tiesības, tādējādi novēlot atbildību, pūlīšus un izmaksas uz autora pleciem. Vienošanās attiecas uz grāmatām visā pasaulē, kas publicētas angļu valodā valstīs, uz kurām attiecas Konvencija.

Veicot grāmatu skenēšanu, *Google* noteica neizdodamu darbu un nezināmu autoru darbu kategorijas. Abas šīs kategorijas ir diezgan neskaidri definētas. Bieži vien ir iespējams atrast darbu nezināmos autorus, ja patiešām ir vēlēšanās to izdarīt. Neizdodamie darbi nereti ir darbi, kurus autori vai izdevēji neizdod ar nolūku. Vai tādējādi netiek radīts apdraudējums, ka *Google* liedz izdevējiem īstenot savu grāmatu izdošanas politiku vai autoriem iespējamus ieņēmumus?

Attiecībā uz patērētājiem es vēlos norādīt, ka *Google* projekts var apdraudēt izdevējus ilgtermiņā, ja autortiesību turētājiem netiks izmaksāta atlīdzība, kas viņiem pienākas. Lai saglabātu savu konkurētspēju, izdevēji pārstās izdot vērtīgas, ar speciālistiem saskaņotas, dārgas grāmatas. Patērētājiem tas neapšaubāmi nozīmēs tikai to, ka augstas kvalitātes izdevumus aizstās ar lētiem, nepārbaudītiem un zemas mākslinieciskās kvalitātes darbiem, kurus pavadīs visur esoša reklāma.

Tāpēc es vēlos, lai Eiropas Komisija izstrādā politiku turpmākās digitalizācijas veicināšanai, vienlaicīgi neradot nelabvēlīgu ietekmi uz radošumu un tirgus interesēm, un lasītājiem Eiropā.

Sergio Gaetano Cofferati, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es uzskatu, ka vienošanās starp *Google* un ASV izdevējiem ietver dažus neapšaubāmi interesantus aspektus un dažas vērā ņemamas perspektīvas attiecībā uz jauninājumiem, kas noderētu arī mums. Taču vienlaicīgi ar šiem pozitīvajiem aspektiem ir būtiski ņemt vērā arī ar to saistītos problemātiskos jautājumus.

Lai vienošanās būtu pozitīva, mums ir jāmaina mūsu skatījums uz sarežģīto autortiesību jautājumu kopumā, atrisinot konfliktu starp prasību nodrošināt brīvu pieeju internetā esošajiem kultūras produktiem un ekskluzīvu autortiesību aizsardzību bez izņēmumiem.

Tā ir patiesība, ka *Google* izveidotā sistēma nodrošinās lielisku iespēju lietotājiem kopumā piekļūt darbiem, it īpaši tiem, kuri nav izdodami vai kuri ir bibliogrāfisks retums, un tajā pašā laikā nodrošinās iespēju arī autoriem un izdevējiem atsvaidzināt savu kultūras produktu piedāvājumu un paplašināt lasītāju loku. Taču arī tā ir patiesība, ka, tā kā vienošanās aptver tikai tās grāmatas un darbus, kas reģistrēti ASV Autortiesību birojā vai publicēti Apvienotajā Karalistē, Kanādā vai Austrālijā, un tā kā nav paredzēti īpaši pasākumi attiecībā uz Eiropā vai citur pasaulē izdotiem darbiem — turklāt līdz šim *Google* ir paudis tikai vispārīgus nodomus panākt līdzīgu vienošanos arī ar citām valstīm —, *Google*, pamatojoties uz minēto vienošanos, iegūst monopolitēšības, nemaz jau nerunājot par plašajām reklāmas iespējām, ko nodrošinās jaunā sistēma.

Jaunā sistēma ietekmēs arī Eiropas kultūras nozares, pirmām kārtām, tāpēc, ka tiks aizkavēta bibliotēku digitalizācijas projekta īstenošana Eiropā. Turklāt kopš 80. gadiem diezgan daudz Eiropas grāmatu jau ir reģistrētas ASV Autortiesību birojā. Tādējādi arī uz tām attieksies jaunie noteikumi par iekļaušanu *Google* sistēmā. ASV bibliotēkās glabājas ļoti daudz Eiropas darbu, un *Google* ir nodrošināta iespēja digitalizēt to katalogos iekļautos darbus.

Eiropas Komisija ir sākusi īstenot Eiropas projektu, kura līdzšinējā ietekme ir mazāka par projekta „*Google* grāmatas” sagaidāmo ietekmi. Tāpēc vienošanās starp *Google* un ASV kultūras nozarēm rosina domāt par nepieciešamību nodrošināt līdzsvaru starp autortiesību un produktu aizsardzību un pieejamību lietotājiem, it īpaši ņemot vērā pēdējās desmitgades tehnoloģiskos sasniegumus. Pastāv risks, ka Eiropa šā iespējamā jaunā modeļa izstrādē paliks aizmugurē.

Komisāra kungs, es teikšu jums tieši, ka, manuprāt, līdz šim iesniegtie priekšlikumi nav piemēroti, lai atrisinātu problēmu, ar kuru esam saskārušies. Mums ir vajadzīgs risinājums, kas vieno Eiropas valstis un kas neuzvel atbildību par veicamajiem pasākumiem dalībvalstīm.

Liam Aylward, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju Juridiskās komitejas rīcību, savlaicīgi izvirzot šo jautājumu Komisijai. Grāmatu digitalizācijas projekts ietekmē vairākas Eiropas un dalībvalstu politikas jomas, piemēram, autortiesības, konkurenci, bibliotēku digitalizāciju un kultūru, un tāpēc attiecībā uz to ir jāriko debates, un tas ir rūpīgi jāizvērtē.

Grāmatu digitalizācijai ir vairākas acīmredzamas priekšrocības kultūras un ekonomikas aspektā. Tā padarīs literatūru un mācību procesu pieejamāku „digitālajai paaudzei”. Tā veicinās zināšanu un kultūras izplatību. Tā nodrošinās studentiem, mācībspēkiem un universitātēm labāku pieeju informācijai un pētniecībai.

Lai Eiropa atrastos veiksmīgas uz zināšanām balstītas ekonomikas priekšgalā, mums ir jāvirzās uz priekšu jauno tehnoloģiju jomā un jāpaliek skrējiena pēc zināšanām priekšējās rindās. Manis pārstāvētā dalībvalsts Īrija bija zināma kā svēto un zinātnieku sala ar lieliskām tradīcijām literāro darbu radīšanā; un lasīšanas un literatūras veicināšana un popularizēšana vienmēr tiek vērtēta atzinīgi. Diemžēl man jāsaka, ka lielākās daļas svēto vairs nav. Taču digitalizācijas projektu nedrīkst īstenot uz literārā radošā procesa rēķina, un tas nedrīkst negatīvi ietekmēt daudzo ieinteresēto personu iztikas līdzekļus. Ir būtiski uzsvērt, ka digitalizāciju var atbalstīt tikai tad, ja ir pārstāvētas un aizsargātas ieinteresēto personu, tostarp autoru, izdevēju, ilustratoru, grafikas dizaineru un literatūras tulkotāju, intereses.

Ņemot vērā digitalizācijas radīto iespējamo apdraudējumu drukāto grāmatu tirgum, ir būtiski nodrošināt, lai autortiesību turētāji saņemtu pienācīgu atlīdzību, un šai sakarībā pagājušajā oktobrī es uzdevu tiešu jautājumu Komisijai. No tās sniegtās atbildes es uzzināju, ka Komisija jau ir sākusi sabiedrisko apspriešanu un organizējusi uzklaušanās, lai apmainītos viedokļiem ar ieinteresētajām personām. Es atzinīgi vērtēju šos pozitīvos pasākumus, un, ja Eiropas Savienības autortiesību akti ir jāpielāgo, ieinteresētās personas ir jāiesaista lielākā mērā, lai izmaiņas atspoguļotu viņu intereses, tajā pašā laikā veicinot uz zināšanām balstītas ekonomikas attīstību.

Eva Lichtenberger, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, projekta „Google grāmatas” aktivitāšu dēļ Eiropas stratēģiju — īstenot nesasteigtu, mērķtiecīgu pieeju un uzsvērt šīs stratēģijas īstenošanas laikā paustās daudzās bažas — vienkārši ir apsteigusi realitāte. Mēs esam saskārušies ar Google īstenoto visaptverošo grāmatu digitalizāciju, tostarp to Eiropas autoru grāmatu digitalizāciju, kas nav devuši savu piekrišanu, un tagad ir pārsteigti un aizkaitināti, ieraugot sevi krātuvē „Google grāmatas”, kur viņi nevēlas būt.

Attiecībā uz šo jautājumu vispirms es vēlos teikt, ka, runājot par autortiesībām, tas nav tikai naudas jautājums. Tas skar arī autoru suverenitāti, kuriem būtu jānodrošina tiesības iesaistīties lēmumu pieņemšanā par viņu grāmatu digitalizāciju un izmantošanu, kā arī par to, kādā veidā tas tiek darīts. Tas ir galvenais jautājums un būtiska nepieciešamība. Ar to ir saistīts arī lielā mērā kritiskais jautājums par tā sauktajiem „darbiem-bāreņiem”, kuru autorus nav iespējams atrast. Mums ir jārod efektīvs un praktisks šīs problēmas risinājums.

Ikviens no mums ir piedzīvojis situāciju, kad aizdodam iemīļotu grāmatu, bet tā netiek atdota atpakaļ, un šo grāmatu nav iespējams nekur iegādāties, jo to vairs neizdod. „Google grāmatas”, bez šaubām, būtu ļoti labs risinājums šādos gadījumos, jo, īstenojot projektu, tiktu saglabāti literārās pasaules un citu saistīto jomu dārgumi, kuri citādi pazustu no mūsu kultūras mantojuma. Taču risinājumam ir jābūt tādām, lai tas būtu nozīmīgs kopumā. „Google grāmatas” nevar vienkārši ignorēt visus aspektus, pamatojoties uz pieņēmumu. Ir jāmēģina atrast autoru un aizsargāt viņa tiesības. Tas ir autortiesību aģentūru uzdevums, un es gribētu, lai tiktu rasts taisnīgs risinājums. Kā jau Niebler kundze teica, šai sakarībā mums ir jārunā par autortiesību aģentūru lomu.

Ikvienam ir tiesības noraidīt jaunās tehnoloģijas, bet, neapšaubāmi, tad mums būs jāsamierinās ar sekām, un nākotnē var nākties secināt, ka neesam daļa no jaunizveidotās plašās zināšanu bankas. Tas šodien ir būtiskākais jautājums. Iespējams, ir jānosaka obligāti izņēmumi, lai rastu nosacīti efektīvu problēmas risinājumu.

Emma McClarkin, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, grāmatu mīļotājiem manā vēlēšanu apgabalā Austrummidlendā un visā ES tās ir labas ziņas. Es domāju, ka tas ir grāmatu revolūcijas sākums, un es atzinīgi vērtēju Komisijas paziņojumu.

Google iniciatīva ir neizbēgams un loģisks solis uz priekšu, ņemot vērā digitālās ekonomikas attīstību ar jauniem tirgus virzītājspēkiem un jaunām patērētāju prasībām. Es uzskatu, ka šāda veida privātā sektora jauninājumi ir vērtējami pozitīvi ar nosacījumu, ka tie nākotnē nodrošina konkurenci un taisnīgu aizsardzību.

Lai gan bibliotēkas ir svarīgas informācijas krātuves, tās ir lielā mērā neizmantoju resursu glabātuves, jo deviņām no desmit grāmatām nav iespējams piekļūt, un daudzi tūkstoši grāmatu nav pieejami patērētājiem, jo tās netiek izdotas vai to izdošana ir nerentabla.

Tiešsaistes grāmatas nodrošinās iespēju autoriem iegūt zināmu atpazīstamību un patiešām ļaus arī gūt konkrētu peļņu no saviem darbiem.

Taču fakts, ka šāda veida izlīgumu, kas nodrošina grāmatu masveida digitalizāciju, nevar piemērot ES, ir viens no spilgtākajiem ES fragmentēto autortiesību piemēriem. Mums ir jānodrošina, lai Eiropas autortiesību sistēma 21. gadsimtā būtu efektīva. Eiropai ir jāizņemto iespēja uzņemties vadību un nodrošināt, ka grāmatu digitalizāciju Eiropā tiek veicināta, bet, ka, īstenojot izlīgumu saistībā ar „Google grāmatas”, tiek ņemtas vērā Eiropas autortiesības.

Mums ir jānudina ieinteresētās personas Eiropā izmantot šo telpu un darīt to dažādās valodās un žanros. Tādiem lasītājiem, kā man, kuriem patīk sajukt grāmatas lapas starp pirkstiem, šī iespēja neaizstās nepieciešamību apmeklēt lieliskos grāmatu veikalus, kā tos, kuri ir manā vēlēšanu apgabalā Austrummidlendā. Jo patiešām — tā vietā, lai veicinātu grāmatu veikalu likvidāciju, tiešsaistes grāmatas sniedz mums pilnīgi jaunas iespējas mācīties un piekļūt kultūrai.

Digitalizācija nebūt neiznīcinās mūsu bibliotēkas, bet gan palīdzēs tām veidot un aizsargāt arhīvus un nodrošinās mūsu patērētājiem lielākas izvēles iespējas attiecībā uz pieejamu grāmatām izglītības un atpūtas nolūkā.

Tā ir iespēja autoriem paplašināt savu noieta tirgu un lasītāju loku. Es domāju, ka no jauna tiks atklāti lieliski darbi un sāksies kultūras eksplozija. Tas ir process, kas mums būtu jāvērtē pozitīvi un jāatbalsta.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, daudzi no mums ir teikuši, ka Google būtībā ir globāls monopols, kas mēģina piesavināties visas pasaules kultūras, literāro un žurnālistikas mantojumu. Eiropai nevajadzētu pieļaut, ka Google to kontrolē. Turklāt Google stratēģija piedāvāt bezmaksas pakalpojumus ir tikai izlikšanās, jo tas, izmantojot intelektuālos darbus, rada preces apmaiņā pret ikgadējiem reklāmas ieņēmumiem vairāk nekā 23 miljardu USD apmērā.

Kā jau jūs teicāt, Kallas kungs, Eiropai ir jāīsteno digitalizācijas programma. Taču autoru ierosinātā tiesvedība Amerikas Savienotajās Valstīs pret „Google grāmatas” par viņu darbu plaģiātismu nenozīmē, ka arī šeit ir izveidots digitalizācijas modelis, kas, izmantojot oriģinālos literāros, žurnālistikas vai zinātniskos darbus, ļauj radīt preces.

Šai sakarībā mēs vēlamies noskaidrot, ko tieši Komisija apzīmē ar bieži lietoto terminu „kolektīvā licence”. Ideja par Eiropas autortiesību tirgus izveidi mūs lielā mērā skar no šāda viedokļa. Mums nevajadzētu jaukt intelektuālos darbus, kas ir kopīgs mantojums, ar uzņēmējdarbības interesēm, kuras paredz kultūras izmantošanu, lai radītu preces.

Tāpēc mēs uzskatām, ka Eiropas Savienībai kopā ar dalībvalstīm būtu jāgarantē autoru tiesības, rakstnieku, žurnālistu un zinātnieku intelektuālā īpašuma tiesības. Vairākās dalībvalstīs ieviestās publiskās digitalizācijas sistēmas būtu jāatbalsta un jāapvieno ar Eiropas projektu *Europeana*, lai novērstu, ka privātpersonas un uzņēmumi piesavinās sabiedrības kultūras vērtības.

Es domāju, ka pirms lēmumu pieņemšanas Eiropas Parlamentam būtu jāorganizē Eiropas stratēģiskā konference, apvienojot Eiropas iestādes, dalībvalstis, autoru savienības, bibliotēkas un pat publisko telekomunikāciju operatorus, lai izstrādātu Eiropas publisko digitalizācijas modeli, kas pauž cieņu pret autoriem un viņu darbiem un nodrošina to pieejamību pēc iespējas lielākam interesentu lokam. Būtu jānodrošina, ka šis projekts kopā ar *Europeana* pastāvētu līdzās citām pasaulē esošajām sistēmām.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas literārā mantojuma digitalizācijas uzdevuma īstenošana, lai ne tikai saglabātu un atcerētos, bet arī izplatītu to un nostiprinātu tā ietekmi, un nodrošinātu eiropiešiem pieeju to fantastiskajai kultūrai, ir lielākās problēmas, kuru risināšanā vairāk ir jāiesaistās valstu iestādēm.

Paslaik Google ir nonācis krustugunīs, jo tā uzņēmējdarbības stratēģija cita starpā paredz mēģinājumu iegūt nozīmīgu un stabilu pozīciju, izveidojot monopolu nevis attiecībā uz globālās virtuālās bibliotēkas saturu, bet gan attiecībā uz piekļuvi šim saturam, un apmaiņā pret šo digitalizācijas procesu saņemt rēķina apmaksu.

Es pievienojos kolēģu no Eiropas labējā spārna partijām viedoklim, pilnībā oponentējot ekskluzīvām situācijām, kas var veicināt monopola veidošanu. Mēs varam atrisināt citus būtiskos jautājumus saistībā ar intelektuālā īpašuma un neizdodamu darbu un nezināmu autoru darbu autortiesību aizsardzību. Tiesību aktus var pielāgot, lai nodrošinātu atbilstību šīm tiesībām.

Taču patiesībā jautājums ir šāds: kādas alternatīvas pastāv Eiropā? *Europeana* tīmekļa vietnē, kas izveidota un darbojas jau dažus mēnešus, tiešsaistē ir pieejami tikai 5 % Eiropas darbu. Puse tās satura ir no Francijas nodrošinātiem avotiem, no kuriem būtiskākie šajā gadījumā ir Francijas Nacionālās bibliotēkas portāls *Gallica* un *INA* (Nacionālais audiovizuālais institūts).

Taču nodrošinātais finansējums ir nieks salīdzinājumā ar to, kas ir vajadzīgs. *Google* gatavojas ieguldīt 15 miljonus eiro gadā, strauji digitalizējot un nodrošinot pieejamību līdz 20 miljoniem darbu 10 gadu laikā. Cik lielu summu mēs esam gatavi piedāvāt? Ja mēs nevaram atbildēt uz šo jautājumu, es baidot, ka *Google* būs vienīgais dalībnieks, kas spēs apmierināt bibliotēku vajadzības.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, potenciālie ieguvumi un iespējas, ko projekts „*Google grāmatas*” piedāvā patērētājiem, pētniekiem un vairumam izdevēju un autoru saistībā ar kultūras mantojuma saglabāšanu, patiešām ir neapstrīdami. Taču mēs nedrīkstam izturēties vieglprātīgi pret tiesiskajām sekām, un tieši tām es kā Juridiskās komitejas pārstāvis vēlos pievērst uzmanību.

Pirmām kārtām, protams, ir skaidrs, ka ir jāizpilda atsevišķi nosacījumi. Ar tiem es domāju autortiesību ieviešanu un atbilstīgas sistēmas izveidi, lai nodrošinātu honorāra izmaksu autoriem. Diemžēl *Google* projekts ir balstīts uz anglosakšu tiesību sistēmu un Ziemeļamerikas tirgus realitātēm, kas ir pilnīgi nepiemērotas Eiropas Savienības sistēmai. Šai sakarībā *Google*, īstenojot darbības Eiropas Savienībā, sastopas ne tikai ar juridiskiem, bet arī ētiskiem šķēršļiem. *Google* uzskata, ka autortiesību turētājam, kurš nevēlas iesaistīties darījumā, ir pienākums par to informēt *Google*. Šāds princips, protams, neatbilst mūsu tiesību sistēmai, kurā tiek pieņemts, ka pirms grāmatas skenēšanas un skenētas kopijas publiskošanas, ir jāsaņem autora atļauja un jāsamaksā pienācīga atlīdzība.

Vēl viens jautājums attiecas uz darbiem, kurus mēs zinām kā „grāmatas–bārenes”, citiem vārdiem sakot, darbiem, kuriem nav iespējams atrast autortiesību turētājus. Vairumā dalībvalstu autortiesību aģentūras pārstāv zināmu autortiesību turētāju intereses un arī pašlaik nezināmus autortiesību turētājus, piemēram, nodrošinot ieņēmumus no pārdošanas par noteiktu periodu, ja autortiesību turētājs nākotnē tiek atrasts.

Es vēlos arī norādīt uz nepieciešamību pielāgot Eiropas autortiesību normas digitālā laikmeta problēmām. Tajā pašā laikā es pilnīgi atbalstu *Reding* kundzes un *McCreavy* kunga viedokli, kā arī to, ko šodien teica *Kallas* kungs, ka, veicot ar autortiesībām aizsargātu darbu digitalizāciju, pilnībā ir jāievēro autortiesību un taisnīgas autoratlīdzības princips, lai autori varētu gūt pēc iespējas lielāku labumu no plašākas Eiropas sabiedrības pieejas viņu darbiem. Tāpēc Eiropā mēs, bez šaubām, nedrīkstam palaist garām šo iespēju.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, interneta piedāvātās iespējas ir iedvesmojušas *Google* atdzīvināt kibertelpā grāmatas, kuras netiek izdotas, ir aizmirstas vai kuras laika gaitā ir pazudušas. Taču vērienīgā ideja izveidot mūsdienīgu Aleksandrijas bibliotēkas līdzinieci ir kļuvusi par iemeslu domstarpībām autortiesību jautājumā.

Pirms divām nedēļām panāktā vienošanās bija pieņemama Autoru gildei un Amerikas Izdevēju asociācijai, un vairākām līdzīgām iestādēm Eiropā. Tā nodrošina iespēju četrās valstīs izdotas grāmatas skenēt un piedāvāt izmantot par maksu. Šīs valstis ir Amerikas Savienotās Valstis, Apvienotā Karaliste, Austrālija un Kanāda. Interneta lietotāji šajās valstīs varēs lasīt 20 % no elektroniskajām grāmatām bez maksas, jo izmaksas segs reklāmas devēji, un interneta lietotājiem būs jāmaksā par pārējo 80 % grāmatu lasīšanu.

No autora un izdevēja viedokļa, šī sistēma nodrošinās divējādu ieguvumu. Pirmkārt, tā nodrošinās vienreizēju maksājumu no *Google* 60–300 USD apmērā par tiesībām skenēt grāmatu un, otrkārt, 63 % no peļņas, kas iegūta par elektroniskās grāmatas lietošanu, izmantojot „*Google grāmatas*” pakalpojumus. Citiem vārdiem sakot, autori saņems atlīdzību par to, ka internetā tiks publicēta kaut vai tikai viena viņu grāmatu lapaspuse.

Taču tikai daži ir ņēmuši vērā to, ka „*Google grāmatas*” pakalpojumu lietotāji Eiropā, kas nedzīvo Apvienotajā Karalistē, piemēram, Beļģijas vai Polijas interneta lietotāji, nevarēs piekļūt pat šiem 20 % elektronisko grāmatu. Pakalpojums galvenokārt ietver izdevumus angļu valodā, un Eiropas izdevējiem vai autoriem, kuri vēlēšies pievienoties programmai, būs pašiem jāvienojas ar *Google*. Eiropiešiem tiks nodrošināta bezmaksas pieeja tikai vismazāk pievilcīgajai grāmatu kategorijai — izdevumiem, kuri ietilpst publiskajā domēnā un kuru autortiesību termiņš sen ir beidzies, piemēram, grāmatām, kas atrodas *Bibliothèque nationale de France* un kas nav izmantotas jau 200 gadus. Tādējādi nebūs iespējams izveidot pilnīgu Eiropā izdoto grāmatu elektronisko bibliotēku.

Papildus vairākiem iebildumiem pret *Google* projektu, piemēram, attiecībā uz uzņēmuma monopoltiesībām elektronisko grāmatu sagatavošanā un izplatīšanā un prasību par ieņēmumu un reklāmas ieņēmumu daļas

ieturēšanu, es uzskatu, ka vienotas autortiesību sistēmas trūkums Eiropas Savienībā padarīs to neefektīvu. Juridiskās neskaidribas saistībā ar *Google* parādīja vienotu autortiesību neesamības sekas Eiropas Savienībā, kā arī liecināja par nespēju sniegt vienotu atbildi uz „*Google* grāmatas” iniciatīvu. Ikvienam ir skaidri redzams, ka autortiesību saskaņošana Eiropas Savienībā ir kļuvusi par steidzamu nepieciešamību.

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, *Google* ir mums visiem labi zināms amerikāņu uzņēmums, kas sniedz tiešsaistes pakalpojumus, kurus daudzi no mums izmanto katru dienu. Tā kā šā uzņēmuma Eiropas mītne atrodas Īrijā, es zinu, ka tas ir lielisks darba devējs un īstens līderis modernāko interneta tehnoloģiju jomā.

Grāmatu digitalizācija, piemēram, projekts „*Google* grāmatas”, nodrošina iespēju piekļūt ārkārtīgi plašām pasaules kopīgajām zināšanām un kultūras mantojumam. Mums ir jāatbalsta centieni, lai nodrošinātu, ka grāmatas var atrast, izlasīt un lejupielādēt. Mēs visi esam vienisprātis, ka tik apjomīga digitālā bibliotēka, kādu piedāvā *Google*, nodrošinās reālus ieguvumus. Tas it īpaši attiecas uz mūsu bibliotēkām Eiropā, kuras glabā pat 17. gadsimtā izdotas grāmatas. Tikai daži var apskatīt šīs grāmatas, bet to pieejamība tiešsaistē ļaus pasaulei pētīt un baudīt to saturu.

Taču mums kā eiropiešiem ir jāuzdod jautājums, vai tik plašu zināšanu un kultūras mantojumu var ļaut monopolizēt vienam privātam amerikāņu uzņēmumam. Es nešaubos par to, ka *Google* vēlas saglabāt tā populāro saukli „Nedari ļaunu”. Taču kāda mums ir garantija, ka tas neizmantos monopoltiesības, lai noteiktu tādu cenu par šīm grāmatām, kādu nevar atļauties vidusmēra pilsoņi? Sabiedrības iespēja piekļūt šādiem resursiem ir visbūtiskākais aspekts.

Patiesībā mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai atbalstītu savu digitālo bibliotēku. *Europeana* ļauj piekļūt gandrīz pieciem miljoniem izdevumu tiešsaistē. Projekta mērķis ir pēc iespējas lielākam interesentu lokam nodrošināt pieeju kultūras kolekcijām no visas Eiropas. Man ir ļoti žēl, ka tikai Francija līdz šim ir veikusi būtisku ieguldījumu un ka pārējo valstu, tostarp Īrijas, ieguldījums ir neliels. Ņemot vērā to, ka manis pārstāvētajai valstij ir tik bagātīgs un iespaidīgs literārais mantojums, es aicinu Īrijas valdību lielākā mērā iesaistīties *Europeana* projektā.

Mums ir jānodrošina sabiedrības pieeja mūsu kopīgajai Eiropas kultūrai un mantojumam. Skaidrs aicinājums visām Eiropas kultūras iestādēm ir īstenot digitalizāciju un darīt to jau tagad.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pieejas informācijai un izglītībai veicināšana ir principa jautājums. Tajā pašā laikā mums ir arī jāveicina pieeja Eiropas un pasaules kultūrai, kurā rakstītajam vārdam ir patiešām īpaša vieta. Šai sakarībā ir vēlams digitalizēt grāmatas un nodrošināt bezmaksas pieeju tām, bet tikai ar nosacījumu, par kuru mēs šodien debatējam, proti, nodrošinot pilnīgu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību.

Taču Eiropas Savienībā mums ir līdzīgi institucionalizēti instrumenti. Es īpaši vēlos minēt *Europeana* projektu, kurš mums ir jāstiprina un jāturpina attīstīt. Portāls *Europeana* vienlaicīgi ir gan bibliotēka, skola un filmu bibliotēka, gan arī mūzikas arhīvs, un tas, protams, ievēro intelektuālā īpašuma tiesības un visiem pilsoņiem nodrošina bezmaksas pieeju informācijai. Tādējādi mums ir iespējas. Jautājums ir par to, kādā veidā mēs kā Eiropas Savienība varam izmantot savas pilnvaras, lai kļūtu par līderiem, nevis tikai vērotu notikumus privātajā sektorā.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Šis ir vēl viens piemērs mūsu migrācijai no Gūtenberga uz digitālo galaktiku. Likumdošanas procesa lēnība ir iemesls tam, ka uzņēmēji mūs ir apsteiguši. Likumdošanas process ir jāpaātrina. Mums ir jānovērš anarhija un monopolu veidošanās. Mums ir jāgarantē vienlīdzīga brīvība lasītājiem, rakstniekiem un mazumtirgotājiem. Mums ir jāgarantē arī kultūras daudzveidība un minoritāšu valodu vienlīdzība. Mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai novērstu digitālo analfabētismu. Tas mums ir jādara, un tas nav viegls uzdevums.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es esmu atbildīga par jauno ziņojumu par *Europeana* projektu, un es esmu pārliecināta, ka mums ir jāpanāk patiešām labs līdzsvars, lai, no vienas puses, ievērotu intelektuālā īpašuma tiesības un, no otras puses, nodrošinātu vienkāršu pieeju visiem pakalpojumu lietotājiem.

Tas nozīmē, ka mums ir ļoti skaidri jānosaka, kādas reformas jāveic autortiesību jomā, un tāpēc Komisijai ir jāveic darbs saistībā ar jautājumu par to, kāda veida darbu taisnīgu izmantošanu mēs vēlamies redzēt Eiropā, kā arī mums ir vajadzīgas skaidras nezināmu autoru darbu definīcijas. Es vēlos jautāt Komisijai, vai mums, ja mēs patiešām nevēlamies atpalkt no Amerikas Savienotajām Valstīm, nevajadzētu finansēt Eiropas mākslas darbu digitalizāciju un piešķirt lielāku finansējumu *Europeana* no jaunās Lisabonas stratēģijas. Pretējā

gadījumā mēs to atstāsim *Google* ziņā, un tas nebūs labākais risinājums, lai izvairītos no tādu monopolistisku struktūru veidošanās, ar kādām mums jau nākas saskarties.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, šī situācija ir patiešām ironiska, vai ne? Tas ko izdara *Google*, izmantojot intelektuālo īpašumu un reproducējot to personīgiem mērķiem, saskaņā ar ASV Tieslietu departamenta izdarītajiem secinājumiem pilnīgi noteikti bija nelikumīgi jau no paša sākuma. Zemākā līmenī tās ir darbības, ko mēs saucam par pirātismu. Kāpēc tiek pieļauta atšķirīga attieksme pret individuāliem lietotājiem, kuri veic šādas darbības, un tādu milzīgu uzņēmumu kā *Google*?

Tāpēc mūsu pirmajam principam ir jābūt, ka lielākajiem dalībniekiem netiek piešķirtas kādas īpašas privilēģijas.

Mūsu otrais princips ir, ka mēs nevaram būt atkarīgi no monopola labās gribas. Tāpat kā daudzi no šeit klātesošajiem, es uzskatu *Google* par interesantu uzņēmumu. Es uzskatu, ka tā ideja ir inovatīva un laba. Taču, kas notiks, ja tas vēlāk palielinās cenas, kā to dara, piemēram, akadēmisko žurnālu izdevēji, palielinot cenas vairākus simtus reižu? Kas notiks, ja tas liegs pieeju noteikta veida grāmatām? Ir noteikts robežlīmenis 15 % apmērā grāmatām, kuras var cenzēt.

Mums ir vajadzīga digitālā bibliotēka, kas ir patiešām globāla un ko regulē globāls konsorcijs, tostarp universitātes, lai novērstu kvalitātes pazemināšanos, un valstu bibliotēkas; konsorcijs, kurā Eiropai, protams, būtu daudz lielākas pilnvaras attiecībā uz tā vadību un lēmumu pieņemšanu nekā pašlaik. Tas sākas ar grāmatām; nākamie būs mākslas darbi Eiropas muzejos. Eiropa nevar atļauties nokavēt šo vilcieni.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Lai gan mēs pašlaik runājam par pasaules grāmatu mantojuma digitalizāciju, ko īsteno privāts uzņēmums, šajā gadījumā *Google*, šķiet, ka mēs domājam tikai par tagadni. Vienā no runām tika minēts, ka daži no mums arī turpmāk katrā ziņā izmantos iespēstas grāmatas. Taču, lai kādu risinājumu mēs atbalstītu, tas nodrošinās nākotnes paaudzēm gan priekšrocības, gan arī trūkumus, par kuriem mums, neapšaubāmi, ir jārunā. Tāpēc, kā jau tika minēts, būtiskākais jautājums šodien neattiecas tikai uz to, ka šis projekts ietekmēs Eiropas kultūras nozari. Nē, šāds lēmums ietekmēs Eiropas kultūru. Patiesībā pastāv lielas briesmas, ka uzņēmums iegūs īpašumā pasaules kultūras mantojumu vai, skatoties nākotnē, tās kultūras tagadni. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai Eiropa izstrādātu savu skaidru stratēģiju šajā jomā.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos teikt, ka digitalizācija ir lieliska iespēja nodrošināt mūsu kultūras, Eiropas un pasaules mantojuma pieejamību pēc iespējas lielākam eiropiešu skaitam. Šādas iespējas izmantošana patiešām atbilst jaunās Lisabonas stratēģijas mērķiem.

Taču tā vien šķiet, ka, lai to īstenotu, pirmkārt, ir jāveic jautājuma par nezināmu autoru darbiem standartizācija. Pirmām kārtām, šajā jomā mums ir vajadzīgi saskaņoti Eiropas risinājumi no nezināmu autoru darbu izmantošanas gūtu ieņēmumu pārvaldībai. Dalībvalstis izmanto dažādus risinājumus šai sakarībā.

Otrkārt, ir jānodrošina īpaša uzraudzība attiecībā uz neizdodamu darbu publicēšanu. Es uzskatu, ka jautājums par neizdodamiem darbiem ir jāsaskaņo. Mēs nevaram pieļaut, ka rodas situācija, kad nav stingru noteikumu par neizdodamiem darbiem. Treškārt, mēs nevaram pieļaut izņēmuma principu Eiropas tieslietu sistēmā, jo tādējādi *Google* varēs digitalizēt darbus bez autoru piekrišanas.

Es domāju, ka mums ir jāpieņem plašāki Eiropas Savienības pasākumi šajā jomā. Es arī uzskatu, ka, ja mēs vēlamies konkurēt ar *Google* šā vārda pozitīvajā nozīmē vai arī sadarboties ar uzņēmumu, mums ir jāpaātrina darbs saistībā ar *Europeana* un it īpaši jāpaātrina dalībvalstu darbs šajā jomā.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, lai paustu savu nostāju, es pastāstīšu nelielu stāstiņu.

Iespējams, pirmais autortiesību pārkāpums vēsturē notika Īrijā pirms 1500 gadiem, kad mūks vārdā Finians uzaicināja citu mūku vārdā Kolumcils uz savu klosteri. Tajā laikā Finians rakstīja manuskriptu. Kolumcils to atklāja un katru nakti cēlās, lai to pārrakstītu.

Finians par to nebija priecīgs un pieprasīja kopiju atdot. Viņš neatguva manuskripta kopiju, tāpēc vērsās ar prasību pie Augstā Karaļa. Augstais Karalis uzklaušīja lietu un izteica spriedumu, kurš — vispirms es to pateikšu īru valodā — bija šāds: *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip* jeb „katrai govij savu teļu, katrai grāmatai tās kopiju”.

Šodien šis jautājums ir tikpat aktuāls kā pirms 1500 gadiem, jo autortiesības un intelektuālā īpašuma tiesības ir jāgarantē. Tāpēc es saku — „katrai govij savu teļu, katrai grāmatai tās kopiju” un katram autoram un māksliniekam tā autortiesības un intelektuālā īpašuma tiesības.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze, Komisija dara visu, kas ir tās spēkos, lai attīstītu digitālo telpu mūsu sabiedrībā. Man šķiet, ka uzņēmums *Google* — un it īpaši tā grāmatu projekts — ir izrādījis patiešām nozīmīgs integrējošs faktors Eiropas Savienībā, jo, kā jau jūs visi labi zināt, un tas atspoguļojas visos dokumentos, autortiesības līdz šim atradās tikai dalībvalstu kompetencē un valstu tiesību aktu darbības jomā.

Tagad mums ir vajadzīga kāda kopēja pieeja, kuras izstrādei Komisija ar prieku sniegs priekšlikumus. Nākamā Komisija noteikti izturēsies pret šiem jautājumiem ļoti nopietni, un tie būs īpaši prioritāri jautājumi. Mēs piekrītam, ka grāmatām ir jābūt pieejamām internetā, turklāt jau ļoti drīz. Tās tik un tā būs pieejamas internetā neatkarīgi no tā, vai mēs to vēlamies vai nē. Visbūtiskākais aspekts ir, ka autoriem ir jāsaņem atlīdzība par tiešsaistes grāmatu izmantošanu. Mēs esam iecerējuši izstrādāt pamatdirektīvu par šiem jautājumiem, tostarp autoratlīdzības aģentūrām, kurām ir jābūt pārredzamām un atbildīgām to dalībnieku priekšā. Pamatdirektīva tiks piedāvāta laikā no 2010. gada rudens līdz 2011. gada pavasarim.

Mums nevajadzētu palikt aizmugurē, un mēs ierosinām izstrādāt vienkāršus ES noteikumus par nezināmu autoru grāmatām un arī neizdodamām grāmatām. ES priekšlikums nodrošinās to, ka grāmatas tiks digitalizētas, tikai saņemot iepriekšēju atļauju, un ka tiks veikta nopietna nezināmu autoru darbu meklēšana.

Es aicinu turpināt šo diskusiju. Mēs vēlreiz vēlamies pateikties Juridiskajai komitejai un cienījamajiem deputātiem *Niebler* kundzei un *Lehne* kungam par viņu iniciatīvu sākt šīs interesantās debates.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Bogusław Sonik (PPE), *rakstiski*. – (PL) *Google* piedāvātais jaunais pakalpojums „*Google* grāmatas” pēdējā laikā ir izraisījis vairākas diskusijas. Projekts ir balstīts uz ideju par bezmaksas pieeju lielam skaitam skenētu grāmatu, no kurām četri miljoni ir Eiropas autoru grāmatas. Situācija rosina uzdot jautājumus par interneta brīvības ierobežojumiem un problēmām, ar kurām saskaras likumdevēji straujās informācijas sabiedrības attīstības dēļ.

Kā jau Eiropas Komisija pareizi norāda, digitalizējot ar autortiesībām aizsargātas grāmatas, ir pilnībā jāievēro autortiesību aizsardzības un autoru pienācīgas atlīdzināšanas princips, jo autoriem ir jābūt lielākajiem ieguvējiem no tā, ka plašāka Eiropas sabiedrības daļa piekļūst viņu darbiem. Taču tajā pašā laikā Komisija ir ierosinājusi jautājumu par Eiropas autortiesību sistēmas piemērotību, lai risinātu digitalizācijas laikmeta problēmas: vai pašreizējais *acquis* nodrošina Eiropas patērētājiem iespēju piekļūt grāmatu digitalizētajām versijām? Vai tas garantē samaksu autoriem?

Projekts „*Google* grāmatas” nodrošina grāmatu pieejamību daudz lielākam lasītāju lokam nekā parastā bibliotēka. Taču, izplatot bezmaksas grāmatas internetā, nākas saskarties ar ierobežojumiem, kas līdzīgi tiem, kuri sastopami mūzikas izdevējdarbības jomā. Tiesību akti neatbilst digitālo komunikāciju attīstībai, tāpēc ir jāizstrādā jauns tiesiskais pamats, kas nodrošinātu iespēju regulēt mainīgo realitāti. Ir jāpanāk arī kompromiss starp tādu projektu kā „*Google* grāmatas” nodrošinātajiem ieguvumiem un autoru tiesībām uz atlīdzību par viņu darbiem.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.50 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

5. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsošanas rezultātiem un citām detaļām sk. protokolu)

6.1. Eiropas Brīvprātīgā darba gads (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (balsošana)

- Pirms balsošanas

Marco Scurria, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es ļoti īsi vēlos pateikties Parlamentam, visām komitejām, referentiem un ēnu referentiem par viņu darbu saistībā ar šo ziņojumu.

Mēs esam sagatavojuši ziņojumu, kas aktualizē jautājumu par brīvprātīgā darba jomu. Eiropā 100 miljoni cilvēku strādā šajā jomā, un katru dienu viņi nesavtīgi velta savu laiku citu cilvēku un mūsu kopienas labā.

Šis ir darbs, ko esam paveikuši, palielinot budžetu un uzlabojot vietējās un ES līmeņa darbības asociāciju interesēs.

Es vēlos pateikties Šeļčovič kungam un Zviedrijas prezidentūrai par lielisko darbu, ko esam paveikuši kopā.

Es domāju, ka, sākot ar šo gadu, Parlaments izrādīs patiesu interesi par šo jomu, kuru kāds ir nodēvējis par mūsu sabiedrības mugurkaulu.

Es vēlreiz vēlos pateikties visiem tiem, kuri strādāja saistībā ar šo svarīgo ziņojumu.

6.2. EK un Ukrainas nolīgums par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (A7-0074/2009, Herbert Reul) (balsošana)

6.3. Statūti Starptautiskajai partnerībai sadarbībai energoefektivitātes jomā (IPEEC) un Memorands par to, ka sekretariātu Starptautiskajai partnerībai sadarbībai energoefektivitātes jomā veidos Starptautiskās enerģētikas aģentūras paspārnē (A7-0075/2009, Herbert Reul) (balsošana)

6.4. Paplašināšanās stratēģija attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju (balsošana)

7. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētāja. – Kolēģi, es vēlos sniegt paziņojumu, kam šis, iespējams, ir patiešām piemērots brīdis, jo mēs nupat balsojam par mūsu ziņojumu par 2009. gada paplašināšanās stratēģiju.

Es ļoti priecājos jūs informēt, ka pie mums šodien viesojas Horvātijas parlamenta *Sabor* deputātu delegācija.

(Aplausi)

Delegāciju vada Mario Zubović, kurš tikko noslēdza ES un Horvātijas Apvienotās parlamentārās komitejas desmito sanākumi.

Godātie *Sabor* deputāti, mēs sveicam jūs Eiropas Parlamentā šeit, Strasbūrā. Kā jau jūs redzat, mēs šonedēļ debatējam par paplašināšanos, un mēs vēlamies, lai Horvātija pievienotos Eiropas Savienībai pēc iespējas drīzāk.

(Aplausi)

Jūs, neapšaubāmi, esat sasnieguši pēdējās un grūtākās sarunu kārtas, un mēs sirsnīgi aicinām jūs pastiprināt sagatavošanās darbus.

Dārgie kolēģi, mēs ļoti ceram, ka drīzumā Eiropas Parlamentā varēsim uzņemt Horvātijas novērotājus, un ceram, ka šā Parlamenta pilnvaru termiņā jūs sēdēsiet mums līdzās šajā Parlamentā.

Sirsnīgi pateicos jums par to, ka šodien šeit ieradāties.

8. Balsošanas laiks (turpinājums)

8.1. Vardarbības pret sievietēm izskaušana (balsošana)

8.2. Politisks risinājums pirātisma problēmai Somālijas piekrastē (balsošana)

8.3. Vide, kas brīva no tabakas dūmiem (balsošana)

8.4. Konvencijas, kuras Starptautiskā Darba organizācija ir klasificējusi kā aktuālas (balsošana)

8.5. ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa tikšanās par nodrošinātību ar pārtiku - Izskautu badu visā pasaulē (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Rezolūcijas priekšlikums: 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokuments attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Vispirms es vēlos uzsvērt *Gabriele Albertini* īstenoto centienu kvalitāti, izstrādājot priekšlikumu. Es vēlos arī teikt, ka es balsoju par šo priekšlikumu, ņemot vērā to, ka paplašināšanās ir svarīgs ES politiskais žests. Turklāt es vēlos norādīt, ka par vairākiem jautājumiem — galvenokārt jautājumiem, kas saistīti ar Kosovu, — es nebalsoju tā, kā mana politiskā grupa, jo mans viedoklis par Kosovu atšķiras no viedokļa, kāds valda lielākajā daļā Eiropas valstu. Tāpēc es balsoju savādāk par 17. grozījumu 19. pantā, 22. grozījumu, 24. grozījumu un arī par grozījumu attiecībā uz tekstu pēc 4. atsauces 10. punktā.

Es joprojām uzskatu, ka paplašināšanās ir ļoti svarīga, bet es arī uzskatu, ka piecu dalībvalstu paustā atšķirīgā nostāja ir jāņem vērā.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Spānijas Sociālistu delegācijas Kosovas jautājumos balsojumi atbalsta nostāju, lai netiktu starptautiski atzīta Kosovas vienpusējā neatkarības pasludināšana.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Es balsoju pret rezolūciju par paplašināšanās stratēģiju, jo tajā ir daudz cildinājumu Turcijas panāktajam progresam Kopenhāģenas kritēriju īstenošanas jomā. Es neredzu šāda progresa pazīmes. Kolēģi deputāti, lūdzu, saprotiet reizi par visām reizēm, ka Turcija ir valsts, kura mazāk nekā pirms 100 gadiem īstenoja genocīdu pret tās teritorijā dzīvojošajām tautām un tautām, kas nesen bija atbrīvojušās no Turcijas jūga. Šodien Turcija joprojām īsteno genocīdu, un tās iedzīvotāji un politiķi lepojas ar savas valsts īstenojām darbībām. Pirms divdesmit gadiem Turcija sponsorēja teroristu organizācijas un eksportēja terorismu. Tā līdz pat šai dienai joprojām atbalsta ciešas attiecības ar teroristu organizācijām. Ja mēs vēlamies, lai Eiropas Savienībā būtu valsts, kura joprojām lepojas ar genocīdu un sponsorē terorismu, tad rīkojieties un pieņemiet rezolūciju. Taču es pilnīgi noteikti esmu pret to.

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, bet es vēlos ierosināt vienu būtisku jautājumu saistībā ar to.

Es uzskatu, ka mums šeit Eiropas Parlamentā un Eiropas Savienībā ir jānodrošina, lai visas valstis, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, nodrošinātu atbilstību Kopenhāģenas kritērijiem. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai būtu iespējams īstenot cilvēktiesības, demokrātiju, uzskatu brīvību un tiesiskumu.

Šodien mēs balsojam arī par sieviešu tiesībām un par to, lai sievietēm būtu tiesības uz dzīvi, kurā viņām nav jāsaskaras ar vardarbību. Es domāju, ka šai sakarībā ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai sieviešu un bērnu tiesības tiktu īstenotas visās valstīs, kas vēlas pievienoties Eiropas Savienībai.

Es minēju visus šos jautājumus galvenokārt saistībā ar Turciju. Turcijai ir nekavējoties jāīsteno reformas un izmaiņas, lai tā varētu pievienoties Eiropas Savienībai, lai gan es personīgi neticu, ka tas varētu notikt mūsu dzīves laikā. Taču visbūtiskākais ir, lai mēs visi Eiropas Savienībā ievērotu saskaņotus noteikumus — Kopenhāģenas kritērijus.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es balsoju pret, jo es uzskatu, ka Turcijai vispirms ir jāizpilda visi kritēriji, un tikai pēc tam mēs šeit varam sniegt šādu pozitīvu atzinumu. It īpaši es vēlos uzsvērt robežstrīdu starp Kipru un Turciju, kas šogad vēl nav atrisināts, un jautājumu par Kipras nelikumīgo okupāciju, kam vēl nav rasts risinājums. Taču es nevēlējos balsot pret pārējiem pievienošanās

kandidātiem. Es īpaši vēlos izdarīt izņēmumu attiecībā uz Balkānu valstīm, kuras es vēlos redzēt šeit šajā Parlamentā pēc iespējas drīzāk.

- Rezolūcijas priekšlikums: Vardarbības pret sievietēm izskaušana (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atturējos no balsošanas par šo rezolūciju, lai gan jautājums ir būtisks un pat ļoti būtisks. Tomēr es nesaprotu, kāpēc jautājums par vardarbības pret sievietēm izskaušanu tiek saistīts ar jautājumu par reproduktīvo izvēli. Vakar debašu laikā par šo tēmu daži runātāji pauda pilnīgas mulķības. *Senyszyn* kungs apsūdzēja katoļu baznīcu sieviešu apspiešanā.

Būtu grūti pateikt kaut ko vēl absurdāku. Polijā nenotiek goda slepkavības, netiek praktizēta meiteņu ģenitāliju apgraizīšana, netiek veikti selektīvie aborti, nav pagaidu laulību un cilvēkus nenomētā akmeņiem par notikušu vai iespējamu laulības pārkāpumu. Sievietes necieš no nekāda veida diskriminācijas tiesību aktos, un visus pret sievietēm vērstas vardarbības gadījumus viennozīmīgi nosoda gan pilsoņi, gan arī katoļu baznīca. Par laimi, rezolūcija nebija iekļauti šādi galēji paziņojumi, tāpēc es vienkārši atturējos.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par vardarbības pret sievietēm izskaušanu. Es vēlos veltīt savu balsojumu gandrīz septiņiem miljoniem itāļu sieviešu, pret kurām katru gadu ir vēsta vīriešu vardarbība. Es, bez šaubām, veltu savu balsojumu arī visām pārējām sievietēm Eiropā, kuras nonāk šādā situācijā.

Reizēm mēs gribam ticēt, ka šis fenomens ir sastopams tikai mūsu sabiedrības padibenēs, taču patiesībā vardarbība pret sievietēm galvenokārt tiek īstenota mājās. Tādējādi tas ir fenomens, kas mūs skar tieši.

Vecākām sievietēm ir grūtāk sevi aizsargāt. Tāpēc mēs nedrīkstam aizmirst par viņām, jo vardarbība nav tikai fiziska; tā ir arī kultūras līmenī. Vardarbība var būt arī personas pārvietošanās brīvības ierobežošana.

Turklāt pirms sievietes kļūst pieaugušas, viņas ir mazas meitenes, un vardarbība pret mazu meiteni laupīs viņai prieku par dzīvi uz visiem laikiem.

Tāpēc es ceru, ka turpmāk Parlaments īstenos konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas šīs idejas nepaliek tikai labu nodomu līmenī.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, vardarbība pret sievietēm ir plaši izplatīta problēma Eiropā un arī pasaulē. Zviedrijā vien, kur iedzīvotāju skaits ir deviņi miljoni, katru dienu vardarbību piedzīvo 380 sievietes. Pret piekto daļu sieviešu ir vēsta vardarbība, un 45 % visu sieviešu vecumā no 16 līdz 64 gadiem vismaz reizi dzīvē ir piedzīvojušas pret viņām vērstu vardarbību. Tas ir drausmīgi. Personas pakļaušana vardarbībai viņas mājās ir visbriesmīgākais noziegums pret personīgo integritāti. Vīriešiem un sievietēm ir jānodrošina vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz viņu fizisko integritāti.

Vardarbība, kas tiek īstenota mūsu kontinentā, ir pierādījums tam, ka vienlīdzības veicināšanas jomā Eiropā vēl ir tāls ceļš ejams. ES nevar turpināt ignorēt šos faktus. Tāpēc es atzinīgi vērtēju rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu un aicinu arī jauno Komisiju un Padomi uzņemties savu atbildības daļu šai sakarībā. Es esmu iecerējusi panākt, lai Komisija nāk klajā ar priekšlikumu situācijas uzlabošanai saistībā ar vardarbību pret sievietēm.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es pārliecinoši balsoju par šo rezolūciju, jo es uzskatu, ka mums ir jāapvieno politisko grupu spēki, lai sasniegtu kopīgu mērķi — nosodīt, uzlabot informētību par un cīnīties pret jebkādu varmācību pret sievietēm.

Mani īpaši satrauc sieviešu situācija konfliktu laikā, jo es piedzīvoju konfliktu Bosnijā un Hercegovinā un biju tur klāt, un sniedzu palīdzību visā konflikta laikā un kādu laiku kopā ar Sarkano Krustu biju arī Darfūrā. Es domāju, ka tagad Stokholmas programma mums nodrošina fantastisku instrumentu, kas ļauj mums no vārdiem pāriet pie darbiem. Es vēlos pateikties Zviedrijas prezidentūrai par to, ka tā Stokholmas programmā iekļāva pilnvaras un cīņu pret vardarbību pret sievietēm. Es noteikti strādāšu, lai panāktu, ka, īstenojot Stokholmas programmu, vardarbības pret sievietēm izskaušana kļūst par prioritāti.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt, ka jautājums par vardarbību pret sievietēm ir ārkārtīgi svarīgs, un es esmu patiešām gandarīts, ka Eiropas Parlaments ir sācis risināt šo problēmu. Īpaša uzmanība ir jāpievērš problēmai saistībā ar visagresīvākajiem un smagākajiem seksuālajiem noziegumiem, kuri tiek pastrādāti pret sievietēm, bet uz kuriem dažās Eiropas valstīs ne vienmēr atbilstīgi reaģē tieslietu sistēma. Nereti tiesas šādās lietās pieņem pārāk saudzīgus sodus, un tāpēc vairākos gadījumos sievietēm zūd motivācija ziņot tiesībsargzības iestādēm par briesmīgajiem gadījumiem, ar kādiem viņas

ir saskārušās. Šāda situācija veicina ēnu kriminālās statistikas veidošanos. Tieši tāpēc gadījumos, kad tiek pastrādāti visbriesmīgākie un smagākie noziegumi pret sievietēm, kuri saistīti ar vardarbību un seksuālo motivāciju, mums lielāka uzmanība ir jāpievērš centieniem standartizēt sodus, lai sniegtu drošības un tiesiskuma klātesamības sajūtu un morālo gandarījumu sievietēm, kas piedzīvojušas šādu nežēlīgu apiešanos.

Es vēlos uzsvērt, ka nevarēju balsot par rezolūcijas beigu daļu, jo tajā pausta ideoloģiska un radikāla attieksme pret abortu jautājumu, attieksme, kas ir pretrunā kristietības vērtībām.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sniegt balsojuma skaidrojumu par jautājumu par cīņu pret tabakas dūmiem, ja tas ir iespējams. Pavisam īsu paziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Wojciechowski kungs, Reglamentā noteikts, ka mums ir jāizskata jautājumi pēc kārtas. Mēs nupat diskutējām par jautājumu par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, un nākamais punkts ir politisks risinājums pirātisma problēmai Somālijas piekrastē. Visu pēc kārtas!

- Rezolūcijas priekšlikums: Politisks risinājums pirātisma problēmai Somālijas piekrastē (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Nīderlandes Brīvības partija (PVV) balsoja pret rezolūcijas par Somāliju projektu, un es vēlos paskaidrot iemeslu.

PVV uzskata, ka kuģu uzraudzība Somālijas piekrastē nav ES uzdevums; tas simtprocentīgi ir NATO uzdevums. Eiropai nav armijas, un tai nekas nav darāms šajā reģionā. Šis darbs simtprocentīgi ir jāveic NATO.

PVV arī uzskata, ka uz tirdzniecības kuģiem ir jābūt jūras kājniekiem, lai būtu iespējams pretoties tiešiem pirātu uzbrukumiem. Es vēlreiz vēlos atkārtot, ka pirātisms Somālijas ūdeņos ir jāaptur, bet ne šādā veidā.

- Rezolūcijas priekšlikums: Vide, kas brīva no tabakas dūmiem (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Mērķis Padomes ieteikumiem attiecībā uz vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, ir palīdzēt dalībvalstīm to centienos nodrošināt efektīvāku aizsardzību pret tabakas dūmiem. Tas atbilst starptautiskajām saistībām saskaņā ar PVO Pamatkonvenciju par tabakas kontroli.

Es atbalstu ieteikumu. Smēķēšana joprojām ir biežākais slimību cēlonis, kas veicina priekšlaicīgu nāvi. Cita starpā tās ir sirds-asinsvadu slimības, vēzis un hroniskas elpošanas ceļu slimības un mazākā mērā arī jaunu sieviešu un vīriešu reproduktīvo spēju pazemināšanās.

Demogrāfiskās krīzes laikā un laikā, kad tiek attīstītas jaunas, dārgas auglības veicināšanas metodes mums ir jāpievērš lielāka uzmanība informētības uzlabošanai. Tas ir jāsāk darīt jau ģimenē, lai aizsargātu mūsu bērnus no smēķēšanas negatīvajām sekām.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka ir būtiski nodrošināt nepārtrauktu uzraudzību, tostarp atbildes darbības, lai reaģētu uz tabakas ražošanas nozares aktivitātēm, kuru mērķis ir apdraudēt pretsmēķēšanas pasākumus.

Axel Voss (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par diviem aspektiem saistībā ar vidi, kas brīva no tabakas dūmiem. Pirmkārt, es balsoju par to, lai dalībvalstīm tiktu piešķirtas pilnvaras rīkoties šajā jomā, no vienas puses, subsidiaritātes principa dēļ un, no otras puses, tāpēc, ka mums nav nekādu pilnvaru. Lai gan es patiešām atbalstu vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, es uzskatu, ka šajā gadījumā mums ir jāievēro noteikumi.

Otrkārt, mani kaitina tas, ka Eiropas Savienība subsidē tabakas audzēšanu. Šāda subsidēšana tiks pārtraukta, un es arī balsoju par to, lai tā tiktu pārtraukta, jo, manuprāt, šāda rīcība neatbilst idejai par smēķēšanas pilnīgu aizliegumu. Tāpēc mums ir jābūt konsekventiem. Ja mēs vēlamies cīnīties pret smēķēšanu, mums nevajadzētu subsidēt tabakas audzēšanu.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Vācijas Konservatīvo grupa (CSU) vēlas, lai visā Eiropā tiktu noteikti skaidri un praktiski īstenojami noteikumi nesmēķētāju aizsardzībai. Taču, pēc manām domām, „visā Eiropā” nebūt nenozīmē „sākot ar Eiropu”. Vairākas dalībvalstis jau ir pieņēmušas noteikumus nesmēķētāju aizsardzībai, un citas īsteno šāda veida noteikumu pieņemšanas procesu.

Es — tāpat kā vairums manu kolēģu deputātu Eiropas Parlamentā, kas ir patiešām iepriecinoši, — neuzskatu, ka mums šeit Briselē ir jānosaka noteikumi nesmēķētāju aizsardzībai vai ka mēs to varam izdarīt efektīvāk. Eiropas Savienībai nav pilnvaru šajā jomā. Mēs esam atbildīgi tikai par drošību un veselības aizsardzību darbā. Tieši tā arī ir problēma, jo, manuprāt, visbūtiskākais uzdevums ir aizsargāt bērnus un jauniešus, un

šī grupa, kurai vajadzīga īpaša aizsardzība, neietilps to noteikumu darbības jomā, kas attiecas tikai uz drošību un veselības aizsardzību.

Tāpēc šai sakarībā ir jārikojas dalībvalstīm. Es balsoju par, un es esmu gandarīta, ka šis grozījums tika pieņemts.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es esmu no valsts, kas ir ieviesusi smēķēšanas aizliegumu darba vietā. Tajā laikā es biju Īrijas parlamenta deputāts un pilnīgi atbalstīju aizliegumu.

Taču šeit Eiropas Parlamentā mēs esam nedaudz savādākā situācijā, jo mums ir jāņem vērā subsidiaritātes princips. Lai gan mēs patiešām varam runāt par strādājošo veselības aizsardzības jautājumu — mēs jau esam pieņēmuši tiesību aktus šajā jomā, piemēram, par pakļaušanu elektromagnētiskā starojuma iedarbībai, mēs, kā to darījām 7. punktā, nevaram pieprasīt, lai dalībvalstis, kurās jau ir ieviests smēķēšanas aizliegums, ievērotu vienlīdzības principu attiecībā uz dažādiem apkalpošanas nozares uzņēmumiem. Vakar mēs balsojām par valstu parlamentu nozīmi un to pilnvarām attiecībā uz ierosinātajiem ES tiesību aktiem subsidiaritātes jomā atbilstīgi jaunajam Lisabonas līgumam, tāpēc mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, lai balsošanā tiktu ievērota konsekvence.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka sākumā runāju ar kolēģi un nokavēju balsojumu par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Tā kā iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā es vadīju kampaņu, lai nodrošinātu, ka 2011. gads iegūst šo statusu, es vēlos norādīt, ka pilnībā atbalstu Parlamenta priekšlikumu attiecībā uz šo gadu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es kļūstu mazliet emocionāls, skaidrojot šo balsojumu, jo mana māte piedzima tabakas rūpnīcā šeit, Strasbūrā, kur strādāja mans vectēvs. Šo rūpnīcu nesen slēdza.

Kad tabakas un sērskociņu ražošanas uzņēmums Francijā, kas tajā laikā bija valsts uzņēmums, tika pārveidots par sabiedrību ar ierobežotu atbildību, tā darbiniekiem tika teikts, ka tas neietekmēs viņu darbu. Šodien mēs varam saprast arī citu valsts pārvaldīto nozaru bažas, kuras saskaras ar līdzīgām problēmām.

Patiesībā mēs pilnībā varam izprast un pamatot kampaņu pret smēķēšanu, ņemot vērā tās negatīvo ietekmi uz cilvēka veselību. Taču diemžēl Francijas tabakas ražošanas nozare ir izzudusi. Tabakas rūpnīca Strasbūrā ir slēgta, bet cilvēki joprojām smēķē. Viņi turpina smēķēt no ārvalstīm importētu tabaku.

Tieši tāpēc es personīgi atbalstu Eiropas tabakas audzētājiem noteiktās cenas vismaz tik ilgi, kamēr Eiropas iedzīvotāji turpinās smēķēt. Manuprāt, ir labāk redzēt to augam šeit, nevis importēt no citām valstīm.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka ļāvat man uzstāties. Es atbalstu Eiropas Savienības darbību, lai mazinātu tabakas patēriņu, taču es nedomāju, ka šī darbība būtu jābalsta, samazinot atbalstu tabakas ražotājiem. Tabakas ražošana nav saistīta ar tās patēriņu. Ja mēs samazināsim vai pārtrauksim ražošanu vai ja mēs liegsim atbalstu saimniecībām, kuras ražo tabaku, patēriņš turpināsies, tikai tas būs importētas tabakas patēriņš. Cīņa pret tabakas ražotājiem nav risinājums smēķēšanas ierobežošanai. To drīzāk var salīdzināt ar mēģinājumu ierobežot alus patēriņu jauniešu vidū, sākot cīņu pret apiņu audzētājiem. Tieši tāpēc es ar savu balsojumu apstiprināju nostāju, kura nosaka, ka tabakas ražošana neietekmē patēriņu.

- Rezolūcijas priekšlikums: ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa tikšanās par nodrošinātību ar pārtiku — Izskaut badu visā pasaulē (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pārtikas krīze ir ne tikai ekonomiska un humāna problēma, bet arī jautājums par mieru un drošību pasaulē.

Es ar prieku atbalstīju apstiprināto rezolūciju, lai gan man ir iebildumi pret risinājumu jautājumam par badu pasaulē. Pasaules augstākā līmeņa tikšanās par nodrošinātību ar pārtiku nenotika tā, kā cerēja organizatori. Lai gan cīņa pret badu ir problēma ar sociālām un ekonomiskām, finansiālām un kultūras sekām, diskusijas tikšanās laikā palika tikai tehniskā līmenī. Pat ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas ģenerāldirektors *Jacques Diouf* piedzīvoja vilšanos attiecībā uz tikšanos un uz to, ka rietumvalstu pārstāvji nepiedalījās sanāksmē. Attīstīto valstu pārstāvji neuzņēmas konkrētas saistības.

Jautājumu par bada un nabadzības izskaušanu es redzu tikai kā tēmu plašsaziņas līdzekļos, nevis kā konkrētu problēmu, kurai vajadzīgs steidzams risinājums. Solidaritātes pamatā ir griba uzņemties reālu atbildību, tiekoties ar tiem, kuriem ir vajadzīga palīdzība.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Marco Scurria ziņojums (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass un Nicole Sinclaire (EFD), rakstiski. – UKIP apbrīno brīvprātīgo darbu un atzīst ieguvumu, kādu tas var sniegt sabiedrībai. Taču šajā ziņojumā bija pausts atklāts aicinājums politizēt brīvprātīgo darbu ES interesēs un izmantot Apvienotās Karalistes nodokļu maksātāju naudu, lai panāktu šādu politizāciju. Tāpēc mēs nevarējam apstiprināt šo priekšlikumu.

David Casa (PPE), rakstiski. – Brīvprātīgā darba ideja ir ļoti nozīmīga mūsdienu sabiedrībā. Tas ir darbs, ko iesaistītā persona veic no brīvas gribas un kas var neticami pozitīvi ietekmēt daudzu personu dzīvi. Tāpēc Eiropas brīvprātīgā darba gads ir ļoti svarīga iniciatīva. Es piekrītu referentam. Tieši tāpēc es izvēlējos atbalstīt ziņojumu.

Diane Dodds (NI), rakstiski. – Es balsoju par šo priekšlikumu, lai paustu atzinību daudzajiem brīvprātīgajiem, kuri veic nenovērtējamu darbu, nesaņemot atzinību, ko ir pelnījuši. Bez viņu ieguldījuma sabiedrībā, par ko viņi nesaņem finansiālu atbildību, Apvienotā Karaliste nebūtu tāda, kāda tā ir. Lai gan es esmu pret Eiropas pilsonības principu, es atzīstu brīvprātīgo veiktā darba nozīmi. Tāpēc es atbalstīju šo priekšlikumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Scurria kunga ziņojumu par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu (2011), kurš aicina ES iestādes nodrošināt lielāku atbalstu šajā jomā, kurā iesaistīti miljoniem Eiropas pilsoņu un kura ir ļoti svarīga solidaritātes un sociālās iekļaušanas veicināšanā. Es uzskatu, ka Kopienas līmenī ir jāpalielina gan budžets, gan arī koordinācija, lai saskaņotu iniciatīvas, kas ietilpst Eiropas Brīvprātīgā darba gada projektā, piemēram, informētības uzlabošanu un pārrobežu apmaiņu, pievēršot uzmanību idejām un labai praksei.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Brīvprātīgā darba pamatdefinīcija ir darbība, kas balstīta uz labu gribu. Tas tiek piedāvāts bez maksas, un tas ir dāsns, devīgs un bez nosacījumiem. Tas ir arī būtisks jebkuras sabiedrības balsts, jo tūkstošiem brīvprātīgo — jaunu un vecu, formālu vai neformālu iemeslu vadītu — darbs veselības aprūpes, labklājības, izglītības, vides aizsardzības vai kultūras jomā katru dienu ietekmē tūkstošiem personu dzīvi.

Ņemot to vērā, mums ir atzinīgi jāvērtē iniciatīva sākt Eiropas Brīvprātīgā darba gadu, kas ļaus pienācīgi novērtēt šos anonīmos brīvprātīgos, lai mēs visi uzzinātu, kādu lielisku darbu viņi veic un mēģinātu radīt labvēlīgākus apstākļus viņu darbību īstenošanai.

Šī ideja atbilst Demokrātiskā un sociālā centra/Tautas partijas idejām, kas ir pirmā un vienīgā Portugāles politiskā partija, kura pievēršas brīvprātīgā darba jautājumam un piedāvā praktiskus priekšlikumus, lai palīdzētu brīvprātīgajiem, nodrošinot cieņu un atzinību, kādu viņi ir pelnījuši.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, neskatoties uz nelieliem iebildumiem un atsevišķām teksta daļām, kurām mēs nepiekrītam.

Brīvprātīgajam darbam neapšaubāmi ir liela nozīme sabiedrībā, popularizējot solidaritātes un savstarpējā atbalsta vērtības, veicinot sociālo integrāciju un cita starpā palīdzot pārvarēt diskriminējošu attieksmi.

Ziņojumā apskatīti būtiskākie aspekti, piemēram, brīvprātīgo sociālais atbalsts, pievēršot uzmanību tādiem jautājumiem kā veselība, drošība un apmācība, un apmaksātā darba un brīvprātīgo darbību nošķiršana.

Taču mēs uzskatām, ka ir jānodrošina, lai brīvprātīgais darbs neaizstātu dalībvalstu uzdevumus un lai tas netiktu izmantots kā sociālo dienestu atbildības jomā esošo vajadzību apmierināšanas veids. Mēs atbalstām nepieciešamību veicināt bezpeļņas organizāciju darbību, nodrošinot efektīvu un pietiekamu atbalstu. Šādas organizācijas cita starpā ir sadarbības grupas, kolektīvi un vietējās asociācijas, iedzīvotāju asociācijas, sporta, brīvā laika pavadīšanas, kultūras, jaunatnes organizācijas un organizācijas, kas strādā ar bērniem.

Mums ir arī jāuzsver, ka brīvprātīgais darbs ir atkarīgs arī no darba ņēmēju brīvā laika un ka tas nav savienojams ar ekspluatāciju, neregulāru vai pārāk ilgu darba laiku, zemu algu un nedrošību saistībā ar darbu.

Seán Kelly (PPE), rakstiski. – Es ar lielu prieku balsoju par to, lai 2011. gads tiktu nodēvēts par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Tas ir liels ieguvums neskaitāmajām brīvprātīgajām organizācijām visās ES dalībvalstīs. Es vēlos uzsvērt, ka sporta organizācijām ir īpaša nozīme brīvprātīgā darba jomā un, lai gan tas nav skaidri noteikts tiesību aktos, šādu organizāciju nozīme ir jāatzīst. Lielākā brīvprātīgo asociācija Īrijā patiešām ir Ķeltu atlētu asociācija. Visu šajā lieliskajā organizācijā iesaistīto personu centieni ir pienācīgi jānovērtē un jācildina.

Barbara Matera (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, brīvprātīgais darbs atspoguļo tādu Eiropas sociālo vērtību kā solidaritāte un diskriminācijas novēršana izpausmes. Tas ne tikai veicina brīvprātīgo personības attīstību, bet arī veido sociālo kohēziju. Tāpēc tas ir pienācīgi jāatzīst un jāatbalsta no Eiropas iestāžu, dalībvalstu, vietējo un reģionālo iestāžu un dažādo pilsoniskās sabiedrības elementu puses atbilstīgi to individuālajai pieredzei.

Iniciatīva Eiropas Brīvprātīgā darba gads (2011) ļaus šajā jomā organizētajām darbībām kļūt par Eiropas mēroga darbībām, un tāpēc pastāv cerība, ka tā būtiski ietekmēs pilsonisko sabiedrību.

Paredzamā summa 3 miljonu eiro apmērā sagatavošanās iniciatīvām 2010. gadā, Eiropas Parlamenta apstiprināto apropriāciju pieaugums līdz 8 miljoniem eiro 2011. gadā un lielā projektu līdzfinansējuma daļa — 1,8 %, lai būtu precīzi, — patiešām ļaus sasniegt noteiktos mērķus, īstenojot sadarbību dažādos līmeņos.

Visbeidzot ir vērts pieminēt to, ka, ņemot vērā vecāka gadagājuma cilvēku īpatsvara pieaugumu pilsoniskajā sabiedrībā, brīvprātīgajam darbam, ja to pienācīgi atbalsta, var būt liela nozīme saistībā ar pensionāriem.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojuma par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu projektu vairāku iemeslu dēļ. Ir labi zināms, ka brīvprātīgais darbs nodrošina divējādus ieguvumus — ieguvumu gan indivīdam, gan arī sabiedrībai. No vienas puses, brīvprātīgais darbs nodrošina iespēju pilsoņiem mācīties un apgūt jaunas prasmes un attīsta personību. No otras puses, tam ir arī sociāla funkcija, veicinot solidaritātes un piederības sajūtu. Ņemot vērā arvien pieaugošo vietējo kopienu savstarpējo atkarību globalizētajā pasaulē un tajā pašā laikā individuālistiskās uzvedības līmeņa pazemināšanos, arvien svarīgāk ir veicināt pilsoņu sociālo līdzdalību. Šajā gadījumā es runāju par darbībām, kurās iesaistās gan jaunieši, gan arī vecāka gadagājuma pilsoņi. Turklāt es uzskatu, ka pieredzes apmaiņai tieši starp brīvprātīgo organizācijām no visdažādākajiem Eiropas Savienības reģioniem ir patiešām liela nozīme, ņemot vērā to, ka vērtības, kas motivē šīs organizācijas, ir vienādas. Mērķis ir viens — paaugstināt dzīves līmeni un uzlabot dzīves kvalitāti, nodrošināt augstu nodarbinātību, uzlabot sociālo kohēziju un cīnīties pret atstumtību. Citiem vārdiem sakot, tās ir vērtības, uz kurām ir balstīta Eiropas Savienība.

Emma McClarkin (ECR), rakstiski. – Neņemot vērā prasību palielināt budžetu, pret kuru es iebildu un balsoju pret komiteju lēmēni, kopumā es tomēr pilnībā atbalstu ziņojumu par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Bieži vien brīvprātīgie ir nezināmi varoņi. Viņiem ir ārkārtīgi liela ietekme uz viņu kopienām un cilvēku dzīvi. Tādā ekonomiski grūtā brīdī kā pašlaik, brīvprātīgais darbs kļūst arvien nozīmīgāks, un tieši tāpēc es un pārējie, kuri virzīja šo ziņojumu, vēlamies ne tikai uzlabot informētību par brīvprātīgā darba ieguvumiem, bet arī noteikt Eiropas gadu, kura laikā atbilstīgi finansētas iniciatīvas nodrošinās brīvprātīgajām organizācijām iespēju piesaistīt jaunus brīvprātīgā darba veicējus.

Mums ir jānodrošina, lai Eiropas Brīvprātīgā darba gads tiktu izmantots kā platforma, lai ne tikai atzītu brīvprātīgo ieguldījumu mūsu kopienās, bet arī izmantotu to kā iespēju labāk izprast brīvprātīgā darba šķēršļus un mūsu veicamos pasākumus, lai palīdzētu tos likvidēt un lai attīstītu brīvprātīgo darbu. Šis ir piemērs tam, ko ES vajadzētu darīt — apmainīties ar labāko praksi tādās jomās kā brīvprātīgais darbs, nevis radīt arvien vairāk nevajadzīgas birokrātijas.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju ziņojumu par Eiropas Brīvprātīgo darba gadu 2011, kura mērķis ir veicināt dialogu un labas brīvprātīgā darba prakses apmaiņu starp iestādēm un ieinteresētajām personām mūsu dalībvalstīs. Ņemot vērā individuālistiskās uzvedības izplatību pēdējos gados, jaunu individualitātes izpausmju meklējumus vai pat mainīgās demogrāfiskās tendences, pilsoniskā līdzdalība ir būtiski mainījies.

Tāpēc arī brīvprātīgais darbs ir jāpielāgo, lai nodrošinātu lielāka iedzīvotāju skaita iesaistīšanos brīvprātīgajā darbā dažādos veidos un dažādos viņu dzīves posmos. Tas var nozīmēt arī vecāka gadagājuma pilsoņu potenciāla izmantošanu un jaunu iesaistīšanās formu noteikšanu, veicinot lielāku elastību attiecībā uz iesaistīšanās ilgumu un veidiem.

Eiropai, kurai ir senas brīvprātīgā darba tradīcijas, ir jāpalīdz izmantot tā piedāvātās iespējas. Brīvprātīgais darbs nodrošina tiem, kas tajā iesaistās, iespējas mācīties — tas ir acīmredzams, ka līdzdalība brīvprātīgajā darbā ļauj pilsoņiem apgūt jaunas prasmes, veicina viņu personības attīstību un stimulē viņu piederības sajūtu sabiedrībai. Tas arī atspoguļo tādas Eiropas vērtības kā solidaritāte, pilsoniskā līdzdalība un diskriminācijas novēršana tik dažādās jomās kā izglītība, kultūra, vides aizsardzība, sociālā labklājība vai veselības aizsardzība.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es apstiprināju ziņojumu par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu (2011). Eiropas Savienības dalībvalstīs mums ir jāpievērš lielāka uzmanība brīvprātīgā darba jautājumam un jāparedz politiskas darbības, kas atbalsta brīvprātīgo darbu. Eiropas Parlamenta ierosinātie grozījumi Komisijas priekšlikumā ievieš vairākas būtiskas izmaiņas, un Padomei tās vajadzētu ņemt vērā. Eiropas brīvprātīgā darba gada (2011) mērķu sasniegšanai paredzētais budžets 6 miljonu eiro apmērā ir nepietiekams. Salīdzinājumam — budžets iniciatīvai Eiropas Gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību ir trīs reizes lielāks.

Brīvprātīgais darbs tiek veikts bez maksas un bez atlīdzības, bet tas nenozīmē, kas tas nerada izmaksas. Brīvprātīgajam darbam ir nepieciešams finansiāls un politisks atbalsts no visām ieinteresētajām personām — nevalstiskajām organizācijām, valdībām, valstu un vietējo varas iestāžu administratīvajām struktūrvienībām un uzņēmējiem. Politiskās apņemšanās būtu jāatspoguļo labvēlīgā politikā, kas atbalsta brīvprātīgā darba attīstību un infrastruktūru. Šis jautājums ir īpaši būtisks Polijai, kura 2011. gadā kļūs par ES prezidējošo valsti. Es vēlos aicināt Polijas valdību sekot Eiropas Parlamenta paraugam un veikt pasākumus, lai palielinātu finansiālo atbalstu Eiropas brīvprātīgā darba gada iniciatīvai. Es pilnībā atbalstu priekšlikumu piešķirt finanšu līdzekļus brīvprātīgajiem un brīvprātīgajām organizācijām paredzētas interaktīvas datu bāzes izveidei, kas būtu pieejama visām ieinteresētajām personām un kas turpinātu darbību arī pēc 2011. gada.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) 2011. gads būs Eiropas Brīvprātīgā darba gads, un tas tiks veltīts brīvprātīgo un viņu ieguldījuma sabiedrības labā godāšanai un cildināšanai. Tas ir lielisks priekšlikums. Brīvprātīgā darba dažādi veidi ir sastopami visā Eiropā, bet visur neatkarīgi no vietas to raksturo cilvēku vēlme palīdzēt citiem bez samaksas vai viņu brīvprātīga iesaistīšanās vides aizsardzībā vai darbā, lai nodrošinātu, ka visi pilsoņi var dzīvot ar cieņu.

Ir jāuzsver fakts, ka brīvprātīgais darbs neapšaubāmi pozitīvi ietekmē Eiropas identitātes attīstību, kas sakņojas šajā vērtībā un ir labs pamats savstarpējās izpratnes veidošanai starp dažādu sociālo grupu pārstāvjiem un visas Eiropas sabiedrības valstīm. Turklāt brīvprātīgais darbs ir būtisks integrācijai, sociālajai politikai un izglītībai. Mums būtu jāatceras arī, ka tas būtiski ietekmē starpkultūru dialogu un dialogu starp paaudzēm, un tas veicina sociālās atbildības attīstību.

Brīvprātīgajam darbam ir arī ekonomiska nozīme, un mēs to nedrīkstam aizmirst. Brīvprātīgais darbs patiešām ir neapmaksāta un bezmaksas darbība, taču tas nenozīmē, ka tas nav saistīts ar finansiālām izmaksām. Tāpēc ir būtiski, lai brīvprātīgais darbs saņemtu atbalstu no Eiropas Kopienas. Lai veiktu brīvprātīgo darbu, ir nepieciešama politika, kas balstīta uz draudzīgām attiecībām un kas veicina tā attīstību un infrastruktūru. Es domāju, ka atbalsta nodrošināšana, lai atbildinātu un atzītu brīvprātīgo darbību, izmantojot finansiālus līdzekļus, motivēs personas, uzņēmumus un organizācijas.

Oldřich Vlasák (ECR), rakstiski. – (CS) Es vēlos paskaidrot savu balsojumu attiecībā uz *Marco Scurria* ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Brīvprātīgā darba gadu. Es personīgi uzskatu, ka neapmaksātas, brīvprātīgas darbības ir svarīga mūsu sabiedrības komponente. Manis pārstāvētajā valstī Čehijas Republikā visvairāk un vissenākās brīvprātīgās organizācijas ir brīvprātīgie ugunsdzēsēji. Viņu senās tradīcijas aizsākās laikā, kad nepieciešamība novērst tādas stihiskas nelaimes kā ugunsgrēkus vienmēr vienoja vairākus dučus brīvprātīgo, kuru mērķis bija aizsargāt savu un kaimiņu un citu apkārtnes iedzīvotāju īpašumu. Citu starpā vislielākās un senākās organizācijas, kas veic brīvprātīgo darbu, ir arī Čehijas Sarkanais Krusts, Čehijas Tūristu klubs, vingrošanas asociācija „Piekūns”, jaunatnes organizācija „*Junák*” un Brīvprātīgais kalnu glābšanas dienests. Visi tie, kuri sniedz palīdzību skolās, slimnīcās un sporta klubos vai kalnos vai kuri dodas uz ārvalstīm, lai sniegtu palīdzību, ir pelnījuši atzinību. Šai sakarībā es, neapšaubāmi, pilnībā atbalstu ideju veltīt 2011. gadu šim jautājumam. Tāpēc es balsoju par ziņojumu.

- Herbert Reul ziņojums (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Kopumā nolīgumus, kas uzlabo sadarbību ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm, var vērtēt pozitīvi. Salīdzinot ES kaimiņvalstis, var secināt, ka Ukraina ir nākamais svarīgākais partneris aiz Krievijas. Informācijas apmaiņa zinātnes un tehnoloģiju jomā, kopīga programmu īstenošana, darbinieku apmaiņa un pieredzes apmaiņa zinātnes un pētniecības iestāžu pārvaldības jomā ir atbalstāmi mērķi.

Taču es vēlos īpaši iebilst pret nolīguma novērtēšanas metodi. Ja ziņojuma autori ievieš efektivitātes rādītājus, piemēram, „komandējumu un sanāksmju skaits” vai pat „sadarbības pasākumu veidu skaits”, tad man rodas nopietnas šaubas par to, vai viņi ir iepazinušies ar attiecīgo jautājumu. Septītā nodaļa „Krāpšanas apkarošanas pasākumi” rada patiešām nomācošu iespaidu, taču 8.2.2. punkts liek man šaubīties par manu veselo saprātu. Es nesaprotu, kāpēc elektronisko komunikāciju laikmetā ziņojumā par nolīgumu ir paredzēti ES un Ukrainas

speciālistu komandējumi un līdzdalība sanāksmēs. Nobeigumā es vēlos teikt, ka es labprāt atbalstu šo pamata nolikumu, jo es zinu, ka Sestajā pamatprogrammā ar patiešām labiem rezultātiem jau tika aktīvi integrēti pasākumi zinātnes un pētniecības jomā. Izņemot iepriekš minētos iebildumus, GUE/NGL grupa atbalsta Padomes lēmumu.

- Herbert Reul ziņojums (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass un Nicole Sinclair (EFD), rakstiski. – UKIP neiebilst pret sadarbību energoefektivitātes jomā, bet uzstāj, ka šāda sadarbība ir jāīsteno demokrātiski ievēlētām valdībām, nevis to bezatbildīgajiem pilnvarniekiem tādā antidemokrātiskā pārvalstiskā organizācijā, kāda ir ES.

- Rezolūcijas priekšlikums: 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokuments attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Saskaroties ar pieteikumu plūdiem par dalību ES, šis ir piemērotākais laiks balsojumam par šo rezolūciju. ES ir stabila klints šajā kontinentā. Tā turpmāk nevar palikt citām Eiropas valstīm slēgts klubs, bet tā nevar arī bezgalīgi atstāt durvis atvērtas. Pirmām kārtām, Eiropas Savienībai ir jānodrošina, lai būtu veiksmīgas jau īstenotās paplašināšanās kārtas, uzņemot jaunās dalībvalstis. Attiecībā uz pārējām valstīm, kas klauvē pie tās durvīm, priekšnoteikums pievienošanās sarunu sākšanai joprojām paliek pilnīga atbilstība Kopenhāģenas kritērijiem (demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesības, dzimumu vienlīdzība, tirgus ekonomika u. c.) un starptautisko tiesību aktu beznosacījumu ievērošana. Pievienošanās sarunām ar kandidātvalstīm ir jābūt balstītām uz objektīvi izmēramiem kritērijiem, piemēram, tiesību un ekonomisko kritēriju ievērošanu un izvairīšanos no jebkāda veida subjektīviem apsvērumiem, kas saistīti ar vērtībām, reliģiju vai kultūru. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jārikojas šādi: jāapstiprina Balkānu valstu piemērotība dalībai ES, jāatceras, ka paplašināšanās un konsolidācija ir nedalāmi saistītas, attiecībā uz Turciju jāuzstāj, lai tiktu panākta atbilstība pievienošanās kritērijiem, un negatīva sarunu rezultāta gadījumā jāierosina īpaša asociācijas līguma noslēgšana.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Neskatoties uz kritiku, kas vērsta pret Eiropas Savienību, ir skaidri redzams, ka daudzas valstis patiešām vēlas tai pievienoties. Vairāku šo valstu, it īpaši Balkānu valstu, nežēlīgā un trauksmainā vēsture ir nostiprinājusi šo valstu pārliecību, ka zem Eiropas Savienības lietussarga tās tiks atsvabinātas no kaimiņvalstu ekspansionisma tendencēm un Krievijas ietekmes.

Izvērtējot valstis šajā sarakstā, ir diezgan viegli pamanīt nevienlīdzību starp dažādajām valstīm to entuziasma un priekšnoteikumu izpildes ziņā saistībā ar pievienošanos Eiropas Savienībai. Manuprāt, Islande izceļas šajā grupā, jo tās demokrātijas tradīcijas, pilsoņu augstais dzīves līmenis un Kopienas *acquis* ievērošana attiecībā uz pievienošanās procesu izvirza šo valsti priekšgalā.

Paturot prātā nepieciešamību stingri ievērot Kopenhāģenā noteiktos kritērijus un izpildīt no tiem izrietošās saistības, Eiropas Savienībai tomēr nevajadzētu stūrgalvīgi atteikties pievienošanās tām valstīm, kuras izrāda gatavību to darīt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija ir vēl viens gadījums, kad attiecībā uz paplašināšanos un Eiropas Komisijas publicēto paziņojumu ar nosaukumu „Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2009.–2010. gadā” deputātu vairākums Parlamentā vēlas paust atzinību Kosovai, pat apgalvojot, ka viņi „atzinīgi vērtē Komisijas nodomu stiprināt attiecības ar Kosovu, tostarp iespēju noskaidrot nosacījumus, lai Kosova varētu piedalīties Kopienas programmās”.

Tādējādi tiek veicināta tādas teritorijas pievienošanās nākotnē, kas proklamējusi tās neatkarību, rupji pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus, ignorējot faktu, ka tā ir valsts, kas izveidota prettiesiska kara rezultātā, valsts, kas darbojas, pamatojoties uz prettiesīgiem tiesību aktiem, kurus nav atzinusi ANO.

Arī Turcijas jautājums nav pienācīgi atrisināts, ņemot vērā to, ka šī valsts turpina ES dalībvalsts — Ziemeļkipras — militāro okupāciju un pienācīgi neievēro kurdu tautas tiesības.

Ņemot to vērā, un, lai gan mēs uzskatām, ka jautājums par ES paplašināšanos galvenokārt skar to valstu iedzīvotājus, kuras vēlas pievienoties, mēs balsojam pret ziņojumu, kāds tas ir, tajā izklāstītās stratēģijas negatīvo aspektu dēļ, lai gan tam nav juridiskas nozīmes.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es balsoju pret 4. grozījumu. Es patiešām uzskatu, ka mums ir jāuzsver, ka, sakot „personas, kas nav musulmaņi”, mēs, pirmkārt un galvenokārt, domājam kristiešus, tāpēc kristieši ir skaidri jānorāda līdzās citām reliģiskajām kopienām. Kristieši Turcijā joprojām ir apdraudēti, un tas ir

jautājums, kas mūs joprojām visvairāk satrauc. Kristieši un viņu kopienas joprojām nevar brīvi praktizēt savu ticību, kā tam vajadzētu būt demokrātiskā valstī. Es esmu pārliecināts, ka Turcija būs gatava pievienoties ES tajā brīdī, kad uzcelt kristiešu baznīcu Turcijā būs tikpat viegli, cik mošeju Briselē.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES paplašināšanās process vienmēr ir rūpīgi jāizvērtē un, pievienojoties jaunām valstīm, vienmēr ir jāievēro kopīgie kritēriji, par kuriem ir vienojušās ES dalībvalstis.

Es saprotu, ka jautājums par Turcijas pievienošanos ir kļuvis par sākotnējo debašu tēmu, taču tas liecina par to, ka pastāv šaubas, kuras, ja nekā citādi, tad vismaz pamato šīs debates. Debatēs varētu tikt iekļauti šādi jautājumi: vai Turciju no ģeogrāfiskā viedokļa var uzskatīt par daļu no Eiropas, vai tās pasauleslūgums ir tikai armijas ietekmes rezultāts, kas to kontrolē, vai būtu saprātīgi izveidot ES, kuras robežas stiepjas līdz Irākas Kurdistānas robežai un vai Turcijas ārkārtīgi lielā iedzīvotāju skaita dēļ tās pievienošanās neizjauks līdzsvaru ES?

Turklāt pastāv neapspriežams pienākums ievērot Kopenhāģenas kritērijus, no kuriem pirmais attiecas uz cilvēktiesībām.

Francisco José Millán Mon un José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), rakstiski. – (ES) Attiecībā uz rezolūciju par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu mēs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) Spānijas delegācijas vārdā vēlamies precizēt, ka mūsu atbalsts rezolūcijai kopumā nekādā ziņā nenozīmē, ka piekrītam Kosovai kā neatkarīgas valsts atzīšanai. Mēs uzskatām, ka Kosovas gadījums ir izņēmums, un mēs vēlamies norādīt, ka Kosovai neatkarību nav atzinusi nedz Spānija, nedz arī četras citas dalībvalstis.

Tāpēc gan Ārlietu komitejā, gan arī šodienas plenārsēdē mēs atbalstījām grozījumus, kas bija atbilstīgi mūsu nostājai.

Mēs balsojam par rezolūciju tāpēc, ka mēs nevēlamies, lai mūsu nostāja attiecībā uz Kosovu tiktu saprasta kā negatīva attieksme pret paplašināšanas procesu, kurā ir iesaistītas Rietumbalkānu valstis, Turcija un Īslande.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Es stingri iebilstu pret Komisijas paplašināšanās stratēģiju attiecībā uz Turciju. Pārliecinoties ES pilsoņu vairākums ir pret Turcijas pievienošanos ES, un tomēr viņi ir spiesti palīdzēt finansēt maksājumus miljardu eiro apmērā Turcijai kā oficiālajai kandidātvalstij. Turcija nav Eiropas valsts ne no ģeogrāfiskā un kultūras viedokļa, ne arī cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma ievērošanas ziņā. Īstenojot paplašināšanās stratēģiju, gandrīz nemaz netiek ņemtas vērā Eiropas pilsoņu bažas. Tā vietā šī stratēģija atspoguļo ASV ģeostratēģiskās intereses. Turklāt, ja Turcija pievienosies ES, neatrisinātie konflikti pie tās robežām kļūs par ES problēmām. Man ir ļoti žēl, ka visa paplašināšanās stratēģija, kas attiecas uz Īslandi un Rietumbalkānu valstīm un arī uz Turciju, tika izskatīta kopumā, un tāpēc nebija iespējams izvērst atbilstīgas, selektīvas un diferencētas debates. Iedomība, kas jūtama, risinot jautājumu par Turcijas pievienošanos, ir jūtama arī šajā procedūrā. To personu nevēlamās balsis, kuras iebilst pret pievienošanos un kuras pārstāv iedzīvotāju vairākumu, lielā mērā tiek ignorētas.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu, kas attiecas uz Rietumbalkānu valstīm, Īslandi un Turciju, jo pirms 6–15 gadiem Lietuva un Baltijas valstis un citas Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis bija līdzīgā situācijā, kādā atrodas kandidātvalstis. Dalība Eiropas Savienībā sniedza manai valstij un citām jaunajām ES dalībvalstīm un to pilsoņiem daudzas jaunas iespējas un palīdzēja uzlabot to ekonomisko situāciju un stiprināt demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu. Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Savienības rīcībā būs jauns, spēcīgs dzinējs, kas daudz efektīvāk virzīs mūsu kuģi uz priekšu cauri finanšu un ekonomikas krīzes ūdeņiem, ļaujot mums sasniegt jauno ES paplašināšanās kārtu. Tikai pēc pievienošanās ES Balkānu valstis — nepopulārā Eiropas „pulvera muca”, kas aizšvirkstinājusi karus pasaulē — spēs likvidēt šķēršļus sadarbībai starp dažādu pēdējos gados izveidojušos valstu pilsoņiem, uzņēmējiem un speciālistiem kultūras un zinātnes jomā. Ir svarīgi neizvērt durvis Turcijai, kuru var uzskatīt par Eiropas saikni ar musulmanisko pasauli. Turcijas attiecību atjaunošana ar ES maina šo valsti uz labo pusi, un var redzēt, ka tiek sperti daudzi pozitīvi soļi, lai stiprinātu demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu. Lai gan mēs vēl konkrēti nerunājam par Ukrainas, Moldovas un citu Dienvidkaukāza valstu dalību ES, šāds plāns nākotnē var veicināt stabilitāti, ekonomikas nostiprināšanu, korupcijas ierobežošanu un tiesiskuma konsolidāciju šajās valstīs.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) ES paplašināšanās process pašlaik notiek ar skarbu, tālejošu recesiju fonā, kas skārusi gan ES, gan arī paplašināšanās procesā iesaistītās valstis. Es atzinīgi vērtēju Turcijas panākto

progresu, īstenojot kritērijus dalībai Eiropas Savienībā, it īpaši to, ka šī valsts parakstīja starpvaldību nolīgumu par Nabuko cauruļvadu.

Šā nolīguma īstenošana joprojām ir viena no būtiskākajām prioritātēm ES energoapgādes drošības jomā. Es atbalstu Turcijas valdībai izvirzītās prasības turpināt sociālās politikas reformu, uzlabot sociālo dialogu darba tirgū, kā arī pastiprināt centienus sieviešu tiesību un dzimumu vienlīdzības jomā, it īpaši attiecībā uz vardarbību, kas saistīta ar dzimumu.

Nikolaos Salavrakos (EFD), rakstiski. – Mēs balsojam pret *Gabriele Albertini* rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas 2009. gada paplašināšanās stratēģijas dokumentu attiecībā Rietumbalkānu valstīm, Īslandi un Turciju, jo mēs uzskatām, ka nedz Turcija, nedz arī Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika nav panākusi progresu Kopenhāģenas kritēriju izpildē, kā arī šīs valstis nav demonstrējušas politisku rīcību, kas ļautu tām kļūt par ES dalībvalstīm. Mēs ceram uzlabot to centienus, lai panāktu atbilstību pievienošanās kritērijiem, un to rādīs nākotne. Katrā ziņā mēs nevēlamies balsot par rezolūcijas priekšlikumu, kas radīs veltīgas cerības un tiks izmantota tikai iekšējām vajadzībām.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Rezolūcijas priekšlikums par Eiropas Komisijas pašreizējo paplašināšanās stratēģiju ir patiešām līdzsvarots. Tajā pausta atzinība kandidātvalstu panāktajam progresam, bet tajā pašā laikā skaidri noteiktas problēmas. Īpaši Turcija ir spērusi lielu soli atpakaļ. Tāpēc es atzinīgi vērtēju kategorisko kritiku par vārda un preses brīvības būtiskajiem apdraudējumiem un reālajiem ierobežojumiem. Patiešām nesamērīgais nodokļu sods, kas piemērots opozīcijas uzņēmumam „*Dogan Media Group*”, ir mērķtiecīgs uzbrukums tiem, kuri kritizē valdību. Ir pamatoti iebildumi pret reliģisko minoritāšu diskrimināciju un Turcijas atteikšanos īstenot Ankaras Protokolu. Turklāt ir arī būtiski, lai mēs piesardzīgi novērtētu Turcijas ārpolitiku. Tās atvērtība pret Armēniju un kurdiem līdz šim ir bijusi nekas vairāk kā tikai politisks žests, un pret to iebilst pat Turcijas parlaments un liela iedzīvotāju daļa. Turcijas premjerministra paziņojums arī liek apšaubīt Turcijai paredzēto starpnieka lomu starp austrumiem un rietumiem. Turcijas lišķīgā izturēšanās pret Irānas prezidentu, tās ielūgums Sudānas prezidentam, pret kuru ir izvirzīta prasība par genocīdu, apmeklēt konferenci un tās darījumi ar Izraēlu, šķiet, liecina par tās novēršanos no rietumiem. Tāpēc mūsu aicinājums Turcijas valdībai saskaņot savu ārpolitiku ar ES ārpolitiku un atmest iebildumus pret NATO un ES sadarbību ir tikai pamatoti.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Es atbalstu ES atvērtību pret valstīm, kuras nodrošina atbilstību dalības kritērijiem. Es esmu noraizējusies par šajā rezolūcijā pausto nostāju, ka paplašināšanās ir kategoriska nepieciešamība gan attiecīgajām valstīm, gan arī ES. Tajā nav minēta iespēja, ka iesaistīto valstu labākajās interesēs būtu palikt ārpus ES dažādu sociālu, ekonomisku un citu iemeslu dēļ. Dalība ES ir nozīmīgs iesaistītajām valstīm, un saistībā ar to ir jāizvērs pēc iespējas plašākas debates un apspriedes, iesaistot attiecīgo valstu pilsoņus. Tāpēc es atturējos.

- Rezolūcijas priekšlikums: Vardarbības pret sievietēm izskaušana (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Starptautiskā diena vardarbības pret sievietēm izskaušanai ir ANO un Eiropas Padomes iniciatīva, kuras mērķis ir diskutēt un izvirzīt priekšplānā jautājumu par vardarbības ģimenē un cita veida sliktas izturēšanās upuriem.

Portugālē situācija saistībā ar šo jautājumu ir satraucoša. Portugāles Upuru atbalsta asociācijas (APAV) reģistrēto noziegumu skaits, kas saistīti ar vardarbību ģimenē, salīdzinājumā ar attiecīgo periodu 2008. gadā ir pieaudzis par 9 %. Saskaņā ar APAV sniegto informāciju fiziskas un psiholoģiskas vardarbības, draudu un seksuālu uzbrukumu gadījumu skaits ir būtiski pieaudzis, salīdzinot ar 2008. gadu. Šogad Portugālē ir mirušas jau divdesmit sešas sievietes, kuras kļuvušas par upuriem vardarbībai ģimenē. Tomēr lielākā daļa vardarbības aktu netiek ziņoti bailu un kauna dēļ.

ES ir jāpastiprina centieni, lai risinātu šo jautājumu. Es piekrītu tam, ka dalībvalstis ir jānudina izstrādāt valstu rīcības plānus, lai cīnītos pret vardarbību pret sievietēm. Mēs atbalstām visas iniciatīvas, kas var palīdzēt mainīt attieksmi pret Eiropas gada vardarbības pret sievietēm izskaušanai organizēšanu, lai uzlabotu informētību un brīdinātu gan sabiedrību, gan arī iestādes par šo satraucošo situāciju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas par vardarbības pret sievietēm izskaušanu priekšlikumu, jo es uzskatu, ka Komisijai un Padomei ir jāaskaņo ES darbība šajā jomā. ES steidzami ir vajadzīga visaptverošā politika cīņai pret vardarbību pret sievietēm, un it īpaši Komisijai ir jāizstrādā direktīvas projekts, lai nodrošinātu skaidru tiesisko pamatu jebkādas vardarbības pret sievietēm, tostarp tirdzniecības ar sievietēm, izskaušanai. Mums ir jāatzīst un pozitīvi jānovērtē tas, ka Spānijas prezidentūra šo jautājumu savā rīcības plānā ir noteikusi par prioritāru.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā nedēļā, kad biedējošais ar vardarbību ģimenē saistīto gadījumu skaits ir nonācis Portugāles laikrakstu virsrakstos, valdībām ir jārisina jautājums par vardarbību pret sievietēm un bērniem un jāveic būtiski pasākumi.

Es nosodu jebkādu vardarbību, bet it īpaši vardarbību, kas vērsta pret personām, kuras sociāli, ekonomiski vai emocionāli, kā tas nereti ir ar bērniem un sievietēm, ir visneaizsargātākās. Tāpēc dalībvalstīm ir jācenšas izskaust jebkādu vardarbību pret sievietēm un bērniem, it īpaši viņu tirdzniecību seksuālas izmantošanas nolūkā, seksuāli motivētus uzbrukumus un vardarbību ģimenē.

Cilvēka dzīves un cieņas respektēšana nav savienojama ar noziegumiem, kuru upuri ir daudzas Eiropas sievietes un bērni, un tieši tāpēc ir vajadzīga stingra politika vardarbības izskaušanai un pārkāpēju sodīšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Starptautiskajā dienā vardarbības pret sievietēm izskaušanai mēs vēlamies uzlabot informētību par šo nopietno sociālo, ekonomisko un politisko problēmu, kas apdraud sieviešu tiesības daudz un dažādās jomās, tostarp darbā, savā ģimenē un sabiedrībā kopumā. Vardarbība pret sievietēm ir cilvēktiesību pārkāpums un šķērslis viņu līdzdalībai sociālajā un politiskajā dzīvē, kā arī līdzdalībai sabiedriskajā un profesionālajā dzīvē, liedzot sievietēm iespēju būt pilntiesīgām pilsonēm.

Lai gan vardarbības daudzie veidi atšķiras atkarībā no kultūras un tradīcijām, kapitālisma izraisītā ekonomiskā un sociālā krīze palielina sieviešu neaizsargātību gan kopumā, gan arī atsevišķi, veicinot viņu ekspluatāciju un tuvinot viņas nabadzībai un marginalizācijai, kas arī sekmē sieviešu tirdzniecību un prostitūciju.

Tāpēc ir būtiski, lai mēs saskaņotu finanšu pasākumus un politiku, kas patiesi ir vērsta uz sieviešu nozīmes stiprināšanu sabiedrībā, veicinot vienlīdzīgas tiesības gan Kopienas, gan arī dalībvalstu līmenī, un īstenojot realistiskus plānus, lai cīnītos pret jebkādu vardarbību pret sievietēm, vienlaicīgi izskaužot joprojām pastāvošo diskrimināciju un aizsargājot un atbalstot upurus.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Atzīmējot Starptautiskās dienas vardarbības pret sievietēm izskaušanai desmito gadadienu, jāsaaka, ka preventīvie pasākumi, kas īstenoti, ņemot vērā šo mērķi, nav devuši gaidītos rezultātus. Kā mēs varam izskaidrot šo fenomenu? Spriežot pēc šajā Parlamentā notikušajām debatēm, mēs to varam saukt par dzimumu nevienlīdzību.

Ja šī nevienlīdzība bija galvenais šā fenomena iemesls, Ziemeļeiropas valstīm, kuras slavina par to patiešām progresīvo kultūru un tradīcijām, bija jāuzrāda labākie rezultāti. Patiesībā tas tā nav; iespējams, situācija ir pat pretēja. Saskaņā ar Norvēģijas dienas laikrakstā *Aftenposten* sniegto informāciju Zviedrijā viena gada laikā ir izvarotas 6 % jaunu sieviešu vecumā no 15 līdz 25 gadiem.

Ir vajadzīga drosme, lai atzītu, ka pret sievietēm vērsto vardarbības gadījumu skaita pieaugums sakrīt ar imigrantu masveida ierašanos no ārpus Eiropas esošām valstīm, kuru kultūra un tradīcijas ir pilnīgi pretējas mūsējām. Burka, piespiedu laulības, poligāmija, sieviešu ģenitāliju sakropļošana, goda noziegumi un citas uzvedības formas no cita laikmeta nav pieņemamas.

Tāpēc ir pilnīgi absurdi turpināt veicināt šo imigrāciju, vienlaicīgi paužot apņemšanos cīnīties pret vardarbību pret sievietēm.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (FR) Ir pilnīgi adekvāti, ka, atzīmējot Starptautisko dienu vardarbības pret sievietēm izskaušanai, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja mums atgādina, ka, neskatoties uz neskaitāmiem tiesiskiem instrumentiem un ANO deklarācijām, nemaz jau nerunājot par daudzajām rezolūcijām, ko šis Parlaments pieņēmis vairākās desmitgadēs, mēs joprojām esam tālu no pilnīgas neiecietības attiecībā uz vardarbību pret sievietēm. Nenoliedzami vīriešu vardarbība, kas vērsta pret sievietēm, ir cilvēktiesību pārkāpums un ir jāsoda.

Tāpēc šim Parlamentam ir jāatgādina dalībvalstīm viņu pienākumi stiprināt to tiesību aktus un politiku, lai nodrošinātu tām iespēju efektīvi cīnīties pret jebkādu vardarbību pret sievietēm.

Diemžēl mēs atkal esam pārcentušies attiecībā uz mūsu priekšā esošo rezolūciju, un it īpaši mēs esam ignorējuši subsidiaritātes principu.

Prasība Padomei un Komisijai izstrādāt tiesisko pamatu cīņai pret jebkādu vardarbību pret sievietēm parāda to, cik lielā mērā tiek ignorēti Līgumi. Tiesisko pamatu nevar izstrādāt. Tiesiskais pamats vai nu ir, vai arī tā nav.

Aicinājums organizēt vēl vienu augsta līmeņa konferenci radīs tikai izmaksas, kuras būtu lietderīgāk novirzīt konkrētu pasākumu īstenošanai.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju balsojumu Eiropas Parlamentā par rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu šodien — Starptautiskajā dienā vardarbības pret sievietēm izskaušanai. Šajā datumā 1999. gadā ANO pieņemtā deklarācija un šodien izskatītā rezolūcija ir vērtīgi instrumenti, lai atgādinātu dalībvalstu valdībām to pienākumus, kas izriet no starptautiskajiem nolīgumiem attiecībā uz jebkādas diskriminācijas pret sievietēm izskaušanu. Tieši tāpēc es atbalstu šo rezolūciju, kurā dalībvalstīm pieprasīts nekavējoties stiprināt to tiesību aktus un politiku cīņai pret jebkādu vardarbību pret sievietēm. Eiropas Savienības līmenī ir īpaši svarīgi garantēt palīdzību un atbalstu visiem vardarbības upuriem neatkarīgi no viņu tautības, it īpaši tiem, kuri iesaistīti cilvēku tirdzniecībā, kā arī nodrošināt aizsardzību sievietēm, kuras ir upuri vardarbībai ģimenē un kuru juridiskais statuss, iespējams, ir atkarīgs no viņu partnera.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Runājot par vardarbību pret sievietēm, mēs diskutējam par situāciju, kas, neapšaubāmi, ir realitāte visās dalībvalstīs, jo katra ceturtnā sievietē ir vardarbības upuris.

Eiropas Savienībā, kas sevi uzskata par līderi tiesību un brīvību nodrošināšanā visiem tās pilsoņiem, mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai izskaustu šo postu. Šī rezolūcijas priekšlikuma pieņemšana ir ļoti būtisks solis uz priekšu, meklējot jaunus risinājumus, tāpēc es balsoju šādi.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, kurā pieprasīts pieņemt steidzamus pasākumus, lai cīnītos pret šo postu, jo vardarbība pret sievietēm joprojām ir problēma, kas ir patiešām aktuāla Rumānijā un visā pasaulē. Problēmas rada nevis tiesību akti, bet gan to piemērošana situācijā, kad daudzas sievietes nevēlas ziņot iestādēm par vardarbības aktiem, kas vērsti pret viņām, izvēloties klusējo turpināt ciest.

Es uzskatu, ka ir vajadzīga intensīva kampaņa, kas vērsta uz sabiedrību kopumā un balstīta uz nepārtrauktām, ilglaicīgām darbībām ar nolūku ietekmēt attieksmi, lai ikviens saprastu, ka vardarbība pret sievietēm nav atļauta un nav attaisnojama. Es piekrītu, ka tajā pašā laikā ir vajadzīga saskaņota iestāžu un pilsoniskās sabiedrības rīcība, lai atbalstītu vardarbības ģimenē upurus.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Parlamenta apņemšanos risināt šo problēmu. Ir īpaši svarīgi nodrošināt, lai šo palīdzību saņemtu sievietes, kuras atrodas vissliktākajā situācijā, piemēram, „sieviešu tirdzniecības” upuri.

Es esmu satriekts par to, ka ECR grupa, kurā ir arī britu konservatīvie, ir iesniegusi šā priekšlikuma grozījumu, kas ierobežo tā aptvērumu. Es vēlos norādīt, ka daudzi upuri dzīvo nabadzībā vai ir imigranti vai pārstāv minoritāšu grupas mūsu sabiedrībā. Liegt šīm sievietēm palīdzību, kas vērsta uz to, lai atbalstītu šīs visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, ir tikpat neloģiski, cik necilvēcīgi.

Es esmu satriekts arī par to, ka Zaļie nepiekrīt un atbalsta svītrot pamatotu teksta daļu, kas attiecas uz iecietību pret prostitūciju, lai gan ir skaidrs, ka vardarbība pret sievietēm lielā mērā ir saistīta tieši ar prostitūciju.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Sievietes viegli kļūst par dažādu vardarbības formu upuriem savas nevienlīdzīgās situācijas dēļ visās šķiru sabiedrībās, kurās pret tām ir vērsta šķiru un dzimumu apspiešana.

Fiziskā vardarbība, izvarošana, tirdzniecība un vēl citas darbības ir vardarbības formas, kas liecina par sieviešu nevienlīdzību dzimumu dimensijas šķiru aspektā.

Taču vardarbība ir sociāls fenomens ar īpašiem ekonomiskiem, politiskiem un sociāliem iemesliem. Šos iemeslus, kas sakņojas ražošanas kapitālistiskajās attiecībās, nevar likvidēt, kamēr pastāv šādas attiecības. Vietējām kustībām ir jāpieprasa pasākumi, lai likvidētu šo fenomenu un atvieglotu upuru, sieviešu un bērnu dzīvi, mēģinot ieviest radikālas pārmaiņas, kas ir cilvēku interesēs, sociālā un politiskā līmenī.

Mēs esam pilnīgi pret to, ka NVO un privātpersonām būtu jāveido konsultatīvie centri un aģentūras, lai atbalstītu no vardarbības cietušas sievietes. Par šādiem centriem un aģentūrām atbildība ir jāuzņemas tikai valstij.

Rezolūcijā ierosinātie pasākumi nespēs likvidēt problēmu, jo tie nav vērsti uz iemesliem, turklāt to mērķis ir censties pārvaldīt problēmu, tādējādi padarot to ilglaicīgu.

Marina Yannakoudakis (ECR grupas vārdā), rakstiski. – ECR grupa pilnībā atbalsta un uzsver nepieciešamību uzlabot informētību un darbības, lai cīnītos pret vardarbību pret sievietēm. Taču mēs neatbalstām aicinājumus izstrādāt ES tiesisko pamatu un papildu direktīvas (kā noteikts 10., 11. un 27. punktā), lai risinātu šo problēmu.

Lai gan mēs apzināmies, ka vēl ir daudz darāmā šajā jomā, mēs uzskatām, ka attiecībā uz šo jautājumu tiesību akti ir jāpieņem dalībvalstīm. Turklāt ECR grupa uzskata, ka seksuālās un reproduktīvās veselības tiesības ir jautājums, kas ir jāizlemj katram deputātam un dalībvalstij individuāli. Tāpēc ECR grupa atturējās.

- Rezolūcijas priekšlikums: Politisks risinājums pirātisma problēmai Somālijas piekrastē (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Somālija ir viens no spilgtākajiem piemēriem centrālās varas pilnīgam sabrukumam un atgriešanās pie kareivīga cilšu dzīvesveida, jo valsts ir kļuvusi par epicentru vardarbībai un nestabilitātei, kas sniedzas tālu pāri tās robežām. Somālijas piekrasti nepārtraukti apdraud bruņotas grupas, kas ne tikai cīnās par kontroli pār piekrastes teritoriju, bet arī veic nepieļaujamas pirātiskas darbības pret citiem kuģiem, it īpaši komerciāliem, kravas, zvejas, humānās palīdzības un izklaides kuģiem.

Šo gadījumu smagums un biežums pieprasa bezkompromisa rīcību no visas starptautiskās kopienas puses, ieskaitot Eiropas Savienību. ES ir jāpauz apņemšanās cīnīties pret pirātismu un darīt visu, kas ir tās spēkos, lai ne tikai analizētu pirātisma cēloņus un sekas, bet arī lai mobilizētu visus pieejamos un atbilstīgi nodrošinātos Somālijas un starptautiskos spēkus cīņai ar to.

Es vēlos paust atzinību arī visai Portugāles fregates *Corte-Real* komandai tās kapteiņa vadībā, kas kļuva zināma, cīnoties pret šo postu, un kam nesen cieņu parādīja Starptautiskā Jūrniecības organizācija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Runājot par Somālijas jautājumu, mums ir jāatceras, ka šai krīzei nav militāra risinājuma un ka mums ir jāņem vērā starptautiskās parādu krīzes izraisītais finanšu trūkums valstī, kas radīja vakuumu, veicinot nelegālo zveju tās teritoriālajos ūdeņos, un kas bija viens no būtiskākajiem iemesliem tam, ka Somālijas zvejnieki zaudēja iztikas līdzekļus, jo Somālijas valdība bija spiesta pārtraukt valsts piekrastes apsardzi resursu trūkuma dēļ.

Tāpēc viens no būtiskākajiem uzdevumiem ir nodrošināt tehnisko un finansiālo palīdzību, tostarp atbalstu samierināšanas un starpniecības procesam starp pilsoņu karā iesaistītajām pusēm.

Šā iemesla dēļ Komisijai un Padomei būtu jāpārskata to politiskā stratēģija attiecībā uz Somāliju, tostarp operācija *EUNAVFOR Atalanta*, un jāpievēršas pašreizējai vispārējai situācijai valstī, it īpaši nepieciešamībai risināt situāciju humānās palīdzības jomā uz zemes, un jāpalīdz likvidēt šīs katastrofālās situācijas cēloņus, kas rada ciešanas miljoniem somāļu.

Visbeidzot mēs vēlamies uzsvērt, ka palīdzībai un attīstībai paredzēto finansējumu vai Eiropas Attīstības fonda līdzekļus nekādā gadījumā nevajadzētu izmantot militāriem nolūkiem.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Es patiešām lepojos ar to, ka Apvienotā Karaliste vada ES pirmās jūras EDAP misijas — operācijas *Atalanta* — darbu ar britu komandieri tās vadībā un operācijas štābu Apvienotajā Karalistē. Operācijas *Atalanta* darbība, aizsargājot kuģus, kas piegādā pārtikas palīdzību pārvietotajām personām Somālijā un aizsargā apdraudētos kuģus Somālijas piekrastē, ir ārkārtīgi svarīga.

EP leiboristu deputāti aicina bez nosacījumiem atbrīvot visus Somālijas pirātu sagrābtos ķīlniekus, tostarp abus skotus — *Paul* un *Rachel Chandler* no Kentas. Mēs domāsim joprojām esam kopā ar viņu ģimeni, un mēs atzinīgi vērtējam AK Ārlietu ministrijas nepārtrauktās pūles, izmantojot visus iespējamus sakarus ar Austrumāfriku, lai apspriestu pāra drīzu atbrīvošanu.

Visbeidzot attiecībā uz misijas *Atalanta* aptvērumu mēs aicinām izvērtēt rezolūcijā paustos aicinājumus to paplašināt. Taču es vēlos norādīt, ka, mūsaprāt, pašlaik tas nav lietderīgi, un uzsvērt, ka mums ir jākoncentrējas uz pašreizējās misijas — tādas, kāda tā ir, — ilglaicīgiem panākumiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā situācija Somālijas piekrastē ir vērtējama negatīvi visos līmeņos un ietekmē visas valstis.

Es uzskatu, ka tāpēc laikā, kamēr vēl nav rasts politisks risinājums Somālijas problēmai un kamēr šajā reģionā turpina pastāvēt nestabilitāte, būtu būtiski īstenot paaugstinātas drošības stratēģiju attiecībā uz operāciju *Atalanta*, pat nodrošinot lielāku rīcības brīvību šajā operācijā iesaistītajiem spēkiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret Rezolūciju RC-B7-0158/2009, jo es uzskatu, ka pirātisms nav militāra problēma, bet gan attīstības problēma. Tāpēc es uzskatu, ka problēma būtu jārisina, likvidējot tās cēloni, un ka risinājums nevar būt militārs nedz uz sauszemes, nedz arī jūrā. Par operāciju *Atalanta* atbildīgā amatpersona norādīja, ka jūras risinājums nav iespējams un ka situācija reģionā ir jāstabilizē.

Es uzskatu, ka mums ir jārisina pārvaldības, iestāžu stabilitātes un reģiona ekonomiskās attīstības problēma. Taču, kamēr mēs cenšamies aizlīmēt plaisas, problēma turpina pastāvēt. Balsojot pret šo rezolūciju, es vēlos nosodīt arī bruņoto spēku kompetencē esošo darbību privatizāciju, kā tas notiek, piemēram, Spānijā, kur privātiem drošības uzņēmumiem tiek ļauts izmantot kuģus, kas aprīkoti ar kara ieročiem. Turklāt es uzskatu, ka mums ir jāaptur ne tikai Somālijas pirāti, bet arī ārvalstu pirāti, kas siro Somālijas ūdeņos.

Charles Tannock (ECR), rakstiski. – Operācijas *Atalanta*, kas tagad pagarināta vēl par gadu, salīdzinošie panākumi skaidri parāda, ka, lai gan Eiropas drošības un aizsardzības politika spēj nodrošināt dalībvalstīm vērā ņemamus panākumus, joprojām nav skaidrs, kāpēc NATO viena pati nespēja atrisināt šo problēmu, tādējādi izvairoties no dublēšanās. Bet pirātisms joprojām ir skaidri jūtams un reāls apdraudējums ūdeņos pie Āfrikas raga. Mums ir jādubulto centieni, lai cīnītos pret šiem draudiem, ne tikai lai aizsargātu mūsu kuģus, bet arī lai sniegtu skaidru vēstījumu par mūsu apņemšanos Al-Kaeda aģentiem, kas pašlaik Somālijā izbauda drošuma paradīzi.

Valsts drošība nebeidzas pie valsts robežām. Ja pirātisma problēma netiks kontrolēta, tā vairo ES bažas par drošību nākotnē. Es arī aicinu Komisiju izvērtēt, kā lielāks politisks atbalsts relatīvi stabilajai, pārtikušajai un demokrātiskajai bijušajai Britu Somalilendai varētu palīdzēt novērst pirātisma draudus šajā reģionā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par politisku risinājumu pirātisma problēmai Somālijas piekrastē, jo jūras pirātisms ir reāla problēma un arī turpmāk būs problēma Somālijas piekrastes ūdeņos. ES ir jāaizsargā kuģi, kas šķērso šā reģiona ūdeņus, piedaloties starptautiskās sarunās un īstenojot aizsardzības pasākumus. Viens risinājums ir sniegt starptautisku atbalstu, lai Somālijā nodrošinātu stabilitāti. Otrs risinājums ir operācija *Atalanta*, ko nesen sāka īstenot ES, lai likvidētu pirātismu Somālijas piekrastē. Operācijā piedalīsies sešas fregates, trīs jūras patruļas gaisa kuģi un 1200 personas no Apvienotās Karalistes, Francijas un Grieķijas. Nākotnē operācijā iesaistīties arī citas valstis. Īstenojot operāciju *Atalanta*, ir veiksmīgi izdevies aizsargāt augsta riska kravas, nodrošinot tām eskortu. Ir pārtverti 36 pirātu kuģi, un ir novērsti 14 tiešie uzbrukumi. Taču, lai gūtu labumu no šādas eskortēšanas, atbildīgajām valstis iestādēm un kuģiem ir jāinformē operācijas *Atalanta* īstenotāji un jāpieprasa aizsardzība. Ir būtiski, lai kuģi izvairītos no nevajadzīga riska un oficiāli un savlaicīgi pieprasītu aizsardzību operācijas *Atalanta* īstenotājiem.

Geoffrey Van Orden (ECR), rakstiski. – Mēs atbalstām stingru starptautisku rīcību, risinot pirātisma problēmu, un nešaubamies, ka Karaliskie Jūras spēki un sabiedroto spēki no ASV un citām Eiropas valstīm paveiks labu darbu. Taču mēs neredzam iemeslu tam, lai jūras operācijās tiktu pacelts ES karogs. Mēs iebilstam pret ES kā iestādes iejaukšanos aizsardzības jautājumos. Tādā veidā netiek paplašinātas militārās spējas, bet gan tikai dublētas vai padarītas sarežģītākas pārbaudītas NATO metodes. Operācija *Atalanta* bija iecerēta kā politiska iespēja Francijas prezidentūras laikā pievienot EDAP jūras dimensiju. Neskatoties uz ASV vadītās Apvienotās sevišķu uzdevumu grupas 151 un NATO Jūras spēku grupas klātbūtni ūdeņos ap Āfrikas ragu, tika nolemts izveidot vēl vienu floti un pagarināt komandķēdi. Mūs patiešām satrauc arī priekšlikumi attiecībā uz EDAP mācību misiju Somālijā, lai gan EUPOL misija Afganistānā nav izdevusies un daudzas Eiropas valstis nevēlas nodrošināt karaspēku un policiju steidzamām mācību misijām Afganistānā. Starp citu, mēs neatzīstam tādus terminus kā „ES zvejas kuģi”.

- Rezolūcijas priekšlikums: Vide, kas brīva no tabakas dūmiem (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kas ļauj Parlamentam atbalstīt Komisijas lielā mērā brīvprātīgo pretsmēķēšanas politiku. Pakļaušana cigarešu dūmu ietekmei ir galvenais nāves un slimību cēlonis Eiropā, un smēķēšana rada arī lielu slogu veselības aprūpes sistēmām. Es ceru, ka Komisijas pasākumi tiks paplašināti un ka tuvākajos gados mums tiks nodrošinātas tiesības uz veselīgu vidi slēgtās telpās un darba vietā. Es nevaru nepieminēt, ka mēs šeit Eiropā joprojām īstenojam hipokrātisku politiku. Mēs vēlamies panākt, lai smēķēšana izraisītu mazāk veselības problēmu, taču mēs atbalstām subsīdiu saglabāšanu cigarešu ražotājiem, lai gan tās pakāpeniski tiek samazinātas. Es uzskatu, ka kopējā lauksaimniecības politika ir jāizstrādā, lai atbalstītu produktus, kas palīdz saglabāt un uzlabot iedzīvotāju veselības stāvokli, nevis apdraud to. Es ceru, ka Padomes sanāksmes laikā decembrī tiks runāts par bērnu aizsardzību, it īpaši gadījumos, kad viņi ir pakļauti pieaugušo smēķēšanas radītajai ietekmei personīgajos automobiļos vai citās slēgtās telpās. Es uzskatu, ka pieaugušajiem ir jāuzņemas atbildība šai sakarībā, un, ja likumdevējs var iejaukties, tam tas jādara.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es uzskatu, ka mums ir ne tikai jāaizsargā nesmēķētāji no pasīvās smēķēšanas, bet arī jāinformē smēķētāji par viņu ieraduma ietekmi uz viņiem pašiem un apkārtniem. Viņiem par to nedrīkst būt nekādu šaubu. Arī Beļģijā mēs esam veiksmīgi sākuši risināt šo jautājumu, jo mūsu valsts

jau ir noteikusi prasību līdz 2012. gadam noteikt pilnīgu smēķēšanas aizliegumu apkalpošanas nozarē un visās darba vietās.

Tomēr mani joprojām satrauc divi jautājumi. Pirmkārt, vai mēs vēlamies izveidot sabiedrību, kas nosaka vispārējus aizliegumus? Kā mēs izturamies pret individuālo atbildību? Mani nedaudz satrauc doma par sabiedrību, kas atgādina sabiedrību, kas aprakstīta Džordža Orvela darbā „1984”. Otrkārt, ja smēķētājiem ir jāpiespiež atmet viņu kaitīgo ieradumu savās un apkārtējo interesēs, tas ir jādara ar vislielāko cieņu. Tabaka ir narkotiska viela. Aizliegt to pilnībā būtu tas pats, kas noliegt, ka lielākā daļa smēķētāju ir atkarīgi. Pilnīgs aizliegums var tikt uzskatīts par izslēgšanu un var izrādīties neproduktīvs. Tad kāpēc mēs neesam paredzējuši iespēju noteikt smēķētājiem domātas vietas?

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kaut arī es balsoju atbilstīgi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) nostājai, es vēlos izteikt dažas personīgas piezīmes par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Pirmkārt, es uzskatu, ka politiku par vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, ir jāpieņem dalībvalstīm un ka Eiropas iestāžu uzdevumam, ievērojot subsidiaritātes principu, arī turpmāk jābūt nesaistošu ieteikumu pieņemšanai. No otras puses, es arī uzskatu, ka dalībvalstīm būtu jāatbalsta politika videi, kas brīva no tabakas dūmiem, bet, ka tām nevajadzētu ierobežot uzņēmēju izvēles brīvību, it īpaši viesnīcu nozarē, kurā viesnīcu īpašniekiem būtu jānodrošina iespēja izvēlēties, vai viņu viesnīcā var vai nevar smēķēt. Ņemot to vērā, vēlos norādīt, ka labi izsvērts bija nesen Portugālē pieņemtais tiesību akts.

Otrkārt, mani satrauc ierosinājums pārtraukt tiešās subsīdijas, kas saistītas ar tabakas ražošanu. Tā kā arī Portugāle ir tabakas ražotāja, es uzskatu, ka šāda politika ir ārkārtīgi rūpīgi jāizvērtē; pretējā gadījumā tā var nodarīt būtisku kaitējumu lauksaimniekiem, kuri nespēs turpināt ražošanu, ja viņiem netiks piedāvāta stabila alternatīva. Tāds ir mans viedoklis par šīs rezolūcijas 9. punktu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs rezolūcijas pamatā ir ideja par cilvēka veselības aizsardzību un darbinieku un visas sabiedrības dzīves kvalitātes nodrošināšanu darba vietā, un tāpēc mēs balsojam par to.

Ir būtiski uzlabot nesmēķētāju aizsardzību, novēršot pasīvo smēķēšanu, kā arī radot nepieciešamos priekšnoteikumus, lai kontrolētu smēķētājus un mudinātu viņus atmet ieradumu. Aizlieguma politika būtu jāīsteno situācijās, kad tā ir vajadzīga.

Attiecībā uz tiešajām ar ražošanu saistītajām subsīdijām mēs iesakām īstenot pasākumus tabakas ražošanas uzņēmumu pārveidošanai. Taču mēs uzskatām, ka mums nevajadzētu radīt situāciju, kad jāveicina tabakas imports no trešām valstīm, tādējādi atbalstot lielu daudznacionālu tabakas ražošanas uzņēmumu darbību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par to, lai tiktu svītrots sākotnējā teksta 13. punkts, kurš bija šāds: „aicina Komisiju līdz 2011. gadam iesniegt Parlamentam un Padomei priekšlikumu tiesību aktam strādājošo veselības aizsardzības jomā par smēķēšanas aizliegumu visās darbavietu slēgtajās telpās, tostarp visās sabiedrisko ēku slēgtajās telpās un sabiedriskajā transportā ES”. Svītrojums tika apstiprināts, nodrošinot atbilstību subsidiaritātes principam šai sakarībā.

Es uzskatu, ka visām dalībvalstīm vēl ir tāls ceļš ejams, lai radītu vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, īstenojot efektīvas informēšanas uzlabošanas kampaņas un piemērojot labāko praksi 14. punkta īstenošanai (pasākumi pieprasījuma mazināšanai ir atkarīgi no pieraduma līmeņa un to personu skaita, kuras vēlas atmet smēķēšanu).

Taču es uzskatu, ka šie pasākumi, pirmām kārtām, būtu jāīsteno katrai dalībvalstij. Rezolūcijas sākotnējā tekstā tabakas ražošana tika jaukta ar tās patēriņu, tādējādi radot neskaidrības. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) iesniegtā grozījuma pieņemšanu, ar kuru tiek svītrotā daļa no sākotnējā teksta 9. punkta, proti, atsauces uz tabakas ražošanu. Šie divi grozījumi uzlaboja galīgo rezolūcijas tekstu. Pārējos punktus es vērtēju pozitīvi, tāpēc es balsoju par rezolūciju.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es atturējos balsot par rezolūciju par smēķēšanu. Es nekad neesmu smēķējis, bet es uzskatu šādu nepārtrauktu smēķētāju vajāšanu par brīvības ierobežošanu. Ar pašreizējiem aizliegumiem ir vairāk kā pietiekami.

Es distancējos no šīs nepārtrauktās, neproduktīvās vajāšanas. Vēlme likvidēt tabakas plantācijas Eiropā veicinās importa pieaugumu no trešām valstīm.

Elisabeth Jeggle (PPE), rakstiski. – (DE) Veselības politika un tādējādi nesmēķētāju aizsardzība noteikti ir dalībvalstu kompetencē, un tai nevajadzētu piemērot centralizēti pieņemtas regulas. Dalībvalstīm ir jāparedz

brīvība noteikt, kādā mērā tās vēlas aizsargāt nesmēķētājus. Ir skaidri jānosaka, ka ES nav pilnvaru šajā jomā. Tāpēc es balsoju par Parlamenta rezolūciju attiecībā uz ES veselības ministru augstākā līmeņa sanāksmi, kas notiks nākošnedēļ.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūciju, lai gan es gribēju, lai tā būtu stingrāka. Smēķēšana ir galvenais priekšlaicīgas nāves iemesls Eiropā. Tabakas dūmi ir vides piesārņotājs, kas sastāv no vairāk nekā simts veselībai kaitīgām sastāvdaļām. Tomēr dažās vietās Eiropā tiek pieļauts, ka ne tikai tabakas lietotāji, bet arī apkārtējie tiek pakļauti dūmu iedarbībai. Pasīvā smēķēšana ir morāles problēma, jo tiem, kas cieš no pasīvās smēķēšanas, nav izvēles. Īpaši svarīgi ir aizsargāt bērnus.

Pētījumi liecina, ka bērns, kura vecāki lieto tabaku, patiesībā „izsmēķē” katru ceturto cigareti, ko smēķē bērna vecāki. Katru gadu smēķēšana izraisa priekšlaicīgu nāvi gandrīz 100 000 eiropiešu. Daudzas valstis jau ir īstenojušas lieliskus pasākumus. Kad Somija beidzot aizliedza smēķēšanu restorānos un bāros, sekoja protestu vētra. Tagad, divus gadus vēlāk, iedzīvotāji ir tikai pateicīgi. Šis piemērs atspoguļo sabiedrības veselības politikas būtību — noturīgus rezultātus var panākt, veicot preventīvus pasākumus un uzlabojot informētību, bet likumdevējiem ir jābūt gataviem pretestībai. Es nepiekrītu vairāku citu šeit klātesošu deputātu viedoklim, ka Kopienai nav vajadzīgi saistoši tiesību akti drošībai un veselības aizsardzībai darbā. Ir jāatzīst, ka visās jomās ar ieteikumiem nepietiek. Es patiešām atbalstu rezolūcijas 13. punktu, kurā Komisija tiek aicināta nākt klajā ar priekšlikumu tiesību aktam par smēķēšanas aizliegumu visās darbavietu slēgtajās telpās un sabiedriskajā transportā.

Smēķēšana sabiedrībai izmaksā dārgi, un turklāt galu galā šīs izmaksas sedz 70 % eiropiešu, kuri nesmēķē. Tāpēc es piekrītu Parlamenta 2007. gadā paustajam viedoklim, ka Tabakas izstrādājumu direktīvas saturam ir jābūt stingrākam un jāparedz ražotāju atbildība par veselības aprūpes izmaksām, kas rodas tabakas patēriņa dēļ. Savienībai vispirms ir jāizņem gruzis no savas acs. Ir pēdējais laiks izbeigt pakāpenisku subsīdiu piešķiršanas pārtraukšanu tabakas audzētājiem un pārtraukt tās pavisam.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūciju, atbalstot vidi, kas brīva no tabakas dūmiem, jo es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi uzraudzīt panākto progresu attiecībā uz tādās vides vispārēju nodrošināšanu visā Eiropas Savienībā, kas ir brīva no tabakas dūmiem, un veicināt labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un politikas koordināciju pilsoņu aizsardzībai pret smēķēšanas radītajiem apdraudējumiem. Es balsoju arī par to, lai tiktu saglabāts 9. punkts, kurā noteikts, ka līdz 2010. gadam jāpārtrauc piešķirt tabakas audzētājiem subsīdijas, kas tieši saistītas ar ražošanu, tabakas ietekmes uz veselību dēļ. Es atbalstu arī kolēģus deputātus no Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, kuri atgādināja mums, ka smēķēšana joprojām ir galvenais nāves un slimību cēlonis Eiropas Savienībā. Paldies jums, priekšsēdētāja kungs.

Mariya Nedelcheva (PPE), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi, es balsoju par to, lai rezolūcijas priekšlikuma 9. punktā tiktu svītrotā kategoriskā atsauce uz 2010. gadu. Manā valstī tabakas audzēšana ir ļoti svarīga un svarīga nozare lielai iedzīvotāju daļai reģionos, kuros tā ir vienīgais ienākumu avots. Viens no šiem reģioniem ir arī reģions, no kura nāku es — Blagoevgrada.

Mana valsts bija viena no astoņām lielākajām tabakas audzētājām valstīm Eiropā, kas pirms vairākiem gadiem lūdza pašreizējo subsīdiu piešķiršanu pagarināt līdz 2013. gadam, neskatoties uz vienošanos, kurā bija noteikts, ka līdz 2010. gadam jāpārtrauc piešķirt resursi, kas tieši saistīti ar ražošanas apjomu. Katru reizi tiekoties ar tabakas audzētājiem, viens no visbiežāk uzdotajiem jautājumiem ir šāds: kas ar mums notiks?

Es nevaru viņiem apsolīt brīnumus, taču mēs sadarbojamies ar mūsu valdību, lai izstrādātu pasākumus, kas neļaus viņiem palikt bez izvēles iespējām un zaudēt viņu galveno ienākumu avotu. Kolēģi deputāti, es varu saprast to deputātu argumentus, kuri cīnās pret smēķēšanu. Taču es aicinu jūs nejaukt cīņu pret smēķēšanu ar risku iznīcināt tabakas audzēšanas nozari Eiropā. Es aicinu jūs šajā ekonomikas krīzes laikā rīkoties apdomīgi un saprātīgi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atbalstu visus saprātīgos pasākumus, kas vērsti uz cīņu pret smēķēšanu un nesmēķētāju aizsardzību, un tieši tāpēc es balsoju par šo rezolūciju. Taču mani satrauc sekas, kādas būs jebkāda veida pasākumiem, kas vērsti pret tabakas audzētājiem. Rumānijā pašlaik ir aptuveni 1600 hektāri tabakas plantāciju, kur iegūst aptuveni 3000 tonnas tabakas. Taču Rumānijā izaudzētās tabakas apjoms ir neliels, salīdzinot ar Rumānijas tabakas pārstrādātāju pieprasīto apjomu, kas ir 30 000 tonnas.

Apjoma starpību, kas ir aptuveni 27 000 tonnas, veido imports, galvenokārt no Āfrikas un Āzijas reģioniem. Ja mēs vērsīsimies pret tabakas ražošanu dalībvalstīs, mēs veicināsim importa apjoma pieaugumu no šīm trešām valstīm, nodarot kaitējumu Eiropas ražotājiem.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Mēs izskatām proaktīvu un vērienīgu rezolūciju. Taču mani mulsina daudzu kolēģu deputātu, it īpaši kristīgo demokrātu, balsojums, kuri, pakļaujoties attiecīgo sabiedriskās domas ietekmēšanas grupu un ieinteresēto personu intensīvai lobēšanai, noraidīja 13. punktu.

Tādējādi viņi uzskata, ka Eiropai nav vietas šajās debatēs un ka tā nevar nodrošināt nekādu pievienoto vērtību, lai garantētu Eiropas pilsoņiem veselīgu vidi visās sabiedriskajās vietās, darbā un sabiedriskajā transportā. Citiem vārdiem sakot, viņus nesatrauc diskriminācija pret strādājošajiem Eiropā. Kā piemēru var minēt to, ka Īrijas iedzīvotājus labi aizsargās valsts tiesību akti, taču mēs varam tikai cerēt, ka kādu dienu arī Grieķijas vai Čehijas Republikas iedzīvotājiem tiks nodrošināta šāda iespēja vai drīzāk šādas tiesības.

Vēl viens pierādījums sabiedriskās domas ietekmēšanas grupu „smadzeņu skalošanai” ir tas, ka kolēģi noraidīja arī 9. punktu, kurā bija norādīta atsauce uz vienu no kopējās lauksaimniecības politikas reformām, par kuru jau ir pieņemts lēmums, proti, uz nepieciešamību līdz 2010. gadam pārtraukt subsīdijas tabakas audzētājiem, kas tieši saistītas ar ražošanu.

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Rezolūcijas par nesmēķētāju zonām priekšlikums paredzēja būtiskas izmaiņas — noteikt smēķēšanas aizliegumu visās Eiropas sabiedriskajās iestādēs un publiskajās telpās. Rezolūcijas mērķis bija aicināt Komisiju izstrādāt nepieciešamo tiesību aktu, kas stātos spēkā 2011. gadā. Lai gan ļoti daudzi deputāti, tostarp arī es, balsoja par smēķēšanas aizliegumu sabiedriskās vietās (it īpaši darba vietās), Tautas partija diemžēl ieņēma pretēju nostāju. Deputātu vairākums Parlamentā neizrāda interesi par visu Eiropas pilsoņu veselības aizsardzību un jo īpaši to pilsoņu, kuri paši nesmēķē, taču ir spiesti ieelpot dūmus sabiedriskās vietās un tāpēc cieš no veselības problēmām. Es ceru, ka šis jautājums nenogrims aizmirstībā un ka tas vēlreiz tiks iekļauts šajā darba kārtībā, jo daudzas dalībvalstis līdz šim nav noteikušas smēķēšanas aizliegumu sabiedriskās vietās, lai gan tām bija iespēja to izdarīt.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es piekrītu šajā rezolūcijā paustajam aicinājumam panākt progresu cīņā pret pasīvo smēķēšanu, kam pakļauti nesmēķētāji. Taču daži izmanto situāciju, lai iekļautu šajā rezolūcijā noteikumu, protestējot pret subsīdijām, kas tiek maksātas tabakas audzētājiem. Es, personīgi, atbalstu šāda finansējuma piešķiršanu tiem, kuri joprojām strādā šajā izmirstošajā nozarē. Jūs, iespējams, zināt, ka tabaka veido mazāk par 10 % no cigarešu sastāva; vai tikpat daudz jautājumu tiek uzdoti par piedevām, kas veido vairāk nekā 90 % no cigarešu sastāva, un par to kaitīgumu?

- Rezolūcijas priekšlikums: ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksme par nodrošinātību ar pārtiku — izskaust badu pasaulē (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – Ņemot vērā to, ka katru gadu 40 miljoni cilvēku mirst no bada un nabadzības dēļ, tostarp viens bērns katrā sestajā sekundē, un ka globālā krīze pārtikas aprītē ir viens no galvenajiem apdraudējumiem mieram un drošībai pasaulē, es balsoju par šo savlaicīgo rezolūciju. Rezolūcijā pausts aicinājums Komisijai veikt pilnu ES lauksaimniecības, attīstības un tirdzniecības politikas jomu un programmu ietekmes novērtējumu, lai nodrošinātu saskaņotu, ilgtspējīgu politikas pieeju jautājumam par globālo nodrošinātību ar pārtiku. Tā kā rezolūcijā bija norādīts, ka ikvienam ir tiesības uz drošu un uzturvielām bagātu pārtiku, Eiropas Savienībai ir jārīkojas, lai nodrošinātu, ka minētās politikas jomas garantē ilgtspējīgu nodrošinātību ar pārtiku.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (S&D), rakstiski. – (DA) Mēs, Dānijas sociāldemokrāti, piekrītam tam, ka pakāpeniski ir jāpārtrauc ES atbalsts lauksaimniecības jomā. Šodien mēs atbalstījām rezolūciju par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmi par nodrošinātību ar pārtiku — rezolūciju, kurā uzmanība pievērsta būtiskākajām problēmām, ar kurām mēs sastopamies, saistībā ar bada izskaušanu un labāku iespēju nodrošināšanu jaunattīstības valstīm nākotnē, taču mēs nekādā ziņā nepiekrītam cildinošajiem paziņojumiem par lauksaimniecības politiku un atbalstu, kas cita starpā pausti rezolūcijas 3., 9. un 14. punktā.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), rakstiski. – (SV) Zviedru konservatīvie šodien balsoja pret rezolūciju (B7-0168/2009) par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmi par nodrošinātību ar pārtiku. Mēs esam noraizējušies par badu pasaulē un uzskatām, ka koncentrēšanās uz nodrošinātību ar pārtiku ir svarīga. Taču, atšķirībā no rezolūcijā paustās nostājas, mēs, Zviedru konservatīvie, uzskatām, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir daļa no problēmas, nevis tās risinājums un ka tajā ir jāveic reforma.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Pasaulē šodien ir izveidojusies dīvaina situācija — viens miljards cilvēku cieš no aptaukošanās un tajā pašā laikā viens miljards cilvēku cieš badu. Šī situācija ir katastrofāla, un tāpēc ir jāveic efektīvi pasākumi, it īpaši no pārtikušās Eiropas

Savienības puses. Taču mēs neuzskatām, ka ES kopējā lauksaimniecības politika tāda, kāda tā ir pašlaik, var nodrošināt risinājumu. Mūsu lauksaimniecības politika bija veiksmīga pagātnē, taču tai nav vietas nākotnē. Tā kā šajā rezolūcijā tiek iebilsts pret pašreizējās Eiropas lauksaimniecības atbalsta sistēmas pārskatīšanu, kas būtu labvēlīga klimatam un pasaules nabadzīgajiem lauksaimniekiem un Eiropas lauksaimniekiem, mēs neredzējam citu iespēju, kā vien atturēties no balsošanas.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanākumi par nodrošinātību ar pārtiku — izskaust badu pasaulē, jo es uzskatu, ka ir jāveic steidzami pasākumi, lai likvidētu šo postu, kas ietekmē sesto daļu pasaules iedzīvotāju. Ņemot vērā klimata pārmaiņu ietekmi uz lauksaimniecību, it īpaši samazināto ražīgumu ūdens trūkuma dēļ, it sevišķi valstīs, kuras jau cīnās pret šīm problēmām, mums ir jānodrošina, lai tiktu izstrādāta saskaņota lauksaimniecības politika, kas ir atbilstīga nepieciešamībai aizsargāt klimatu un cīnīties ar badu.

Göran Färm (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru sociāldemokrāti, šodien nolēmām balsot par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanākumi par nodrošinātību ar pārtiku. Vairāk nekā viens miljards cilvēku pašlaik cieš no bada. Arī ārkārtējās cenu svārstības un dramatiskais pārtikas cenu pieaugums pasaules tirgū veicināja globālo krīzi pārtikas aprītē, kas vēl vairāk apgrūtinā pasaules nabadzīgāko iedzīvotāju pieeju pārtikai.

Taču mēs vēlamies norādīt, ka nepiekrītam Parlamenta nostājai, ka nevajag ierobežot tirgus atbalsta pasākumus un atbalsta maksājumus lauksaimniekiem saskaņā ar ES kopējo lauksaimniecības politiku. Mēs neuzskatām, ka šie atbalsta pasākumi un maksājumi palīdzēs uzlabot nodrošinātību ar pārtiku jaunattīstības valstīs ilgtermiņā. Gluži pretēji, šiem pasākumiem būs pretēja ietekme. Subsidēta Eiropas pārtika par zemu cenu tiek eksportēta uz jaunattīstības valstīm, un Eiropas pārtikas konkurētspējīgās cenas dēļ no tirgus nereti tiek izstumta šo valstu pārtikas produkti, liedzot šīm valstīm iespēju nodrošināt pašpietiekamību ilgtermiņā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nevienam nespēj palikt vienaldzīgs pret šo globālo problēmu, zinot, ka katru gadu badā mirst 40 miljoni cilvēku un katru sesto sekundi nepareiza uztura dēļ mirst bērns.

Eiropas Savienība ir galvenā līdzekļu devēja attīstībai un humānajai palīdzībai, bet tikai neliela daļa šo līdzekļu ir novirzīti lauksaimniecības nozarei, kas varētu apmierināt pārtikas vajadzības tūkstošiem cilvēku, kuri joprojām cieš no nepareiza uztura. Tāpēc Eiropas Savienībai steidzami būtu jāpārskata tās palīdzības un attīstības politika un lielāka uzmanība jāpievērš lauksaimniecības atbalstam jaunattīstības valstīs, nozarei, kas ir ienākumu avots vairāk nekā 70 % darbaspēka.

Arī kopējā lauksaimniecības politika iekšēji ir jāpielāgo krīzei, ko pašlaik pārciešam un kas cita starpā palielina Eiropas lauksaimnieku ražošanas izmaksas, izvairoties no politikā paredzēto tirgus atbalsta pasākumu atcelšanas un/vai lauksaimniecības subsīdiju samazināšanas un pievēršot īpašu uzmanību mazo un vidējo lauksaimnieku atbalstam un viņu iespējām saņemt kredītus, lai lauksaimnieki, neskatoties uz ražošanai vajadzīgo izejvielu izmaksu pieaugumu, varētu saglabāt ražošanas līmeni.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan mēs nepiekrītam visiem izvirzītajiem apsvērumiem, mēs nolēmām apstiprināt šo rezolūciju, jo tajā uzsvērtā to principu nozīme, kurus mēs uzskatām par būtiskākajiem reālā cīņā pret badu pasaulē, it īpaši:

– uzsverot, ka „cīņai ar badu vajadzētu balstīties uz pārtikas pašnodrošinājuma tiesību atzīšanu”,

– atzīstot „vietējo iedzīvotāju tiesības kontrolēt lauksaimniecības zemi un citus dabas resursus, kas ir svarīgi nodrošinātībai ar pārtiku”.

Rezolūcijā vērsta uzmanība arī uz lauksaimniecības nozīmi cīņā pret badu un uzsvērtā lauksaimnieku ienākumu nozīme. Vēl nav zināms, vai nākotnē šis Parlaments spēs nodrošināt atbilstību šodien šeit apstiprinātajiem principiem vai arī notiks tā, kā nereti noticis līdz šim, — Parlaments pieņem šādus labus lēmumus, bet vēlāk, kad tie jāīsteno praksē, novēršas no saviem vārdiem un apstiprina tiesību aktus, kas ir pretrunā šiem principiem.

Mums nevajadzētu aizmirst, ka vairākas kopējās lauksaimniecības politikas reformas pēc lauksaimniecības tirgu liberalizācijas, ko īstenoja Pasaules Tirdzniecības organizācija, un kas atbilda tikai lielo lauksaimniecības pārtikas uzņēmumu interesēm, veicināja globālās lauksaimniecības nozares izputināšanu. Lauksaimniecisko ražošanu būtu jāizmanto galvenokārt, lai pabarotu cilvēkus, nevis lai nodrošināt labumu eksporta monopoliem.

Anne E. Jensen un Jens Rohde (ALDE), rakstiski. – (DA) Mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, kas pārstāv Dānijas Liberālo partiju, balsojam par rezolūciju par nodrošinātību ar pārtiku, jo mēs vēlamies uzsvērt ES nozīmi, uzņemoties globālo atbildību cīņā pret badu un nabadzību. Tomēr mēs iebilstam pret rezolūcijas 9. punktu, kurā apšaubīta turpmākā ES lauksaimniecības politikas liberalizācija. Dānijas Liberālo partija vēlas, lai pakāpeniski tiktu atcelts atbalsts lauksaimniecībai, kā arī, lai tiktu noteikti kopīgi noteikumi, kas nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus Eiropas lauksaimniekiem.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Ilgtermiņa nodrošinātība ar pārtiku ir viens no būtiskākajiem kopējās lauksaimniecības politikas uzdevumiem. Īpaši ņemot vērā pārtikas trūkumu, mums ir jāuzsver spēcīgas KLP loma, kam būs liela nozīme nākotnē, risinot globālās problēmas. Tas nozīmē, ka ir vajadzīgs atbilstīgs KLP ilgtermiņa finansējums. KLP ir būtisks ES pārtikas un drošības politikas aspekts, un pēc 2013. gada tai būs liela nozīme attīstības politikā un ārējā politikā nodrošinātībai ar pārtiku.

Tāpēc pienācīgi funkcionējošas ekosistēmas, auglīga augsne, stabili ūdens resursi un lauku ekonomikas turpmāka dažādošana ir galvenās prioritātes. Starptautiskā sadarbība un solidaritāte kopā ar līdzsvarotiem tirdzniecības nolīgumiem, kas nevis apdraud, bet gan veicina nodrošinātību ar pārtiku, ir būtisks aspekts nodrošinātībai ar pārtiku pasaulē, un šai sakarībā spēcīga KLP var dot nozīmīgu ieguldījumu. No pārtikas cenu pieauguma visvairāk cieš neto pārtikas importētājas valstis, taču daudzas no šīm valstīm visā pasaulē ir vismazāk attīstītās valstis. ES ir jāveic pasākumi, lai novērstu šo situāciju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Bads ir posts, kas skar arvien lielāku skaitu cilvēku. Tā kā ES ir solidaritātes telpa, tai ir jābūt vadībā, cīnoties pret šo pieaugošo problēmu. Pasaules krīze pārtikas aprītē ir viens no lielākajiem apdraudējumiem globālajam mieram un drošībai, tāpēc ir jāpastiprina visas globālās un Eiropas politikas nodrošinātībai ar pārtiku.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Lai gan šīs rezolūcijas autori ir spiesti uzsvērt bada problēmu un problēmas, kas ierosinātas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē, viņi tomēr ir noklusējuši šīs problēmas būtiskāko iemeslu, proti, kapitālistisko ekspluatēšanas sistēmu un stratēģiju, kurai lojāli kalpo arī ES, lai kapitāls nestu peļņu. Pārtikas ražošanas un izplatīšanas daudznacionālie uzņēmumi iznīcina lauksaimniekus un koncentrē zemes īpašumus, tādējādi dodot smagu triecienu nabadzīgiem un vidēji nodrošinātiem lauksaimniekiem. Strādniekiem un zemākajām sabiedrības klasēm pat attīstītās kapitālistiskās valstīs kļūst arvien grūtāk nodrošināt veselīgu, drošu pārtiku, kamēr pārtikas daudznacionālie uzņēmumi gūst milzu peļņu un iepērk lielas zemes platības, it īpaši Āfrikā, rēķinot, ka pārtikas ražošana līdz 2050. gadam ir jādubulto. ES ir līdere pārtikas ražošanas faktoru — ūdens, energoresursu, transporta un tehnoloģiju — liberalizācijā un privatizācijā un ar PTO un divpusēju nolīgumu palīdzību piespiež to darīt arī trešām valstīm.

KLP apstiprina mazo un vidējo saimniecību iznīcināšanas politiku un atbalsta monopolus un to peļņas palielināšanu. Lauksaimnieki un strādnieki cīnās pret šo politiku, cīnās, lai iznīcinātu šo uz ekspluatāciju vērsto sistēmu un nodrošinātu pietiekamu, veselīgu un drošu pārtiku ikvienam.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.55 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

12.1. Nikaragva

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir trīs rezolūciju projekti par Nikaragvu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Skatīt protokolu.

Bogusław Sonik, *autors.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā Nikaragvas prezidenta *Daniel Ortega* politika pierāda, ka joprojām ir aktuāls sens komunistu princips: „iegūstot varu, mēs nekad no tās nešķirsimies”. 80. gados sandīnisti nespēja saglabāt bruņotu diktatūru un, pakļaujoties starptautiskajam spiedienam, bija spiesti pieņemt demokrātiskus spēles noteikumus.

Ortega tika ievēlēts par prezidentu 2006. gada vēlēšanās. Sandīnisti atgriezās pie varas. Jau pašā sākumā viņš sāka izmantot pārbaudītas iebiedēšanas un ierobežošanas metodes pret jebkāda veida politisko konkurenci, maskējot tās ar dažādiem pseidolikumīgiem aizbildinājumiem. Sandīnistu sistēma sāka dublēt valsts sistēmu, sekojot Kubas revolūcijas aizsardzības komiteju piemēram. 2008. gada decembrī Eiropas Parlaments vērsa uzmanību uz valsts iestāžu, partiju un ar sandīnistiem saistīto personu īstenoto vajāšanas kampaņu pret cilvēktiesību organizācijām un to dalībniekiem, žurnālistiem un mediju pārstāvjiem. Organizācija *Amnesty International* rakstīja par vardarbību pēc vietējo pašvaldību vēlēšanām. Daudzkārt pieauga uzbrukumi žurnālistiem un viņu piekaušanas gadījumu skaits.

Tagad, manipulējot ar Augstāko tiesu, *Ortega* mēģina izdarīt grozījumus Konstitūcijā, kas ļautu viņam atkārtoti kandidēt vēlēšanās. Mēs ar lielu pārliecību varam prognozēt, ka viņa nākošais solis būs pasludināt sevi par prezidentu uz mūžu, jo *Fidel Castro* ir populistu paraugs Managvā un Karakasā, un *Castro* valdīšanas laikā ne reizi nenotika brīvas vēlēšanas.

Es aicinu Eiropas Komisiju izdarīt secinājumus par šo situāciju un attiecībā uz starptautisko cilvēktiesību standartu pārkāpšanu pārbaudīt, vai nav jāpārskata esošie sadarbības līgumi ar šo valsti, lai cilvēktiesību klauzulas nebūtu tikai tukši vārdi.

Adam Bielan, *autors.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pagājušā sestdienā, reaģējot uz opozīcijas politiku apelācijas sūdzību, desmitiem tūkstoši Nikaragvas pilsoņu piedalījās demonstrācijās pret prezidenta *Daniel Ortega* politiku — politiku, kas ved tieši pretī diktatūras ieviešanai Nikaragvā.

Es vēlos atgādināt jums, ka 19. oktobrī Augstākā tiesa nolēma likvidēt konstitucionālos šķēršļus, kas liedz prezidentam *Ortega* palikt amatā uz vēl vienu pilnvaru termiņu. Šādas izmaiņas pašas par sevi nav nekas nedzirdēts, jo, neapšaubāmi, daudzās Eiropas valstīs nav šāda tiesību akta, taču nedzirdēts ir tas, kā šis lēmums tika pieņemts. Kā mēs visi zinām, prezidentu *Ortega* neatbalsta divas trešdaļas Parlamenta deputātu, tāpēc viņam bija jāpārkāpj konstitūcija, lai atceltu aizliegumu tikt atkārtoti ievēlētam. Ja mēs ļausim *Daniel Ortega* vēlreiz kļūt par prezidentu 2011. gadā, var izveidoties situācija, ka Nikaragvā valda reāla diktatūra.

Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju pievērst uzmanību šai problēmai turpmāko sarunu laikā par ES un Centrālamerikas asociācijas nolīgumu un izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai novestu prezidentu *Ortega* no šī ceļa.

Johannes Cornelis van Baalen, *autors.* – Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti pateicīgs par šā Parlamenta atbalstu organizācijas *Liberal International* delegācijai, ko es vadīju, dodoties uz Managvu. Mēs turp devāmies miermīlīgā nolūkā, atsaucoties uz parlamenta vairākuma uzaicinājumu, lai runātu par konstitūciju, vēlēšanām, vēlēšanu kampaņu un cilvēktiesībām un pilsoņu brīvībām. Mūs lamāja, mūs sauca par pirātiem un līdzīgos vārdos. Mūs draudēja izraidīt no valsts, draudēja piemērot *persona no grata* statusu, un tika teikts, ka mēs uzvedam golpe — *coup d'état*.

Bet, kas ir vēl būtiskāk — viņi lamāja manu valsti, bet viņi apspiež savu tautu. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai būtu jāpavēro, kas notiek Nikaragvā un būtu jāsvētdien uz vēlēšanām 2011. gadā un jāatbalsta demokrātiskā opozīcija. Es arī ceru, ka mēs darīsim to pašu un būsime objektīvi attiecībā uz vēlēšanu rezultātiem Hondurasā. Paskatīsimies, vai vēlēšanas svētdien būs brīvas un taisnīgas, un pēc tam pieņemsim lēmumu. Pastāv iespēja, ka, ja mēs atzīsim vēlēšanu rezultātus, tiks izbeigta konstitucionālā krīze šajā valstī.

Tunne Kelam, *PPE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, šodien Latīņamerikā ir vērojama bīstama tendence nostiprināt populistisko režīmu, pagarinot pašreizējo prezidentu mandātu — vēlams uz mūžu. Tāds bija Hitlera valdīšanas stils. Ļeņinam bija vienāla, bet rezultāti bija tādi paši.

Šie prezidenti ar paplašinātām pilnvarām nav spējuši vai nav gribējuši uzlabot savas tautas dzīves kvalitāti. Kuba ir drūms un sāpīgs piemērs tam, kā normālu cilvēku dzīves tiek kropļotas un bojātas gadu desmitiem. Nikaragvā mēs redzam satraucošu piemēru tam, ka šādi valdītāji nemainās. Viņi atkal nonāk pie varas tikai tāpēc, lai atkal to izmantotu ļaunprātīgi.

Tāpēc tagad mūsu uzdevums ir stingri nosodīt šos Nikaragvas Konstitūcijas pārkāpumus un saistīt šo jautājumu ar daudz efektīvāku kontroli pār Nikaragvai attīstības nolūkā piešķirto finansējumu. Ir ļoti žēl, ka

Amerikas Valstu Organizācija nereaģē uz šiem kliegdošajiem konstitūcijas pārkāpumiem, ko pieļauj viena no tās dalībvalstīm.

Véronique De Keyser, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka *van Baalen* kungs sveiks un vesels ir atgriezies Eiropā un ka viņš tika izraidīts tikai tad, kad jau atradās lidmašīnā.

Ņemot vērā iepriekš minēto un nopietni runājot, es manas grupas vārdā vēlos teikt, ka mēs neiesaistīsimies šajā spēlē. Ar to es gribu teikt, ka, lai gan Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atteica mums ārkārtas debates par Ugandu saistībā ar tiesību aktiem pret homoseksuāliem un ārkārtas debates par Irānu saistībā ar tur izpildītajiem nāves sodiem, tā tagad vēlas, lai mēs iesaistītos spēlē par vai pret *Ortega* laikā, kad viņa valstī notiek demonstrācijas.

Tas nenotiks! Es uzskatu, ka šajā Parlamentā notiekošās ārkārtas debates ar mērķi patiesībā sniegt palīdzību cilvēkiem, kas nonākuši grūtībās vai sarežģītās situācijās, nedrīkst izmantot mūsu Eiropas Parlamenta deputātu personīgajās politiskajās interesēs. Tāpēc mana grupa nolēma ne tikai neparakstīties zem šīs rezolūcijas, bet arī nebalstot un protestēt pret šeit notiekošo. Šīs situācija apkauno Eiropas Parlamentu.

Raúl Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, piekrītot iepriekš teiktajam, es uzskatu, ka tas ir ne tikai skumji, bet pilnīgi apkaunojoši, ka šādā svarīgā ārkārtas jautājumiem veltītā sanāksmē notiek šādas manipulācijas, un tāpēc es esmu pārsteigts ne tikai par to, ka šodien tiek runāts par Nikaragvas jautājumu, bet arī par citiem gadījumiem, kad mums bija jādiskutē par daudz svarīgākiem jautājumiem, ko mēs nedarījām. Turklāt šodien ir jāņem vērā vēl viens apstāklis, proti, ka citi jautājumi, kas bija darba kārtībā, netiek izskatīti tikai tāpēc, ka tiek iekļauts šis jautājums. Tas ir pilnīgi nepieņemami, ņemot vērā debašu par ārkārtas jautājumiem saturu.

Piemēram, mēs varējām un mums vajadzēja runāt par Rietumsahāru. Mums vajadzēja runāt par tādu cilvēku pašreizējo situāciju kā *Aminatou Haidar*, kura pašlaik cieš tāpēc, ka ir rupji pārkāptas un liegtas viņas pamattiesības. Mums būtu jārunā par ļoti daudzu cilvēku situāciju, kuri atrodas bēgļu nometnēs vai okupētajās teritorijās Marokā, par jautājumiem, attiecībā uz kuriem skaidra nostāja ir patiešām vajadzīga.

Šodien mēs varējām debatēt par visiem šiem jautājumiem, taču tas nav iespējams, jo Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) piespiež mūs runāt par jautājumu, kas, manuprāt, nav jāizskata vai kas nav pietiekami svarīgs, lai to izskatītu šādā sanāksmē.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šīs ir nožēlojamas debates par viltus ārkārtas jautājumu, kas tikai apkauno Eiropas Parlamentu.

Ārkārtas jautājums būtu bijis debates par nesen notikušo traģēdiju, ko izraisīja viesuļvētra *Ida*, kad tā skāra *Salvadoru* novembra sākumā. Šīs viesuļvētras dēļ gāja bojā 200 cilvēki un daudzi pazuda bez vēsts, tika iznīcināta infrastruktūra un svarīgi objekti, it īpaši veselības aizsardzības, izglītības, ūdensapgādes un kanalizācijas jomā, saasinot nabadzības problēmu valstī.

Ārkārtas jautājums būtu bijis debates par ārkārtas finansējuma pieejamību un pieejamā ES finansējuma novirzīšanu ārkārtas situācijas risināšanai, atjaunošanas plāna īstenošanai un risku mazināšanai, kā arī palīdzības sniegšanai *Salvadoras* iedzīvotājiem.

Ārkārtas jautājums būtu bijis šā Parlamenta nosodījums attiecībā uz militāro apvērsumu *Hondurasā* un prasība atgriezt varu prezidentam *Zelaya*, kuru likumīgi ievēlēja *Hondurasas* iedzīvotāji.

Ārkārtas jautājums būtu bijis pieprasīt ievērot Rietumsahāras iedzīvotāju pamattiesības.

Diemžēl nevienu no šiem jautājumiem nebija iespējams izskatīt Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti) iebildumu dēļ. Tāpēc, kā jau mani kolēģi norādīja, mēs atsakāmies sadarboties saistībā ar šo viltus ārkārtas jautājumu, kas ir apkaunojums Eiropas Parlamentam.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā piekrītu iepriekšējiem runātājiem. Es vēlos visiem atgādināt, ka arī Kolumbijas prezidents mēģināja pagarināt savu pilnvaru termiņu, pārkāpjot spēkā esošos Kolumbijas tiesību aktus, un tāpēc būtu jāizskata arī šis jautājums.

Taču, kas ir visbūtiskākais, es vēlos uzsvērt to, ka *Friedrich-Naumann* fonds Vācijā — fonds, kas cieši sadarbojas ar Vācijas brīvo demokrātu partiju, — bija iesaistīts apvērsumā *Hondurasā*. Vismaz Vācijā par to tika runāts. Fonda stipendiāti distancējās no šīs politikas, nosūtot atklātu vēstuli. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka *van Baalen* kungs ir organizācijas *Liberal International* prezidents, un *Friedrich-Naumann* fonda mājas lapā ir minēts, ka viņš ir runājis par apvērsumu *Nikaragvā*, iesaistot tajā bruņotos spēkus. Es uzskatu, ka šādos apstākļos —

un tas netiek apstrīdēts — ir tikai normāli, ka tāda valsts kā Nikaragva ir pietiekami drosmīga, lai izraidītu šādu politiku. Patiesībā mums jāatzīst, ka Eiropa rīkotos tāpat.

Tas, kas šeit notiek, ir nekas vairāk par skaidri redzamu mēģinājumu celt neslavu un publiski kaunināt tās valstis, zemes un valdības Latīņamerikā, kuras mēģina ieviest sociālāku politiku. Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā es vēlreiz vēlos skaidri pateikt, ka mēs šādu mēģinājumu neatbalstīsim.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es neizprotu mūsu godāto kolēģu šajā zālē no manis pa labi reakciju attiecībā uz šodien izskatāmo jautājumu izvēli.

Es nesaprotu, kāpēc nevar uzstāties ar ārkārtas jautājumu, runājot par izturēšanos pret vienu no šā Parlamenta deputātiem, kurš apmeklēja valsti, īstenojot savas tiesības kā *Liberal International* prezidents. Es nesaprotu, kāpēc mēs nevaram uzstāties un runāt par šo jautājumu un arī runāt par šo jauno tendenci Latīņamerikā, kur tiek mēģināts patvaļīgi grozīt valsts konstitūciju un izskaust tradīciju, kas vienmēr ir pastāvējusi, saistībā ar attiecīgās valsts vadītāja vienu vai diviem pilnvaru termiņiem.

Turklāt mūsu godātie draugi šeit jau ir runājuši par četriem citiem jautājumiem, un es vēlos zināt, kad mēs diskutēsim par šo konkrēto jautājumu, ņemot vērā to, ka darba kārtībā ir tikai trīs jautājumi.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Es pilnībā atbalstu manas grupas viedokli, ka šo jautājumu nevajadzēja iekļaut darba kārtībā, jo pasaulē ir daudz būtiskāku un steidzamāk risināmu problēmu. Ja mēs grasāmies diskutēt par Nikaragvu, mums vispirms būtu jārunā par to, ka tā ir valsts ar lielākajām parādsaistībām pasaulē un ka tā ir viena no nabadzīgākajām Latīņamerikas valstīm. Komunisma eksperiments nebija piemērots risinājums šajā valstī, un arī neolīberālisma eksperiments neizdevās. Tā ir valsts, kuras darbībā pārāk daudz iejaucās tādas lielveles kā Amerika un Padomju Savienība, un tieši tāpēc šī valsts nepārtraukti atrodas uz pilsoņu kara sliekšņa. Ir saprotams, kāpēc šajā valstī ir vērojamas „stiprās rokas” tendences un tās ir jānosoda. Taču neaizmirsīsim, ka arī Eiropā ir vērojamas šādas „stiprās rokas” tendences. Tāpēc koncentrēsimies uz daudz būtiskākiem jautājumiem.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, par šo jautājumu jau ir izskanējuši dažādi viedokļi. Viens no runātājiem skaidroja, ka šis nav piemērots jautājums debatēm, jo ir daudzi svarīgāki jautājumi, kas saistīti ar lielākiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Var jau būt, ka tas tā ir, taču es uzskatu, ka mums eiropiešiem, kas veic darbu, lai nodrošinātu, ka tādas vērtības kā cilvēktiesības un brīvības, piemēram, preses brīvība, tiktu ievērotas visur, ir jāizstāv šī brīvība vienmēr, kad mums kļūst zināms, ka tā ir apdraudēta.

Tika teikts, piemēram, arī tas, ka *Friedrich-Naumann* fonds bija iesaistīts apvērsumā. Kā *FDP* loceklis es pilnībā noraidu šādu apgalvojumu. Tās ir baumas, kas tika izplatītas un kas ir pilnīgi nepamatotas.

Mana trešā piezīme attiecas uz to, ka tika minēts, ka *van Baalen* kungu apsūdzēja apvērsuma apspriešanā un tāpēc izraidīja no valsts. Ja nav iespējams atklāti runāt par dažādiem jautājumiem, — mums tā ir daļa no preses un runas brīvības, divām brīvībām, ko ievērojam un augsti vērtējam, — vai kādu patiešām var izraidīt no valsts tikai tāpēc, ka tiek runāts par kādu konkrētu jautājumu? Tas, ka ir notikusi tikai diskusija vai jautājuma publiska apspriešana, nav iemesls personas izraidīšanai no valsts. Tā ir pilnīgi nepareiza pieeja.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Nikaragva joprojām ir viena no nabadzīgākajām valstīm Amerikas kontinentos. Tas, ka prezidentam *Daniel Ortega* nav izdevies uzlabot situāciju valstī, neskatoties uz neskaitāmiem sociālistu utopiskajiem solījumiem pilnvaru termiņa sākumā, liecina par to, ka Nikaragvā patlaban ir vajadzīgi jauni līderi.

Valsts konstitūcija paredz tikai vienu valsts vadītāja pilnvaru termiņu, un tā reizēm ir saprātīga politika reģionā, kurā valda nestabilitāte, bet *Ortega* jau atkal necienīgi izturas pret parlamentāru demokrātiju un tiesiskumu, neatbilstīgi izmantojot Konstitucionālās tiesas pilnvaras.

Šai sakarībā jāsaprot, ka viņš neatšķiras no sava kolēģa — kreisi orientētā Venecuēlas prezidenta *Hugo Chávez*. Abi šie cilvēki kļūva pazīstami, atmaskojot *caudillos*, taču viņi paši kļūst par kreiso spēku *caudillos* un kā tādi rada reālu apdraudējumu reģionālajai demokrātiskajai stabilitātei, it īpaši ņemot vērā haosu blakus esošajā Hondurasā. *Daniel Ortega* ir pievilis savu tautu un savu valsti vairākas reizes. Ja mēs patiešām ticam demokrātijai un brīvībai, mēs nevaram ignorēt Nikaragvas pilsoņu nožēlojamo stāvokli.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šajās diezgan sarežģītajās debatēs viena lieta ir kļuvusi skaidra. Deputāte no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas netieši apstiprināja, ka jautājums par apvērsumu patiesībā bija šo diskusiju tēma. Viņa notikušo aizstāvēja, izmantojot argumentu, ka ir jābūt iespējai runāt par visiem jautājumiem, pat par apvērsumu. Tas ir viens būtisks šo debašu rezultāts, kas ļauj gūt skaidrāku priekšstatu par situāciju, un es esmu par to pateicīgs.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi, kā jau jūs zināt, Eiropas Savienība ir iesaistīta sarežģītā dialogā ar šo valsti, lai saglabātu demokrātiju un atjaunotu pilsoņu uzticību valsts demokrātiskajām iestādēm.

Tajā pašā laikā ES mēģina saglabāt līdzsvaru attiecībā uz mūsu ilglaicīgo apņemšanos atbalstīt attīstību un stabilitāti šajā jaunattīstības valstī un Centrālamerikas reģionā kopumā.

Kopš pašvaldību vēlēšanām 2008. gada novembrī, ko aizēnoja apsūdzības par plašu krāpšanu, starptautisko līdzekļu devēju uzticība pašreizējai valdībai ir zemāka nekā jebkad. Nespēja ievērot būtiskākos demokrātijas principus, tostarp attiecībā uz brīvām un taisnīgām vēlēšanām, lika līdzekļu devēju kopienai sistemātiski pārskatīt to sadarbības portfeļus un atsevišķos gadījumos pārorientēt vai apturēt sadarbības pasākumus līdz situācijas uzlabošanai.

Komisāre Ferrero-Waldner kundze pieņēma lēmumu apturēt jebkādas budžeta atbalsta maksājumus Nikaragvai no 2009. gada 1. janvāra. Pirms šā lēmuma pieņemšanas notika apspriedes ar dalībvalstīm Padomē.

Pēc vairākkārtējas saziņas ar Nikaragvas iestādēm, kas deva ticamus solījumus, ka tiks veikti situācijas izlabošanas pasākumi, Komisija oktobra sākuma veica vienreizēju maksājumu 10 miljonu eiro apmērā no mūsu budžeta atbalsta programmas izglītības nozarei. Tā ir neliela daļa no apturētā finansējuma, kura atlikusī summa ir vēl 46 miljoni eiro.

Attīstības padomē pagājušā nedēļā izskanēja kritika, ka par šo jautājumu nenotika iepriekšēja apspriešanās ar dalībvalstīm. Neiedziļinoties šajā jautājumā, es vēlos teikt, ka uzskatu, ka, pieņemot šāda veida lēmumus, ir būtiski ievērot noteiktu procedūru, kuras laikā mums vismaz jāmēģina panākt, lai Eiropas Komisijai un dalībvalstīm būtu vienota nostāja attiecībā uz konkrētām valstīm. Ja galu galā to nav iespējams izdarīt, tad, protams, katrs var darīt tā, kā uzskata par vajadzīgu.

Nikaragvas valdība ir paziņojusi, ka nākamajās reģionālajās vēlēšanās 2010. gadā un vispārējās vēlēšanās 2011. gadā varēs piedalīties nacionālās un starptautiskās novērotāju delegācijas. Valdība jau oficiāli ir uzaicinājusi ES īstenot novērošanas misiju. Valdība cita starpā ir arī apņēmusies ar EK projekta atbalsta palīdzību nākamajā gadā pilnveidot tās iedzīvotāju un vēlēšanu reģistru un nozīmēt uzticamas un profesionālās vēlēšanu iestādes.

No otras puses, nesenie notikumi, piemēram, Konstitucionālās tiesas lēmums, noteikti met ēnu uz Nikaragvas valdības apņemšanos pildīt savus solījumus. ES vairākkārt — pēdējoreiz saistībā ar vietējās trijotnes pirmdien, 21. novembrī, veiktajām darbībām — ir paudusi bažas par šo situāciju.

Galū galā šo solījumu izpilde būs ļoti svarīga pakāpeniskai mūsu budžeta atbalsta programmu īstenošanas atsākšanai. Mēs turpinām cieši sadarbīties ar dalībvalstīm, kā arī ar Eiropas Parlamentu, kā jau tas ir redzams šajās debatēs. Vai tas tiek vai netiek darīts savlaicīgi, protams, ir jautājums, kas būtu jāizvērtē pašam Parlamentam.

Priekšsēdētājs. – Ar šo šis punkts tiek slēgts.

Balsojums notiks pēc debatēm.

12.2. Laosa un Vjetnama

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir četri rezolūciju projekti par Laosu un Vjetnamu⁽²⁾.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jau atkal mēs piedalāmies ārkārtas debatēs par Vjetnamu un Laosu. Tas tā patiešām ir, ka Eiropas Parlamentā ir notikušas līdzīgas debates, bet mēs nevaram pieļaut, ka šīs ārkārtas debates paliek nepamanītas.

⁽²⁾ Skatīt protokolu.

Patiesībā mēs esam diezgan noraizējušies. Kopš 2006. gada, kad Vjetnamu svītvoja no Amerikas Savienoto Valstu „melnā saraksta” par apspiešanu un cilvēktiesību pārkāpumiem, cilvēktiesību aizstāvju apspiešana tikai vērsās plašumā.

Es vēlos pieminēt tikai vienu gadījumu, kurš, pēc manām domām, ir ļoti raksturīgs, un tas ir gadījums saistībā ar *Tran Khai Thanh Thuy* kundzi. Viņa ir rakstniece, blogotāja, žurnāliste un aktiviste, kura pašlaik atrodas cietumā neskaidru iemeslu dēļ, no kuriem ticamākais ir, ka viņa aizstāvēja vārda brīvību un cilvēktiesības savā valstī. Viņa slimo ar diabētu, un viņas veselības stāvoklis ir slikts. Mēs baidāmies par viņas dzīvību un pieprasām ne tikai atbilstīgu veselības aprūpi cietumā, bet arī tūlītēju viņas atbrīvošanu.

Es mīlu Vjetnamu. Vjetnama ir lieliska valsts un 2010. gadā pārņems ASEAN prezidentūru. Es uzskatu, ka tādu pasākumu pieņemšana, kas vairāk atbilst starptautiskajiem demokrātiskajiem standartiem, tikai palīdzētu vēl vairāk nostiprināt tās morālo autoritāti.

Thomas Mann, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību situācija Vjetnamā ir satraucoša. Reliģiskā vajāšana, it īpaši kristiešu un budistu vajāšana, ir tās darba kārtībā. Visi, kuri aizstāv brīvību un cilvēktiesības, tiek pazemoti un nepārtraukti uzraudzīti. Septembra beigās notika uzbrukums simtiem mūku no *Bat Nha* klostera. Visam klostera kompleksam tika nodarīts liels kaitējums, taču policija tikai sēdēja un skatījās. Mūki, kas meklēja patvērumu tuvējā *Phuoc Hue* templī, tika piekauti. Šādu vardarbību nedrīkst paciest. Tas ir briesmīgi, ka neskaitāmi Eiropas Savienības un citu pasaules daļu aicinājumi uzlabot cilvēktiesību situāciju vienkārši tiek ignorēti. Ir simtiem iemeslu, lai beidzot tiktu veiktas izmaiņas, it īpaši tāpēc, ka nākošgad Vjetnama kļūst par ASEAN valstu grupas prezidējo valsti.

Situācija Laosā nav īpaši labāka. Novembra sākumā vairāk nekā 300 mierīgus demonstrantus, kas aicināja nodrošināt lielāku plurālismu un demokrātiju, brutāli piekāva slepenpolicija. Visus centienus ieviest politisku dialogu šajā valstī nekavējoties iznīcina vienīgā valdošā partija.

5000 hmongu bēgļi, kas pašlaik dzīvo nometnēs Taizemes ziemeļos un kas ir vajāta minoritāte, arī ir drausmīgā situācijā. Viņiem nav piešķirts bēgļu statuss. Organizācija „Ārsti bez robežām”, kuras pārstāvji šonedēļ bija Parlamentā, norādīja, ka tai ir gandrīz neiespējami sniegt humāno palīdzību nometnēs, jo cilvēkus nepārtraukti un lielākoties pilnīgi patvaļīgi arestē un piespiež atgriezties Laosā. Visi apgalvojumi, ka šie cilvēki atgriežas brīvprātīgi, vienkārši nav patiesi.

Mēs Parlamenta deputāti aicinām Komisiju un Padomi sniegt mums precīzu informāciju par to, kuras panāktās vienošanās ar šīm divām valstīm cilvēktiesību un demokrātijas jomā tiek īstenotas. Kuras vienošanās nepārtraukti tiek bloķētas? Vjetnamas un Laosas pilsoņu labā ir jārod iespēja izdarīt spiedienu uz šo divu valstu valdībām.

(Aplausi)

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, tās ir iepriecinošas ziņas, ka Dienvidaustrumu Āzijas valstu apvienība ir izveidojusi reģionālo Cilvēktiesību komisiju. Ņemot to vērā, ir šokējoši satikt vjetnamiešu mūkus, kuri kļuvuši par nežēlīga uzbrukuma upuriem. Mums, Cilvēktiesību apakškomitejas locekļiem, bija tas gods nesen ar viņiem tikties.

Šķiet, ka reliģisko kopienu situācija Vjetnamā kļūst arvien sarežģītāka. Mums patiešām ir jānosoda tas, ka vairāk nekā 300 mūkiem un mūķenēm no diviem klosteriem bija tie jāatstāj vardarbības akta dēļ un ka reliģiskās kopienas nepārtraukti tiek apdraudētas. Ir svarīgi, lai Vjetnama ņemtu vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisijas ieteikumus, kuros, piemēram, valstij ierosināts uzaicināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Īpašo pārstāvi uzraudzīt uzskatu un reliģijas brīvības, kā arī citu pamata cilvēktiesību īstenošanu.

Cristian Dan Preda, PPE grupas vārdā. – (RO) Vjetnamā simtiem cilvēku tiek aizturēti savas politiskās un reliģiskās pārliecības dēļ. Es patiešām uzskatu, ka vardarbīgais uzbrukums budistu mūkiem septembra beigās skaidri parāda, ka Vjetnama atsakās uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā.

Laosā — valstī, kur valda militārā diktatūra, — pirms desmit gadiem izveidotās studentu un pasniedzēju kustības līderi joprojām slepeni tiek turēti apcietinājumā. Nesenās miermīlīgās demonstrācijas, kuras tika organizētas, lai atbalstītu cilvēktiesību ievērošanu, apspieda slepenpolicija, un hmongu kopiena joprojām tiek vajāta.

Gan Laosai, gan arī Vjetnamai ir pilnībā jānodrošina atbilstība starptautiskajiem standartiem cilvēktiesību aizsardzības jomā. Ir jāizbeidz vajāt reliģisko kopienu locekļi, minoritātes un it īpaši pilsoņi, kas tikai aizstāv savas politikās tiesības.

Eiropas Savienības pienākums ir cieši uzraudzīt attīstību cilvēktiesību jomā un izmantot visu tās ietekmi, lai pārvērstu šo negatīvo tendenci pretējā virzienā.

(Aplausi)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, S&D grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pašlaik notiekošajās sarunās par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu starp ES un Vjetnamu ir jāiekļauj arī jautājums par cilvēktiesību un pilsonisko brīvību ievērošanu. Informācija, kas nonāk līdz mums, liecina par to, ka situācija Vjetnamā šai sakarībā ir ārkārtīgi satraucoša, it īpaši saistībā ar represijām, kas vērstas pret interneta lietotājiem. Internets ir medijs, kas ir balstīts uz brīvu informācijas un viedokļu apmaiņu par jebkuru tēmu pasaules līmenī. Taču Vjetnamas tiesiskais regulējums par interneta lietošanu paredz sodu par vārda brīvības īstenošanu jomās, kuras tiek uzskatītas par jutīgām, piemēram, cilvēktiesību un demokrātijas popularizēšanas jomā.

2008. gadā pieņemtie noteikumi par blogiem nosaka, ka to saturs ir ierobežots līdz personīgiem jautājumiem, un aizliedz pretvalstisku materiālu un tādu materiālu izplatīšanu, kuri apdraud valsts drošību.

(Priekšsēdētājs aicināja deputāti runāt lēnāk.)

Ārvalstu nevalstiskās organizācijas ziņo, ka blogotāji, kuri diskutē par politiskiem jautājumiem, tiek turēti apcietinājumā. Eiropas Savienības iestādes nedrīkst palikt vienaldzīgas pret šiem satraucošajiem faktiem Vjetnamā, un papildus politiskajai darbībai ir vajadzīga arī tiesiska darbība. Tāpēc jaunajā nolīgumā starp ES un Vjetnamu es aicinu iekļaut saistošus noteikumus par cilvēktiesību jautājumu.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ALDE grupa uzskata, ka Laosa un Vjetnama nav demokrātiskas valstis. Cilvēktiesības netiek garantētas nevienā no šīm valstīm, kā arī netiek garantētas reliģijas brīvības vai citas tiesības. Tāpēc mēs no sirds atbalstām šo rezolūciju un aicinām Padomi un Komisiju attiecīgi rīkoties.

Ryszard Antoni Legutko, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz vēlos uzsvērt kristiešu dramatisko situāciju Laosā un Vjetnamā. Abās šajās valstīs valsts vispārējā struktūra un apspiešanas aparāts ir vērsti uz kristietības — gan katoļu baznīcas, gan arī protestantu grupu — iznīcināšanu.

Laosā šāda situācija ir izveidojusies vadošās komunistu partijas īstenotās programmas rezultātā, kas pret kristietību izturas kā pret rietumu imperiālisma reliģiju. Vjetnamā īstenotie pasākumi ir pretrunā formāli noteiktajiem tiesību aktiem. Apspiešana tiek īstenota dažādos veidos — aresti, spīdzināšana, brīvības liegšana, pazemošana un ieslodzīšana psihiatriskajās iestādēs.

Nedrīkst pieļaut, ka uz šādu praksi nav vērsta stingra Eiropas iestāžu reakcija. Lai gan diezgan daudz cilvēku Eiropā cīnās pret kristietību ar likumīgiem līdzekļiem, tas ir mūsu pienākums, mūsu visu pienākums vērsties pret barbarismu, ko mēs redzam dažās Āzijas valstīs.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, septembrī Laosa spēra nozīmīgu soli uz priekšu, lai uzlabotu situāciju cilvēktiesību jomā, ratificējot Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām. Šis Pakts aptver tādas jomas kā reliģijas, biedrošanās un runas brīvība un nodrošina personām tiesības paust savu politisko viedokli.

Taču teorija un prakse nereti atrodas ļoti tālu viena no otras, un ceļš no teorijas līdz praksei var būt ļoti ilgi ejams. Jau atkal ir vajadzīga liela politiskā griba. Studentu kustības līderi, kurus arestēja 1999. gada oktobra demonstrācijās, un citi pārliecības dēļ ieslodzītie, kā arī tie, kurus arestēja 2. novembra miermīlīgās demonstrācijas laikā, ir nekavējoties jāatbrīvo.

Ir īpaši svarīgi, lai Laosas iestādes parādītu savu demokrātisko nostāju, pēc iespējas drīzāk izstrādājot un īstenojot reformas likumdošanas jomā. Valsts tiesību akti ir jāsaskaņo ar starptautiskajiem nolīgumiem, kurus Laosa ir apņēmusies īstenot. Tikai likumdošanas reforma un daudzpartiju vēlēšanas var nodrošināt demokrātiju un tajā pašā laikā cilvēktiesību ievērošanu Laosas Tautas Demokrātiskajā Republikā.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada jūlijā es šajā Parlamentā daudzīnāju, ka 2006. gads Vjetnamai bija politiskās atvērtības gads. Es aicināju Vjetnamu ļaut īstenot visas tās teritorijā pārstāvētās reliģijas, kā arī ļaut tās iedzīvotājiem brīvi izvēlēties reliģiju.

Tagad, kad ir pagājuši vairāk nekā divi gadi, es redzu, ka situācija nav attīstījusies pareizajā virzienā. Reliģijas brīvība Vjetnamā joprojām nav realitāte, un, minot tikai vienu piemēru, — budistu mūku arestu skaits turpina pieaugt.

Tā kā Vjetnama drīzumā uzņemsies ASEAN prezidējošās valsts lomu — un es šajā Parlamentā vēlos paust atzinību tās centieniem veselības, izglītības un nevienlīdzības mazināšanas jomā, mēs vēlamies izmantot šo rezolūciju, lai atgādinātu šai valstij par cilvēktiesību nozīmi un aicināt to kā nākamo ASEAN prezidentvalsti rādīt piemēru.

Turklāt es atzinīgi vērtēju to, ka Laosas valdība ir ratificējusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām. Es ceru, ka tādējādi tiks nodrošināta pilnīga atbilstība šim paktam, it īpaši attiecībā uz runas un biedrošanās brīvību.

Visbeidzot mēs aicinām Laosas valdību darīt visu, kas ir tās spēkos, lai atbrīvotu visas personas, kuras tika arestētas 2009. gada 2. novembrī miermīlīga demonstrācijas mēģinājuma laikā, kā arī „1999. gada 26. oktobra studentu kustības” līderus.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, arī iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņā mēs šeit runājām par Vjetnamu, it īpaši saistībā ar budistu reliģisko vajāšanu. Šodien ir pienācis laiks vēlreiz runāt par reliģisko tiesību pārkāpumiem abās šajās valstīs, kas šoreiz vērsti pret kristiešiem. Diemžēl šajās divās valstīs tā ir pastāvīga politiska iezīme. Šai sakarībā Eiropas Parlamentam, kas ir tik jutīgs pret cilvēktiesību un minoritāšu tiesību pārkāpumiem, ir jānāk klajā ar paziņojumu.

Ir vēl viens aspekts — es šodien šeit esmu ieradies ne tikai kā politiķis, bet arī kā blogotājs, turklāt diezgan labi zināms blogotājs Polijā. Kā blogotājs es vēlos protestēt pret citu interneta lietotāju un blogotāju vajāšanu Vjetnamā. Mums viņi ir aktīvi jāaizstāv.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vajāšana un diskriminācija reliģijas dēļ Vjetnamā nav nekas jauns. Vajāšana un diskriminācija notiek nevis vienu dienu vai vienu mēnesi, bet jau 50 gadus.

Es aprobežošos ar to, ka pieminēšu nesenākos gadījumus, piemēram, katedrāles nojaukšanu *Vinh Long* pilsētā, kuras vietā izveidoja publisku parku, vai masu nekārtību novēršanas policijas un buldozeru iesaistīšanos, lai nojauktu Jaunavas Marijas statuju katoļu kapsētā Hanojā. Turklāt priesteris un viņa draudzes locekļi tika nosodīti par to, ka nogādāja policijā kādu personu, kas priesterim izteica draudus. Tādējādi kristieši no upuriem kļūst par noziedzniekiem.

Autoritārisma izplešanās sasniedz satraucošus apmērus. Patiesībā Hanojas valdība ir pieprasījusi, lai drošības apsvērumu dēļ tiktu bloķētas 10 mājas lapas, kurās regulāri tiek izplatīti „bīstami politiski materiāli”, un lai tiktu izvēsta cīņa pret kustībām, kas oponenti partijai.

Situācija ir ārkārtīgi satraucoša arī Laosā, kur kristieši tiek nepārtraukti vajāti, veicot arestus un izsakot draudus un reizēm pat izraidot viņus no ciemiem, kur viņi dzīvo.

Priekšsēdētāja kungs, reliģijas brīvība ir dabiskas cilvēktiesības katrai un ikvienai personai. Tā nav pie varas esošo piešķirta priekšrocība. Tāpēc mūsu iejaukšanās un aņemšanās ir ļoti būtiska.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mums būtu atzinīgi jāvērtē visi pasākumi, lai uzsvērtu cilvēktiesību nozīmi un gadījumus, kad tās netiek ievērotas kādā pasaules daļā — valstīs, kurās tiek pārkāptas cilvēku pamattiesības. Taču, pievēršoties šo tiesību pārkāpumiem, mums ir jāpievērš īpaša uzmanība situācijām konkrētās valstīs, kad tiek pārkāptas dažādu reliģiju pārstāvju tiesības un viņu tiesības brīvi praktizēt savu ticību un ieinteresētību reliģijas brīvības jomā un demonstrēt savu pārliecību šai sakarībā. Tāpēc mums būtu jāceļ trauksme visos šāda veida būtisku pārkāpumu gadījumos.

Mums būtu arī jāatceras, ka šeit, Eiropā, mums vienmēr jārada piemērs kā vietai pasaules kartē, kas ir lielisku tradīciju, brīvības un cieņas pret citām reliģijām paraugs. Tieši tāpēc es jūtos nedaudz neomulīgi, novērojot zināmu tendenci. Tā ir tendence, ko, protams, nevar salīdzināt ar šajā Parlamentā pieminētajiem faktiem. Ar to es domāju tendenci, kas parādās Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumos, kura, šķiet, ielaužas reliģijas brīvības telpā un dažu valstu tradīcijās, šajā gadījumā — nolēmumu attiecībā uz Itāliju un krustiņiem. Es uzskatu, ka šādi nolēmumi arī var radīt nelabvēlīgu vidi, kurā daži simboli un uzsvērumi var tikt pārprasti.

Kopumā es vēlos teikt, ka katrs žests un katrs pasākums, kas palielina cilvēktiesību nozīmi, ir būtisks, un mums būtu jārunā par to atklāti, it īpaši saistībā ar valstīm, kurās cilvēktiesības tiek pārkāptas.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Vjetnama un Laosa, kā arī Kuba un Ķīnas Tautas Republika diemžēl joprojām ir vienīgās vienpartijas komunistiskās diktatūras, kur parlamentārā demokrātija, debašu daudzveidība, tostarp mediju brīvība un blogošana internetā, un miermīlīga reliģijas praktizēšana ir sveši jēdzieni.

Vjetnamā Hanojas valdība neiecietīgi izturas pret atklāti praktizējošiem budistu mūkiem un katoļiem, un Laosā tiek vajāta hmongu tauta, un daudzi no viņiem ir aizbēguši uz Taizemi. Es piekrītu tam, ka, neskatoties uz pasaules labo gribu, un par spīti nebeidzamām starptautiskā līmenī uzņemtajām un ANO noteiktām saistībām, tostarp tām, kas nesen paustas ES tirdzniecības nolīgumos, komunistiska diktatūra nekad nevar kļūt par liberālu demokrātiju.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija apgalvo, ka pēdējos gados Laosas vispārējā politiskā situācija ir būtiski uzlabojusies un piekrīt Parlamentam, ka Laosas veiktā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) ratifikācija ir atzinīgi vērtējams solis pretī reliģiskās pārliecības, biedrošanās, runas un preses brīvības ievērošanai. Komisija atzinīgi vērtē arī Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām un ANO Konvencijas par cīņu pret korupciju ratifikāciju.

Aprīlī Laosas valdība apstiprināja dekrētu, kas atļauj veidot un reģistrēt valsts pilsoniskās sabiedrības organizācijas. Tas ir būtisks solis uz priekšu, lai nodrošinātu biedrošanās brīvību un valsts attīstībā paredzētu noteiktu vietu pilsoniskajai sabiedrībai.

Taču mēs, tāpat kā Parlaments, esam noraizējušies par politieslodzītajiem. Attiecībā uz trijām Parlamenta minētajām personām iestādes 2009. gada oktobrī mūsu delegācijai Vjetnamā atkārtoja iepriekš sniegto paziņojumu, proti, ka *Keochay* kungs ir atbrīvots jau 2002. gadā. Tika teikts, ka abu pārējo personu — *Seng-Aloun Phengphanh* kunga un *Tongpaseuth Keuakaoun* kunga — veselības stāvoklis ir labs. Iestādes apgalvo, ka tām nav informācijas par *Bouvanh Chanmanivong* kungu.

Komisija ir apspriedusies ar vietējiem diplomātiem un citām personām par iespējamajiem vairāku simtu demonstrantu arestiem 2009. gada decembrī. Taču mēs nespējam apstiprināt izskanējušo informāciju.

Komisija piekrīt Parlamenta viedoklim, ka steidzami ir jārisina jautājums par 158 personu aizturēšanu pilsētā *Nong Khai*. Komisija aicina Laosas un Taizemes valdības ļaut ieslodzītajiem pārcelties uz trešām valstīm, kuras tiem ir piedāvājušas patvērumu.

Attiecībā uz pārējiem Laosas hmongiņiem nometnēs Taizemē ir jāveic atbilstīga izpēte, lai noteiktu pārkāpumu statusu.

Tagad es pievērsīšos Vjetnamai. Komisija piekrīt Parlamenta paustajām bažām attiecībā uz neseniem novērojumiem, kas liecina par bargāku Vjetnamas valdības attieksmi pret cilvēktiesību jautājumu. Neseni veiktie miermīlīgo blogotāju un cilvēktiesību aizstāvju aresti un tiesvedība, kā arī spriedze attiecībā uz reliģiskajām grupām, piemēram, miermīlīgo budistu kopienu un Batnas klosteri, Eiropā ir izraisījušas bažas par šo darbību legimitāti.

Mēs aicinām Vjetnamu kā Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām dalībnieci ar cieņu izturēties pret tās starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā un atbrīvot visus minētos ieslodzītos, it īpaši cilvēktiesību juristu *Le Cong Dinh*, demokrātijas aizstāvi un rakstnieku *Tran Khai Thanh Thuy* un katoļu priesteri *Tēvu Nguyen Van Ly*, kuri pašlaik ir aizturēti par to, ka miermīlīgi pauda savu viedokli.

Mēs piekrītam arī tam, ka neatkarīgākiem medijiem būtu liela nozīme, lai miermīlīgā ceļā paustu sociālo neapmierinātību ekonomiskās spriedzes laikā. Tieši tāpēc mēs aicinām Vjetnamu pieņemt preses likumu, kas atbilstu ICCPR 19. panta noteikumiem par vārda brīvību.

Tomēr mēs esam pārliecināti par mūsu stabilo cilvēktiesību dialogu un sadarbību ar Vjetnamu. Mēs ticam konstruktīvai līdzdalībai. Taču, lai šāda līdzdalība saglabātos ilgtspējīga, īstenojot dialogu un sadarbību, ir jāgūst taustāmi rezultāti.

Nav, ka dialogs ir labākais risinājums, nav labāka pierādījuma par vien pašas Vjetnamas rīcību.

Priekšsēdētājs. – Ar šo šis punkts tiek slēgts.

Balsojums notiks pēc debašu beigām.

12.3. Ķīna — minoritāšu tiesības un nāvēssoda piemērošana

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir pieci rezolūciju projekti par Ķīnu — minoritāšu tiesībām un nāvēssoda piemērošanu⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa atsauca parakstu zem „Ķīnas rezolūcijas”. Kāpēc? Ne jau tāpēc, ka mēs uzskatītu cilvēktiesības par sekundāru jautājumu vai jautājumu, kas pakārtots komerciālām interesēm, — galu galā mēs iesniedzām Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas rezolūciju, neparedzot pieļāvējumus un uzsverot mūsu apņemšanos, — bet gan tāpēc, ka, lai panāktu Ķīnas izturēšanās maiņu, mums ir vajadzīgs dialogs, un šī divvainā rezolūcija bez struktūras iznīcina jebkādas dialoga izveidošanas iespējas. Tajā, bez šaubām, ir minēti visi būtiskākie aspekti — Tibeta, *Dalai Lama* un viņa pēctecība, reliģiskās nesaskaņas un pat, ja kaut kas ir izlaists, visu esošo, bijušo un nākotnes komunistisko režīmu kritika.

Vai šādā veidā mēs atveram durvis? Nē. Tragiski ir tas, ka tās tiks aizvērtas cilvēkiem, kurus mēs šajā nozīmīgajā brīdī vēlamies glābt, citiem vārdiem sakot, uiguriem un tibetiešiem, kuriem draud iznīcība.

Es aicinu Ķīnu beigt baidīties no vārda brīvības, lai tā varētu atvērties pasaulei ne tikai uzņēmējdarbības un kultūras jomā, bet arī, pieņemot pamatvērtības.

Es aicinu jautājumu par nāvēssoda atcelšanu iekļaut nākamās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā, kas notiks 30. novembrī. Es arī aicinu Komisiju un Padomi turpināt apsvērt iespēju iekļaut jaunajā partnerības nolīgumā, par kuru notiek sarunas, noteikumus par cilvēktiesību ievērošanu Ķīnā.

Joe Higgins, autors. – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu aicinājumus izbeigt nāvēssoda piemērošanu Ķīnā, it īpaši gadījumos, kad nāvēssodu izmanto, lai terorizētu minoritāšu etniskās grupas un tautas Ķīnas valstī.

Taču Eiropas Savienība, Amerikas Savienotās Valstis un citas pasaules lielvaras, kritizējot cilvēktiesību pārkāpumus Ķīnā, ir pārāk saudzīgas. Attiecībā uz strādājošo tiesību pārkāpumiem šāda kritika patiesībā netiek pausta vispār. Tas tā ir tāpēc, ka šīs lielvaras vēlas veidot sadarbību uzņēmējdarbības jomā ar Ķīnas uzņēmējiem un birokrātiju, kas kontrolē valsti tādā veidā, lai lielvaras varētu gūt peļņu no drausmīgās strādājošo ekspluatācijas Ķīnā.

Ķīna ir gigantiska strādājošo ekspluatatore. Piemēram, desmitiem miljonu emigrējušu darbinieku dzīvo apkaunojošu un nožēlojamu dzīvi, un viņu bērni cieš no viņu drausmīgo dzīves apstākļu sekām. ES un ASV dibināti daudznacionāli uzņēmumi piedalās šajā ekspluatācijā, lai palielinātu savu jau tā augsto peļņu.

Ķīnā valdošais režīms pastiprina savas īstenotās represijas, un tās ir tikai pieaugušas, kopš Ķīnas staļinisti nolēma izveidot kapitālistisku tirgu, lai attīstītu ekonomiku. Tiek īstenotas masveida represijas pret žurnālistiem un tiesiskuma, kopienu un strādājošo aizstāvjiem.

Nesen manam sociālistu kolēģim aizliedza iebraukt Ķīnā. *Laurence Coates* — sociālists, kurš raksta ar pseidonīmu *Vincent Kolo* un kurš ir „*Chinaworker.info*” redaktors, — tika aizturēts uz robežas, un viņam aizliedza iebraukt Ķīnā. „*Chinaworker.info*” cīnās par strādājošo tiesībām un brīvām arodbiedrībām. Mums būtu jāatbalsta strādājošie Ķīnā. Ir jāatbalsta neatkarīgas un demokrātiskas arodbiedrības un tiesības streikot, kā arī visu politiedzīto un aizturēto darba tiesību aktīvistu atbrīvošana.

Mums ir jāaicina nodrošināt runas un biedrošanās brīvību un starptautisko solidaritāti ar strādājošajiem Ķīnā, lai cīnītos pret briesmīgo birokrātisko režīmu, kura daudzi pārstāvji cenšas kļūt par oligarhiem — acīmredzot tāpat, kā iepriekš tādā pašā sistēmā Krievijā.

Laima Liucija Andriekienē, autore. – Priekšsēdētāja kungs, lai gan mēs tuvināmies ar Ķīnu, sadarbojoties tirdzniecības un vides jomā, un Ķīna organizēja lieliskās Olimpiskās spēles pagājušā gadā, tā noteikti atpauzēs tās pilsoņu cilvēktiesību nodrošināšanā.

Ķīnas iestāžu reakcija uz miermīlīgiem protestiem Tibetā pagājušā gadā un Sjiņdzjanas provincē šogad bija absolūti nesamērīga, lai neteiktu vairāk. Visiem cilvēkiem jebkurā vietā pasaulē būtu jānodrošina tiesības protestēt pret valdības politiku, kas viņiem nepatīk. Tā vietā mēs redzējam vardarbīgu un brutālu reakciju no Ķīnas iestāžu puses pret protestantiem un simtiem cilvēku nogalināšanu.

⁽³⁾ Skatīt protokolu.

Tagad mēs zinām, ka bez žēlastības ar nāvi ir sodīti vēl deviņi cilvēki, lielākā daļa no viņiem — uiguri, lai demonstrētu, ka pret jebkāda veida opozīciju būs vērstas Ķīnas valsts aparāta brutālais un letālais spēks.

Lai gan mēs apbrīnojam ķīniešu kultūru un progresējam preču un investīciju apmaiņas jomā, mūsu pienākums ir runāt skaidri un skaidri un nosodīt nogalināšanu un sodīšanu ar nāvi. Tāpēc mēs vēlreiz atkārtojam mūsu aicinājumu Ķīnas amatpersonām noteikt memorandu nāvēssodu un nodrošināt lielāku brīvību tās provincēm, kas vēlas iegūt lielāku autonomiju, vienlaicīgi ievērojot „vienotas Ķīnas” politiku.

Barbara Lochbihler, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pēdējos gados Ķīnā ir vērojama ārkārtīgi liela ekonomiskā izaugsme. Ir uzlabojies daudz Ķīnas iedzīvotāju dzīves līmenis. Diemžēl šāds progress nav panākts cilvēktiesību aizsardzības un ievērošanas jomā Ķīnā, un tas attiecināms uz visiem tās pilsoņiem neatkarīgi no viņu reliģijas vai piederības etniskajām grupām.

Gluži pretēji, pret uiguriem un tibetiešiem vērsto despotisko pasākumu skaits ir pieaudzis. Attiecībā uz nāvēssodu, pozitīva zīme ir tā, ka Ķīnas Augstākā tiesa ir vēlreiz pārskatījusi visus pēc 2007. gada piespriestos sodus, un mēs varam pieņemt, ka vairāki piesprieztie nāvēssodi tiks atcelti.

Taču ir skumji, ka Ķīna ir pasaules līdere nāvēssodu izpildē. Tikai 2008. gadā nāvēssods tika izpildīts vismaz 1718 cilvēkiem. Iespējama nezināto gadījumu skaits ir daudz lielāks. Pat šis mazākais skaits nozīmē to, ka Ķīnā tiek veikti vairāk nekā 70 % no visiem pasaulē izdarītajiem nāvēssodiem. Turklāt Ķīna ir palielinājusi tādu noziegumu skaitu, par kuriem draud nāvēssods. Tādējādi Ķīnas iedzīvotājiem var veikt nāvēssodu par vairāk nekā 68 noziegumu veidiem. Tieši tāpēc mēs šajā rezolūcijā aicinām Ķīnu atcelt plānoto nāvēssodu izpildi un nekavējoties noteikt nāvēssoda moratoriju.

(Aplausi)

Crescenzo Rivellini, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mana nostāja attiecībā uz šo rezolūcijas priekšlikumu ir līdzīga tā cilvēka idejām, kurš pieder šādai diskriminētai minoritātei, tā cilvēka, kurš ieguvis Nobela Miera prēmiju un kurš vada pasaules vadošo lielvaru, — Barack Obama idejām.

Es piekrītu šīs rezolūcijas principiem. Taču es uzskatu, ka mēs nekādā ziņā nedrīkstam atkārtot kreiso politisko partiju kļūdas, kuras vēlas deklamēt tiesības, nevis patiešām nopelnīt tās.

Ķīnā minoritātes būtu jāaizstāv tāpat, kā jebkur citur pasaulē, bet pirms šādas prasīgas rezolūcijas iesniegšanas mums ir jāizstrādā stratēģija ar nolūku koordinēt visas atšķirīgās nostājas Parlamentā un Parlamentu kopumā, lai izvairītos no kavēšanās un kaitējošām sarunām ar Ķīnas valdību.

Mēs nevaram uzskatīt, ka varam atrisināt ar minoritātēm un nāvēssodu saistītās problēmas Ķīnā, neņemot vērā Ķīnas valdību. Tas nav iespējams. Šai sakarībā prezidents Obama ir rīkojies pareizi; viņš nav bijis piekāpīgs, bet joprojām saglabā labas attiecības ar Ķīnas valdību, kas, man jāatzīst, visās sarunās ar rietumu pasauli cenšas sākt labāku dialogu.

Es nesaprotu, kāpēc jāiesniedz rezolūcija — lai gan uzslavas cienīga — tikai dažas dienas pirms Naņingas sanāksmes, piesardzības nolūkā neveicot visu iesaistīto pušu koordināciju? Kāpēc vairākos citos gadījumos jau iesniegta rezolūcija jāiesniedz tagad, kad mēs, par laimi, es sākuši gūt panākumus attiecībā uz Ķīnas valdību? Kāpēc jāiesniedz rezolūcija, kas var kaitēt jaunu attiecību veidošanai ar Ķīnas valdību?

Lai gan es atbalstu rezolūcijā paustos principus, kas atbilst maniem principiem, šo iemeslu dēļ es atturēšos no balsošanas, jo es uzskatu, ka no stratēģiskā viedokļa tā var nevis palīdzēt, bet kaitēt jaunajā ceļā, ko esam uzsākuši kopā ar Ķīnas valdību.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tika minēts, ka šī runa tiek sniegta mūsu grupas vārdā. Pēc rūpīgām apspriedēm pagājušā nedēļā mūsu grupa Priekšsēdētāju konferencē ierosināja šo punktu iekļaut darba kārtībā. Mēs vēlamies diskutēt par šo punktu un mēs vēlamies, lai par to tiktu balsots. Runā tika pausts mana kolēģa personīgais nevis grupas viedoklis.

Priekšsēdētājs. – Posselt kungs, es to saprotu, taču mēs vienojamies, ka mūsu rīcībā ir noteikts laika periods, un katrai grupai ir dota viena minūte, lai sniegtu runu.

Ana Gomes, S&D grupas vārdā. – (PT) Ķīnā personas, kuras mēģina īstenot savas darba, sociālās, pilsoniskās un pamata politiskās tiesības, joprojām tiek apspiestas. Šī apspiešana ir īpaši nežēlīga un neizvēlīga, kad tā ir vērstā pret tādām etniskajām minoritātēm kā uiguri un tibetieši, bet arī han ķīnieši no tās nespēj izvairīties, kā tas ir redzams gadījumos ar Saharova balvas laureātu Hu Jia un juristiem un aktīvistiem, kuri tiek vajāti pēc prezidenta Obama vizītes Pekinā.

Simtiem tūkstošu cilvēku administratīvā aizturēšana, sistemātiskā spīdzināšana cietumos, reliģiskā un politiskā apspiešana, nāvēssodi — visas šīs metodes nav savienojamas ar Ķīnas Tautas Republikas kā Apvienoto Nāciju Organizācijas locekles pienākumiem. Turklāt tās ir neefektīvas metodes, kas nespēs aplūstināt vai apturēt tos, kuri pieprasa brīvību un cilvēktiesību ievērošanu. Ķīnā tas ir tāpat, kā visur citur pasaulē, jo ķīnieši nav marsieši; viņi neatšķiras no citiem cilvēkiem.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, mēs, liberāļi, esam pret nāvēssodu kopumā, bet šajā gadījumā nāvēssods Ķīnā tiek izmantots, lai apspiestu tādas minoritātes kā tibetiešus, uigurus un citas. Turklāt Ķīna nav demokrātija. Cilvēktiesības netiek ievērotas. Ķīna īsteno skarbu politiku pret Taivānu. Uz Ķīnu ir jāizdara spiediens. Es zinu, ka tas ir sarežģīti. Tā ir milzīgs tirgus, bet mums ir jācinās par mūsu principiem. Tāpēc mēs atbalstām šo rezolūciju.

Heidi Hautala, Verts/ALE grupas vārdā. — (FI) Priekšsēdētāja kungs, kāds šeit uzdeva jautājumu, kāpēc tika iesniegta šī rezolūcija par dialoga veicināšanu. Tas tika darīts tāpēc, ka tieši patlaban notiek gatavošanās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmei, un cilvēktiesību dialogs ir tās priekšnoteikums.

Mūsu pienākums Eiropas Parlamentā un Cilvēktiesību apakškomitejā ir atgādināt Padomei un Komisijai, ka arī cilvēktiesību dialogiem augstākā līmeņa sanāksmēs ir ļoti liela nozīme.

Man ir ļoti žēl, ka komisārs *de Gucht* kungs pat neklausās, ko es saku, bet tā vietā izvēlas runāt ar savu kolēģi.

ES un Ķīnai ir svarīgi iesaistīties dialogā, un es ticu, ka arī Ķīna sapratīs, ka valsts var panākt progresu tikai tad, ja tā uzlabot lēmumu pieņemšanas procedūru pārredzamību un garantē saviem pilsoņiem tiesības paust savu viedokli.

Patiesībā tas nav iedomājams, ka Ķīna šai sakarībā varētu rīkoties atšķirīgi no jebkuras citas valsts, kurai nācies atzīt, ka, lai attīstītu tās sabiedrību, tai ir vajadzīgi visi tie kreatīvie spēki, ko tā tagad apspiež un tiranizē. Ja mēs uzskatām, ka cilvēktiesības ir universālas, mēs — kā jau *Gomes* kundze norādīja, un es viņai lielā mērā piekrītu — patiešām nevaram izturēties pret Ķīnu kā pret izņēmumu. Tāpēc attiecībā pret Ķīnu izmantosim to pašu mērauklu, kuru izmantojam attiecībā pret citām valstīm.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, es šajā Parlamentā jau sen kritizēju cilvēktiesību neievērošanu Ķīnas Tautas Republikā. Es kritizēju miermīlīgās Taivānas terorizēšanu, liedzot šai valstij dalību visās starptautiskajās organizācijās, tostarp Pasaules Veselības organizācijā. Es kritizēju miermīlīgās tibetiešu kultūras apspiešanu, faluņgun praktizētāju, kā arī citu reliģisko minoritāšu vajāšanu un plaši izplatīto cenzūru Ķīnā, tostarp masu medijos un internetā, un Google tīmekļa vietnē.

Es arī nosodu brutālo un plaši izplatīto nāvēssodu piemērošanu par mazāk smagiem noziegumiem, piemēram, ticiet vai nē, ekonomisko kaitniecību un savešanu. Tomēr manis pārstāvētā grupa ECR uzskata, ka uz katras personas sirdsapziņas ir jautājums par to, vai nāvēssods ir attaisnojams saistībā ar vissmagākajiem noziegumiem — terorismu un slepkavību. Nav šaubu, ka nesenajos nemieros Sjiņdzjanas provincē brutāli tika noslepkavoti daudzi nevainīgi han ķīnieši.

Taču mēs, bez šaubām, tagad atzinīgi vērtējam ĶTR pausto vēlmi veidot daudz labākas un harmoniskākas attiecības ar tās etniskajām minoritātēm un it īpaši uiguriem un citām musulmaņu minoritātēm. Es, tāpat kā visi manas grupas deputāti, protams, aicinu nodrošināt visiem aizturētajiem taisnīgu tiesu.

Filip Kaczmarek (PPE). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atbalsta rezolūcijas priekšlikumu. Man jāatzīst, ka es biju pārstiegts par ierosinājumiem, ko izteica daži kolēģi deputāti, kas pārstāv dažādas grupas, attiecībā uz to, ka mums šodien nevajadzētu diskutēt par jauniem cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem vai plaši izplatīto nāvēssoda piemērošanu Ķīnā. Arguments šādiem ierosinājumiem bija paredzētā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme.

Kolēģi deputāti, mums nevajadzētu pakļauties kārdinājumam piemērot dubultstandartus un īstenot klusēšanas sazvērestību tikai tāpēc, ka mums ir darīšana ar valsti, kas ir svarīga ES tirdzniecības partnere. Es esmu pārliecināts, ka viens no Eiropas Parlamenta būtiskākajiem uzdevumiem ir aizstāvēt cilvēktiesības. Tas tā patiešām ir neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par pasaules lielvaru vai tādām mazām valstīm kā Laosa un Vjetnama.

Ķīnas Tautas Republika ir valsts, kurā veic visvairāk nāvēssodu pasaulē. Tajā netiek nodrošināts cilvēktiesību minimums — prasības, kas atzītas starptautiskajos tiesiskajos standartos, un ietver tiesības uz aizsardzību un taisnīgu tiesu. Pirms dažām dienām mēs atzīmējām Berlīnes mūra krišanas divdesmito gadadienu. Ja

nebūtu pieticis drosmes kritizēt komunismu, ja nebūtu pieticis drosmes teikt patiesību, Eiropa šodien izskatītos savādāk.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Es ceru, ka 21. gadsimtā nāvēssods tiks atcelts un ka nāvēssoda izpildes instrumenti būs redzami tikai muzejā. Taču līdz tam laikam vēl ir tāls ceļš ejams, un es ceru, ka Ķīna galu galā izvēlēsies šo ceļu. Vairākas desmitgades Ķīna ir bijusi vadībā ne tikai ekonomikas izaugsmes jomā, bet diemžēl arī nāvēssodu izpildes statistikas rādītāju ziņā. Pekīna, bez šaubām, teiktu, ka šādā lielā valstī nav citu iespēju un ka pat ASV nav atcēlusi nāvēssodu. Tomēr, ja mēs nopietni domājam par stratēģisko partnerību starp Eiropas Savienību un Ķīnu, kas būtu ļoti svarīga abām pusēm, Pekīnai, neapšaubāmi, būtu jāmaina tās politika attiecībā uz nāvēssoda piemērošanu, kā arī tās politika dialogam starp etniskajām minoritātēm, lai nodrošinātu harmonisku to līdzāspastāvēšanu.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanas jautājums jau gadiem, ja ne gadu desmitiem, ir konfliktu iemesls attiecībās starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republiku. Minoritāšu situācija īpaši pasliktinājas pēc Olimpiskajām spēlēm, uz prettībietiem un uiguriem pēdējos mēnešos tiek izdarīts spēcīgs spiediens. Tāpēc es nesaprotu, kāpēc mani kolēģi deputāti nevēlas, lai rezolūcijā tiktu iekļauts 9. punkts, jo tas veicinātu miermīlīgu dialogu nevis dominējošu apspiešanu.

Ķīna ir spēcīga dalībniece pasaulē. Lai Ķīna tiktu arī atzīta par dalībnieci pasaulē, tai ir jānodrošina cilvēktiesību ievērošana. Šī prasība ir ne tikai jāiekļauj konstitūcijā, bet arī jāīsteno praksē. Tieši to un neko vairāk vēlas panākt tibetieši, uiguri un cilvēktiesību aizstāvju grupas Ķīnā.

(Aplausi)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es jau esmu minējis šajā Parlamentā, ka Pasaules Uiguru kongress — uiguru centrālā organizācija — atrodas Mīnhenē tieši tā paša iemesla dēļ, kāpēc, par laimi, Mīnhenē dzīvoja daudzi čehi un daudzi citu tautību pārstāvji — Mīnhenē atradās arī Radio Brīvā Eiropa un Radio Brīvība. Pilsēta joprojām ir saglabājusi šo brīvības noskaņu. Tajā pašā laikā *Franz-Josef Strauß*, kurš vienmēr ir aizstāvējis šīs brīvās radio stacijas pret aicinājumiem tās slēgt, nodrošināja to, ka mēs diezgan savlaicīgi izveidojām attiecības ar Ķīnu. Šie abi aspekti nav savstarpēji izslēdzoši, bet gan papildinoši — pozitīvas attiecības ar Ķīnu, bet skaidra reliģijas brīvības un cilvēktiesību aizsardzība.

Šonedēļ īstenota reida laikā policija pārmeklēja vairākas mājas, un tika arestēti ķīniešu aģenti, kas to vien dara, kā terorizēt un izspiego uigurus. Tas liecina par Ķīnas izmantotajām metodēm. Šādas metodes nav pieņemamas. Tās ietver gan iedzīvotāju terorizēšanu Mīnhenē, gan arī nāvēssodus *Ürümqi* pilsētā. Tieši tāpēc šai sakarībā skaidri ir jādara zināms mūsu viedoklis.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ir pašsaprotami, ka Eiropas Parlaments skaļi paudīs savu viedokli, ja būs iespējams glābt cilvēkus no nāvēssoda izpildes, un tāpēc es atbalstu aicinājumu noteikt nāvēssoda moratoriju.

Taču cilvēktiesību aizsardzību nedrīkst izmantot nepareizi, lai morālā pārākumā moralizētu Ķīnai, apšaubot Ķīnas integritāti vai radot absurdu karikatūru par reālo dzīvi Ķīnā. Tas nepalīdz tiem cilvēkiem Ķīnā, kas veic darbu, aizstāvēt cilvēktiesības, brīvību un sociālo harmoniju. Mūsu mērķim jābūt palīdzēt šiem cilvēkiem, nevis veicināt Eiropas paštaisnumu.

Es iebilstu arī pret to, lai ārkārtas rezolūcijā tiktu iekļauta pozitīva atsauce uz Memorandu par tibetiešu patiesu autonomiju. Tas nav būtiski, un šis jautājums nav tieši saistīts ar cilvēktiesībām. Turklāt tā nav vispārpieņemta nostāja. Es vēlos, lai nākotnē pirms ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes par attiecībām starp Ķīnu un ES notiku plašas diskusijas par visiem jautājumiem.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apstiprināt *Reinhard Bütikofer* teikto. Mana grupa ierosināja diskutēt par to Ķīnas uiguru un demonstrāciju dalībnieku draudošo sodīšanu ar nāvi, kuri protestēja pret negodīgajām vēlēšanām Irānā un kuriem piespriests nāvēssods, jo šajās divās valstīs nāvēssodu izpilde, iespējams, notiks ļoti drīz, un tāpēc ir jāriko ārkārtas debates. Tas tā patiešām ir, ka, kā jau jūs teicāt, Ķīna ir pasaules rekordiste nāvēssodu izpildes ziņā un ka Ķīnas režīms ir netaisnīgs, jo netiek ievērotas cilvēktiesības. Es vēlos skaidri norādīt, ka šāda situācija nav pieļaujama.

Taču Priekšsēdētāju konferencē mēs aicinājām nošķirt divējādus jautājumus — ārkārtas jautājumus, par kuriem mēs pašlaik diskutējam jeb jautājumus par draudošajiem nāvēssodiem, un jautājumu par attiecībām starp Eiropas Savienību un Ķīnu ekonomikas, kultūras, politikas un aizsardzības un citās jomās. Mēs vēlamies par šiem jautājumiem diskutēt debatēs par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanākumi un apkopot viedokļus rezolūcijā. Tāpēc šim sajukumam, kas izveidojies, nav nekādas saistības ar ārkārtas jautājumiem. Tieši tāpēc

arī mūsu grupa uzstāj, lai notiktu balsojums par mūsu ierosināto ārkārtas jautājumu, nevis par jūsu iesniegto jucekli.

László Tőkés (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, tas ir svarīgs notikums, ka šis jautājums tagad steidzamā kārtā ir iekļauts darba kārtībā. Arī Eiropas Parlamenta ungāru deputātu grupa no Transilvānijas ierosināja diskusijas par šo jautājumu. Mēs vēlamies pateikties vairākām grupām par līdzdalību un atbalstu, bet mēs esam pārstiegti par to, ka Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa atsauc savu parakstu zem lēmuma priekšlikuma. Es esmu sarūgtināts par to, ka aizvakar sanāksmē tika svītrotas vairākas teksta projekta daļas, proti, tās daļas, kas attiecas uz komunistu režīma kritiku un minoritāšu kopienu aizsardzību. ES beidzot būtu taisnīgi un atklāti jāstājas pret ilgstošajam komunisma mantojumam un šodien joprojām pastāvošajiem komunisma režīmiem, tostarp Ķīnai.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs stingri iebilstam pret nāvessodu neatkarīgi no tā, kurā vietā pasaulē to piemēro. Mēs iebilstam arī pret etnisko un reliģisko minoritāšu apspiešanu, bet diemžēl Ķīnā tiek īstenots gan nāvessods, gan arī apspiešana.

Daudzi cerēja, ka Ķīna izturēsies ar lielāku cieņu pret cilvēktiesībām pēc Olimpiskajām spēlēm un, ņemot vērā to, ka ķīnieši zina, ka pasaule viņus vēro, samazināsies Ķīnā pieļauto cilvēktiesību pārkāpumu gadījumu skaits. Diemžēl tas tā nav noticis. Nāvessodu izpilde turpinās, un tāpēc ir ļoti svarīgi, lai mēs par to runātu šodien, ņemot vērā, ka novembrī nāvessodu izpildīja deviņiem uiguriem, par ko nezina daudzi cilvēki pasaulē, un pirms tam — diviem tibetiešiem.

ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme vairs nav tālu, un, kā jau minēja vairāki runātāji, Ķīna ir svarīga tirdzniecības partnere. Tieši tāpēc ir tik grūti atkārtoti runāt par cilvēktiesību pārkāpumiem, bet tieši tāpēc ir īpaši svarīgi runāt par šo jautājumu šodien, tuvojoties augstākā līmeņa sanāksmei. Mēs vēlamies panākt, lai nāvessods tiktu atcelts visur. Pozitīvi vērtējams ir tas, ka Parlaments 2007. gadā noteica nāvessodam moratoriju, un mums ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai par to visiem atgādinātu laikā, kad nāvessods joprojām tiek piemērots.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, man kā polim sirds vienmēr sitas straujāk, kad tiek runāts par cilvēktiesībām Ķīnā. 1989. gada 4. jūnijā poļi atguva neatkarību, balsojot pirmajās neatkarīgajās vēlēšanās, kas ļāva mums atgūt premjerministru, kas nebija komunisti. Tajā pašā dienā — 1989. gada 4. jūnijā — Ķīnas režīms nospieda protestējošus studentus zem tanku kāpurķēdēm Tjaņanmeņas laukumā. Brīvā pasaule bija atradusi veidu, kā pieveikt padomju komunismu, bet tā nebija atradusi veidu, kā cīnīties pret Ķīnas komunismu.

Ekonomikas prioritāte joprojām ir svarīgāka par vērtībām un cilvēktiesībām. Tas bija skaidri redzams pagājušā gadā, kad pasaules varenie lepni paziņoja, ka boikotēs Pekinas Olimpisko spēļu atklāšanas ceremoniju, bet pēc tam viņi visi ņēma vērā savas ekonomiskās intereses un parādē stājās pirmajās rindās, nedzirdot Tibetas apspiestās tautas saucienus pēc palīdzības.

Es baidos par to, ka, ja mēs atliksim rezolūcijas pieņemšanu, mēs pārmērīgi ierobežosim šo jautājumu. Nāvessoda neatbilstīga piemērošana, protams, ir drausmīgs noziegums, bet notiek arī aresti. Cilvēki tiek nogalināti Ķīnas darba nometnēs, viņi tiek sisti ar nūjām, viņi tiek ieslodzīti cietumos, runas brīvība ir ierobežota, pastāv cenzūra. Visi šie aspekti būtu jāmin šajā rezolūcijā. Ir labi, ka šī rezolūcija ir iesniegta, bet būtiskākais ir nodrošināt, lai cilvēktiesību vērtības būtu svarīgākas par ekonomiku. To es novēlu ikvienam.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izklāstīt situāciju saistībā ar ES un Ķīnas attiecībām. Mūsu politika attiecībā uz Ķīnu ir balstīta uz konstruktīvu sadarbību. Mūsu kā divu nozīmīgu globālo dalībnieku stratēģiskā partnerība arvien vairāk ir vērsta uz pasaules problēmu risināšanu. Būtiskākais mērķis divpadsmitās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks 30. novembrī Naņingā, ir tieši sadarbība, lai nodrošinātu panākumus Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē par klimata jautājumiem un lai risinātu ES un Ķīnas attiecību jautājumus, tostarp cilvēktiesību, finanšu un ekonomiskās krīzes un citus starptautiskus jautājumus.

Bet stratēģiskā partnerība nebūt nenožīmē domāt līdzīgi visos jautājumos. Tas tā patiešām ir, ka Eiropa un Ķīna var nepiekrīt viena otram un ka tām var būt atšķirīgi viedokļi par dažiem jautājumiem, piemēram, cilvēktiesībām un demokrātiju. Mūsu attiecību spēks ļauj mums atklāti diskutēt par šiem jautājumiem. Cilvēktiesību jautājumi, tostarp jautājums par nāvessodu un etnisko minoritāšu pamattiesību ievērošanu, sistemātiski tiek risināti mūsu regulāri īstenoto politisko kontaktu laikā un it īpaši, īstenojot mūsu cilvēktiesību dialogu ar Ķīnas iestādēm.

Tas tika darīts arī nesenajā 28. sarunu kārtā, kas notika 20. novembrī Pekinā, kuru laikā notika atklāta diskusija par šiem jautājumiem. ES principiālā nostāja pret nāvessodu un aicinājums to atcelt Ķīnā tiek stingri pausts visos iespējamajos gadījumos. Tas ir sakāms arī par etnisko minoritāšu tiesību ievērošanu. Es apliecinu šim Parlamentam, ka mēs turpināsim runāt par šiem jautājumiem arī citos forumos, tostarp augstākajā līmenī.

Mana kolēģe komisāre *Ferrero-Waldner* kundze piedalījās plašās debates ar jums par Tibetas jautājumu martā, kad viņa izklāstīja ES nostāju. Es vēlos atgādināt dažus būtiskus aspektus, kas ietverti ES nostājā. Mēs vienmēr esam atbalstījuši dialogu starp Ķīnas iestādēm un *Dalai Lama* pārstāvjiem. ES cilvēktiesības ir universālas tiesības, un situācija Tibetā rada pamatotas starptautiskās kopienas bažas. Tibetas situācija vienmēr ir radījusi šādas bažas. Mēs nepārtraukti sniedzam šo vēstījumu mūsu Ķīnas kolēģiem un rūpīgi uzklausām viņu viedokļus.

Jūlijā arī komisārei *Ashton* kundzei šeit tika dota iespēja paust bažas par nemieriem Sjiņdzjanā un nožēlu par zaudētajām dzīvībām, kā arī izteikt līdzjūtību upuru ģimenēm. ES atbalsta visus centienus, kas veicina samierināšanu šajā reģionā.

ES ciena Ķīnas tiesības nodot tiesai tos, kas atbildīgi par vardarbības aktiem, bet atkārtoti apstiprina tās ilglaicīgo vispārējo opozīciju pret nāvessoda izmantošanu jebkādos apstākļos, kā arī apstiprina to, ka ļoti liela nozīme ir tiesībām uz taisnīgu tiesu. ES vairākkārt ir norādījusi par šīm bažām Ķīnas iestādēm un atkārtoti pauda satraukumu divās deklarācijās, kas publicētas 29. oktobrī un 13. novembrī, kā tas vienmēr tiek darīts šādās situācijās. Paziņojumos Ķīna tika aicināta atcelt citus nāvessodus, kas piespiesti saistībā ar nemieriem Tibetā un Sjiņdzjanā. Turklāt ES turpinās izdarīt spiedienu, lai panāktu, ka tai tiek atļauts novērot citas ar nemieriem Tibetā un Sjiņdzjanā saistītās tiesas prāvas.

Mums visiem ir viens mērķis — panākt, lai Ķīna kļūtu atvērtāka un pārredzamāka, ievērotu starptautiskos cilvēktiesību standartus un sadarbotos pasaules problēmu risināšanā. Mēs visi cerējam, ka Olimpiskās spēles būs sākums lielakai Ķīnas elastībai attiecībā uz cilvēktiesībām. Līdz šim šīs cerības nav piepildījušās. Mums ir jāturpina strādāt, lai attīstītu mūsu stratēģisko partnerību un lai nodrošinātu, ka cilvēktiesību ievērošana kļūst par mūsu nepārtrauktā dialoga neatņemamu sastāvdaļu. Divpadsmitā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme Pekinā ir piemērots gadījums, lai to darītu būtiskā mūsu kopējās attīstības posmā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Turpināsim ar balsojumu.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Ķīna nesen atvadījās no ASV prezidenta *Barack Obama* un drīz uzņems Eiropadomes priekšsēdētāju *Fredrik Reinfeldt*. Taču mēs vēlamies redzēt aktīvāku rīcību, nevis tikai diplomātiskus žestus. Ķīna ir paziņojusi savai tautai un pasaulei par apņemšanos ievērot cilvēktiesības, tostarp pie tās robežām dzīvojošo minoritāšu tiesības. Tomēr fakti liecina par pretējo. Pēdējā laikā ir notikuši vairāki satraucoši gadījumi, tostarp nāvessodi, kas izpildīti, pamatojoties uz apšaubāmiem tiesas lēmumiem, un nepieredzētā steigā. Visas šīs darbības tika veiktas slepeni. Nopietns ir arī jautājums saistībā ar uiguru minoritātēm, attiecībā uz kurām Ķīnas valdība īsteno dzimstības kontroles politiku, kas pakāpeniski samazina šo grupu. Tā kā Eiropas Savienība aizstāv minoritāšu tiesības un ar nicinājumu izturas pret nāvessodu, mēs aicinām Ķīnas valdību atklāt procedūru, saskaņā ar kuru pilsoņi tiek tiesāti un sodīti ar nāvi, un atcelt nāvessodu tām personām, kurām nav nodrošināta taisnīga un atklāta tiesa. Mēs aicinām Ķīnas iestādes ievērot pie tās robežām dzīvojošo minoritāšu tiesības saskaņā ar ANO rezolūcijām un tās konstitūciju. Mēs arī aicinām Ķīnu uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā ar starptautiskās kopienas atbalstu.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es saprotu dažu klātesošo deputātu neapmierinātību par to, ka patiesībā mūsu rezolūciju par Ķīnu bija paredzēts izskatīt pēc Ķīnas delegācijas vizītes un ka tāpēc var tikt radīts priekšstats, ka brauciens nav bijis veiksmīgs, lai gan patiesībā gaisotne bija lieliska.

Mēs visi vēlamies, lai turpmākā sadarbība būtu pozitīva, tomēr neaizmirstot faktus. Diplomātijā nevar ignorēt cilvēktiesības, bet mums ir vajadzīga diplomātija un izpratne par situāciju, lai veicinātu to ievērošanu.

Pavisam nesen es biju vizītē Pekinā, kur es tikos ar prezidentu, premjerministru un prominentiem ministriem, lai runātu par cilvēktiesību jautājumu un cīņu pret terorismu. Es vēlos teikt, ka dažreiz mūsu rezolūcijās par cilvēktiesībām mums ir jāmin arī labās ziņas. Tagad ir iemesls to darīt. Pirms gada Pakistānas jaunā demokrātiskās vēlēšanās ievēlētā valdība iecēla pirmo minoritāšu ministru, kurš pats pārstāv kristiešu minoritāti. Valdības panākumi šajā jomā ir ievērojami — valsts ir noteikusi, ka 5 % valsts ierēdņu darbavieta

ir jārezervē minoritātēm, oficiāli ir atzīti minoritāšu reliģiskie svētki, 11. augusts ir noteikts par īpašu minoritāšu svinamo dienu, un arī Senāts plāno noteikt šādu 5 % kvotu darbavietām.

Būtiskākais projekts ir saistīts ar vardarbības gadījumu skaita samazināšanu. Minoritātes kopā ar musulmaņiem veido vietējās „ticību harmonijas” komitejas, kuru darbības mērķis būs mazināt spriedzi un uzlabot dialogu starp dažādām grupām. Šādas komitejas tiks izveidotas 112 vietās. Ideālā gadījumā tās spēs patiešām efektīvi novērst talibānu veikto cilvēku vervēšanu. Pakistāna ir vissvarīgākā valsts globālās drošības ziņā. Ja valdībai izdosies likvidēt terorismu ar šādiem miermīlīgiem līdzekļiem, tā demonstrēs sekošanas vērtu piemēru. Tai vajadzētu būt interesantai situācijai.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsošanas rezultātiem un citām detaļām sk. protokolu)

13.1. Nikaragva (balsošana)

- Pirms balsošanas

Véronique De Keyser, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos jums atgādināt, ka mana grupa ir nolēmusi nepiedalīties balsošanā manīs iepriekš minēto iemeslu dēļ.

Tāpēc mēs neatturamies, bet arī nepiedalāmies.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka pārāk lielam deputātu skaitam iepriekšējo debašu laikā tika atļauts pārsniegt uzstāšanās laiku — vairākos gadījumos pat divas reizes. Vai jūs, lūdzu, visiem neatgādinātu, ka vajadzības gadījumā mikrofonu var arī atslēgt? Tas var būt nepieciešams, lai mēs nezaudētu mums atvēlēto uzstāšanās laiku.

Priekšsēdētājs. – Jā, dažiem no jums tika atļauts uzstāties divas reizes, bet ne jau par vienu jautājumu. Attiecībā uz mikroфона atslēgšanu, es šodien biju labvēlīgs pret visiem un neatslēdzu mikrofonu deputātu uzstāšanās laikā, bet nākošreiz es to darīšu.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt, ka mūsu grupa patiesībā ir šeit, bet tādu pašu iemeslu dēļ, kādus minēja Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvā alianses grupa, mēs esam nolēmuši nepiedalīties balsošanā, lai parādītu mūsu negatīvo nostāju pret to, ka notika debates un balsošana.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mūsu runa attiecas tieši uz šo pašu aspektu. Mūsu runas laikā paskaidroto iemeslu dēļ mēs nepiedalīsimies šajās debatēs — šajā balsošanā. Mēs piedalījāmies debatēs, bet mēs nepiedalīsimies balsošanā, jo tā, kā jau mēs paskaidrojām, notiek par viltus ārkārtas jautājumu.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man ir jāpievērš uzmanību nelielai tehniskai kļūdai 6. punktā. Vārdi „krimināls” un „disciplinārs” tiks svītroti no šā punkta.

13.2. Laosa un Vjetnama (balsošana)

13.3. Ķīna — minoritāšu tiesības un nāvēssoda piemērošana (balsošana)

- Pirms balsošanas

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Atvainojiet, priekšsēdētāja kungs, bet teksta vācu valodā 3. punktā ir kļūda, un es vēlos lūgt jūs to izlabot šajā versijā un, ja vajadzīgs, arī citu valodu versijās. Tekstā vācu valodā ir noteikts šādi: „stingri nosoda nāvēssoda izpildi abiem tibetiešiem un deviņiem citiem uiguru etniskās grupas pārstāvjiem”. Tas, protams, nav pareizi. Uiguri nav citi tibetieši, un tibetieši nav citi uiguru etniskās grupas pārstāvji. Es vēlos aicināt jūs izlabot šo kļūdu visu valodu versijās.

Priekšsēdētājs. – Posselt kungs, paldies jums, kļūda tiks izlabota.

Priekšsēdētājs. – Ar šo balsojums tiek slēgts.

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

16. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

18. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

19. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi pārtrauca plkst. 16.25.)

PIELIKUMS (Rakstiskas atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 1 (Bernd Posselt) (H-0364/09)

Temats: ES pievienošanās sarunas Dienvidaustrumeiropā

Kad Padome paredzējusi pabeigt pievienošanās sarunas ar Horvātiju un vai Padome vēl šajā gadā gatavojas paziņot datumu, kurā varētu sākties pievienošanās sarunas ar vēl vienu Dienvidaustrumeiropas kandidātvalsti, proti, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Pievienošanās sarunas ar Horvātiju norit sekmīgi un tuvojas to pēdējam posmam. 2. oktobrī notika Starpvaldību konferences astotā tikšanās ar Horvātiju, kurā kopumā tika aplūkotas vienpadsmit sarunu sadaļas. Šī tikšanās bija nozīmīgs pasākums Horvātijas pievienošanās procesā. Tās laikā sešas sarunu sadaļas tika atvērtas un piecas — provizoriski slēgtas. Tas nozīmē, ka kopš sarunu uzsākšanas kopumā atvērtas divdesmit astoņas sadaļas, no kurām divpadsmit ir provizoriski slēgtas. Nolīgums par šķirējtiesu, ko Slovēnija un Horvātija 4. novembrī parakstīja Stokholmā, dos abām pusēm iespēju atrisināt aktuālo robežu jautājumu, kas 2009. gadā kavēja oficiālā sarunu procesa attīstību. Šis nolīgums ir nozīmīgs sasniegums, kas apliecina vēlmi ievērot Eiropas sadarbības principus un vērtības.

Tomēr prezidentūra vēlas uzsvērt, ka pievienošanās sarunas ir gan politiski, gan tehniski sarežģīts process. Tāpēc nebūtu pareizi nosaukt konkrētus termiņus šī procesa pabeigšanai. Sarunu attīstība lielā mērā ir atkarīga no Horvātijas centieniem veikt ar pievienošanās saistītos sagatavošanās darbus, ievērot sarunu sadaļu atvēršanas un slēgšanas kritērijus un izpildīt sarunu pamatnostādnēs iekļautās prasības un Stabilizācijas un asociācijas nolīgumā noteiktās saistības. Zviedrijas prezidentūra ir apņēmusies turpināt virzīt šo procesu, un, ja būs izpildīti nepieciešamie nosacījumi, tā pirms savu pilnvaru termiņa beigām plāno sasaukt vismaz vēl vienu konferences sanākumu, lai atvērtu un provizoriski slēgtu pēc iespējas vairāk sarunu sadaļu.

Attiecībā uz iespējamo pievienošanās sarunu sākšanu ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku prezidentūra ir ņēmusi vērā šī gada paplašināšanās stratēģijā iekļauto Komisijas ieteikumu sākt pievienošanās sarunas. Padome vēl nav formulējusi savu nostāju šajā jautājumā. Tāpēc nebūtu pareizi, ka prezidentūra pauž savu viedokli, pirms ir pieņemta Padomes nostāja šajā jautājumā.

*
* *

Jautājums Nr. 2 (Gay Mitchell) (H-0365/09)

Temats: Ārkārtas pasākumu piemērošanas pārtraukšana

Neformālajā Ecofin sanāksmē oktobrī bija diskusija par „fiskālo izejas stratēģiju” nepieciešamību, lai samazinātu un pārtrauktu piemērot ārkārtas pasākumus, kas tiek veikti finanšu krīzes pārvarēšanai. Tika panākta vienošanās par vairākām vispārīgām lietām, tostarp nepieciešamību „laikus pārtraukt ārkārtas pasākumu piemērošanu”.

Kāda ir Padomes stratēģija, lai noteiktu, ka pareizi tiek noteikts pasākumu piemērošanas pārtraukšanai piemērotākais laiks? Kādi pasākumi tiek veikti, lai nodrošinātu, ka stimulu atcelšana nenotiek pārāk agri, kas paildzinātu lejupslīdi, vai pārāk vēlu, kas traucētu atgriezties pie ierastajiem finanšu nosacījumiem?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Ekonomikas un finanšu jautājumu padomes (ECOFIN) 20. oktobra secinājumos pausta nepieciešamība izstrādāt visaptverošu un koordinētu fiskālo izejas stratēģiju. Šī izejas stratēģija tiks izstrādāta, lai līdzsvarotu

rūpes par stabilizāciju un ilgtspēju un ņemtu vērā dažādu politikas instrumentu savstarpējo saikni, kā arī pasaules mēroga apspriedes. Konkrētiem izejas stratēģijas aspektiem Padome pievērsīsies nākamajās sanāksmēs. Šajā ziņā nozīmīgs solis būs ieteikumi, ko Padome pieņems 2. decembrī, valstīm, kurās uzsākta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra.

Padome secinājumos pauž vienotu nostāju, ka tad, ja Komisijas prognozes 2009. gada novembrī un 2010. gada pirmajā pusē apstiprinās, ka ir sākusies ekonomikas atveseļošanās un tai vairs nav nepieciešams ārējs atbalsts, 2011. gads būtu piemērots laiks pasākumu atcelšanas uzsākšanai. Tomēr ne visas dalībvalstis finanšu krīze ir skārusi vienādi, tāpēc, pieņemot lēmumu par fiskālās konsolidācijas sākšanu, šīs atšķirības ir jāņem vērā. Dalībvalstu diferenciācijas pamatā būs vairāki objektīvi kritēriji, kuros tiks ņemti vērā faktori, kas ietekmē atsevišķu dalībvalstu turpmākos ieņēmumus, izdevumus un izaugsmi.

Dažas dalībvalstis, iespējams, fiskālo stimulēšanas pasākumu atcelšanu vēlēsies sākt pirms 2011. gada.

29.–30. oktobra sanāksmē Eiropadome uzsvēra, ka pasaules ekonomikā ir vērojamas uzlabošanās pazīmes, tomēr iesāktais darbs jāturpina.

10. novembrī Padomē notika vēl viena viedokļu apmaiņa par izejas stratēģiju saistībā ar pasākumiem, ko dalībvalstis veic finanšu nozares atbalstīšanas nolūkā, galveno uzmanību pievēršot metodēm, kā pārtraukt finanšu krīzes laikā uzsāktās banku garantiju shēmas, un šīs pārtraukšanas termiņiem.

Tā lūdza Ekonomikas un finanšu komiteju turpināt izstrādāt principus, saskaņā ar kuriem varētu saskaņotā veidā pārtraukt atbalsta pasākumu piemērošanu, vienlaikus ņemot vērā katras atsevišķas dalībvalsts situāciju, kā arī noteikt šīs pārtraukšanas aptuveno termiņu un pēc iespējas ātrāk ziņot par komitejas darba rezultātiem.

Padome uzsvēra arī nepieciešamību atgriezties pie ilgtspējīgām fiskālajām pozīcijām, vispirms īstenojot saskaņotos izejas stratēģijas principus, kas tika apstiprināti 2009. gada oktobrī, un pēc tam pievērsties vidēja termiņa budžeta mērķiem.

Parādu attiecības samazinājumu būs jāpanāk, veicot fiskālo konsolidāciju un strukturālās reformas, lai atbalstītu iespējamo izaugsmi.

*
* *

Jautājums Nr. 3 (Seán Kelly) (H-0367/09)

Temats: ES nostāja Kopenhāgenā

Vai Padome var komentēt to, kā virzās sarunas, tuvojoties Apvienoto Nāciju Organizācijas augstākā līmeņa sanāksmei par klimata pārmaiņām, kura notiks Kopenhāgenā? Kā Padome vērtē izredzes noslēgt vispārēju nolīgumu, kas ļautu visai Eiropas Savienībai virzīties tuvāk mērķim līdz 2020. gadam samazināt emisiju par 30 %?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) ES joprojām ir pārliecināta, ka Kopenhāgenā būs iespējams noslēgt vispārēju un visaptverošu nolīgumu, kas nodrošinātu, ka pasaules temperatūras pieaugums nepārsniedz 2 °C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni. Klimata pārmaiņu būtība un ekonomika ir skaidra — rīcības novilcināšana ar katru gadu padara mūsu globālā mērķa sasniegšanu arvien grūtāku un dārgāku. Pēdējos gados klimata pārmaiņu jomā ir notikusi arvien straujāka attīstība, un apziņa, ka šis ir neatliekami risināms jautājums, nekad iepriekš nav bijusi tik skaidra.

ES lēmumu uzņemties vadošo lomu un veicināt tiesiski saistoša nolīguma noslēgšanu laikposmam no 2013. gada 1. janvāra apstiprināja Eiropadome 2009. gada 29.–30. novembra sanāksmē. Eiropadome aicināja prezidentūru arī turpmāk ieņemt stingru nostāju sarunu procesā un vienojās, ka situāciju saistībā ar šo jautājumu izskatīs decembra sanāksmē.

Lai nodrošinātu, ka vērienīgais nolīgums Kopenhāgenā tiek noslēgts, būs jāpanāk konverģence attiecībā uz šādiem būtiskiem aspektiem:

cieša un mērķtiecīga attīstīto valstu apņemšanās samazināt emisijas līdz 2020. gadam, tostarp kopīgs redzējums laikposmam līdz 2050. gadam;

izmērāmas, uzrādāmas un pārbaudāmas jaunattīstības valstu darbības, kuru mērķis ir pēc iespējas ātrāk ierobežot emisiju pieaugumu un noteikt maksimālo emisiju apjomu;

sistēma, kas nodrošina pielāgošanos klimata pārmaiņām, un sistēma tehnoloģiju un spēju palielināšanas atbalstam;

finansējums jaunattīstības valstīm taisnīgas un atbilstīgas pārvaldības sistēmas ietvaros.

Kopenhāgenas konference notiks jau pavisam drīz, un gan attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs ir vērojamas dažas pozitīvas un iepriecinošas iezīmes. Norvēģija un Japāna salīdzinājumā ar 1990. gadu ir apņēmušās vēl vairāk samazināt emisijas savā teritorijā — attiecīgi par 40 un 25 % līdz 2020. gadam. Ķīnā un Indijā norit konstruktīvas diskusijas.

Tomēr mums vēl ir daudz darāmā. Vissvarīgākais uzdevums ir turpināt ievērot stingru nostāju attiecībā pret diviem nozīmīgākajiem sarunu dalībniekiem — ASV un Ķīnu. Augstākā līmeņa sanāksme ar ASV notika 3. novembrī, ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksme plānota 2009. gada 30. novembrī.

Kopumā tas būs ļoti grūts uzdevums, tomēr skaidru un vērienīgu politisko vienošanos Kopenhāgenā ir iespējams panākt. Pat tad, ja mēs nespēsim pilnībā izstrādāt tiesiski saistošu dokumentu, uzskatu, ka politiski saistoša vienošanās, kas ietver konkrētu apņemšanos samazināt emisijas un nodrošināt finansējumu, ir stabils pamats tūlītējai rīcībai nākamajos gados. Jo vienprātīgāka būs mūsu politiskā vienošanās Kopenhāgenā, jo ātrāk spēsim ieviest jaunus, tiesiski saistošus un globālus noteikumus par klimatu.

*
* *

Jautājums Nr. 4 (Brian Crowley) (H-0402/09)

Temats: Kopenhāgenā paredzētā ANO Konference par klimata pārmaiņām

Vai Padome varētu sniegt atjauninātu novērtējumu par sarunu virzību saistībā ar Kopenhāgenā plānoto ANO Konferenci par klimata pārmaiņām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Vakar debate laikā saistībā ar šo jautājumu es jau norādīju, ka ES joprojām ir pārliecināta, ka Kopenhāgenā būs iespējams panākt veiksmīgu rezultātu, lai nodrošinātu, ka pasaules temperatūras pieaugums nepārsniedz 2° C, salīdzinot ar pirmsrūpniecības laikmeta līmeni. ES ir nolēmusi uzņemties vadošo lomu šajā procesā un arī veicināt tiesiski saistoša nolīguma noslēgšanu laikposmam no 2013. gada 1. janvāra.

Lai nodrošinātu, ka vērienīgais nolīgums Kopenhāgenā tiek noslēgts, būs jāpanāk konverģence attiecībā uz šādiem būtiskiem aspektiem:

cieša un mērķtiecīga attīstīto valstu apņemšanās samazināt emisijas līdz 2020. gadam, tostarp kopīgs redzējums laikposmam līdz 2050. gadam. Dažas valstis, piemēram, Japāna un Norvēģija ir apņēmušās emisijas samazināt vēl vairāk. Tomēr ir skaidrs, ka minētās skaitliskās vērtības neatbilst tām, kas zinātniskajos pētījumos atzītas par nepieciešamām, lai sasniegtu 2° C mērķi. Tāpēc ES atkārtoti izteiks savu lūgumu citām attīstītajām valstīm izvirzīt vērienīgus un salīdzināmus mērķus;

izmērāmas, uzrādāmas un pārbaudāmas jaunattīstības valstu darbības, kuru mērķis ir pēc iespējas ātrāk ierobežot emisiju pieaugumu un noteikt maksimālo emisiju apjomu. Šai sakarā ES aicinās jaunattīstības valstis, kas to vēl nav izdarījušas, iesniegt savus zemu oglekļa emisiju izaugsmes plānus un tādējādi noteiks, cik lielā mērā šie pasākumi ierobežos šo valstu emisijas. Kā zināms, Indonēzija, Brazīlija un Dienvidkoreja jau ir daudz paveikušas šajā jomā;

sistēma, kas nodrošina pielāgošanos klimata pārmaiņām, un sistēma tehnoloģiju un spēju palielināšanas atbalstam;

finansējums emisiju samazināšanai, adaptācijai, spēju palielināšanai un tehnoloģijām jaunattīstības valstīs saskaņā ar taisnīgu un līdzsvarotu pārvaldības sistēmu. Šai sakarā būs svarīgi jau tagad vienoties par tūlītējā

finansējuma summu, kas jaunattīstības valstīm būs nepieciešama, lai tās spētu nodrošināt nepieciešamos apstākļus un pamatu nolīguma īstenošanai laikposmam pēc 2012. gada.

Kopenhāgenā prezidentūra ar jūsu aktīvu atbalstu cer panākt vienošanos par visiem aspektiem, kurus tikko minēju.

*
* *

Jautājums Nr. 5 (Chris Davies) (H-0369/09)

Temats: ES un Izraēlas Asociācijas nolīgums

Ko Padome ir darījusi, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti ES un Izraēlas Asociācijas nolīguma noteikumi par cilvēktiesībām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Cilvēktiesību ievērošanai Padome piešķir ļoti lielu nozīmi attiecībās ar visām trešām valstīm, tostarp Izraēlu. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti, nosaka, ka attiecībām starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti jābūt balstītām uz cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu, kura virza iekšpolitiku un starptautisko politiku un kura ir būtisks nolīguma elements.

Ar neoficiālās cilvēktiesību jautājumu darba grupas starpniecību Padome aktīvi iesaistās pastāvīgajā dialogā ar Izraēlu par cilvēktiesību jautājumiem. Pēdējās apspriedes notika 2009. gada 3. septembrī. Šis dialogs norit neformālā gaisotnē, apspriežot tādus jautājumus kā mazākumtautības, bērnu tiesības, administratīvā aizturēšana un vārda brīvība.

Eiropas kaimiņattiecību politika paredz, ka ES un Izraēlas attiecības nosaka rīcības plāns. Šajā rīcības plānā gan ES, gan Izraēla ir apņēmušas veicināt cilvēktiesību ievērošanu.

Saistībā ar Vidējo Austrumu miera procesu Padome 2009. gada 15. jūnija secinājumos uzsvēra, ka visām pusēm ir jānodrošina starptautisko humanitāro tiesību ievērošana.

*
* *

Jautājums Nr. 6 (Marian Harkin) (H-0370/09)

Temats: Brīvprātīgais darbs

Gribētu jautāt pašreizējai Padomei, vai Zviedrijas prezidentūra atbalstītu aicinājumu Eurostat ierosināt ANO rokasgrāmatas par bezpeļņas iestādēm iekļaušanu valstu uzskaites sistēmā, ņemot vērā to, ka šī ir statistikas sistēmas joma, kas Eiropas pilsoņus skar tieši, un ar šādu darbību tiktu novērtēta pilsoņu iesaistīšanās brīvprātīgās aktivitātēs, tostarp pirmo reizi tās atsevišķi parādot statistikas sistēmā.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Šo jautājumu Padome var izskatīt tikai, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Pagaidām Komisija nav iesniegusi šādu priekšlikumu.

*
* *

Jautājums Nr. 7 (Hans-Peter Martin) (H-0375/09)

Temats: Grieķija un pievienošanās euro zonai

Pārskatītie dati par laika posmu no 1997. līdz 2003. gadam liecina, ka Grieķijas budžeta deficīts pastāvīgi pārsniedzis stabilitātes kritērijos noteiktos 3 % no iekšzemes kopprodukta. Tādējādi Grieķija nepildīja kritērijus, kādi noteikti attiecībā uz pievienošanos euro zonai.

Kādi secinājumi izdarīti saistībā ar to, ka Grieķija pievienojusies euro zonai uz nepareizu datu pamata, kā tiks novērsti, lai neviena cita valsts nevarētu rīkoties līdzīgi un ar kādām sekām tādā gadījumā būs jārēķinās?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome rūpīgi izskata visus jautājumus, kas saistīti ar to datu sniegšanu, kas attiecas uz Stabilitātes un izaugsmes paktu, jo šie dati ir pamatā minētā pakta pareizai īstenošanai. Lēmumi par euro ieviešanu tiek pieņemti pēc rūpīgas visu attiecīgo kritēriju izskatīšanas saskaņā ar Līguma noteikumiem. Jautājumu par 1997.–2003. gada Grieķijas datu pārskatīšanu Padome izskatīja 2004. gada 21. oktobra secinājumos, un tā atzinīgi vērtēja Komisijas iniciatīvu, kas paredzēja izstrādāt detalizētu ziņojumu par Grieķijas budžeta deficīta un parāda datiem laikposmā līdz 1997. gadam, lai izdarītu nepieciešamos secinājumus un nepieļautu, ka tik vērienīgas datu pārskatīšanas gadījumi atkārtotos.

Padome skaidri apzinās, ka jautājums par datu kvalitāti Grieķijā patlaban ir aktuāls, un pauž nožēlu par to, ka Grieķijas paziņojumos par šo gadu un iepriekšējiem gadiem atkārtoti ir parādījušās problēmas. Padome izskatīs šo jautājumu kādā no nākamajām sanāksmēm, pamatojoties uz Komisijas vispusīgo novērtējumu. 10. novembrī Padome aicināja Komisiju līdz 2009. gada beigām izstrādāt ziņojumu un ierosināt atbilstošus pasākumus, kas šajā situācijā būtu veicami. Padome arī atzinīgi vērtēja Grieķijas valdības apņemšanos steidzami risināt šo jautājumu.

Lai nepieļautu, ka atkārtotos šādi būtiskas datu pārskatīšanas gadījumi, Padome 2005. gada decembrī grozīja Regulu (EK) Nr. 3605/93 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto Protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru. Datu pārskatīšana stiprina dalībvalstu pienākumu savlaicīgi sniegt pareizus datus un dod Eiropas Komisijai iespēju labāk pārbaudīt dalībvalstu sniegto datu kvalitāti. Nepieciešamības gadījumā Komisija var ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par iegūtajiem rezultātiem.

*
* *

Jautājums Nr. 8 (Nikolaos Chountis) (H-0378/09)

Temats: Eiropā plānotā pretraķešu vairoga uzstādīšanas atcelšana

Kad runa ir par ASV pretraķešu vairoga uzstādīšanu Polijā un Čehijā, Padome un KĀDP augstais pārstāvis, vai nu atsakoties ieņemt nostāju šajā jautājumā, vai arī deleģējot to valstu varas iestādēm vai NATO, pievienojas Dž. Buša administrācijas un ASV drošības dienestu nostājai, kas no jauna sašķēl Eiropu. Jaunievelētais ASV prezidents Baraks Obama, apšaubot informācijas precizitāti, kas ir pamatā lēmumam par pretraķešu vairoga uzstādīšanu Austrumeiropā, 2009. gada 17. septembrī paziņoja, ka pretraķešu vairoga uzstādīšanas plāns ir atcelts.

Vai Padome varētu paust nostāju attiecībā uz ASV politikas maiņu jautājumā par pretraķešu vairoga uzstādīšanu Eiropā? Vai Padome varētu oficiāli paziņot, ka minētā pretraķešu vairoga uzstādīšanas plāna atcelšana labvēlīgi ietekmēs visu Eiropas tautu nākotni?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Jautājums par ASV pretraķešu vairoga uzstādīšanu ES dalībvalstīs ir saistīts ar teritoriālo aizsardzību, tāpēc tas ir katras ES dalībvalsts kompetencē. Šī iemesla dēļ Padome līdz šim nav iesaistījusies oficiālajās apspriedēs par lēmumu uzstādīt ASV pretraķešu vairogu Eiropā un šis jautājums nav bijis iekļauts Padomes sanāksmju darba kārtībā.

Līdzīgu iemeslu dēļ ES oficiālajās apspriedēs ar ASV nav virzījusi jautājumu par stratēģisko pretraķešu aizsardzības sistēmu.

Tādēļ Padome šobrīd neplāno apspriest ASV prezidenta Baraka Obamas paziņojumu saistībā ar šo jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 9 (Fiorello Provera) (H-0381/09)**Temats: Eutelsat veiktā Al-Aqsa TV retranslācija**

Francijas satelītapraides pakalpojumu sniedzējs Eutelsat turpina retranslēt televīzijas kanālu Al-Aqsa TV, kaut arī šī kanāla programmu saturs ir tiešs Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas (2007/65/EK⁽⁴⁾) 3. b panta pārkāpums. Šādas programmas veicina arī radikalizāciju Eiropā un tādējādi ir drauds Eiropas drošībai. Televīzijas kanāls Al-Aqsa TV pieder organizācijai Hamas, kura iekļauta ES teroristu sarakstā, šī organizācija minēto kanālu finansē un kontrolē. Francijas apraides iestāde Conseil Supérieur de l'Audiovisuel 2008. gada decembrī informēja Eutelsat, ka Al-Aqsa TV programmu saturs pārkāpj Francijas 1986. gada 30. septembra komunikāciju likuma 15. pantu, ar kuru aizliegta jebkāda veida naida kurināšana vai aicinājumi uz vardarbību rases, reliģijas vai valstspiederības dēļ. Neraugoties uz šo paziņojumu, Eutelsat turpina retranslēt Al-Aqsa kanālu, kurā pārraidītās programmas turpina pārkāpt Eiropas un Francijas tiesību aktus audiovizuālajā jomā.

Vai Padome pievērsusi šim jautājumam Francijas valdības uzmanību? Kā Padome gatavojas rīkoties, lai pārtrauktu Eutelsat veikto Al-Aqsa TV retranslāciju?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome piekrt godātā deputāta paustajām bažām par plašsaziņas līdzekļu izmantošanu naida kurināšanai vai aicinājumam uz vardarbību.

Atbildēs, kas Eiropas Parlamentam iepriekš tika sniegtas uz līdzīgiem jautājumiem, prezidentūra norādīja, ka tādu televīzijas programmu raidīšana, kuras satur aicinājumu uz rasu un reliģisko naidu, nav savienojama ar vērtībām, kas ir mūsu valstu demokrātijas pamatā, un ir pilnīgi nepieļaujama.

Kā zināms, 2007. gada 18. decembrī Padome kopā ar Eiropas Parlamentu pieņēma Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu. Šī direktīva atjaunina ES tiesisko regulējumu televīzijas apraides un audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā. Minētās direktīvas 3.b pants aizliedz raidījumus, kas satur naida kurināšanu rases, dzimuma, reliģijas vai valstspiederības dēļ.

Šīs direktīvas darbības jomā un no tās izrietošajā jurisdikcijā var ietilpt programmas, ko raida ārpus ES reģistrētas organizācijas, piemēram, Al-Aqsa, tomēr tas iespējams tikai tādā gadījumā, ja šīs organizācijas izmanto satelītteikārtas, kas „pieder šai dalībvalstij”. Atbildību par pareizu direktīvas īstenošanu, kas notiek Komisijas pārraudzībā, uzņemas attiecīgā dalībvalsts. Tāpēc saskaņā ar iepriekš minētās direktīvas noteikumiem godātā deputāta uzdoto jautājumu ir rūpīgi jāizskata attiecīgajām valsts varas iestādēm. Padome ir secinājusi, ka Francijas pārvaldes iestāde 2008. gada decembrī izdeva brīdinājumu („mise en demeure”) par to, ka Eutelsat pārraida Al-Aqsa, un šobrīd apsver turpmākus pasākumus.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Martin Ehrenhauser) (H-0383/09)**Temats: Operācija ATALANTA - pirātu apcietināšana**

Kopš 2008. gada 8. decembra Eiropas Savienība īsteno Eiropas drošības un aizsardzības politikas militāru misiju cīņai ar pirātismu un bruņotiem laupīšanas uzbrukumiem.

Drošības un aizsardzības apakškomitejā 2009. gada 3. septembrī notika noklausīšanās, kuras laikā ES Militārās komitejas priekšsēdētājs Henri Bentégeat informēja, ka „pagājušajā gadā 68 pirāti apcietināti un pārvietoti uz Keniju”.

Kāpēc apcietinātās personas pārvietotas uz Keniju?

Kāds ir šādu apcietināšanu juridiskais pamats?

Vai apcietināšanas drīkst veikt visu operācijā ATALANTA iesaistīto kuģu apkalpes?

(4) OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Apcietinātās personas tika pārvietotas uz Keniju saskaņā ar 12. pantu Padomes vienotajā rīcībā par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem.

Šī vienotā rīcība nosaka, ka personas, kas veikušas pirātiskas darbības, nodod tās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajām varas iestādēm, ar kuras kuģi veikta aizturēšana, vai dalībvalstij vai trešai valstij, kas vēlas paturēt iepriekš minētās personas savā jurisdikcijā.

Tā kā šajos gadījumos nedz valstis, kas bija iesaistītas operācijā un kuras pirātus notvēra, nedz citas ES dalībvalstis nevarēja vai nevēlējās īstenot savu jurisdikciju pār aizdomās turētajiem pirātiem, viņi tika pārvietoti uz Kenijas Republiku.

Padomes vienotā rīcība nosaka, ka nevienu personu nevar nodot trešai valstij, ja vien nav vienošanās par nodošanas nosacījumiem ar šo trešo valsti saskaņā ar piemērojamām starptautiskajām tiesībām. Tobrīd Kenija bija vienīgā valsts, ar kuru Eiropas Savienība bija noslēgusi vienošanos par tādu personu nodošanas nosacījumiem, kas tiek turētas aizdomās par pirātiskām darbībām.

Apcietināšanas juridiskais pamats ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS) 105. pants. Šis pants nosaka, ka tālējūrā vai jebkurā vietā ārpus jebkādas valsts jurisdikcijas katra valsts ir tiesīga aizturēt pirātisku kuģi un lidaparātu un arestēt uz kuģa vai lidaparāta atrodošās personas un aizturēt uz tā atrodošos īpašumu.

Visas ES dalībvalstis ir šīs ANO konvencijas puses, un tās saskaņā ar jau minēto Padomes vienoto rīcību deva ES jūras spēkiem tiesības īstenot konvencijas 105. pantā noteiktās pilnvaras. ANO Drošības padomes rezolūcija Nr. 1816 un nākamās pieņemtās rezolūcijas paredz, ka šādas pilnvaras drīkst izmantot attiecībā uz bruņotiem laupītājiem Somālijas teritoriālajos ūdeņos.

Attiecībā uz jautājumu, vai apcietināšanas drīkst veikt visu operācijā Atlanta iesaistīto kuģu apkalpes, varu apstiprināt, ka minētā vienotā rīcība attiecas uz visām ES dalībvalstīm, kas ir iesaistītas operācijā.

Apcietināšanas kārtība ir noteikta plānošanas dokumentos, par kuriem Padomē ir panākta vienošanās, un šo kārtību īsteno visi kuģi, kas ir iesaistīti operācijā, ja vien šo kuģu valsts noteikumi neliedz to darīt.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0384/09)

Temats: Eiropas Sociālā fonda līdzfinansēšanas noteikumu grozīšana un citi pasākumi sociālās lejupslīdes pārvarēšanai

Ekonomikas krīze ES valstīs ir ietekmējusi dažādi. Dažas valstis krīzi pārvarēs ātri un viegli, bet dažām nāksies par to maksāt dārgi. Vissāpīgākais ir tas, ka par to būs jāmaksā iedzīvotājiem, kuriem ir viszemākie ienākumi. Tas var vēl vairāk saasināt nabadzību un sociālo atstumtību. Lietuva ir viena no valstīm, kurās strauji pieaug bezdarbs, bet pensijas, sociālie pabalsti un sociālās programmas sarūk. Valdības visus mudina savilkt jostas un risināt problēmas, ievērojot solidaritāti. Taču dalībvalstu spējas ir ierobežotas. Solidaritātes principu vajadzētu ievērot arī Eiropas Savienībā. Es nešaubos, ka var atrast veidus, kā atbalstīt dalībvalstis, kuras krīze skārusi vissmagāk. Viens piemērs, ko es vēlētos minēt, ir Eiropas Sociālais fonds (ESF). Ja valstu līdzfinansējumu ESF projektiem uz laiku atliktu, iegūtos līdzekļus varētu izmantot, lai risinātu bezdarba un sociālās problēmas.

Kāds ir Padomes viedoklis par iespēju uz laiku atlikt valstu līdzfinansējuma piešķiršanu ESF projektiem? Kādus citus pasākumus Padome ierosina, lai mazinātu sociālo lejupslīdi dalībvalstīs?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome piekrīt godātās deputātes paustajām bažām par pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes pakāpi un tās ietekmi uz neaizsargātajām ES iedzīvotāju grupām.

Parlamenta deputāti labi zina, ka Komisija jūlijā iesniedza Padomei priekšlikumu grozīt Struktūrfondu pamatregulu. Cita starpā Komisija ierosināja noteikt dalībvalstīm pagaidu iespēju 2009. un 2010. gadā pieprasīt Komisijas starpposma maksājumus, nenodrošinot valsts līdzfinansējumu programmām, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no Eiropas Sociālā fonda.

Tomēr izrādījās, ka šim priekšlikumam nebija pietiekama dalībvalstu atbalsta. Jo īpaši to var skaidrot ar vairāku dalībvalstu viedokli, ka valsts līdzfinansējums ir viens no ES struktūrpolitikas pamatprincipiem, no kura nedrīkst atkāpties.

Padome ir pilnībā pārliecināta, ka ir nepieciešami papildu pasākumi, lai mazinātu ekonomiskās krīzes ietekmi dalībvalstīs, kuras krīze skārusi vismagāk. Tāpēc Padome patlaban apsver alternatīvus veidus, kā struktūrfondus izmantot šim mērķim un kā līdzekļus novirzīt galvenokārt tām dalībvalstīm, kurām tie visvairāk nepieciešami. Visi Padomes pieņemtie risinājumi, protams, tiks nosūtīti Parlamentam apstiprināšanai.

Vēl viens pasākums, kura mērķis ir mazināt krīzes ietekmi, ir grozītā Regula, ar ko izveido Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Atbilstīgi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam 2009. gadā šī regula tika pārskatīta, lai nodrošinātu efektīvāku atbalstu darba ņēmējiem, kas atbrīvoti no darba globalizācijas dēļ, lai uz laiku paplašinātu fonda darbības jomu tā, ka tiek ietverti arī tie atbrīvošanas gadījumi, kurus radījusi pasaules finanšu un ekonomiskā krīze, un lai fonda darbību tuvinātu tā solidaritātes mērķim.

Turklāt Padomē un Eiropas Parlamentā patlaban noris diskusijas par jaunu mikrofinansēšanas instrumentu. Šis instruments tiktu pārvaldīts kopā ar starptautiskajām finanšu iestādēm, un tā mērķis būtu palielināt neaizsargāto iedzīvotāju grupu iespējas saņemt mikrokredītus, lai viņi varētu izveidot savus uzņēmumus, un mikrouzņēmumu iespējas saņemt šos kredītus, tādējādi mazinot bezdarba līmeni un nabadzību, ko radījusi pašreizējā finanšu un ekonomiskā krīze.

Šī instrumenta īstenošanai varētu izmantot jau esošās ESF struktūras un arī citu Kopienas iniciatīvu, piemēram, JEREMIE un JASMINE, atbalsta pasākumus. Paredzams, ka, pēc Komisijas ierosinājuma piešķirot šim instrumentam sākotnējos līdzekļus 100 miljonu eiro apmērā no programmai Progress paredzētā budžeta, varētu iegūt vairāk nekā 500 miljonus eiro un tādējādi veicināt atsevišķu dalībvalstu ekonomikas atveseļošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0389/09)

Temats: Eiropas Cilvēktiesību tiesas darbība un ietekme uz Eiropas Padomes dalībvalstīm

Eiropas Savienība ir Eiropas Padomes svarīgākā institucionālā partnere gan politiskajā, gan tehniskajā līmenī. To kopīgie mērķi ir stiprināt Eiropas kopējo tiesisko telpu un veidot pamattiesību aizsardzības saskaņotu sistēmu, pievēršot galveno uzmanību standartiem cilvēktiesību jomā, tiesiskumam un demokrātijai visā Eiropas kontinentā. Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir viena no institūcijām, kura dibināta, lai īstenotu minētos kopējos mērķus, jo īpaši būdama pārliecināta visu Eiropas Padomes dalībvalstu pilsoņu cilvēktiesību aizstāve.

Diemžēl Tiesas darbībā vērojamas nepilnības. Minētajā Tiesā aptuveni 100 000 lietas atrodas izskatīšanas stadijā, no tām 60 000 lietu ierosinājuši Rumānijas, Ukrainas, Turcijas, Krievijas (aptuveni 20 000 gadījumu attiecas tikai uz Krieviju) iedzīvotāji. Turklāt katru mēnesi neizskatīto lietu skaitam pievienojas 2000 lietu, un lietu izskatīšanas ilgums Tiesā ir sasniedzis 7 gadus. Tāpēc personas, kuras saskārušās ar cilvēktiesību pārkāpumiem savās valstīs un kuras par to iesniegušas pieprasījumus, ir spiestas gaidīt tiesas nolēmumu gandrīz 10 gadus. Lēnās procedūras dēļ Tiesā izveidojusies situācija, kurā tiek pārkāptas pieprasījuma iesniedzēju tiesības uz savlaicīgu un taisnīgu tiesu. Daži eksperti šo situāciju vērtē kā kritisku. Ja tuvākā nākotnē netiks atrasts risinājums, Tiesa radīs neuzticību pret sevi.

Kā Padome vērtē šo situāciju? Kādus pasākumus Padome ir paredzējusi īstenot, lai palīdzētu uzlabot/atvieglot Eiropas Cilvēktiesību tiesas darbu? Kā ES dalībvalstis varētu rīkoties šajā jomā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome ir informēta par problēmām, uz kurām godātā deputāte, un jo īpaši Padomi satrauc sekas, ko rada šī situācija un kuru galvenais cēlonis ir tas, ka Krievija nav ratificējusi Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. protokolu par Eiropas Cilvēktiesību tiesas darbības efektivitāti. Konvencijas 14. protokols, kas paredz

Eiropas Cilvēktiesību tiesas procedūru vienkāršošanu un kura mērķis ir palīdzēt atrisināt neizskatīto lietu jautājumu, var stāties spēkā tikai tad, kad to ir ratificējušas visas Eiropas Padomes dalībvalstis.

Eiropas Savienība visos ES un Krievijas politiskā dialoga līmeņos pastāvīgi vērš uzmanību uz 14. protokola ratifikācijas jautājumu. Krievijas atbilde uz jautājumiem par tās parlamenta plāniem ratificēt minēto protokolu pēdējā laikā ir bijusi iepriecinošāka. Atsevišķas pazīmes liecina, ka ratifikācija varētu notikt līdz 2009. gada beigām.

ES dalībvalstis turpina darīt visu iespējamo, lai palīdzētu Eiropas Cilvēktiesību tiesai. Cita starpā tās kā pagaidu pasākumu ir pieņēmušas 14.bis protokolu un noslēgušas nolīgumu par noteiktu 14. protokola noteikumu pagaidu piemērošanu. Konvencijas 14.bis protokols attiecas uz Eiropas Padomes dalībvalstīm, kas šo protokolu ir ratificējušas, savukārt nolīgums attiecas uz dalībvalstīm, kas ir paidušas vēlmi to ievērot. Gan ar 14.bis protokolu, gan nolīgumu par pagaidu piemērošanu tiek ieviesti divi procesuāli pasākumi, kas attiecas uz to tiesnešu skaitu, kuri izskata pieteikumus un lemj par pieteikumu pieņemamību un pamatotību. Šie pasākumi bija iekļauti arī 14. protokolā, un to mērķis ir palielināt Tiesas lietu izskatīšanas spējas. Šie pasākumi patiešām palīdzētu Tiesai izskatīt jaunos pieteikumus, kuru kļūst arvien vairāk, kā arī neizskatītās lietas, kuru skaits pastāvīgi pieaug.

Tomēr liela daļa dalībvalstu un citu valstu atzīst, ka šajā jomā vēl ir daudz darba. Tāpēc ES atzinīgi vērtē augsta līmeņa konferenci par Tiesas nākotni, kas nākamā gada februārī notiks Interlakenā laikā, kad Šveice vadīs Eiropas Padomes Ministru komiteju. ES aktīvi iesaistās konferences sagatavošanās darbos un uzskata to par Eiropas Padomes prioritāti.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Justas Vincas Paleckis) (H-0392/09)

Temats: Enerģētikas hartas ratifikācija

Krievija un 50 citas valstis 1994. gadā parakstīja Enerģētikas hartas nolīgumu un tam pievienotos dokumentus, bet Maskava vēl līdz šim hartu nav ratificējusi. Šā gada augustā Krievija oficiāli atteicās ratificēt nolīgumu un tā protokolu par energoefektivitāti un ar to saistītiem vides aspektiem. Arī Baltkrievija un Norvēģija Enerģētikas hartu nav ratificējušas.

Kopš 2000. gada ES ir veltīgi centusies panākt, lai Krievija ratificē hartu, veic vajadzīgās investīcijas enerģētikas sistēmas attīstībā, likvidē monopolus enerģijas resursu sadales jomā un liberalizē investīciju vidi saistībā ar enerģijas tirgu.

ES līmenī jau vairākkārt ir uzsvērtā Enerģētikas hartas nolīguma nozīme, kā arī tas, ka visām parakstītājām valstīm jāpilda uzņemtās saistības.

Kādi pēc Padomes domām varētu būt turpmākie pasākumi, lai nodrošinātu minēto saistību praktisku izpildi?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Prezidentūra vēlas atgādināt Kopienas nostāju, saskaņā ar kuru Krievijai Enerģētikas hartas nolīgums būtu jāratificē, neveicot atkārtotas sarunas. Šī nostāja tika pausta katrā ES un Krievijas enerģētikas dialoga sanāksmē. ES ar nožēlu raugās uz to, ka Krievija izvēlējās citu ceļu un atsauc dalību Enerģētikas hartas nolīgumā.

Kopiena ir gatava meklēt veidus, kā mudināt Krieviju iesaistīties Enerģētikas hartas procesā. Šī mērķa vārdā Kopiena godātā deputāta minēto noteikumu un arī galveno Enerģētikas hartas nolīguma principu īstenošanu turpinās veicināt pašreizējās sarunās par jauno ES un Krievijas Partnerības un sadarbības līgumu un saistībā ar ES un Krievijas enerģētikas dialogu.

Attiecībā uz citām godātā deputāta minētajām valstīm, kas hartu vēl nav ratificējušas, Padome vēlas uzsvērt, ka, piemēram, Norvēģijas gadījumā tās dalība Eiropas Ekonomikas zonā nodrošina to, ka tā piemēro Kopienas *acquis* enerģētikas jomā.

Attiecībā uz Baltkrieviju Padome atgādina, ka Baltkrievija ir viena no Austrumu partnerības valstīm, un saistībā ar šo partnerību, jo īpaši energoapgādes drošības platformā, notiek diskusijas par godātā deputāta minētajiem noteikumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Sabine Lösing) (H-0394/09)

Temats: Lisabonas līgums, 41. panta 3. punkts, sākumfonds

Kā Lisabonas līguma pieņemšana ietekmēs budžeta kontroles kompetenci attiecībā uz bruņojuma budžetu („sākumfondu”)? Proti, tradicionāli tā ir bijusi Parlamenta kompetence.

Konsolidētā līguma 41. panta 3. punkts ļauj nodrošināt ātru piekļuvi ES budžeta līdzekļiem. Vai tas attiecas jau uz pašreizējiem budžeta līdzekļiem?

Vai tas ir tiesa, ka pēc līguma stāšanās spēkā Padome var ar kvalificētu vairākumu lemt par sākumfonda apmēru un izmantošanu un ka tādējādi Parlamentam vairs nav nekādu budžeta kontroles iespēju (LES 41. panta 3. punkts)?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Līguma par Eiropas Savienību 41. panta 3. punkts, kas grozīts ar Lisabonas līgumu, nosaka, ka „42. panta 1. punktā un 43. pantā minēto uzdevumu sagatavošanas darbus, ko nesedz no Savienības budžeta,” finansē no sākumfonda. Šo sākumfondu veido dalībvalstu iemaksas.

Minētais pants nosaka arī to, ka Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumus, kuros nosaka procedūras sākumfonda izveidei un finansēšanai, jo īpaši fondam iedalītās summas, kā arī sākumfonda pārvaldības procedūras un finanšu kontroles procedūras.

Pašreizējā ES budžetā ir paredzēti atsevišķi posteņi, kas saistīti ar tādu darbību sagatavošanas pasākumiem, kuras uzsāktas saskaņā ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Tomēr patlaban spēkā esošajos noteikumos nav konkrētu noteikumu par ātru piekļuvi budžeta līdzekļiem.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Anna Hedh) (H-0395/09)

Temats: Stokholmas programma un bērnu tiesības

Zviedrijas prezidentūras priekšlikumā daudzgadu programmai brīvības, drošības un tiesiskuma telpai (Stokholmas programmai) nav nekur minēta ES bērnu tiesību stratēģijas izstrāde, kura tika īpaši minēta Komisijas paziņojumā (COM(2009)0262) iekļautajā pilsoņu tiesību veicināšanas prioritāšu sarakstā. Šī prioritāte ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu ierosinātā 2.3.2. panta un Lisabonas līguma 3. panta 3. punkta īstenošanu, kurā noteikts, ka ES veicina bērnu tiesību aizsardzību. Vai ir kāds īpašs iemesls šīs prioritātes izņemšanai, un vai Padome apsvērs iespēju to iekļaut, lai nodrošinātu saistību atbilstīgu īstenošanu bērnu tiesību jomā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome piekrīt godātajai deputātei, kas ir uzsvērusi bērnu tiesību aizsardzības veicināšanas nozīmi. Tāpēc Padome vērs godātās deputātes uzmanību uz to, ka „bērnu tiesības” un ES stratēģija par bērnu tiesībām ir iekļautas daudzgadu programmas „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa” (Stokholmas programmas) projektā.

Šī programmas projekta 2.3.2. pants pilnībā ir veltīts bērnu tiesību jautājumiem, un tajā ir uzsvērts, ka šīs tiesības attiecas uz visām ES politikām. Bērnu tiesības ir jāņem vērā pastāvīgi un mērķtiecīgi, un Komisijas 2006. gada paziņojumā „Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām” šai sakarā ir minēti nozīmīgi apsvērumi.

Īpaši neaizsargātiem bērniem ir jāsaņem īpaša uzmanība, it sevišķi nepilngadīgajiem bez pavadības saistībā ar imigrācijas politiku, bērniem, kas ir cilvēku tirdzniecības, seksuālas izmantošanas un vardarbības upuri.

Tomēr ir jāuzsver, ka iepriekš minēto priekšlikumu daudzgadu programmai Padomes struktūras joprojām apspriež, un tā galīgā redakcija Padomei būs pieejama tikai tad, kad šis darbs būs pabeigts.

*

* *

Jautājums Nr. 16 (Liam Aylward) (H-0396/09)

Temats: Novatoriski finansēšanas veidi

Nesenajā Padomes sanāksmē Padome paziņoja, ka finansējuma piešķiršanai klimata pārmaiņu politikas jomā nevajadzētu apdraudēt Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanas procesu. Vai Padome varētu sniegt sīkāku informāciju par to, kā „novatoriski finansēšanas veidi” var tikt izmantoti gan TAM atbalstam, gan klimata pārmaiņu politikas finansēšanai?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Klimata pārmaiņas ir kļuvušas par globālu problēmu. Šo pārmaiņu sekas varam vērot jau šodien, un ir nepieciešams steidzami rīkoties. Eiropadomes sanāksmē oktobrī valstu un valdību vadītāji izstrādāja ES nostāju attiecībā uz gaidāmo Kopenhāgenas konferenci. Eiropadome atkārtoti paziņoja par savu lēmumu uzņemties vadošo lomu un veicināt globālas, vērienīgas un visaptverošas vienošanās panākšanu. ES Kopenhāgenā ir gatava uzņemties savu daļu atbildības, tomēr tikai ar ES rīcību nepietiks, un finansējuma jautājums būs galvenais Kopenhāgenas vienošanās aspekts. Mēs esam atzinuši arī nepieciešamību izstrādāt pasākumus, lai nodrošinātu, ka jauni un ilgtspējīgi ieguldījumi un finanšu plūsmas no dažādiem avotiem, tostarp novatoriskiem finansēšanas veidiem, tiek izmantoti visefektīvākajā veidā. Eiropadome oktobra sanāksmē norādīja, ka „novatoriskiem finansēšanas veidiem var būt nozīme, nodrošinot paredzamas finansējuma plūsmas ilgtspējīgas attīstības jomā, jo īpaši uz nabadzīgākajām un neaizsargātākajām valstīm”.

Visa starptautiskā sabiedrība tagad zina, ka klimata pārmaiņu radītā ietekme var kavēt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Tādējādi klimata pārmaiņu jautājums ir saistīts gan ar attīstības, gan vides jautājumiem. Uz klimata pārmaiņām attiecas Tūkstošgades attīstības 7. mērķis, tomēr ir skaidrs, ka klimata pārmaiņu jautājums ir cieši saistīts ar citiem attīstības aspektiem, jo īpaši nabadzību un badu. Tādējādi klimata pārmaiņu nelabvēlīgās ietekmes novēršana būtu izdevīga arī tādā ziņā, ka atbilstīgi Tūkstošgades attīstības 1. mērķim tiktu uzlabota nodrošinātība ar pārtiku un mazināta nabadzība.

Eiropadome oktobra sanāksmē norādīja, ka „līdztekus finansējuma nodrošināšanai klimata jomā visām starptautiskajām pusēm ir jāapņemas nodrošināt, ka šāds finansējums nemazina vai neapdraud cīņu pret nabadzību un turpmāku progresu Tūkstošgades mērķu sasniegšanā”.

Jo īpaši darbībām, kas vērstas pret klimata pārmaiņām, ir jābūt valsts virzītām, kas skaidri balstītas uz partnervalstu vajadzībām, uzskatiem un prioritātēm. Ir jāņem vērā valstu ilgtspējīgas attīstības stratēģijas, nabadzības mazināšanas stratēģijas un ar tām saistītās klimata pārmaiņu politikas un instrumenti (ja tādi pastāv).

Jaunattīstības valstīm būtu jāizstrādā un jāīsteno savas klimata pārmaiņu stratēģijas un jānodrošina, ka šīs stratēģijas tiek pilnībā integrētas visu attiecīgo nozaru (piemēram, lauksaimniecības un lauku attīstības, ūdens resursu pārvaldības u. c.) politikās, plānos un programmās. Protams, no līdzekļu devēju viedokļa šīm stratēģijām būtu jāatbilst attīstības politikas saskaņotības principiem un arī atbalsta lietderīguma principiem.

Tāpēc visām valstīm ir jāapņemas uzlabot saikni starp klimata pārmaiņu un attīstības plānošanu un panākt pēc iespējas lielāku sinerģiju starp nabadzības mazināšanu un klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām.

*

* *

Jautājums Nr. 17 (Jim Higgins) (H-0400/09)**Temats: Bezdarbs Eiropas Savienībā**

Vai Padomi satrauc darbavietu aizplūšana no ES uz tādām austrumu valstīm kā Ķīna un Indija un vai ir politiskā griba izstrādāt saskaņotu stratēģiju, kas ļautu izveidot konkurētspējīgāku un pievilcīgāku vidi darbavietu radīšanai Eiropas Savienībā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Godātais deputāts šo jautājumu par saskaņotu stratēģiju, kas ļautu izveidot konkurētspējīgāku un pievilcīgāku vidi darbavietu radīšanai Eiropas Savienībā ekonomiskās globalizācijas apstākļos, ir uzdevis ļoti piemērotā laikā.

Padome vēlas atkārtoti paust savu viedokli, ka atvērta pasaules ekonomika piedāvā iespējas veicināt izaugsmi un konkurētspēju arī Eiropā⁽⁵⁾. Šai sakarā Padome jo īpaši vēlas atgādināt savu apņemšanos virzīt ES iekšpolitiku un ārpolitiku saskaņotā veidā, tādējādi sekmējot to, ka globalizācija dod pēc iespējas lielāku labumu un rada pēc iespējas mazākus zaudējumus⁽⁶⁾.

Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 125. pants nosaka, ka dalībvalstis un Kopiena izstrādā koordinētu stratēģiju nodarbinātības jomā, īpaši atbalstot kvalificētu, mācītu un pielāgoties spējīgu darbaspēku, kā arī darba tirgus, kas spētu reaģēt uz pārmaiņām ekonomikā. Lai izpildītu šo Līguma prasību, Eiropas Savienība kopš 1997. gada izstrādā Eiropas nodarbinātības stratēģiju, kas laika gaitā ir arvien vairāk integrēta citās ES stratēģijās un kas 2000. gadā tika iekļauta Lisabonas stratēģijā. Nozīmīgs Eiropas nodarbinātības stratēģijas elements ir tā dēvētās integrētās pamatnostādnes, ko Padome izstrādā saskaņā ar EKDL 128. panta 2. punktu un kuras dalībvalstīm ir jāievēro savā nodarbinātības politikā.

Pašreizējās integrētās pamatnostādnes attiecas uz laikposmu līdz 2010. gadam, un tajās ir ietverti makroekonomikas, mikroekonomikas un nodarbinātības aspekti. Izaugsmes un nodarbinātības sekmēšana ir visu pamatnostādņu vispārējais mērķis, tomēr dažās pamatnostādnēs ir plašāk apskatīts jautājums par to, kā izveidot konkurētspējīgāku un pievilcīgāku vidi darbavietu radīšanai ES, piemēram, veicinot izaugsmi un nodarbinātību ar tādiem līdzekļiem kā mērķtiecīga un efektīva resursu piešķiršana, ieguldījumi pētniecībā un attīstībā, visa veida inovāciju veicināšana, ES rūpnieciskās bāzes konkurences priekšrocību stiprināšana, uzņēmējdarbības kultūras attīstīšana un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem labvēlīgas vides radīšana, darba tirgu darbība, kā arī darbaspēka izmaksu dinamika un algu noteikšanas mehānismi.

Patlaban tiek gaidīts Komisijas paziņojums par nākotnes stratēģiju.

Attiecībā uz Eiropas nodarbinātības stratēģiju laikposmā pēc 2010. gada jānorāda, ka 2009. gada 30. novembrī Padomē plānotas politiskas debates „Atgūšanās no krīzes un gatavošanās Lisabonas programmai pēc 2010. gada — politikas debates”. Lai sagatavotos Padomes debatēm, Nodarbinātības komiteja jau ir iesniegusi Atzinumu par Eiropas nodarbinātības stratēģiju Lisabonas programmā pēc 2010. gada⁽⁷⁾. Šajā atzinumā Nodarbinātības komiteja pauž viedokli, ka darba tirgus reformām gan piedāvājuma, gan pieprasījuma jomā būtu jāveicina jaunu darbavietu radīšana un labāku darbavietu pieejamība visiem.

*

* *

(5) Skatīt, piemēram, Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes, OV 205, 6.8.2005, 28. lpp., pamatnostādnes Nr. 13 ievadtekstu

(6) Skatīt Padomes 2003. gada 3. marta secinājumus (4. punkts) un Padomes 2006. gada 30. novembra un 1. decembra secinājumus „Pienācīgas kvalitātes nodarbinātība visiem”

(7) Dokuments 15529/09

Jautājums Nr. 18 (Ryszard Czarnecki) (H-0406/09)**Temats: Krievija-žurnālistiem bīstama valsts**

Kādu nostāju Padome plāno pieņemt saistībā ar to, ka Krievija pēc jaunākajiem žurnālistu asociāciju pētījumu datiem ir viena no šai profesijai visbīstamākajām valstīm pasaulē, jo īpaši, ņemot vērā daudzās slepkavības un piekaušanas, kuru upuri pēdējos gados bijuši žurnālisti?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) ES centieni nodrošināt cilvēktiesību aizsardzību ir ļoti zināmi. Ārējās attiecībās ES pastāvīgi uzsver nepieciešamību pilnībā ievērot cilvēktiesības. Prezidentūra zina, ka vairāki Eiropas Parlamenta deputāti ir satraukušies par cilvēktiesību stāvokli Krievijā, un neseno šīs plenārsesijas debatēs par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi prezidentūra norādīja, ka arī mēs esam par to nobažījušies. Padome ir informēta par Starptautiskās žurnālistu federācijas, Žurnālistu aizsardzības komitejas un citu starptautisku nevalstisko organizāciju jaunākajiem ziņojumiem, kuros raksturoti apdraudējumi un vardarbība, ar ko žurnālisti un cilvēktiesību aizstāvji saskaras Krievijā, jo īpaši Ziemeļkaukāzā.

Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) sanāksmē 3. septembrī prezidentūra jau puda atbalstu viedoklim, ka, kamēr vien šie noziegumi nebūs atrisināti, Krievijā valdīs nesodāmības gaisotne un vainīgie uzskatīs, ka var turpināt šādi rīkoties. Uzbrukumi žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem jo īpaši apdraud demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu.

Eiropas Savienības dalībvalstu vārdā prezidentūra publiski un stingri nosodīja atkārtoti konstatētos gadījumus, kad Krievijā, jo īpaši Ziemeļkaukāzā, pret žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem tiek vērsti draudi vai uzbrukumi vai viņi tiek nogalināti, un mudināja Krievijas varas iestādes steidzami un rūpīgi izmeklēt šos gadījumus un nodot vainīgos tiesai.

Bažas par cilvēktiesību aizstāvju drošību un nesodāmības gaisotni Krievijā Eiropas Savienība bieži pauž gan divpusējos, gan daudzpusējos forumos. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē Stokholmā prezidentūra norādīja, ka arvien vairāk satraucas par cilvēktiesību aizstāvju stāvokli Krievijā. Apspriedēs ar Krieviju par cilvēktiesību jautājumiem, kuras nesen, 2009. gada 4.–5. novembrī, notika Stokholmā, galvenā uzmanība tika pievērsta vārda brīvībai un cilvēktiesību aizstāvju stāvoklim, jo īpaši Ziemeļkaukāzā. Saistībā ar ES un Krievijas politisko dialogu Eiropas Savienība pieprasīja informāciju par izmeklēšanām, kas tiek veiktas saistībā ar atsevišķām žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju slepkavībām. Eiropas Savienība turpinās pārraudzīt, kā Krievijā norit tiesvedība lietās, kas saistītas ar ievērojamiem cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem.

Prezidentūra rīkoja arī vairākas sanāksmes ar Krieviju un starptautiskajām NVO, lai apspriestu jautājumu par augsto vardarbības līmeni, kas pēdējā laikā attiecībā pret cilvēktiesību aizstāvjiem novērots Ziemeļkaukāzā, un 2009. gada 27.–28. oktobrī apmeklēja NVO konferenci Stokholmā, kurā tika izstrādāti ieteikumi par pasākumiem, kurus ES būtu jāveic.

Lai uzlabotu žurnālistu un cilvēktiesību aizstāvju stāvokli, Eiropas Savienība ierosināja sadarboties ar Krieviju noteiktu projektu īstenošanā. Varu godātajam deputātam apliecināt, ka Padome ir apņēmusies arī turpmāk rīkoties, lai uzlabotu cilvēktiesību stāvokli Krievijā.

*
* *

Jautājums Nr. 19 (Sławomir Witold Nitras) (H-0409/09)**Temats: Izmaiņas Eiropas Savienības stratēģijā Baltijas jūras reģionam**

Es vēlētos pievērst ES prezidentvalsts uzmanību iespējamībai izdarīt izmaiņas Eiropas Savienības stratēģijā Baltijas jūras reģionam un attiecīgajā rīcības plānā. Vai būtu iespējams atkāpties no principa, ka atbalstu var saņemt tikai jau iesākti projekti vai tādi, par kuriem panākta vienošanās, ņemot vērā to, ka šis princips nav bijis saskaņots ar šīs stratēģijas ieinteresētajām personām? Man šķiet, ka šajā transporta infrastruktūras paraugprojektā vajadzētu iekļaut Viduseiropas transporta koridoru CETC-ROUTE 65, kas savieno Skandināviju ar Adrijas jūru un šķērso Baltijas jūru un attiecīgos Polijas, Čehijas, Slovēnijas, Ungārijas un Horvātijas reģionus.

Ņemot vērā iepriekšēikto, kāds ir prezidentvalsts viedoklis attiecībā uz Viduseiropas transporta koridora iekļaušanu minētajā dokumentā? Kāda būs Padomes rīcība šajā jautājumā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) 2009. gada 26. oktobra sanāksmē Padome pieņēma secinājumus par ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam. 29.–30. oktobra sanāksmē šo stratēģiju pieņēma Eiropadome, kura apstiprināja arī Padomes secinājumus un aicināja Komisiju līdz 2011. gada jūnijam iesniegt Padomei progresu ziņojumu par šīs stratēģijas īstenošanu.

Padome savos secinājumos cita starpā aicināja Komisiju regulāri pārskatīt šo stratēģiju un vajadzības gadījumā to atjaunināt, kā arī veikt vajadzīgos atjauninājumus rīcības plānā, kas ir šīs stratēģijas daļa.

Rīcības plāns ir dokuments, kas laika gaitā mainās — projekti, kas būs sekmīgi īstenoti, tiks norādīti kā pabeigti, un tiks izstrādāti un plānā iekļauti jauni projekti.

Ar priekšlikumiem par jaunu projektu iekļaušanu esošajā rīcības plānā jāvēršas Komisijā, kura šos priekšlikumus atbilstoši izskatīs.

Komisija patlaban veido augsta līmeņa amatpersonu grupu, kurā būs pārstāvji no visām ES dalībvalstīm un kurā tiks apspriesti grozījumi stratēģijā un rīcības plānā. Turklāt ikgadējs forums nodrošinās, ka tiek iesaistītas visu līmeņu ieinteresētās personas no šī reģiona. Attiecībā uz minēto projektu jānorāda, ka prezidentūrai patlaban nav konkrētas nostājas šajā jautājumā.

*

* *

Jautājums Nr. 20 (Pat the Cope Gallagher) (H-0411/09)

Temats: Tuvo Austrumu miera process

Vai Padome var sniegt atjauninātu novērtējumu tam, kāds ir stāvoklis Tuvo Austrumu miera procesā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Izraēlas un Palestīnas miera sarunu atsākšana joprojām ir galvenais mērķis. Padome ir mudinājusi abas puses nekavējoties rīkoties, lai, ievērojot iepriekš noslēgtās vienošanās un nolīgumus, atsāktu miera sarunas, un aicinājusi abas puses izpildīt saistības, kas tām noteiktas miera plānā. Padome uzskata, ka visām iesaistītajām pusēm ir jāveicina tādas vides radīšana, kas sekmē sarunu atsākšanu, un tā turpina atbalstīt ASV centienus šajā jomā.

Padome joprojām ir ļoti nobažījiesies par apmetņu būvniecību, māju sagraušanu un izlikšanu no mājokļiem okupētajās palestīniešu teritorijās, tostarp Austrumjeruzalemē. Padome aicina Izraēlas valdību nekavējoties izbeigt darbības, kas saistītas ar apmetņu būvniecību, tostarp Austrumjeruzalemē, un to dabisko pieaugumu, un nojaukt visus priekšpostenus, kas uzcelti kopš 2001. gada marta. Padome uzskata, ka saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem šīs apmetnes ir nelikumīgas, un tās rada šķēršļus miera nodrošināšanai. Padome arī mudināja Palestīniešu pašpārvaldi turpināt darīt visu nepieciešamo, lai sekmētu likumības un kārtības nodrošināšanu.

Eiropas Savienība joprojām ir nobažījiesies par humanitāro situāciju Gazā un aicina nekavējoties un bez nosacījumiem atvērt Gazas robežšķērsošanas punktus humānai palīdzībai, preču tirdzniecībai un personām. Ir jāpaver iespēja atjaunošanas darbiem un tautsaimniecības atveseļošanai. Izraēlas karavīra Gilad Shalit sagūstītājus Padome aicina nekavējoties viņu atbrīvot.

Padome nemitīgi ir mudinājusi prezidentu Mahmoud Abbas panākt izlīgumu un atbalstījusi Ēģiptes un Arābu valstu līgas centienus veikt vidutāju funkcijas. Nesaskaņu pārvarēšana palestīniešu starpā palīdzētu novērst vēl dziļāku Rietumkrasta un Gazas joslas nošķirtību un saglabāt iespēju atjaunot nākotnes Palestīnas valsts vienotību. Padome aicina visus palestīniešus miermīlīgā ceļā panākt vienošanos, lai uzlabotu situāciju Gazā un atvieglotu vēlēšanu organizēšanu.

ES ir aicinājusi arābu valstis un citus partnerus būt politiski un finansiāli pretimnākošiem, sniedzot palīdzību Palestīniešu pašpārvaldei saskaņā ar miera plāna noteikumiem. Uzsverot Arābu valstu miera iniciatīvas nozīmi, ES aicina Izraēlu un visas arābu valstis īstenot uzticības veidošanas pasākumus ar mērķi pārvarēt savstarpējo neuzticību un radīt tādu gaisotni, kas veicinātu konflikta atrisināšanu.

Līdztekus ir jāmēģina rast risinājums arī citiem konfliktiem, tostarp paliekošs risinājums konfliktam starp Izraēlu un Sīriju, konfliktam starp Izraēlu un Libānu, radot procesus, kas viens otru stiprina. Šai sakarā ES cer, ka Sīrija un Izraēla atsāks miera sarunas.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Antonio Cancian) (H-0413/09)

Temats: Reliģisku simbolu izlikšana sabiedriskās vietās

Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2009. gada 3. novembrī apmierināja kādas itāļu un somu izcelsmes pilsoņes prasību neizlikt klases telpās krucifiksu. Līdzīgi jautājumi ir risināti Spānijā, Vācijā, Francijā un Itālijā, kur Valsts padome 1988. gadā nolēma, ka krucifikss nav tikai kristīgās reliģijas simbols, bet ir vērtība pats par sevi neatkarīgi no šīs ticības. Vai Padome ir apsvērusi risku, ka Strasbūras tiesas pasludinātā principa dēļ varētu apšaubīt to, ka sabiedriskās vietās tiek izlikti reliģiski un kultūras simboli, tostarp arī Eiropas karogs, kas radīts, iedvesmojoties no katolicisma ar Dievmāti saistītās simbolikas?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Godātais deputāts atsaucas uz nolēmumu, ko pasludinājusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa Strasbūrā. Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu komentēšana neietilpst Padomes kompetencē.

Tomēr šai sakarā es vēlētos citēt simboliskos vārdus, ko Eiropas Padome ir izmantojusi Eiropas karoga raksturošanai:

„Uz Rietumu pasaules zilu debesu fona zvaigznes veido apli, simbolizējot Eiropas tautu savienību. Zvaigžņu skaits ir nemainīgs, jo divpadsmit simbolizē pilnību un vienotību gluži tāpat kā divpadsmit zodiaka zīmes simbolizē visumu. Divpadsmit zelta zvaigznes ir visu Eiropas tautu simbols, arī to tautu simbols, kuras pagaidām vēl nevar palīdzēt veidot Eiropu vienotībā un mierā”.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Mairead McGuinness) (H-0415/09)

Temats: ES īstenošana Eiropas banku nozares uzraudzība

Vai Padome var apstiprināt, kādas tieši uzraudzības pilnvaras Eiropas Savienībai ir pašlaik attiecībā uz banku sektoru, kā šīs pilnvaras ir strukturētas, un vai Padome uzskata, ka attiecīgā struktūra darbojas? Vai Padome uzskata, ka ir vajadzīgas vēl kādas ar banku darbības uzraudzību saistītas pilnvaras?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Līguma par Eiropas Savienību 105. panta 5. punkts nosaka, ka kompetentajām iestādēm sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību, palīdz Eiropas Centrālo banku sistēmai. Lai Eiropas Centrālajai bankai noteiktu papildu pilnvaras, ir jāatsaucas uz pilnvarojuma noteikumu, kas iekļauts šī paša panta 6. punktā. Tāpēc līdz šim banku nozares uzraudzība pamatā ir bijusi dalībvalstu kompetencē.

Eiropas Banku uzraugu komiteja (CEBS) dod Eiropas Komisijai padomus politikas un normatīvajos jautājumos, kas saistīti ar banku uzraudzību, un veicina sadarbību un uzraudzības prakses konvergenci Eiropas Savienībā. Tomēr ne Eiropas Centrālo banku sistēmai, tostarp Eiropas Centrālajai bankai, ne Eiropas Banku uzraugu komitejai nav tiešu banku nozares uzraudzības pilnvaru.

2009. gada jūnijā Eiropadome norādīja, ka finanšu krīze ir skaidri apliecinājusi nepieciešamību uzlabot finanšu iestāžu regulējumu un uzraudzību gan Eiropā, gan citur pasaulē.

Tajā pašā reizē Eiropadome arī ieteica izveidot Eiropas finanšu uzraugu sistēmu (ESFS), kuru veidotu trīs jaunas Eiropas uzraudzības iestādes un kuras mērķis būtu uzlabot valstu īstenotās uzraudzības kvalitāti un saskaņotību un stiprināt pārrobežu grupu uzraudzību, izveidojot uzraudzītāju kolēģijas un Eiropas vienoto noteikumu krājumu, kas attiektos uz visām finanšu iestādēm, kas darbojas vienotajā tirgū. Eiropadome arī atzina, ka „Eiropas finanšu uzraugu sistēmai ir jābūt tiesiski saistošām un samērīgām lēmumu pieņemšanas pilnvarām attiecībā uz to, vai uzraugi izpilda prasības, kas tiem noteiktas vienoto noteikumu krājumā un attiecīgajos Kopienas tiesību aktos, un gadījumos, kad rodas nesaskaņas starp izcelsmes valsts un uzņēmējvalsts uzraudzības iestādēm, tostarp uzraudzītāju kolēģijām. Eiropas uzraudzības iestādēm jābūt arī kredītvērtējuma aģentūru uzraudzības pilnvarām.”

Šī gada septembrī Komisija iesniedza Padomei un Parlamentam priekšlikumu izveidot Eiropas Banku iestādi, kurš ir daļa no vispārējā tiesību aktu kopuma, kas paredz izveidot jaunu finanšu uzraudzības arhitektūru ES.

Priekšlikums patlaban tiek izskatīts Parlamentā un Padomē, un tā mērķis ir stiprināt uzraudzības pasākumus banku nozarē atbilstīgi ieteikumiem, ko sniedza augsta līmeņa ekspertu grupa de Larosière kunga vadībā.

Tā kā uz likumdošanas iniciatīvām attiecas koplēmuma procedūra, Padome cieši sadarbosies ar Parlamentu, lai pēc iespējas ātrāk panāktu vienošanos par šiem priekšlikumiem pirmajā lasījumā.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Charalampos Angourakis) (H-0420/09)

Temats: Represīvi policijas pasākumi saistībā ar Starptautisko Klimata pārmaiņu konferenci

Lai novērstu jebkādu protestu Starptautiskās Klimata pārmaiņu konferences laikā, Dānijas iestādes ir paredzējušas jaunus, vēl represīvākus pasākumus, kas klaji pārkāpj demokrātiskās pamattiesības.

Valdības ieteikumos ietverti tādi pasākumi kā aizturēšana līdz 12 stundām, 40 dienu ilgs cietumsods par „traucēšanu policistiem pildīt dienesta pienākumus”, soda nauda līdz pat 1000 eiro par „nepieklājīgu uzvešanos” vai „dalību sanāksmē, kuru mērķi policisti uzskata par aizdomīgu” un līdz 50 dienām ilgs cietumsods par miera traucēšanu un īpašuma bojāšanu. Ierosināts piešķirt policistiem tādu papildu aprīkojumu kā videokameras un novērošanas ierīces tādu vietu novērošanai, kuras policisti uzskata par iespējamām nemieru vietām. Tiek apspriesti arī pasākumi, kuru mērķis ir neļaut ārvalstu aktīvistiem ierasties Kopenhāgenā un piedalīties demonstrācijās.

Vai Padome ir informēta par šiem pārējiem priekšlikumiem? Vai šādi pasākumi policijas darba koordinēšanai un tiesību un kārtības aizsardzībai ir veikti citās ES dalībvalstīs un trešās valstīs un cik lielā mērā Kopienas iestādes ir iesaistītas šo pasākumu īstenošanā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada novembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome nav informēta par Dānijas valdības ierosinātajiem pasākumiem, kurus min godātais Parlamenta deputāts. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 33. pantu (no 2009. gada 1. decembra — Līguma par Eiropas Savienības darbību 72. pantu) pasākumi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu, ir katras dalībvalsts kompetence. Tāpēc Padome uzskata, ka tā nav kompetenta pieņemt nostāju jautājumā par iespējamajiem kārtības nodrošināšanas pasākumiem, ko Dānijas valdība ir paredzējušas šajā jomā.

Tomēr vēlos atgādināt, ka, ņemot vērā Eiropas Savienības mērķi brīvības, drošības un tiesiskuma telpā sniegt pilsoņiem augstu drošuma līmeni, izvērsot dalībvalstu kopēju rīcību policijas sadarbības jomā, Padome 2007. gada decembrī pieņēma ieteikumu attiecībā uz Policijas un drošības iestāžu rokasgrāmatu par sadarbību lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā⁽⁸⁾. Padome cita starpā ieteica dalībvalstīm pastiprināt sadarbību, jo īpaši praktisko sadarbību un informācijas apmaiņu.

⁽⁸⁾ 2007. gada 6. decembra dokuments 14143/3/07 ENFOPOL 171

Eiropas Policijas priekšnieku darba grupas sanāksmē 2009. gada 19. oktobrī Dānija lūdza dalībvalstīm atbalstu gan attiecībā uz informācijas apmaiņu, gan policistu izvietojumu. Šāda sadarbība ir ierasta dalībvalstu varas iestāžu prakse liela mēroga pasākumos. Padome nav iesaistīta šādu pasākumu plānošanā un īstenošanā.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 32 (Marian Harkin) (H-0371/09)

Temats: Eiropas uzņēmumu tīkls

Komisijas nesenā iniciatīva veicināt uzņēmējdarbību sieviešu vidū ir lieliska iespēja nostiprināt sieviešu lomu sabiedrībā un aktīvi iekļaut vairāk sieviešu darba tirgū. Tomēr daudzos gadījumos, īpaši pašreizējā ekonomiskajā situācijā, kas ir ļoti liels šķērslis potenciālajiem uzņēmējiem, jaunajām uzņēmējām ir grūtības piekļūt tradicionālo finanšu institūciju finansējumam. Kādus pasākumus Komisija ir veikusi, lai nodrošinātu, ka bez sieviešu uzņēmējdarbības veicināšanas ar tādām iniciatīvām kā Sieviešu uzņēmējdarbības vēstnieku shēma ir arī tādas Komisijas iniciatīvas, ar kurām pienācīgi risina praktiskus ar uzņēmējdarbības uzsākšanu saistītus jautājumus, piemēram, piekļuve finansējumam? Turklāt vai Komisijai ir kāda funkcionējoša ziņošanas sistēma, ar kuras palīdzību tiek uzraudzītas jauno uzņēmēju iespējas piekļūt finansējumam?

Atbilde

(EN) Lai veicinātu uzņēmējdarbību, konkurētspēju, inovācijas un izaugsmi, ļoti būtiski ir uzlabot finansējuma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Tāpēc Komisija jau vairākus gadus ir atzinusi, ka finansējuma pieejamība, arī jaunajiem uzņēmējiem, ir ļoti nozīmīgs jautājums.

Šai sakarā ir būtiski uzlabot riska kapitāla pieejamību, īpaši jaunajiem MVU, kuriem ir liels izaugsmes potenciāls.

Ir jārisina daudzi ar piedāvājumu saistīti trūkumi — jāpiesaista lielāki ieguldījumi riska kapitāla fondos, jāveicina šo fondu un komercenģeļu ieguldījumi, jāpiedāvā dažādas izejas iespējas. Arī daži ar pieprasījumu saistīti jautājumi traucē uzņēmumiem pilnībā īstenot savu potenciālu, piemēram, uzņēmēju gatavība ieguldījumu saņemšanai.

Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas finanšu instrumenti palīdz risināt privāto finansējuma avotu trūkuma jautājumu, jo īpaši uzņēmumu izveides priekšizpētes un darbības sākšanas posmos. Laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir paredzēts finansējums vairāk nekā 1 miljarda eiro apmērā, un šo līdzekļu izmantošanas rezultātā aptuveni 400 000 MVU vajadzētu saņemt aizdevumus vai kapitāla ieguldījumus, kas citādi nebūtu pieejami. ES kohēzijas politikas programma „Eiropas apvienotie resursi mazajiem, vidējiem un mikrouzņēmumiem” (JEREMIE) ir paredzēta, lai uzlabotu finansējuma pieejamību MVU un veicinātu jaunu uzņēmumu radīšanu. Līdz šim aptuveni 3,1 miljards eiro no darbības programmām, ko līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds, ir tiesiski paredzēti ieguldīšanai MVU, īstenojot JEREMIE programmu. Arī Eiropas Investīciju banka ir palielinājusi aizdevumus MVU līdz 30 miljardiem eiro laikposmam no 2008. līdz 2011. gadam, lai uzlabotu MVU iespējas saņemt kredītus, kas nepieciešami, lai stātos pretī finanšu un ekonomiskajai krīzei.

2008. gada jūnija Mazās uzņēmējdarbības aktā (SBA) ir iekļauti Komisijas galvenie politikas virzieni MVU un uzņēmēju atbalstam, tostarp banku kredītu pieejamības uzlabošanai un reformu paātrināšanai. Šī akta mērķis ir uzlabot vispārējo pieeju uzņēmējdarbībai, nostiprināt principu „vispirms domāt par mazākajiem” Komisijas un dalībvalstu iniciatīvās un politikas veidošanas jomā un palīdzēt MVU pārvarēt neatrisinātās problēmas, kas kavē to attīstību.

Mazās uzņēmējdarbības aktā ir iekļauti pasākumi, kas attiecas uz uzņēmēju gatavību ieguldījumu saņemšanai, un tas vairo MVU vai uzņēmēju spēju izprast ārējo finansējuma avotu — banku, komercenģeļu vai riska kapitāla fondu — bažas. 2009. gada septembra seminārā sievietēm uzņēmējām par gatavību ieguldījumu saņemšanai tika minēti vairāki atbalsta dienesti, kas sniedz palīdzību jautājumos, kas saistīti ar Eiropas sieviešu uzņēmēju gatavību ieguldījumu saņemšanai, un tika diskutēts, kā esošās ieguldījumu gatavības shēmas varētu pielāgot sieviešu uzņēmēju vajadzībām.

Vīriešu un sieviešu līdztiesība ir arī viens no ES kohēzijas politikas mērķiem. Šis mērķis tiek īstenots divējādi.

Ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Eiropas Sociālā fonda (ESF) līdzfinansējumu dalībvalstis un reģioni izstrādā daudzus projektus, kuru mērķis ir veicināt sieviešu integrāciju darba tirgū. Šie pasākumi un projekti ir vērsti uz to, lai veicinātu finansējuma pieejamību sievietēm uzņēmējām, kā arī sekmētu un finansiāli atbalstītu šo sieviešu darbību un jaunradi uzņēmējdarbības jomā.

Kohēzijas politikas darbības programmu izstrādē tiek ņemta vērā dzimumu līdztiesības ietekme un arī konkrētu mērķgrupu ietekme.

Turklāt saistībā ar administratīvā sloga samazināšanu Komisija patlaban strādā arī pie tā, lai samazinātu ar uzņēmuma darbības sākšanu saistītas izmaksas un šai darbības sākšanai nepieciešamo laiku. 2006. gadā tika noteikts, ka laiks, kas nepieciešams uzņēmuma darbības sākšanai Eiropā, nedrīkstētu pārsniegt vienu nedēļu. Komisija seko līdzi notikumu attīstībai šajā jomā un atbalsta dalībvalstu centienus sasniegt šo mērķi: 2007. gadā vidējais laika rādītājs bija 12 dienas un izmaksu rādītājs — 485 eiro, 2009. gadā šie rādītāji samazinājās attiecīgi līdz 8 dienām un 417 eiro.

Komisija turpina cieši pārraudzīt MVU politikas attīstību saistībā ar Lisabonas partnerību izaugsmei un darbavietām.

Drīzumā tā nāks klajā ar ziņojumu par Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Georgios Papanikolaou) (H-0373/09)

Temats: Attīstības un darba tirgus saistība ar imigrācijas politiku

Ekonomikas attīstība ir būtisks ES mērķis. Šā mērķa īstenošana ir atkarīga no vairākiem faktoriem, tostarp no sekmīgas darba tirgus darbības Eiropas Savienībā. Izveidojot saistību starp imigrāciju un pieprasījumu darba tirgū, kas ir viens no Kopienas imigrācijas politikas mērķiem, tas varētu ievērojami veicināt attīstību. Šī mijiedarbība varētu dot labumu dalībvalstīm, kuras ir pakļautas migrācijas spiedienam, kā arī pašiem imigrantiem, kuru iespējas iekļūt darba tirgū patiesībā ir nelabvēlīgas, turklāt tas padarītu legālo imigrāciju pievilcīgāku un novērstu nelegālo imigrāciju.

Kādas darbības Komisija ir veikusi, lai konkrēti palīdzētu nodrošināt saistību starp darba tirgus vajadzībām un imigrācijas politiku?

Kādus pasākumus tā ierosinās pieņemt šajā jomā tuvākajā nākotnē?

Atbilde

(EN) Pēdējos desmit gados darbaspēka imigrācija nodarbinātības nolūkos Eiropā ir palielinājusies. Nākamajā desmitgadē Eiropas Savienībā būs strauji novecojošs un sarūkošs darbaspēks. ES darbaspējīgā vecuma iedzīvotāju skaits, kas pēdējās desmitgades laikā pieaug, laikposmā no 2010. līdz 2020. gadam samazināsies vidēji vairāk nekā par vienu miljonu iedzīvotāju gadā. Ja nebūtu imigrantu pieplūduma, šī tendence strauji progresētu. Tāpēc veiksmīga imigrācijas pārvaldība kļūst par galveno jautājumu saistībā ar strukturālajām reformām, kas nepieciešamas, lai risinātu iedzīvotāju novecošanās un ekonomikas izaugsmes nodrošināšanas problēmu.

Lai gan imigrācija būtiski veicina nodarbinātību un izaugsmi, ar imigrantu darba pārvaldību ES saistās arī vairākas problēmas. Imigrantu nodarbinātības līmenis, jo īpaši noteiktu mazizglītotu imigrantu kategoriju, sieviešu imigranšu un nesen atbraukušo imigrantu nodarbinātības līmenis, ir mazāks par vidējo rādītāju. Imigrācija bieži vien ir saistīta arī ar intelektuālā potenciāla nelietderīgu izmantošanu, jo kvalificēti darbinieki veic mazkvalificētu darbu. Turklāt pašreizējās nodarbinātības krīzes apstākļos ir vērojams diskriminācijas un ksenofobijas pieaugums.

Stratēģijā laikposmam pēc 2010. gada šie jautājumi būs jārisina, nesenās Komisijas politikas iniciatīvas par uzņemšanas noteikumiem un nelegālu nodarbinātību papildinot ar politikas pasākumiem, lai darbaspēka imigrantu plūsmu potenciālu pilnībā izmantotu nodarbinātības un izaugsmes veicināšanai. Šajos ES pasākumos ir jāiekļauj pasākumi, kas mudina imigrantus strādāt, un jāparedz atbalsts darba tirgus infrastruktūrai, lai apmierinātu imigrējušo darba ņēmēju vajadzības, kas bieži vien ir īpašas. Šīs prioritātes varētu atbalstīt Eiropas Sociālais fonds. Lai gan katrai valstij var būt savas būtiskās problēmas, īpaša uzmanība jāpievērš dzimuma jautājumiem un cīņai pret diskrimināciju un ksenofobiju ES.

*
* *

Jautājums Nr. 35 (Bernd Posselt) (H-0374/09)

Temats: Demogrāfija

Kā Komisija vērtē savas darbības demogrāfijas jomā, jo īpaši attiecībā uz ģimenēm un bērniem draudzīgas politikas veidošanu? Kuras dalībvalstis pēc Komisijas pētījumiem šajā ziņā īpaši izceļas? Vai šajā sakarībā kāds pētījums veikts arī par iespēju ieviest samaksu par bērnu audzināšanu un par to, kādas būtu šādas ieviešanas sekas? Šāda samaksa vienam no vecākiem ļautu palikt mājās.

Atbilde

(EN) Demogrāfiskās pārmaiņas ir visu ES dalībvalstu kopīga problēma, tāpēc Komisija ir centusies veicināt kopīgas ilgtermiņa stratēģijas izstrādi. 2006. gada paziņojumā „Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju”⁽⁹⁾ Komisija minēja piecus galvenos politiskos risinājumus novecošanās problēmai: 1) demogrāfiskās atjaunošanās veicināšana, 2) vairāk darba vietu un labāks darbs, 3) uzlabota produktivitāte, 4) migrācija un integrācija un 5) stabilas valsts finanses. Šie pieci politikas mērķi nav zaudējuši savu nozīmi un ir apstiprināti nesenajā Paziņojumā „Kā risināt ES iedzīvotāju novecošanas ietekmi”⁽¹⁰⁾.

Komisijas mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm, kuras atbild par to politikas pasākumu īstenošanu, kas nepieciešami, lai vērstos pret demogrāfiskajām pārmaiņām, un pēc iespējas labāk pārvaldīt šīs parādības sekas. Lisabonas stratēģija paredz vispārējas nostādnes šī mērķa īstenošanai. Komisija veicina arī Eiropas debates par demogrāfiskajām pārmaiņām un rada pamatu pieredzes apmaiņai un savstarpējām mācībām, reizi divos gados sasaucot Eiropas demogrāfijas forumu un izstrādājot Ziņojumu par demogrāfiju Eiropā⁽¹¹⁾. Turklāt 2007. gadā Komisija izveidoja arī valsts augsta līmeņa ekspertu padomdevēju grupu demogrāfijas jautājumos.

Lai gan ģimenes atbalsta politika pilnībā ir dalībvalstu kompetencē, arī Komisijai var būt nozīme šajā jomā. Šai sakarā Komisija atbalsta Eiropas ģimeņu aliansi, ko 2007. gada pavasarī izveidoja Eiropadome. Eiropas ģimeņu aliansē ir pamats zināšanu un labas prakses apmaiņai saistībā ar ģimenei draudzīgām dalībvalstu politikām. Komisija ir uzsākusi vairākas iniciatīvas, lai veicinātu informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā, piemēram, interneta portāla izveide, paraugprakses semināru organizēšana, akadēmisko ekspertu tīkla izveide, brošūras izdošana par to, kā projektus, kas saistīti ar draudzīgumu pret ģimeni, finansēt no ES struktūrfondu līdzekļiem, un sadarbība ar ESAO saistībā ar ģimeņu datu bāzi.

Nav viegli noteikt efektīvākās ģimenes atbalsta politikas Eiropā, jo dalībvalstis ir noteikušas dažādus ģimenes atbalsta politikas mērķus. Dažās dalībvalstīs prioritāra ir dzimstības palielināšana, palīdzot pāriem īstenot viņu ģimenes plānus. Citās dalībvalstīs atbalsts ģimenes dzīvei ir iekļauts plašākā projektā, kura mērķis ir veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību. Dažas valstis uzskata, ka labākā pieeja ir pasākumi bērnu nabadzības apkarošanai vai ienākumu nevienlīdzības mazināšanai. Informācija par to, kā dalībvalstis sasniedz šos atšķirīgos mērķus, pieejama dažādos ziņojumos, ko regulāri izstrādā Komisija (piemēram, Ziņojumā pa vīriešu un sieviešu līdztiesību⁽¹²⁾, Kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju⁽¹³⁾, Ziņojumā par sociālo situāciju⁽¹⁴⁾, un Ziņojumā par demogrāfiju Eiropā).

Visbeidzot, Komisija vēlas informēt godāto deputātu, ka tā nav likusi veikt īpašu pētījumu par iespēju ieviest samaksu par bērnu audzināšanu un šādas samaksas ieviešanas sekām.

*
* *

(9) COM(2006)571 galīgā redakcija

(10) COM(2009)180 galīgā redakcija

(11) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=lv>

(12) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:LV:NOT>

(13) http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

(14) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=lv>

Jautājums Nr. 36 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0390/09)**Temats: Ekonomikas atveseļošana un nodarbinātības veicināšana**

Pašlaik sarunas noris galvenokārt par to, kā atveseļot ekonomiku, vienlaikus veicinot nodarbinātību un samazinot bezdarbu.

Kā var apvienot strukturālas izmaiņas un budžeta konsolidāciju ar enerģisku fiskālo politiku, ko vairums uzskata par nepieciešamu nodarbinātības veicināšanai? Vai Komisija uzskata, ka tās nesen ieteiktie pasākumi, piemēram, izmaiņas Globalizācijas pielāgošanas fondā un jaunais mikrofinansējuma mehānisms, ir pietiekami, lai strauji uzlabotu nodarbinātību Eiropā, vai ir vajadzīga jauna konsekventa Eiropas nodarbinātības stratēģija? Vai Komisija plāno veikt jaunus pasākumus šajā jomā jeb tā uzskata, ka tā ir dalībvalstu valdību atbildība? Kā Komisija nodrošinās valstu tik dažādo nodarbinātības politiku saderību, lai tās nelabvēlīgi neietekmētu vienoto Eiropas tirgu vai Eiropas sociālo kohēziju?

Atbilde

(EN) Lai cīnītos ar krīzes ietekmi uz nodarbinātību, Komisija jūnijā pieņēma paziņojumu „Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai”. Komisija izvirza trīs galvenās rīcības prioritātes: nodarbinātības saglabāšana, jaunu darba vietu radīšana un mobilitātes veicināšana; prasmju uzlabošana un pielāgošana darba tirgus vajadzībām; darba iespēju palielināšana. Šīs trīs galvenās prioritātes atbalstīja arī Eiropadome jūnija sanāksmē. Paziņojumā arī ierosināts izmantot ES finanšu instrumentus, proti, Eiropas struktūrfondu un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai palīdzētu dalībvalstīm ekonomikas atveseļošanas centienos.

EGF mērķis ir paust solidaritāti ar darba ņēmējiem, kas atlaisti no darba tādēļ, ka pasaules tirdzniecības modeļos ir notikušas lielas strukturālas izmaiņas, vai (līdz 2011. gada beigām) globālās finanšu un ekonomiskās krīzes dēļ, kā arī atbalstīt šos darba ņēmējus. Pēc nesen veiktās EGF regulas pārskatīšanas dalībvalstīm ir vieglāk piekļūt šī fonda līdzekļiem, un tās var sniegt palīdzību lielākam darba ņēmēju skaitam ilgāku laika posmu.

Komisija ir ierosinājusi ieviest arī jaunu mikrofinansēšanas instrumentu, kas ļaus piešķirt mikrokredītus un garantijas cilvēkiem, kas zaudējuši darbu un vēlas izveidot savu uzņēmumu.

Šķiet, ka krīzes sliktākais posms ir garām. Rādītāji liecina, ka IKP samazināšanās ir pierimusi un vērtspapīru tirgos ir vērojama atlabšana. Tomēr situācija darba tirgū joprojām ir ļoti slikta, turklāt ir paredzams, ka bezdarba rādītāji turpinās augt. Jau ir sākušās sarunas par iespējamajām izejas stratēģijām, kas ļaus ES valstu ekonomikām izkļūt no recesijas. Svarīgi, lai šīs izejas stratēģijas tiek īstenotas tādā veidā un laikā, lai netiktu apdraudēta darba tirgus atlabšana. Tā kā ekonomiskā situācija sāk uzlaboties, galvenā uzmanība darba tirgus jomā tagad tiks pievērsta nepieciešamībai nodrošināt, ka krīzes pasākumi atbilst ilgāka termiņa strukturālo reformu vajadzībām un ka tie nekavē nepieciešamo pārstrukturāciju. Ņemot vērā pašreizējos un nākotnes budžeta ierobežojumus, jo īpaši svarīgi ir novērtēt un nepieciešamības gadījumā uzlabot darba tirgus pasākumu efektivitāti.

Komisijas uzdevums ir koordinēt ekonomikas atveseļošanas pasākumus un izejas stratēģijas Eiropā, jo daudzi dalībvalstu pieņemtie pasākumi var radīt papildu sekas. Ļoti liela nozīme būs strukturālajām reformām, kas veicina izaugsmi ar lielāku ražīgumu un efektīvāku darbaspēka izmantojuma palīdzību.

Darba tirgus politiku izejas stratēģijās no īstermiņa pasākumiem, kuru mērķis ir novērst turpmāku darba ņēmēju atlaišanu no darba, ir jāpārorientējas uz produktīvākiem strukturālajiem pasākumiem. Šīs pārorientācijas mērķis būs veicināt jaunu darba vietu radīšanu un izaugsmi, palielinot darbaspēka pieejamību, veicinot pozitīvas pārmaiņas darba tirgū un nepieļaujot ilgtermiņa bezdarba nostiprināšanos.

Dalībvalstu izejas stratēģijas būs jāatspoguļo Lisabonas stratēģijā un Eiropas nodarbinātības stratēģijā laikposmam pēc 2010. gada. Nepieciešamība veikt strukturālas reformas, ņemot vērā katras dalībvalsts makroekonomisko situāciju, būs nākotnes stratēģiju galvenais aspekts. Šai sakarā Komisija uzsver, ka pašreizējā krīze ir noteikusi nepieciešamību pēc ārkārtas atbalsta no makroekonomikas politikām, tostarp budžeta politikām. Tomēr šāds atbalsts ir efektīvs tikai tad, ja tam ir pagaidu raksturs. Pretējā gadījumā nākotnes nodokļu palielinājumu cerības radīs uzkrājumu pieaugumu. Turklāt, ja nav pietiekamu fiskālo rezervju, var izrādīties, ka ekspansīvu budžeta politiku turpmāka īstenošana nav ilgtspējīga. Tāpēc Padome 2009. gada 20. oktobrī vienojās, ka fiskālie stimuli ir savlaicīgi jāatceļ. Komisijas prognozes liecina, ka ekonomikas atveseļošanās kļūst arvien izteiktāka un tai vairs nav nepieciešams ārējs atbalsts, tāpēc fiskālo konsolidāciju visās ES dalībvalstīs būtu jāsāk ne vēlāk kā 2011. gadā. Ir jāņem vērā katras dalībvalsts konkrētā situācija, un vairākās valstīs šī konsolidācija ir jāveic jau agrāk.

2009. gada 24. novembrī Komisija pieņēma dokumentu, kurā izklāstīja savu sākotnējo viedokli par vispārējām politikas pamatnostādņēm saistībā ar gaidāmo ES 2020. gada stratēģiju un centās noskaidrot visu attiecīgo ieinteresēto pušu viedokli. Ar priekšlikumiem gaidāmajai ES 2020. gada stratēģijai Komisija plāno nākt klajā 2010. gada sākumā Eiropadomes pavasara sanāksmes laikā.

*
* *

Jautājums Nr. 37 (Justas Vincas Paleckis) (H-0393/09)

Temats: Darbavietu saglabāšana rūpniecībā

Speciālisti apgalvo, ka ekonomikas krituma zemākais punkts Lietuvā jau ir pārvarēts. Komisija septembrī atzinīgi novērtēja Lietuvā veikto ekonomikas atveseļošanas pasākumus. Tomēr valsts iekšzemes kopprodukts (IKP) šā gada trešajā ceturksnī atkal saruka par 14,3 %, salīdzinot ar trešo ceturksni pagājušajā gadā. No tā var secināt, ka Lietuvas IKP kritums šogad sasniegs 20 %. Tātad atšķirībā no citām Eiropas valstīm Lietuvā nav vērojamas ekonomikas stabilizācijas pazīmes.

Kā Komisija varētu palīdzēt krīzes skartajām Eiropas Savienības valstīm, tostarp arī Lietuvai? Kādus papildu pasākumus Komisija ierosina veikt, lai saglabātu un radītu darbavietas rūpniecībā un citās ražošanas nozarēs?

Atbilde

(EN) Pasākumi cīņai ar krīzi un jo īpaši sekām, ko tā radījusi nodarbinātības jomā, galvenokārt ir dalībvalstu atbildība. Tomēr Komisija kopš krīzes sākuma 2008. gada rudenī ir uzsākusi vairākas iniciatīvas, lai vērstos pret sekām, ko finanšu un ekonomiskā krīze radījusi darba tirgū.

2008. gada novembrī Komisija pieņēma Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (EEAP). Šis plāns paredz koordinētu dalībvalstu rīcību un „gudrus” ieguldījumus, kas dotu Eiropas Savienībai ilgtermiņa labumu. Plānā arī uzsvērts, cik svarīga ir integrēto elastdrošības politiku īstenošana, lai aizsargātu Eiropas iedzīvotājus no ekonomiskās krīzes negatīvajām sekām.

Jaunākie rādītāji liecina, ka IKP samazināšanās ir pierimusi un vērtspapīru tirgos ir vērojama atlabšana. Tomēr situācija darba tirgū joprojām ir slikta, turklāt ir paredzams, ka bezdarba rādītāji turpinās augt. Tāpēc dalībvalstis un Komisija ir sākušas sarunas par iespējamajām izejas stratēģijām, kas ļaus ES valstu ekonomikām izkļūt no recesijas. Tomēr ir svarīgi, lai šīs izejas stratēģijas tiek īstenotās tādā veidā un laikā, lai netiktu apdraudēta darba tirgus atlabšana.

Komisijas uzdevums ir koordinēt ekonomikas atveseļošanas pasākumus un izejas stratēģijas Eiropā, jo daudzi dalībvalstu pieņemtie pasākumi var radīt papildu sekas. Patlaban īstenotie īstermiņa pasākumi ir jāaizstāj ar jauniem pasākumiem, kuri risinātu strukturālās problēmas. Lai sasniegtu šo mērķi, ļoti būtiski būs veicināt jaunu darba vietu radīšanu un nodrošināt, ka cilvēkiem ir darbs.

EEAP uzsvērtā Eiropas Sociālā fonda (ESF) nozīmīgums krīzes seku mazināšanā. ES ir ieviesusi būtiskas izmaiņas, lai veicinātu ESF līdzekļu pieejamību, tostarp:

- pagarinot 2000.–2006. gada programmu atbilstīguma termiņu līdz 2009. gada 30. jūnijam, lai dalībvalstis varētu izmantot neizlietoto finansējumu EUR 7 miljardu apmērā;

- palielinot avansa maksājumus 2007.–2013. gada programmām, tādējādi dalībvalstis no ESF varēs saņemt papildu EUR 1,76 miljardus. Kopumā laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam dalībvalstīm avansa maksājumus tika izmaksāts vairāk nekā EUR 6,1 miljards;

- lai pēc iespējas ātrāk sāktu īstenot ESF programmas, dalībvalstīm tika ieteikts potenciālo projektu sākšanas izmaksas pilnībā segt no ESF līdzekļiem, ja uzreiz nav pieejams valsts finansējums, ar nosacījumu, ka dalībvalstis spēs turpināt šo projektu finansēšanu pašas programmu īstenošanas laikposma beigās;

- paplašinot iespēju izmantot vienotas likmes maksājumus; šī iespēja ir izdevīga ļoti maziem projektiem, kas varēja saņemt vienreizēju maksājumi līdz EUR 50 000.

Laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam Lietuvai vajadzētu saņemt struktūrfonda līdzekļus EUR 5,9 miljardu apmērā, no kuriem EUR 1 miljards būs tieši no ESF. Šim finansiālajam atbalstam būtu jāpalīdz Lietuvai cīnīties pret krīzes negatīvajām sekām un gatavoties ekonomikas atlabšanai.

2009. gada jūlijā pēc Lietuvas varas iestāžu lūguma Komisija grozīja Lietuvas ESF darbības programmu cilvēkresursu attīstībai. Valsts finansējums tika samazināts līdz minimālajiem 15 %, kas noteikti struktūrfondu noteikumos, un tika noteikta iespēja saņemt finansiālu atbalstu jaunu uzņēmumu dibināšanai. Šis pasākums Lietuvai ir īpaši svarīgs, jo uzņēmumiem, it sevišķi ļoti maziem uzņēmumiem, šajā valstī ir ļoti grūti saņemt finansējumu.

Turklāt Lietuva ir pieteikusies uz Eiropas Globalizācijas fonda (EGF) atbalstu, lai cīnītos ar vērienīgo darbinieku atlaišanu no darba. Pieteikumu par uzņēmumu „Alytaus Tekstile” budžeta lēmēj institūcija apstiprināja 2008. gadā. Patlaban Komisija izskata vēl četrus Lietuvas pieteikumus.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Liam Aylward) (H-0397/09)

Temats: Nabadzība un Eiropas Sociālais fonds (ESF)

Sabiedrībā vismazāk aizsargātie iedzīvotāji no pašreizējās ekonomikas krīzes cieš visvairāk. Ko Komisija iesaka darīt, lai samazinātu nabadzības līmeni Eiropas Savienībā un jo īpaši cīnītos ar bezpajumtnieku skaita pieaugumu dalībvalstīs? Kā Komisija plāno nodrošināt, lai Eiropas Sociālais fonds (ESF) šo problēmu risināšanā tiktu izmantots visefektīvākajā veidā? Kādi rādītāji ir Komisijas rīcībā, lai novērtētu šā fonda darbības panākumus politikas jomās, kurās to piemēro?

Atbilde

(EN) Dalībvalstu pirmais un galvenais pienākums, reaģējot uz krīzi, ir izstrādāt un īstenot atbildes pasākumus, lai novērstu krīzes radītās sekas nodarbinātības un sociālajā jomā. Komisija atgādina, ka dalībvalstis atvēl vidēji 27 % no sava IKP sociālās aizsardzības politikai. Tādējādi Eiropas Savienībai ar politikas koordinēšanas un ES finanšu instrumentu mobilizēšanas palīdzību var būt svarīga nozīme palīdzības sniegšanā dalībvalstīm to centienos risināt krīzes izraisītās negatīvās sekas.

Dalībvalstu centieni tiek atbalstīti ar atvērtās koordinācijas metodes palīdzību sociālās aizsardzības un sociālās iekļaušanas jomās (sociālā AKM), izmantojot savstarpējās izglītošanās un kontaktu veidošanas pasākumus, izstrādājot statistikas instrumentus un rādītājus, kā arī pilnveidojot zināšanu bāzi stratēģijas izstrādei. Reaģējot uz esošo situāciju, Sociālās aizsardzības komitejā tiek organizēta brīvprātīga informācijas apmaiņa par sociālo situāciju un politikas reakciju uz to. Turklāt Komisija un Sociālās aizsardzības komiteja regulāri publicē jaunākās ziņas kopīgos novērtējumos. Otro kopīgo novērtējumu Ministru padomei iesniegs 2009. gada 30. novembrī.

Esošā krīze prasa ātri izstrādāt sociālās iekļaušanas stratēģijas, kas paredz pietiekamu minimālo ienākumu nodrošināšanu, spēcīgākas saiknes izveidošanu ar darba tirgu un iespēju saņemt kvalitatīvus pakalpojumus. Sociālās aizsardzības komiteja ir atbildīga par sociālās iekļaušanas stratēģiju uzraudzību un īstenošanu dalībvalstīs. Turklāt saistībā ar sociālās AKM uzraudzību Komisija gatavojas pabeigt 2010. gada kopīgā ziņojuma projektu par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu, kurā īpaša vērība būs pievērsta mājokļu un bezpajumtnieku problēmai. Ziņojumā būs informācija par līdz šim sasniegto un izvirzīti uzdevumi stratēģiskajam darbam šajās jomās.

Eiropas Savienība atzīst, ka nabadzības un sociālās atstumtības izskaušana ir ļoti svarīga, tādēļ šim mērķim no Eiropas Sociālā fonda (ESF) ir piešķirti ievērojams finansējums. Eiropas Sociālais fonds sniedz atbalstu tiem, kas jau tagad cieš no sociālās atstumtības, un atbalsta agrīnās iejaukšanās pasākumus, lai novērstu un samazinātu nabadzību. Šie pasākumi palīdz izveidot prasmes un palielināt zināšanas, veicināt darbinieku piemērošanās spējas un izskaust priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu.

Par ESF darbības programmām bija izņemts jau pirms krīzes iestāšanās. Tomēr dalībvalstīm ir dota iespēja lūgt, lai Komisija piekrīt grozījumiem to darbības programmās. Dažas dalībvalstis to ir lūgušas, bet citas ir spējušas piemērot esošās darbības programmas, lai reaģētu uz krīzes negatīvajām sekām.

Komisija atgādina, ka dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par politikas īstenošanu un par programmu mērķu sasniegšanu. Novērtējums par to, vai mērķi ir sasniegti, tiek veikts saskaņā ar Komisijas regulās esošajām norādēm, kuras attiecas uz struktūrfondi. Piemēram, ESF pabalsta saņēmējus var sadalīt dažādās neaizsargātības pakāpes grupās, piemēram, migranti vai invalīdi, pamatojoties uz viņu statusu darba tirgū, kur viņi var būt ilgtermiņa bezdarbnieki vai neaktīvi iedzīvotāji. Katra dalībvalsts var pievienot savus kritērijus, kuri atspoguļo konkrētos apstākļus šajās valstīs.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Brian Crowley) (H-0403/09)

Temats: Dell un Eiropas Globālais fonds

Šā gada septembrī Komisija paziņoja, ka Eiropas Globālā fonda palīdzība 14,8 miljonu eiro apmērā tiks piešķirta atlaistajiem Dell darbiniekiem. Saistībā ar palīdzības paketi uzsvērts, ka darbiniekiem piedāvās apmācību, pārkvalificēšanās kursus, palīdzību jauna darba atrašanā un pabalstus mācībām. Vai Komisija var sniegt kādu informāciju par palīdzības paketes pašreizējo statusu?

Atbilde

(EN) ES budžeta lēmējiestāde patlaban pārbauda ierosināto Eiropas Globālā fonda (EGF) iemaksu aktīvā darba tirgus pasākumu paketē, kas paredzēta uzņēmuma „Dell” un dažu tās piegādātāju atlaisto darbinieku reintegrācijai darba tirgū. Ja budžeta lēmējiestāde piekritīs šai iemaksai, tā tiks izmaksāta Īrijai pēc iespējas drīzāk.

Tikmēr atlaistajiem darbiniekiem jau tiek nodrošināta tā palīdzība, kuru var līdzfinansēt EGF. Īrijas varas iestādes ātri reaģēja uz uzņēmuma „Dell” paziņojumu par atlaišanu un ieviesa palīdzības pasākumus darbinieku atbalstam. Izdevumus, kas radušies saistībā ar šiem pasākumiem, kuri sākās 2009. gada 3. februārī, varēs finansēt EGF, ja ES budžeta lēmējiestāde piekritīs šai iemaksai.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Georgios Toussas) (H-0423/09)

Temats: Ļoti straujš bezdarba pieaugums ES

Laikā no 2008. gada septembra līdz 2009. gada septembrim bezdarbnieku skaits 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs palielinājies par 5 011 000 cilvēku, bezdarbnieku kopējam skaitam sasniedzot 22 123 000, turklāt prognozes liecina, ka 2010. gadā bezdarba līmenis palielināsies līdz 12 %. Pateicoties ES un dalībvalstu valdību īstenotajai elastdrošības politikai arvien plašāka kļūst minimālu darba attiecību nodibināšana un t.s. darba ņēmēju noma.

Maskējoties ar t.s. stažieru līgumiem (daudz apspriestā tēma par praktikantiem), ārkārtīgi plašu izplatību pat ES iestādēs (Komisijā, Eiropas Parlamentā un citur) gūst pagaidu, minimālā un nenodrošinātā darba formas.

Grieķijā PASOK valdība, aizbīdīdāmās ar „vienlīdzīgu tiesību nodrošināšanu”, paziņojusi par tūkstošiem kvalificētu darbinieku atlaišanu sabiedriskajā sektorā, savukārt privāto sektoru neskarot.

Kā Komisija vērtē Grieķijas valdības rīcību? Kāds ir Komisijas viedoklis attiecībā uz kritiski svarīgo problēmu par tiesību uz pilnvērtīgu un stabilu darbu nodrošināšanu, ņemot vērā, ka tās politika ir pretrunā ar strādājošo ierosinājumiem nodrošināt stabilu un pastāvīgu darbu visiem, likvidējot visas elastīgās nodarbinātības formas sabiedriskajā un privātajā sektorā un kvalificētus strādājošos nekavējoties pieņemot pastāvīgā darbā bez jebkādiem noteikumiem vai priekšnosacījumiem?

Atbilde

(EN) Komisija norāda, ka elastdrošības mērķis ir līdzsvarot sociālo drošību un elastīgumu, kas ir vajadzīgi, lai efektīvi atbalstītu darba ņēmējus un atvieglotu uzņēmumu pielāgošanos.

Elastdrošība ir tādu pasākumu sakopojums, kas palīdz cilvēkiem saglabāt darbu un atbalsta tos, kuri ir zaudējuši darbu un atgriezušies darba tirgū. Elastdrošības pasākumi nodrošina to, lai ikviena pāreja uz jaunu darbu notiktu bez sarežģījumiem un lai pati pāreja būtu solis ceļā uz darba ņēmēja izredžu uzlabošanu.

Vienotajos elastdrošības principos, ko dalībvalstis pieņēma 2007. gada decembrī, uzsvērts, ka pietiekamam līgumu elastīgumam un sociālajai drošībai, pieņemot darbā vai atlaižot darbinieku, jāmijas ar drošām pārejām no vienas darba vietas uz citu. Elastdrošībai vajadzētu veicināt atvērtākus, atsaucīgākus un iekļaujošākus darba tirgus un izvairīties no darba tirgus segmentācijas. Elastdrošībai būtu jārada jaunas nodarbinātības iespējas, ekonomiskie stimuli, kā arī jāatbalsta pasākumi, kas atvieglo piekļuvi darba tirgum, tām grupām, kuru darba apstākļi ir nestabili vai kurām ir grūtības iekļauties darba tirgū.

Komisija uzskata, ka elastdrošība ir svarīgs darba tirgus politikas aspekts, kas palīdzēs salīdzināt esošās ekonomiskās problēmas ar sociālajām problēmām. Eiropadome nesēn apstiprināja elastdrošības nozīmi ekonomikas atveseļošanā un bezdarba samazināšanā.

Padomes Direktīvā 1999/70/EK⁽¹⁵⁾ ir prasība, ka dalībvalstīm jāizveido sistēma, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, piemērojot uz noteiktu laiku slēgtu darba līgumu vai attiecību tiesisko pārmantojamību. Grieķija ir izmantojusi šīs direktīvas pielikuma 2. klauzulas 2. punktā minēto iespēju un izslēgusi darba līgumus vai attiecības, kuras noslēgtas saskaņā ar īpašu Grieķijas Darbaspēka nodarbinātības organizācijas (OAED) atbalstītu mācību, profesionālās integrēšanas un pārkvalifikācijas programmu, no valsts tiesību aktiem, kuros ir transponēta šī direktīva. Kā norādīts Komisijas atbildē uz rakstisko jautājumu P-5452/09, ko iesniedza Tzavela kungs⁽¹⁶⁾, Komisija ir aizrakstījusi Grieķijas varas iestādēm un prasījusi sniegt informāciju un skaidrojumu par šādu shēmu darbību. Komisija līdz šim vēl nav saņēmusi nekādu atbildi.

Komisija arī norāda, ka tā ir sazinājusies ar Grieķijas Darba lietu ministriju par stažieru stāvokli valsts sektorā. Šai sakarā Komisija ir norādījusi, ka darba pieredze var atvieglot pāreju no izglītības uz darba vidi, bet ir arī uzsvērusi, ka šīm shēmām bija vajadzīga rūpīga plānošana, stingras atlases procedūras un cieša uzraudzība, lai nodrošinātu to, ka attiecīgā shēma uzlabo dalībnieku izredzes dabūt darbu un atbalsta personas, kam vajadzīgs darbs.

*
* *

Jautājums Nr. 41 (Rolandas Paksas) (H-0362/09)

Temats: Vides aizsardzība

Vai Komisija paredz atkārtoti novērtēt Baltijas jūrā nogremdēto ķīmisko ieroču stāvokli? Vai tiek regulāri uzraudzīts, kā bīstamo vielu koncentrācija Baltijas jūrā ietekmē tajā dzīvojošos organismus un vai šī koncentrācija apdraud sabiedrības veselību Baltijas jūras zivju patēriņa dēļ?

Atbilde

(EN) Pēc Otrā pasaules kara Baltijas jūrā — galvenokārt uz austrumiem no Bornholmas, uz dienvidaustrumiem no Gotlandes un uz dienvidiem no Mazā Belta — tika nogremdētas aptuveni 40 000 tonnas ķīmiskās munīcijas. Kopiena ir Helsinku Komisijas (HELCOM)⁽¹⁷⁾ līgumslēdzēja puse, kas ir veikusi Baltijas jūrā nogremdēto ķīmisko ieroču kontroli un novērtējumu. HELCOM jau 1994. gadā publicēja ziņojumu par nogremdēšanas vietām un par ķīmiskās munīcijas daudzumu un kvalitāti. Dānija kā Kopienas dalībvalsts ir atbildīga par ikgadēju negadījumu skaita pārbaudi un to ziņošanu HELCOM. Kopš 1995. gada ir ziņots kopumā par 101 negadījumu. Laikā no 1995. līdz 1999. gadam tika ziņots vidēji par 7 negadījumiem gadā. Turpmākajos gados pieauga paziņoto negadījumu skaits, kas laikā no 2000. līdz 2003. gadam vidēji sasniedza 14 negadījumus. Tomēr kopš 2004. gada to skaits ir atkal samazinājies — laikā no 2004. līdz 2007. gadam tika ziņots par 3 negadījumiem gadā, bet 2008. gadā netika ziņots ne par vienu negadījumu. Negadījumi bija saistīti ar zvejas darbību veikšanu. Atšķirīgais negadījumu skaits, iespējams, ir saistīts ar tādu faktoru sakopojumu kā zvejas darbību intensitāte teritorijās, kas atrodas tuvu nogremdētajai ķīmiskajai munīcijai, un HELCOM un vietējo varas iestāžu izdotie ieteikumi. Teritorijas, kurās ir nogremdēta munīcija, uz kuģošanas kartēm tiek apzīmētas kā piesārņotas, un noenkurošanās un zvejas darbības tajās nav ieteicamas. Tomēr zveja šajos ūdeņos nav aizliegta, un komerciālā zveja turpinās. HELCOM savā interneta vietnē⁽¹⁸⁾ sniedz plašu informāciju, tai skaitā informē arī par to, kā rīkoties situācijās, kad zvejnieki ar tīkliem izceļ ķīmiskos ieročus.

Turklāt zvejnieku rīcībā ir arī ES finansēts pētniecības projekts „Jūrā novietoto ķīmisko ieroču ekoloģiskā riska modelēšana” (MERCW). Projekta galvenais mērķis ir veikt tehnoloģiju sasniegumu mērķtiecīgu izpēti, lai modelētu transporta ceļus, kā arī toksisko vielu izplatīšanos un pārvietošanos jūras nogulumos un jūras vidē. Galīgais projekta mērķis ir novērtēt, kāda ir ekosistēmas ekoloģiskā drošība un kādu ietekmi ekosistēma

(15) Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, OV L 175, 10.7.1999., 43.–48. lpp.

(16) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=LV>

(17) http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

(18) http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

atstāj uz to piekrastes valstu iedzīvotāju veselību, kuras atrodas tuvu nogremdēšanas vietām. Pirmajā publiskajā MERCW projekta ziņojumā⁽¹⁹⁾ ir pamatīgi un sīki izanalizētas dažādas nogremdēšanas vietas, un tas ir pamats visu projektā ietvertu darbību sākšanai. Par izpēti projekta slēdzieniem regulāri tiek ziņots HELCOM. Esošie secinājumi ir tādi, ka attiecībā uz toksisko vielu noplūdi nogremdētie ķīmiskie ieroči rada ļoti zemas pakāpes apdraudējumu jūras videi, un nav nekādu pazīmju, ka tā varētu apdraudēt sabiedrības veselību, uzturā lietojot zivis.

ES pētniecības pamatprogrammas⁽²⁰⁾ kopumā ir finansējušas daudzus pētniecības projektus par ķīmisko vielu ietekmi uz cilvēku veselību. Dažos projektos, piemēram, COMPARE⁽²¹⁾, tika veikti pētījumi par Baltijas jūras piekrastē dzīvojošiem iedzīvotājiem.

Komisija 2009. gada 29. oktobrī izvirzīja Parlamentam un Padomei priekšlikumu par kopīgu Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmas (BONUS-169) īstenošanu. Šī iniciatīva apvienos visas 8 Baltijas jūras piekrastē esošās ES dalībvalstis, lai kopīgi izstrādātu stratēģisku, politikas virzītu pētniecības plānu un īstenotu pilnībā integrētu kopīgu pētniecības programmu. Kopīgās pētniecības programmas pirmajā posmā tiks izstrādāts stratēģiskās pētniecības plāns. Tā pamatā būs secinājumi, kas gūti ieinteresēto personu izvērstās un plašās apspriedēs, kurās piedalīsies arī ieinteresētās puses no citām saistītām dabaszinātņu jomām, kas nav saistītas ar jūru, no sociālo un ekonomikas zinātņu jomas un no citām ģeogrāfiskām teritorijām. Sarežģītās problēmas, kas saistītas ar Baltijas jūras reģionā nogremdēto munīciju, varētu būt viens no jautājumiem, kas tiks apspriesti, lai ieguldītu mērķtiecīgos aicinājumus izvirzīt pētniecības priekšlikumus iniciatīvas īstenošanas posmā.

Pamatojoties uz pārraudzību, kas līdz šim veikta saskaņā ar HELCOM un MERCW projektu, Eiropas Savienības Stratēģijā Baltijas jūras reģionam⁽²²⁾ ir iekļauts īpašs stratēģisks projekts, kura mērķis ir „novērtēt, vai ir nepieciešams atbrīvoties no piesārņotajiem vrakiem un ķīmiskajiem ieročiem”. Šajā projektā, ko koordinēs Polija, ir jāiekļauj darbības, ar kurām noteiks bīstamāko pastāvošo apdraudējumu, ka arī izmaksas un ieguvumus, ko radīs jebkuras iespējamās darbības, kas ir veiktas saskaņā ar apstiprinātajām pētniecības programmām. Šis projekts tiks pamatots uz esošajām zināšanām un kartēšanu Baltijas jūrā.

Turklāt ES Jūras stratēģijas pamatdirektīvas⁽²³⁾ mērķis ir panākt labu vides stāvokli visos Eiropas jūru ūdeņos līdz 2020. gadam. Lai sasniegtu šo mērķi, visām dalībvalstīm ir pienākums vērtēt un pārraudzīt piesārņotāju koncentrāciju, visus posmus jūras ekosistēmas barības ķēdē, piesārņotāju saturu zivīs un citās jūras vēltēs utt. It īpaši jāievēro, ka Jūras stratēģijas pamatdirektīvas īstenošanā būs jāievēro dalībvalstu sadarbības un koordinācijas principi tādā jūras reģiona vai apakšreģiona sateces baseinā kā Baltijas jūra un pēc iespējas jābalstās uz esošajām programmām un darbībām, kas izstrādātas tādos starptautiskajos nolīgumos kā HELCOM. Līdz 2012. gadam reģionālā līmenī būs jānosaka kritēriji, kas ļaus noteikt labu vides stāvokli, un līdz 2014. gadam visās dalībvalstīs būs jāievieš pārraudzības programmas.

*

* *

Jautājums Nr. 42 (Hans-Peter Martin) (H-0376/09)

Temats: Jauno komisāru darba attiecību pārtraukšana

Pārtraucot darba attiecības, Komisijas locekļiem saskaņā ar Regulu Nr. 422/67/EEK⁽²⁴⁾ ir tiesības saņemt atlīdzību par iekārtošanās izdevumiem mēneša pamatalgas apmērā.

Trīs gadus tiek maksāts ikmēneša pārejas pabalsts. Maksājuma lielums ir atkarīgs no amata pilnvaru laika un svārstās no 40 % līdz 65 % no pēdējās mēneša pamatalgas apjoma.

⁽¹⁹⁾ http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

⁽²²⁾ COM(2009)248, 10.6.2009.

⁽²³⁾ Direktīva 2008/56/EK, OV L 164, 25.6.2008.

⁽²⁴⁾ OV 187, 8.8.1967., 1. lpp.

Tā kā trīs jaunie komisāri Algirdas Šemeta, Paweł Samecki un Karel De Gucht amatā, iespējams, būs tikai ļoti īstu laiku un var saņemt atlīdzību par iekārtošanās izdevumiem divu mēnešu pamatalgu apjomā — vai viņi paredz izmantot arī atlīdzību, kas paredzēta saistībā ar darba attiecību pārtraukšanu?

Kādam jābūt komisāra pilnvaru minimālajam termiņam, lai viņam būtu tiesības saņemt ikmēneša pārejas pabalstu, un vai nosacījumu izpildes gadījumā šis pabalsts tiek izmaksāts visus trīs gadus?

Atbilde

(EN) Komisija nepiekrīt šajā jautājumā izteiktajam pieņēmumam, ka trīs jaunie komisāri — Algirdas Šemeta, Paweł Samecki un Karel De Gucht —, iespējams, paliks amatā tikai neilgu laiku.

Komisija var atbildēt tikai uz pirmo jautājumu, jo viens no trim minētajiem komisāriem patiešām pieprasīs atlīdzību par atkārtotas iekārtošanās izdevumiem, kad atstās amatu. Tomēr Komisija var apstiprināt, ka atlīdzību par atkārtotas iekārtošanās izdevumiem izmaksās, atstājot amatu, ja iepriekš minētajam komisāram jāmaina dzīvesvieta un viņam nepienākas līdzīgs pabalsts šādam mērķim viņa/viņas jaunajā amatā.

Attiecībā uz otro jautājumu Komisija vēlas norādīt, ka Regulā Nr. 422/67/EEK saistībā ar pārejas atbalstu nav minēts obligātais pilnvaru laiks. Ja pilnvaru laiks ir mazāks par diviem gadiem, viņam/viņai pienāksies pārejas pabalsts par 3 gadiem. Pārejas pabalsts paredzēts kā *quid pro quo* uzliktajiem ierobežojumiem (EK dibināšanas līguma 213. pants) par darbībām, kādas komisārs var veikt tūlīt pēc amata atstāšanas, lai tādējādi izvairītos no interešu konflikta. Pienākums glabāt noslēpumu turpmākajā darbā vienādi attiecas gan uz 3 nedēļu vai 10 gadu ilgu komisāra amata pilnvaru laiku.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Nikolaos Chountis) (H-0379/09)

Temats: Iespējamā darbavietu samazināšana Skaramangas uzņēmumā „Chantiers navals grecs S.A.” tā mātes uzņēmuma veiktās šantāžas dēļ

Uzņēmums „Chantiers navals grecs S.A.”, kas darbojas Skaramangā, un vācu uzņēmums HDW (abi šie uzņēmumi pieder vācu uzņēmumu grupai „ThyssenKrupp Marine Systems”) ir paziņojuši, ka laužīs līgumus, kas noslēgti ar Grieķijas valsti par četru zemūdeņu ražošanu un trīs zemūdeņu modernizēšanu, jo Grieķijas valsts uzņēmumam ir parādā EUR 524 miljonus. Taču Grieķijas aizsardzības ministrija atsakās atmaksāt summu un saņemt pirmo no četrām zemūdenēm, par iemeslu minot iespējamās problēmas ar zemūdeņu stabilitāti. Jāatzīmē arī, ka Grieķijas valsts jau ir samaksājusi 80 % no kopējās summas, ko būtu jāsaņem par septiņām zemūdenēm. Vācijas uzņēmuma izmantotās metodes līdzinās šantāžai, jo līgumu laušanas gadījumā pilnībā apstātos kuģubūvētavu darbs un 2 000 uzņēmuma „Chantiers navals grecs S.A.” darbinieki Skaramangā paliktu bez darba. Vai Komisija varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem: Kādus pasākumus dalībvalstis var veikt attiecībā uz multinacionāliem uzņēmumiem, kuri uzdrošinās uzstādīt pārmērīgas prasības un mainīt līgumu noteikumus, draudot samazināt darbavietas? Kā Komisija varētu palīdzēt saglabāt šīs darbavietas?

Atbilde

(EN) No informācijas, kas izskanēja mutiskajā jautājumā, šķiet, ka godātā deputāta izvirzītais jautājums ir par līgumu, kas noslēgts starp Grieķijas valsti un privātu uzņēmumu par četru zemūdeņu ražošanu un trīs citu zemūdeņu modernizēšanu.

Godātā deputāta izvirzītais jautājums ir par līguma izpildi un, konkrētāk, par iemesliem tā laušanai no līgumslēdzēja puses un par minētā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršanu. Pamatojoties uz ierobežoto informāciju, ko sniedza godātais deputāts, uz šo lietu neattiecas Kopienas tiesību akti par publisko iepirkumu un tādēļ tā attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu darbības jomu. Tādēļ Komisija aicina godāto deputātu vērsties ar šo jautājumu pie kompetentajām valsts varas iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Bendt Bendtsen) (H-0380/09)

Temats: Valsts atbalsts Nīderlandes dārzniecībām

Nīderlandē, izmantojot fonda „Borgstellingsfond” palīdzību, uzņēmumiem, kuru darbība ir saistīta ar siltumnīcām, ir iespējams saņemt valsts garantijas, kas sedz līdz 85 % ieguldījumu aizdevumu ar maksimālo

apjomu līdz 2,5 miljoniem eiro. Vai Komisija varētu paskaidrot, kādu apsvērumu vadīta, tā apstiprinājusi šādus noteikumus?

Līdzās šiem noteikumiem, kuri attiecas uz aizdevumiem, dārzniecībām ir paredzēta arī virkne atbalsta pasākumu. Vai Komisija šajā sakarībā varētu paskaidrot, vai, novērtējot kādas iespējamās jaunas iniciatīvas atbilstību noteikumiem par valsts atbalstu, tiek ņemts vērā līdzšinējo pasākumu skaits un apjoms?

Atbilde

(EN) Godātais deputāts jautā par Komisijas viedokli attiecībā uz garantijām, kas piešķirtas Nīderlandes siltumnīcu saimniecībām.

Nīderlandes shēmā paredzēts, ka garantiju fonds var piešķirt valsts atbalstu galvojumu veidā līdz 80 % no garantētā aizdevuma. Maksimālais garantijas apmērs ir EUR 2 500 000. Garantijas tiek piešķirtas, lai nosegtu aizdevumus ieguldījumiem siltumnīcu saimniecībās un pabalstus maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

Šī shēma tika apstiprināta ar Komisijas 2009. gada 23. aprīļa lēmumu⁽²⁵⁾. Komisija ir novērtējusi šo pasākumu, ņemot vērā piemērojamos valsts atbalsta noteikumus par garantiju un ieguldījumu atbalstu lauksaimniecības nozarē, un secinājusi, ka ierosinātā shēma atbilst šiem noteikumiem.

Saistībā ar subsīdijām, kuras varētu iegūt dārzkopības uzņēmumi papildus iepriekš minētajām garantijas shēmām, Komisija vēlētos norādīt, ka nav aizliegts saņemt papildu atbalstu no esošajām shēmām, ja vien tiek ievērota lauksaimniecības pamatnostādnes izklāstītā maksimālā pieļaujamā intensitāte. Nīderlandes varas iestādes ir apņēmušās ievērot šos noteikumus par uzkrājumiem, lai izvairītos no jebkādas piemērojamā atbalsta intensitātes pārsniegšanas.

*
* *

Jautājums Nr. 45 (Fiorello Provera) (H-0382/09)

Temats: Eutelsat veiktā Al-Aqsa TV retranslācija

Francijas satelītaapraides pakalpojumu sniedzējs Eutelsat turpina retranslēt televīzijas kanālu Al-Aqsa TV, kaut arī šī kanāla programmu saturs ir tiešs Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvas (2007/65/EK⁽²⁶⁾) 3. b panta pārkāpums. Šādas programmas veicina arī radikalizāciju Eiropā un tādējādi ir drauds Eiropas drošībai. Televīzijas kanāls Al-Aqsa TV pieder organizācijai Hamas, kura iekļauta ES teroristu sarakstā, šī organizācija minēto kanālu finansē un kontrolē. Francijas apraides iestāde Conseil Supérieur de l'Audiovisuel 2008. gada decembrī informēja Eutelsat, ka Al-Aqsa TV programmu saturs pārkāpj Francijas 1986. gada 30. septembra komunikāciju likuma 15. pantu, ar kuru aizliegta jebkāda veida naida kurināšana vai aicinājumi uz vardarbību rases, reliģijas vai valstspiederības dēļ. Neraugoties uz šo paziņojumu, Eutelsat turpina retranslēt Al-Aqsa kanālu, kurā pārraidītās programmas turpina pārkāpt Eiropas un Francijas tiesību aktus audiovizuālajā jomā.

Kādus pasākumus Komisija plāno veikt, lai pārtrauktu Eiropas satelītaapraides pakalpojumu sniedzēja veikto Al-Aqsa TV retranslāciju? Vai Komisija šo jautājumu oficiāli apspriedusi ar Francijas iestādēm un kā Komisija gatavojas nodrošināt, lai tiktu ievēroti Eiropas mēroga tiesību akti audiovizuālajā jomā?

Atbilde

(EN) Komisija pilnībā piekrīt godātā deputāta paustajām bažām par jautājumu, kas saistīts ar naida kurināšanu programmu saturā saskaņā ar dalībvalstu jurisdikciju. Komisija aktīvi sadarbojas ar dalībvalstīm un veicina dalībvalstu sadarbību, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu pilnīgu piemērošanu šajā īpaši jutīgajā jomā.

Komisijai ir zināms, ka Al-Aqsa TV programmas tiek pārraidītas, izmantojot Atlantic Bird 4, kas pieder Francijā izvietotajam satelītaapraides operatoram Eutelsat. Pakalpojumi, izmantojot Atlantic Bird 4, galvenokārt ir pieejami Tuvo Austrumu valstīs. Vienīgās Eiropas Savienības valstīs, kuru iedzīvotāji var piekļūt šim kanālam, izmantojot standarta iekārtas, ir Itālija, Kipra, Malta un Grieķija. Citās ES valstīs būtu vajadzīgas

⁽²⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf — OV C 190, 13.8.2009.

⁽²⁶⁾ OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.

lielas satelītanteras, lai uztvertu Al-Aqsa TV programmas. Jāatzīmē arī, ka Komisija līdz šim nav saņēmusi nevienu oficiālu sūdzību par Al-Aqsa TV raidītajām programmām.

Direktīvas 89/552/EEK 22. pantā paredzēts nodrošināt, lai raidījumos nebūtu nekādas rasu, dzimumu, reliģiju vai tautību naida kurināšanas, bet demokrātiskas un plurālistiskas sabiedrības pamatā ir tiesības uz vārda brīvību. Robeža starp vārda brīvību un naida kurināšanu dažreiz ir ļoti smalka. Šajā sakarā pilnīga televīzijas kanāla aizliegšana ir ļoti radikāls pasākums, kas piemērojams tikai ārkārtas gadījumos.

Komisija 2008. gada septembrī nosūtīja oficiālu vēstuli Francijas apraides iestādei Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) saistībā ar Al-Aqsa TV. Pēc vēstules, kā arī, ņemot vērā Al-Aqsa TV nodomu piekļūt visai Eiropas Savienībai, izmantojot Eurobird 9, Eiropas telekomunikāciju satelītu, ko darbina satelītapraides operators Eutelsat, CSA 2008. gada decembrī publicēja brīdinājumu (mise en garde) par satelītapraides operatoru Eutelsat. Tādējādi CSA panāca, ka Al-Aqsa TV nevarēja īstenot savu nodomu par piekļuvi visiem Eiropas Savienības skatītājiem. Komisija 2009. gada 23. oktobrī nosūtīja vēstuli Francijas varas iestādēm, kurā pieprasīja veikt pasākumus pēc CSA 2008. gadā publicētā brīdinājuma.

Kopumā Komisija kā „līgumu uzraugs” var uzsākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, ja tā uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts neievēro Kopienas tiesību aktus. Attiecībā uz Francijas rīcību Al-Aqsa TV lietā Komisija var izmantot šo iespēju, ņemot vērā atbildi uz iepriekš minēto vēstuli.

Turklāt Komisija jautājumu par Al-Aqsa TV un citu apraides organizāciju raidījumiem regulāri izvirza politiskā dialogā ar iesaistītajām valstīm neatkarīgi no tā, vai tā ir šo apraides organizāciju izcelsmes valsts, valsts, kurā atrodas satelīta raidošā zemesstacija, vai valsts, kuras satelīta resursi tiek izmantoti šiem raidījumiem.

*

* *

Jautājums Nr. 46 (Martin Ehrenhauser) (H-0385/09)

Temats: Par finansējumu Īrijas otrajā referendumā

Vai Eiropas Komisija uzskata, ka informatīvu darbību veikšana referendumā ir savienojama ar pastāvošajām Īrijas un Eiropas tiesību normām?

Vai ES Komisijas finansētajās informatīvajās darbībās (piem., brošūrās) bija līdzsvars starp argumentiem par, respektīvi, pret Lisabonas līguma ratificēšanu?

Kādi kritiski argumenti tika minēti attiecībā uz Lisabonas līgumu?

Atbilde

(EN) Eiropas Komisijas uzdevums ir nodrošināt iedzīvotājiem patiesu, precīzu un skaidru informāciju, lai veicinātu padziļinātas debates par Eiropas Savienību. Ir jābūt informācijai par Lisabonas līgumu, ko parakstīja visas dalībvalstis un atbalstīja Eiropas Parlaments.

Komisija Eiropas tīmekļa vietnē (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_lv.htm) ir ievietojusi informāciju par Lisabonas līgumu kopā ar jautājumiem un atbildēm, kā arī ar konsolidēto jaunā Līguma tekstu. Turklāt Komisija par jauno Līgumu izstrādāja iedzīvotājiem kopsavilkumu ar nosaukumu „Jūsu ceļvedis Lisabonas līgumā”, kurā vienkāršā, skaidrā valodā izklāstīts, kādas izmaiņas paredzamas saskaņā ar Lisabonas līgumu. Ceļvedis ir visu dalībvalstu iedzīvotājiem paredzēts buklets, kas ir pieejama 23 Eiropas Savienības oficiālajās valodās.

Pētījumu rezultāti un secinājumi, kas izklāstīti Oireachtas (Īrijas parlamenta) apakškomitejas 2008. gada novembra ziņojumā par Īrijas nākotni Eiropas Savienībā, pierādīja, ka Īrijā ir būtisks informācijas trūkums par Eiropas Savienību.

Atbildot uz prasību nodrošināt patiesu informāciju par ES, Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija 2009. gada janvārī parakstīja Saprāšanās memorandu trim gadiem par partnerību ar Īrijas valdību informācijas sniegšanai par Eiropu.

Atbilstīgi šim memorandam un ciešā sadarbībā ar Īrijas valdību un Eiropas Parlamenta Informācijas biroju Īrijā ir sākušies plaša mēroga pasākumi, lai Īrijā veicinātu lielāku sabiedrības izpratni par Eiropas Savienību.

Komisija visā Īrijā ir noorganizējusi tādus pasākumus kā vienpadsmit publiskas diskusijas par Eiropas Savienību, valsts mēroga reklāmas pasākumus, parādot, ko ES dara patērētāju labā, vidusskolēnu konkursu eseju rakstīšanā un tādus interneta pasākumus kā jaunu interaktīvu tīmekļa vietni un sociālās tīklošanas vietnes. Saistībā ar iniciatīvu „Atpakaļ uz skolu”, kurā iesaistīti Eiropas iestādēs strādājošie ierēdņi, 87 īru ierēdņi apmeklēja 101 savu bijušo skolu 24 grāfistēs.

Komisija kopā ar Īrijas Ārlietu ministriju ieinteresētajām organizācijām, tajā skaitā nevalstiskām organizācijām (NVO) un reģionālajām iestādēm, noorganizēja arī virkni īsu apspriežu ar nosaukumu „Fakti par Lisabonas līgumu”. Kopīgi ar Īrijas galvenajām sieviešu organizācijām 2009. gadā tika noorganizēti arī seši uzklaušanās pasākumi.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Frank Vanhecke) (H-0386/09)

Temats: Regula par pilsoņu iniciatīvu

Eiropas Parlaments savā 2009. gada 7. maija rezolūcijā (P6_TA(2009)0389) pieprasīja Komisijai pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā nekavējoties iesniegt priekšlikumu regulai par pilsoņu iniciatīvu.

Vai Komisija ir izstrādājusi priekšlikuma projektu? Vai Komisija plāno iesniegt priekšlikumu regulai drīz pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā? Vai tā ievēros norādījumus, kas sniegti Eiropas Parlamenta ziņojumā par šo tematu?

Atbilde

(EN) Komisija atzinīgi vērtē pilsoņu iniciatīvas ieviešanu, kas piešķirs Eiropas Savienības pilsoņu teiktajam lielāku nozīmi, jaunu dimensiju Eiropas demokrātijai un papildinās to tiesību kopumu, kas ir saistītas ar Eiropas Savienības pilsonību.

Komisija ir pārliecināta, ka Eiropas pilsoņiem būtu pēc iespējas ātrāk jāgūst labums no Eiropas pilsoņu iniciatīvas pēc tam, kad Lisabonas līgums būs stājies spēkā. Šajā nolūkā Komisija pēc Līguma stāšanās spēkā izvirzīs priekšlikumu regulai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 24. pantu. Komisijas mērķis ir pieņemt regulu līdz pirmā gada beigām pēc Līguma stāšanās spēkā, un tā cer, ka Eiropas Parlaments un Padome atbalstīs šo mērķi.

Ņemot vērā topošā priekšlikuma nozīmību dalībvalstu pilsoņiem, organizētajai pilsoniskajai sabiedrībai, ieinteresētajām personām un valsts iestādēm, pilsoņiem un visām ieinteresētajām personām ir jādod arī iespēja paust savu viedokli par to, kā pilsoņu iniciatīvai būtu jādabojas.

Tādēļ Komisija 11. novembrī pieņēma Zaļo grāmatu⁽²⁷⁾, lai mēģinātu izzināt visu ieinteresēto personu viedokļus par galvenajiem jautājumiem, kas būs iekļauti šajā regulā. Komisija cer, ka šī apspriešanās rosinās plašu atbilžu klāstu. Šīs apspriešanās rezultāti būs pamats Komisijas priekšlikuma sagatavošanai.

Komisija atzinīgi novērtē Eiropas Parlamenta rezolūciju par pilsoņu iniciatīvu, kas tika pieņemta 2009. gada maijā, kā vērtīgu ieguldījumu šajā diskusijā un atbalsta lielāko daļu tajā izteikto ierosinājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (John Bufton) (H-0387/09)

Temats: Elektroniskā identifikācija - Regula (EK) Nr. 1560/2007

Vai attiecībā uz Regulā (EK) Nr. 1560/2007⁽²⁸⁾ paredzēto obligātās elektroniskās identifikācijas ieviešanu 2009. gada 31. decembrī Komisija varētu apsvērt obligātās elektroniskās identifikācijas ieviešanas atlikšanu, ņemot vērā to, ka krotāliju skenēšanai/nolasīšanai izmantojamās ierīces nav precīzas un tādējādi radīs lauksaimniekiem ievērojamas problēmas?

⁽²⁷⁾ Zaļā grāmata par Eiropas pilsoņu iniciatīvu, COM (2009) 622.

⁽²⁸⁾ OV L 340, 22.12.2007., 25. lpp.

Vai, pamatojoties uz minēto, Komisija varētu noteikt, ka šīs identifikācijas sistēmas ieviešana no 2009. gada 31. decembra ir tikai brīvprātīga?

Atbilde

(EN) Patlaban spēkā esošie Kopienas tiesību akti par aitū un kazu individuālo identificēšanu un izsekojamību tika pieņemti pēc nagu un mutes sērgas krīzes Apvienotajā Karalistē (AK) 2001. gadā, un turpmākajos Eiropas Parlamenta ziņojumos, Revīzijas palātas ziņojumos un tā sauktajā „Andersona ziņojumā” AK Pārstāvju palātai bija norādīts, ka esošā attiecīgās grupas identificēšanas un izsekojamības sistēma nav droša. Šajā laikā tādas ieinteresētās personas kā Nacionālā lauksaimnieku apvienība (NFU) ne tikai aicināja ieviest individuālo izsekojamību un elektronisko identificēšanu, bet pat „rīkoties ātrāk nekā pārējās ES valstīs”.

Tādēļ ar Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004 tika ieviesta mazo atgremotāju elektroniskās identificēšanas sistēma, kas būs obligāta no 2010. gada janvāra.

Brīvprātīga elektroniskā identificēšana būtībā nozīmēs brīvprātīgu izsekojamību. Brīvprātīga sistēma nozīmēs arī nevienlīdzīgus apstākļus, jo daudzas dalībvalstis jau ir sasniegušas ievērojami progresu elektroniskās identificēšanas sistēmas ieviešanā.

Tagad šī tehnoloģija ir rūpīgi izstrādāta un gatava praktiskai lietošanai mājlopu audzēšanas saimniecībās.

Ne Parlaments, ne Padome nekad nav apstrīdējuši regulas pamatnoteikumus.

Tomēr Komisija ir atvieglojusi jaunās sistēmas iespējami netraucētāku ieviešanu, lai, nepārkāpjot regulas noteikumus, īpašniekiem samazinātu izmaksas un slogus.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Derk Jan Eppink) (H-0388/09)

Temats: Kavēšanās izskatīt N. Kroes priekšlikumu par iespēju pusēm, kas cietušas karteļu darbības rezultātā, pieprasīt kompensāciju

Ekonomikas un monetārā komitejas (ECON) 2009. gada 29. septembra sanāksmē komisāre N. Kroes runāja par savu priekšlikumu piešķirt pusēm, kas cietušas karteļu darbības rezultātā, plašākas tiesības pieprasīt kompensāciju. Komisāre apgalvoja, ka šis priekšlikums ir „ļoti svarīgs un viņai ļoti nozīmīgs”. Minēto priekšlikumu Komisāru kolēģijai vajadzēja izskatīt 7. oktobrī.

Tomēr 2. oktobrī paredzēto īpašo sanāksmi atcēla pēc priekšsēdētāja biroja lūguma. Dīvainā kārtā nevienam šis priekšlikums vairs neinteresēja.

Kāpēc minētais jautājums pazuda no Komisijas darba kārtības, lai gan komisāre N. Kroes bija norādījusi, ka ECON komiteja un Komisāru kolēģija ātri pieņems lēmumu?

Saskaņā ar 2009. gada 20. oktobra Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) publicēto informāciju Eiropas Parlamenta Juridiskās komitejas priekšsēdētājs, kurš ir arī partneris kādu vācu advokātu birojā, kas darbojas ar karteļiem saistītās lietās, ir izdarījis uz Komisiju spiedienu, lai tā aizkavētu lēmuma pieņemšanu. Vai tā ir taisnība?

Ko Komisija domā par FAZ aprakstīto iespēju, ka Juridiskās komitejas priekšsēdētājs varētu atrasties interešu konfliktā?

Kad mēs varam sagaidīt šo priekšlikumu?

Atbilde

(EN) Komisija patiešām apsver iespēju ieviest 2008. gada aprīlī izdotajai Baltajai grāmatai sekojošu tiesību aktu, kā Eiropas Parlaments to ierosināja savā 2009. gada marta rezolūcijā par Balto grāmatu. Tomēr patlaban Komisija vēl nav pieņēmusi nekādu galīgo lēmumu šajā lietā. Taču godātam deputātam varu apliecināt, ka Komisija ir joprojām cieši apņēmusies ievērot Baltajā grāmatā izklāstītos mērķus un ierosinājumus.

*
* *

Jautājums Nr. 50 (Jörg Leichtfried) (H-0391/09)**Temats: Atļaujas piešķiršana autovilcieniem (gigaliners)**

2009. gada septembrī uzdevu rakstisku jautājumu (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-4313&language=LV>) par pētījumiem, kas pēc Komisijas pasūtījuma veikti saistībā ar autovilcieniem. Ar nožēlu jāsecina, ka, atbildot uz manu rakstisko jautājumu, Komisija nav iedziļinājusies jautājuma būtībā. Vairākas nevalstiskās organizācijas jau ir apšaubījušas šo pētījumu rezultātus un kvalitāti. Eiropas Komisijas reakcija uz manu rakstisko jautājumu arī mani rada arvien lielākas šaubas par minēto pētījumu nozīmību.

Tādēļ gribu Jūs lūgt bez kavēšanās sniegt konkrētas atbildes uz maniem jautājumiem Jautājumu laikā.

Atbilde

(FR) Atbildot uz šo jautājumu, kurš ir saistīts ar 2009. gada oktobrī iesniegto rakstisko jautājumu (E-4313/09) par diviem Komisijas pasūtītiem pētījumiem, kas analizē, kādu ietekmi uz Eiropas satiksmi, iespējams, varētu atstāt atļaujas piešķiršana garākiem un smagākiem kravas transportlīdzekļiem (LHV), Komisija vēlētos apliecināt godātajam deputātam, ka Komisijas sniegtā atbilde bija tik precīza, cik iespējams, ņemot vērā attiecīgajā laikā pieejamo informāciju.

Pirmais pētījums, ko 2008. gada novembrī pēc Komisijas lūguma veica „Transport & Mobility Leuven” (T&ML), kopumā secināja, ka LHV plašākai lietošanai noteikti būs pozitīva ietekme uz kopējo transporta nozares efektivitāti Eiropā, pateicoties paredzamajiem uzlabojumiem autotransporta drošības un vides jomā.

Tomēr pēc šī pētījuma rezultātu publicēšanas ieinteresētās personas tos bargi kritizēja ne tikai rādītāju dēļ, kas bija lietoti pētījumā attiecībā uz transporta pieprasījuma elastību, bet arī iespējamo seku dēļ, kādas uz ceļu drošību un transportlīdzekļu veidu sadalījumu atstās šo transportlīdzekļu plašāka lietošana.

Tādēļ Komisija uzskatīja, ka ir vajadzīga pilnīgāka šī jautājuma analīze, un Kopīgais pētniecības centrs — Perspektīvo tehnoloģiju pētījumu institūts (JRC-IPTS) Sevilā veica jaunu pētījumu. Lai gan JRC-IPTS secinājumi nav tik pārliecinoši kā T&ML ziņojuma secinājumi, jaunajā pētījumā tomēr secināts, ka plašāka LHV lietošana Eiropas satiksmē samazinās braucienu skaitu, kādu patlaban pieprasa no esošā mazākā un vieglākā autoparka.

Ir svarīgi uzsvērt, ka pieņēmumi vēl nav apstiprināti praksē. Tādēļ Komisija uzskata, ka ir jābūt apdomīgiem, izdarot secinājumus — jāizsaka pagaidu secinājumi, kamēr nav sagaidīti papildu pētījuma rezultāti. Patiesi, apdomība ir jūtama gan abos šo autoru pētījumos, gan arī interešu grupu un dalībvalstu sagatavotajos ziņojumos.

Lai ņemtu vērā dažādos atzinumus, kas atspoguļoti godātā deputāta jautājumā attiecībā uz tādu tematu kā pieprasījuma elastība, transportlīdzekļu veidu sadalījumu, LHV lietošanas aplētais pieaugums un ietekme uz infrastruktūras izmaksām, Komisija jau ir sasaukusi padomdevēju grupu, ko veido to pušu pārstāvji, kas ir iesaistīti šo jautājumu analizēšanā. Padomdevēju grupa rīkoja savu pirmo sanāksmi 2009. gada novembrī un gatavojas ierosināt virkni apstiprinātus ekonomiskos rādītājus papildu pētījumam, kuru uzsāks 2010. gada sākumā (patlaban tiek novērtēti pētījumam iesniegtie priekšlikumi, kurus nesen ir saņēmusi Komisija).

Komisija gribētu vēlēt apliecināt godātajam deputātam, ka izvirzītie jautājumi tiks sīki izpētīti jaunā pētījuma kontekstā. Visbeidzot, kā jau ir vairākkārt ziņots, Komisija lems par spēkā esošo tiesību aktu grozīšanu tikai pēc tam, kad tā būs pārbaudījusi visas sekas, kas var rasties, pielāgojot noteikumus par LHV masu un gabarītiem, kā noteikts Direktīvā 96/53/EK⁽²⁹⁾.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Frieda Brepoels) (H-0398/09)**Temats: Krievijas ievedmuita**

Komisija savā atbildē uz 2009. gada 25. augusta rakstisko jautājumu <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-4200&language=LV> atzīst,

⁽²⁹⁾ Padomes 1996. gada 25. jūlija Direktīva 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos, OV L 235, 17.09.1996.

ka Krievijas iestādes kopš 2008. gada beigām ir pieņēmušas virkni protekcionistiska rakstura pasākumu. Attiecīgie tarifu kāpumi ievērojami ietekmē daudzas preces, ko ieved no ES, piemēram, kombainus, automašīnas, mēbeles un daudzus lauksaimniecības produktus. Turklāt ievedmuita tiek izmantota ļaunprātīgi, lai panāktu to, ka Eiropas uzņēmumi iestājas kopuzņēmumos, piemēram — nesen izveidotais „Case New Holland” un Krievijas „Kamaz” kopuzņēmums. Tādēļ ES ir joprojām jācenšas panākt šīs ievedmuitas atcelšanu visiem šiem izstrādājumiem.

Kādu pasākumu Komisija tagad ir veikusi šajā kontekstā?

Kādi bija ES un Krievijas 2009. gada 18. un 19. novembra augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti attiecībā uz šo jautājumu?

Tiek runāts, ka Krievijas iestādes vēlas pārskatīt visus tarifu pagaidu pieaugumus. Vai ir jau zināms galīgais rezultāts?

Vai Krievijas iestādes ir gatavas sākt oficiālas konsultācijas saskaņā ar Es un Krievijas nolīguma 16. pantu?

Kāda ir Komisijas turpmākā stratēģija šajā jautājumā?

Atbilde

(EN) Pēc atbildes, kuru Komisija ir sniegusi godātai deputātei uz viņas rakstisko jautājumu E-4200/09⁽³⁰⁾, tā ir turpinājusi izdarīt spiedienu uz Krievijas varas iestādēm saistībā ar protekcionistiska rakstura pasākumiem, ko Krievija ir ieviesusi, reaģējot uz pasaules ekonomikas krīzi. Komisija galvenokārt pauž bažas par to, ka Krievija plāno ieveidmuitas tarifu pieaugumus noteikt par pastāvīgiem saskaņā ar jaunajiem Krievijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienības kopējiem ārējiem tarifiem, kam jāstājas spēkā 2010. gada 1. janvārī.

Tādēļ Komisijas pēdējo nedēļu darbība galvenokārt ir vērsta uz to, lai Muitas savienības locekļiem izteiktu ES bažas un prasītu tās ņemt vērā, kad 2009. gada 27. novembrī tiks pieņemts galīgais lēmums par jauno kopējo ārējo tarifu. Ietekmi uz automašīnām un kombainiem Komisija ir noteikusi par prioritāti; šajā sakarā Komisija minēja arī vairākus citus izstrādājumus. Pagājušā nedēļā diskusijas turpinājās, un Komisijas priekšsēdētājs izvirzīja šo jautājumu ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē 2009. gada 18. novembrī. Tirdzniecības komisārs apsprieda šo jautājumu arī ar Krievijas Federācijas Ekonomiskās attīstības un tirdzniecības politikas ministri Nabiullina divpusējā sanāksmē, kas notika saistībā ar augstākā līmeņa sanāksmi.

Kaut gan daudzsološi likās tas, ka pats Krievijas prezidents Dmitrijs Medvedevs augstākā līmeņa sanāksmē paziņoja, ka Krievijas pašreizējie protekcionistiskā rakstura pasākumi izrādījušies neefektīvi, bija skaidrs arī tas, ka ierosinātais kopējais ārējais tarifs, kas stāsies spēkā 2010. gada 1. janvārī, netiks mainīts. Komisija tikai saņēma solījumu, ka nesenie tarifu pieaugumi nepaliks nemainīgi un tiks pārskatīti pēc Muitas savienības izveidošanas.

Krievijas varas iestādes vēl nav piekritušas oficiālām apspriedēm saskaņā ar Eiropas Savienības un Krievijas partnerības un sadarbības līguma 16. pantu, neskatoties uz Komisijas atkārtotiem lūgumiem.

*

* *

Jautājums Nr. 52 (Alfreds Rubiks) (H-0399/09)

Temats: Eiropas Savienības antihitleriskās koalīcijas cīnītāja statuss

Daudzās Eiropas Savienības valstīs Otrā pasaules kara veterāniem, kuri cīnījās pret nacismu un fašismu, ir noteikts antihitleriskās koalīcijas cīnītāja statuss.

Kā tiek plānots ieviest antihitleriskās koalīcijas cīnītāja statusu visā Eiropas Savienībā?

Atbilde

(FR) Komisijas jurisdikcijā neietilpst bijušo cīnītāju statusa piešķiršana. Tā ir dalībvalstu atbildības joma.

*

* *

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

Jautājums Nr. 53 (Ivo Belet) (H-0404/09)**Temats: Dopinga lietošanas apkarošana un dzīvesvieta**

Beļģijā radies ievērojams apjukums tādēļ, ka uz gadu diskvalificēti tenisisti, kas, aizpildot veidlapas, nebija pareizi norādījuši savu dzīvesvietu.

Prasība norādīt dzīvesvietu jebkurā gadījumā ir radikāls pasākums „nevainīgiem” sportistiem un rada daudz jautājumu par iespējamu privātuma pārkāpšanu.

Sportistu sodīšana par nepietiekami precīzi norādītu dzīvesvietu, diskvalificējot uz gadu, nekādā ziņā neatbilst samērīguma principam, jo šīs sankcijas skartie sportisti nav lietojuši dopingu.

Tā kā vienīgais veids, kā iespējams ko mainīt, ir pārsūdzēt lēmumu Sporta arbitražas tiesā, sportistiem nav viegli izšķirties par šīs iespējas izmantošanu.

Kā Komisija vērtē šo situāciju, ņemot vērā atlikto D. Meca-Medina lietas izskatīšanu?

Vai Komisija piekrīt, ka jāuzlabo soda par to, ka nav izpildīta prasība norādīt dzīvesvietu, un pārsūdzības procedūras koordinācija Eiropas un starptautiskā līmenī?

Vai Komisija veiks kādus pasākumus šajā sakarā?

Atbilde

(EN) Komisija ir pilnībā apņēmusies cīnīties pret dopinga lietošanu sportā un atbalsta efektīvu antidopinga pasākumu izstrādi saskaņā ar ES tiesību aktu noteikumiem attiecībā uz pamattiesībām un brīvībām.

Komisija regulāri sazinās ar attiecīgajām iestādēm un organizācijām, īpaši ar Eiropas Parlamentu, dalībvalstīm, Eiropas Padomi un Pasaules Antidopinga aģentūru (WADA), lai diskutētu par cīņu pret dopinga lietošanu. Jautājums par katra sportista datu aizsardzību un privātuma aizsardzību ir viens no vissvarīgākajiem un delikātākajiem jautājumiem. Tā kā ar Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 29. pantu tika izveidota darba grupa, kas 2009. gada aprīlī pieņēma atzinumu, tad šajā kontekstā Komisija pieprasīja Pasaules Antidopinga aģentūrai (WADA) pārskatīt attiecīgo Starptautisko privātuma un personas datu aizsardzības standartu. WADA pēc tam veica būtisku standarta pārskatīšanu, lai panāktu tā atbilstību ES tiesību aktiem. Tomēr vēl jādiskutē par samērā daudziem jautājumiem, sevišķi par proporcionalitātes principu attiecībā uz „dzīvesvietas noteikumiem”, īpaši ņemot vērā WADA standartus un praksi.

Šajā sakarā Komisija atzīst, ka cīņā pret dopingu augstākā līmeņa sportā tiek attaisnota dopinga kontrole augstākā līmeņa sportistiem, viņus iepriekš nebrīdinot un veicot kontroli ārpus sporta sacensībām. Neskatoties uz to, kontrolei jābūt samērīgai un, īstenojot kontroles pasākumus, jāievēro sportistu individuālās tiesības.

Komisija turpinās cieši sadarboties ar attiecīgajām iestādēm un organizācijām, tajā skaitā ar Eiropas Padomes ekspertu grupu jautājumos par antidopingu un personas datu aizsardzību. Šīs ekspertu grupas darbs noteikti pastiprinās dialogu ar WADA par pamatnostādņu „dzīvesvietas noteikumu” īstenošanu, kā arī par tādiem godātā deputāta izvirzītajiem jautājumiem kā sportistu griesšanās pēc palīdzības saistībā ar valsts līmenī pieņemtiem lēmumiem un disciplināro pasākumu samērību.

*
* *

Jautājums Nr. 54 (James Nicholson) (H-0405/09)**Temats: ES stratēģija cīņai pret organizēto noziedzību**

Nesen notikusi 120 miljonu cigarešu pārtveršana Grīnoras ostā Lautas grāfistē Īrijā tiek uzskatīta par lielāko kontrabandas preču aizturēšanu Eiropas Savienības vēsturē.

Ir plaši pieņemts uzskats, ka ar šo kontrabandu bija saistīts Ziemeļīrijas teroristu grupējums, kurš slepeni vienojās ar organizētās noziedzības grupējumiem. Šīs operācijas veiksmi noteica Lielbritānijas un Īrijas policiju, jūras spēku, muitas un ieņēmumu dienestu izcila sadarbība.

Vai Komisija tāpēc mudinās citas ES valstis pieņemt šo stratēģiju kā paraugu ciešākai ES mēroga sadarbībai pret tabakas un narkotiku kontrabandu un organizēto noziedzību kopumā?

Atbilde

(EN) Godātā deputāta pieminētā lieta patiesi bija lielākā kontrabandas cigarešu pārtveršanas operācija, kāda jebkad ir notikusi Eiropas Savienībā, un tā notika, pateicoties veiksmīgi novadītai starptautiskai daudzu aģentūru vadītai operācijai, kuru koordinēja Īrijas Ieņēmumu un muitas dienests un Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF). OLAF koordinē arī papildu izmeklēšanas starptautiskos aspektus.

Šī lieta skaidri parāda, cik svarīga un izdevīga ir cieša starptautiska sadarbība, un Komisija turpinās atbalstīt un veicināt darbības, kuru mērķis ir nodrošināt sinerģiju, kā arī tādu pieeju cīņā pret nelikumīgiem pārrobežu noziegumiem, kurā tiek iesaistītas daudzas aģentūras un daudzas nozares.

Saistībā ar cigarešu kontrabandu OLAF pēdējos 14 gadus ir rīkojis ikgadējas konferences izmeklētājiem un izlūkdienesta personālam, kas darbojas tabakas nozarē, lai apmainītos ar informāciju par pašreizējiem un turpmākajiem draudiem un lai nostiprinātu praktisko sadarbību starp dalībvalstīm, galvenajām trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

Lai veicinātu tāda veida sadarbību, par kādu runā godātais deputāts, Kopiena nodrošina finansiālu atbalstu dotāciju veidā no ES programmas „Noziedzības novēršana un cīņa pret noziedzību”, ko vada Komisijas Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāts. Šīs programmas 2010. gada kopējais budžets ir EUR 85,88 miljoni. Hercule II programma, ko vada OLAF, atbalsta projektus, kas veicina Kopienas finanšu interešu aizsardzību, cenšas veicināt starptautisko un daudzozaru sadarbību, kā arī izveidot tīklus dalībvalstīs, jaunajās dalībvalstīs un kandidātvalstīs. Cigarešu kontrabanda ir viena no Hercule II programmas mērķa jomām, kuras budžets ir EUR 98,5 miljoni 2007.–2013. gadam.

*

* *

Jautājums Nr. 55 (Ryszard Czarnecki) (H-0407/09)

Temats: Poļu minoritātes diskriminācija Lietuvā

Kādus pasākumus Komisija iecerējusi veikt, lai Lietuvas valdība izbeigtu pret poļu minoritāti vērsto diskrimināciju šajā valstī? Pēdējos mēnešos pastiprināti izpaužas tendences, kuras jau vērojamas vairākus gadus, proti, tiek samazināts skolu un klašu skaits ar poļu mācību valodu, notiek uzvārdu piespiedu lietuviskošana, netiek atdoti vēl pirms vairākiem gadu desmitiem padomju varas atsavinātie īpašumi (lai gan par labu lietuviešiem denacionalizācija notika daudz plašākā mērogā), klaji pārkāpjot ES normas, poļu minoritātes apdzīvotajos apvidos aizliegts lietot apdzīvoto vietu un ielu poliskos nosaukumus un notiek mēģinājumi Lietuvas parlamentā ierobežot to deputātu pilnvaras, kuri pārstāv poļu minoritāti. Ņemot vērā minētos apstākļus, Komisija nedrīkst nerīkoties. Šādi diskriminācijas gadījumi ir steidzami jāizmeklē un nekavējoties jāpārtrauc.

Atbilde

(EN) Mazākumtautību pārstāvju tiesību ievērošana, tai skaitā nediskriminācijas principa ievērošana, ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Par to ir skaidri norādīts Līgumā par Eiropas Savienību (2. pants), kas ir grozīts ar Lisabonas līgumu, kurš stāties spēkā 2009. gada 1. decembrī. Šajā pantā ir iekļauta mazākumtautību pārstāvju tiesību ievērošana, kas ir Eiropas Savienības pamatvērtība.

Tomēr Komisija var rīkoties vienīgi Eiropas Savienības kompetences jomās, piemēram, tādās jomās, kurās ar Direktīvu 2000/43/EK⁽³¹⁾ ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības.

Godātā deputāta izvirzītie jautājumi ietilpst jomā, par kuru ir atbildīgas dalībvalstis, kam ir jānodrošina pamattiesību aizsardzība, piemērojot pašām savus tiesību aktus un starptautiskās saistības. Šādus jautājumus var izvirzīt dalībvalstu tiesu iestādēm un pēc visu valsts tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas, var vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā.

*

* *

⁽³¹⁾ Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, OV L 180, 19.07.2000.

Jautājums Nr. 56 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0408/09)**Temats: Trešais enerģētikas tiesību aktu kopums un Eiropas enerģijas patērētāju aizsardzība**

Eiropas Parlaments šā gada aprīlī apstiprināja trešo tiesību aktu kopumu attiecībā uz ES elektrības un gāzes tirgu. Viens no šī tiesību aktu kopuma galvenajiem mērķiem ir aizsargāt Eiropas enerģijas patērētājus no lieliem enerģijas monopoliem, nodrošinot to, ka gāzes cauruļvadu un elektrības tīklu operatori neveic arī uzņēmējdarbību gāzes piegādes vai elektrības ražošanas jomā. Kad ir paredzams, ka minētais trešais tiesību aktu kopums tiks pilnībā īstenots, proti, visas ES dalībvalstis būs izvēlējušās vēlamo nodalīšanas modeli (pilnīga nodalīšana, neatkarīgs sistēmas operators un neatkarīgs pārvades operators) un īstenojušas attiecīgos noteikumus? Vai Komisijas rīcībā ir informācija par to, cik ES dalībvalstis ir izvēlējušās „maigāko” nodalīšanas modeli, proti, neatkarīgu pārvades operatoru? Kā Komisija ir paredzējusi aizsargāt Eiropas enerģijas patērētājus, ja enerģijas tirgi dažādās dalībvalstīs paliks lielu enerģijas monopoli rokās?

Atbilde

(EN) Trešais enerģētikas tiesību aktu kopums stājās spēkā 2009. gada 3. septembrī, un dalībvalstīm tas jātransponē savos tiesību aktos līdz 2011. gada 3. martam. Tajā esošie noteikumi par nodalīšanu dalībvalstīm jāsāk piemērot no 2012. gada 3. marta, bet dažos konkrētos gadījumos — no 2013. gada 3. marta.

Saskaņā ar Trešo enerģētikas tiesību aktu kopumu dalībvalstis var izvēlēties trīs nodalīšanas modeļus: īpašumtiesību nodalīšana, neatkarīgs sistēmas operators (NSO) un neatkarīgs pārvades operators (NPO). Lai gan šie trīs nodalīšanas modeļi nodrošina atšķirīgas tīkla operāciju un piegādes darbību strukturālās nošķiršanas pakāpes, katrai no tām efektīvi jādarbojas, lai novērstu interešu konfliktu starp ražotājiem, piegādātājiem un sistēmas operatoriem. Tiesību aktu transponēšanas agrīnajā posmā Komisijai vēl nav pārskata par to, cik daudzas dalībvalstis izvēlēsies NPO nodalīšanas modeli.

Lai aizsargātu patērētāju intereses pret jebkādam enerģētikas uzņēmumu ļaunprātīgām darbībām tirgū, Komisija darīs visu iespējamo, lai dalībvalstis pareizi un laikus ieviestu un piemērotu Trešā enerģētikas tiesību aktu kopuma noteikumus, tādējādi izveidojot tiesisku regulējumu, kas patiesi spēj aizsargāt patērētāju intereses.

*
* *

Jautājums Nr. 57 (Sławomir Witold Nitras) (H-0410/09)**Temats: Nelikumības kompensāciju procedūrā kuģubūves nozarē**

Atbilstīgi likumam par kompensāciju procedūru Polijas kuģubūves industrijai īpaši svarīgās struktūrās, Valsts kases ministrs no kandidatūrām, ko atbalstīja Eiropas Komisija, iecēla kompensācijas operāciju novērotāju. Šā novērotāja pienākums bija kontrolēt procedūras norisi un jo īpaši aktīvu pārdošanas sagatavošanu un īstenošanu. Viņam arī bija jāiesniedz Komisijai ikmēneša pārskats par kompensācijas operāciju kontroli.

Vai Komisija kompensācijas procedūras laikā ir novērojusi kādas nelikumības? Vai šis novērotājs piedalījās un joprojām piedalās šajā procedūrā? Vai šī procedūra ir noritējusi atbilstīgi Eiropas Komisijas 2008. gada 6. novembra lēmumam par valsts atbalstu, ko Polija piešķir Ščecinas un Gdiņas kuģubūves rūpnīcām?

Atbilde

(EN) Uzraudzības pilnvarniekiem ir būtiska nozīme Komisijas 2008. gada 6. novembra lēmumu īstenošanā attiecībā uz Ščecinas un Gdiņas kuģubūves rūpnīcām⁽³²⁾.

Katrai kuģubūves rūpnīcai ir viens pilnvarnieks, kam ir jāinformē Komisija par notikumu gaitu aktīvu pārdošanas procesā un par visām iespējamām grūtībām, ar kurām nākas saskarties. Tādēļ pilnvarnieki katru mēnesi iesniedz Komisijai progresu ziņojumus. Uzraudzības pilnvarnieki ir snieguši šos ikmēneša ziņojumus jau no pārdošanas procesa sākuma un turpina to darīt līdz pat šim laikam. Viņu iesaistīšanās šajā procesā attiecas tikai uz uzraudzību, un viņiem nav aktīvi jāiesaistās pašā pārdošanas procesa vadībā un/vai pārvaldībā.

Uzraudzības pilnvarnieki dažkārt ir snieguši Komisijai vērtīgu informāciju par procesa gaitu, kas ļāvuši tai sākt risināt virkni tehnisku sarežģījumu ar Polijas varas iestādēm tiešā veidā.

⁽³²⁾ Sk. paziņojumu presei IP/08/1642

Komisijas 2008. gada 6. novembra lēmumi paredzēja pabeigt lēmumu īstenošanu līdz 2009. gada jūnija sākumam. Pēc divu lēmumu pieņemšanas kuģubūves rūpnīcas ir pārtraukušas saimniecisko darbību, ko kuģubūves rūpnīcu aktīvu ieguvēji var atsākt pēc pirkuma procedūras pabeigšanas. Ņemot to vērā — pārdošanas procesa beigu posmā —, galvenais investors nepabeidza lielas kuģubūves rūpnīcas daļas iegādi, tādēļ lēmumu īstenošanas beigu termiņš bija ievērojami jāpagarina.

Komisijas pienākums pārdošanas procesā ir uzraudzīt divu Komisijas 2008. gada 6. novembra lēmumu un tajos ietverto nosacījumu īstenošanu. Tikai tad, kad būs pabeigts pārdošanas process, Komisija varēs paust galīgo viedokli par Polijas atbilstību šiem nosacījumiem.

Komisijas kompetencē nav lemt par to, vai saistībā ar pārdošanas procesu ir notikuši kādi pārkāpumi saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 58 (Antonio Cancian) (H-0414/09)

Temats: Reliģisku simbolu izlikšana sabiedriskās vietās

Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2009. gada 3. novembrī apmierināja kādas itāļu un somu izcelsmes pilsoņes prasību neizlikt klases telpās krucifiksu. Līdzīgi jautājumi ir risināti Spānijā, Vācijā, Francijā un Itālijā, kur Valsts padome 1988. gadā nolēma, ka krucifikss nav tikai kristīgās reliģijas simbols, bet ir vērtība pats par sevi neatkarīgi no šīs ticības.

Vai Komisija ir apsvērusi risku, ka Strasbūras tiesas pasludinātā principa dēļ varētu apšaubīt to, ka sabiedriskās vietās tiek izlikti reliģiski un kultūras simboli, tostarp arī Eiropas karogs, kas radīts, iedvesmojoties no katolicisma ar Dievmāti saistītās simbolikas?

Atbilde

(FR) Komisija norāda, ka valsts tiesību akti par reliģiskiem simboliem sabiedriskās ēkās ir katras dalībvalsts tiesību sistēmas kompetence.

Komisija arī norāda, ka atbilde par Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu īstenošanu ietilpst Eiropas Padomes pienākumos.

*
* *

Jautājums Nr. 59 (Mairead McGuinness) (H-0416/09)

Temats: Atbildība par nodrošinātību ar pārtiku pašreizējā institucionālajā struktūrā

Pašreizējā institucionālajā struktūrā paredzēts, ka vispārējās nodrošinātības ar pārtiku joma ietilpst vairāku komisāru pienākumos. Vai Komisija varētu apstiprināt, kad notika iepriekšējā kolēģijas sanāksme, kurā apsprieda vispārējās nodrošinātības ar pārtiku jautājumu? Kāda bija diskusijas darba kārtība un kādi bija sarunu rezultāti?

Vai Komisija uzskata, ka jautājums par turpmāko vispārējo nodrošinātību ar pārtiku ir tāds, kam, izstrādājot politikas virzienus, vajadzīga visaptveroša pieeja, un, ja tā, tad kādus priekšlikumus tā iesniegs, lai panāktu stratēģiskāku pieeju ES līmenī?

Atbilde

(EN) Tā kā nodrošinātība ar pārtiku ietver dažādus aspektus, tad, risinot šo problēmu, ir vajadzīgs koordinēts vairāku politiku un instrumentu atbalsts. Papildus šai nozarei raksturīgām darbībām, kuras veic dažādi iesaistītie komisāri, Komisāru kolēģija regulāri novērtē, kāda situācija ir pasaulē attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku, īpaši pēc lauksaimniecības produktu cenu pieauguma 2008. gadā.

Komisāru kolēģija sāka risināt jautājumus, kas attiecas uz nodrošinātību ar pārtiku, laikā, kad 2008. gada maijā pieņēma paziņojumu „Pārtikas cenu paaugstināšanās problēmas risināšana — norādījumi par ES rīcību”. Paziņojumā bija izklāstīts plāns turpmākajām Komisijas darbībām dažādās jomās Eiropas Savienībā un pasaulē.

Komisija 2008. gada jūlijā apmeklēja augsta līmeņa konferenci, ko Eiropas Parlamentā organizēja Padomes prezidentvalsts Francija („Kurš pabaros pasauli?"). Jūlija beigās kolēģijai bija iespēja atgriezties pie jautājuma par nodrošinātību ar pārtiku, kad notika pārrunas par to, kas panākts G8 valstu vadītāju samitā Tojako, Hokaido salā. Šajā kontekstā tika pārrunāts jautājums par ES Pārtikas mehānismu un tā ieguldījumu lauksaimniecības produktu nozares atbalstīšanā jaunattīstības valstīs.

Nesen Komisāru kolēģijas debatēs par rezultātiem, kas gūti L'Akvilā notiekošajā G8 valstu vadītāju samitā no 8. līdz 10. jūlijam, tika spriests par panākumiem pasaules mērogā saistībā ar nodrošinātību ar pārtiku. Šajā pasākumā priekšsēdētājs José Manuel Barroso uzsvēra, cik svarīgi ir pāriet no koncepcijas par pārtikas atbalstu uz pārtikas palīdzību un cik svarīgi ir Eiropas Savienības būtiskie finansiālie un konceptuālie ziedojumi, kā arī atzinīgi novērtēja G8 valstu samita rosināto pamudinājumu.

Komisija 2009. gada 26. septembrī bija viena no runātājam ANO ģenerālsēdētāra Ban Ki Moon un ASV valsts sekretāres Hillary Clinton organizētajās apaļā galda sarunās „Partnerība nodrošinātībā ar pārtiku". Pasākumā, ko organizēja ANO Ģenerālā asambleja, Komisija vēlreiz apstiprināja principus un solījumus, kas bija atrunāti L'Akvilas samitā jūlijā.

Pagājušajā nedēļā Komisijas priekšsēdētājs, lauksaimniecības komisārs, kā arī attīstības un humanitārās palīdzības komisārs piedalījās Pasaules Pārtikas samitā, ko sasauca ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) Romā, tādējādi atkārtoti apstiprinot nozīmību, kādu Komisija starptautiskajos forumos piešķir pasaules nodrošinātībai ar pārtiku. FAO atzinīgi novērtēja Pārtikas mehānismu kā ES ātras reaģēšanas mehānismu 2007.–2008. gada pārtikas krīzē.

Attiecībā uz turpmākiem stratēģiskiem priekšlikumiem Komisija 2009. gada 16. novembrī tīmeklī sāka plašas apspriedes par „jautājumu dokumentu", lai apkopotu attiecīgo ieinteresēto personu nostādnēs un viedokļus saistībā ar ierosināto loģisko pamatojumu, darbības apjomu, stratēģiskajiem mērķiem, kā arī ar pārskatītās pārtikas nodrošinājuma politikas pieeju un īstenošanu attiecībā uz Eiropas Savienību (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Diskusijas FAO samitā Romā parādīja, ka nodrošinātībai ar pārtiku izšķirīga ir visaptveroša pieeja. ES līmenī to panāks attīstības politikas saskaņotības (PCD) procesa gaitā.

Attiecībā uz pārtikas nodrošinājuma stāvokli Eiropas Savienībā tā ir pievērsusies neseno pārbaudījumu risināšanai, īstenojot kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformu procesu, kas turpinās jau 15 gadus. Mēs esam pievērsuši uzmanību daudziem politikas virzieniem, piemēram, pārejai no atbalsta sniegšanas produktiem uz atbalsta sniegšanu ražotājiem, sasaistot to ar zemes apsaimniekošanas pamatstandartu ievērošanu, nodrošinājuši intervenci kā „drošības tīklu" tirgum un pastiprinājuši lauku attīstību, ieguldot tajā vairāk līdzekļu. Šie pasākumi ir palielinājuši Eiropas lauksaimniecības ražošanas potenciālu, vienlaikus ievērojot ES lauksaimniecībā vajadzīgo teritoriālo un vides aizsardzības līdzsvaru. Pētījumi rāda, ka ar plānoto lauku saimniecību produktivitātes līmeni un konkurētspēju Eiropas Savienībā lauku saimniecību nozarei vajadzētu spēt nodrošināt pieaugošo iekšzemes pieprasījumu.

*
* *

Jautājums Nr. 62 (Anne E. Jensen) (H-0419/09)

Temats: Eiropas transporta tīkla (TEN-T) finansējuma gada apropriācijas

Vai Komisija varētu sniegt tā finansējuma sadalījumu pa dalībvalstīm, ko 2008. gadā piešķīra saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2236/95⁽³³⁾?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 680/2007 (finanšu plāns 2007.–2013. gadam), kura sekoja Regulai (EK) Nr. 2236/95 (finanšu plāns 2000.–2006. gadam), Komisija atbalstīja 63 transporta projektus kopsummā par EUR 185 miljoniem saskaņā ar aicinājumu iesniegt priekšlikumus 2008. gada ikgadējai un 2008. gada daudzgadu darba programmai upju informācijas sistēmām, jūras transporta maģistrālēm un gaisa satiksmes pārvaldībai.

Turpmākajā tabulā ir atspoguļots līdzekļu sadalījums valstīm:

(33) OV L 228, 23.9.1995., 1. lpp.

Dalībvalsts	Kopējais TEN finansējums% / dalībvalsts (EUR)		Projektu skaits
Eiropas Savienība	43 603 757	23,5 %	14
Beļģija	2 339 298	1,3 %	2
Bulgārija	1 200 000	0,6 %	1
Čehija un Slovākija	5 000 000	2,7 %	1
Vācija	22 168 000	12,0 %	5
Grieķija	6 715 000	3,6 %	2
Spānija	30 705 958	16,6 %	8
Somija	17 190 000	9,3 %	3
Francija	11 120 000	6,0 %	3
Itālija	16 574 000	8,9 %	6
Luksemburga	237 540	0,1 %	1
Latvija	820 000	0,4 %	1
Nīderlande	3 564 000	1,9 %	2
Polija	2 947 500	1,6 %	3
Portugāle	2 160 000	1,2 %	1
Zviedrija	15 688 000	8,5 %	5
Slovēnija	700 000	0,4 %	2
Slovākija	1 055 383	0,6 %	2
Apvienotā Karaliste	1 580 000	0,9 %	1
KOPĀ	185 368 436	100 %	63

* projektos iesaistītas vairākas dalībvalstis: Austrija, Dānija, Beļģija, Bulgārija, Kipra, Čehija, Slovākija, Vācija, Igaunija, Grieķija, Somija, Francija, Ungārija, Itālija, Latvija, Malta, Nīderlande, Polija, Rumānija, Zviedrija, Slovēnija, Slovākija, Apvienotā Karaliste.

*
* *

Jautājums Nr. 63 (Charalampos Angourakis) (H-0421/09)

Temats: Karjera radītie draudi dabiskajai videi

Iraklijas prefektūras (Krētā) Vjanno pašvaldības teritorijā atrodas karjers, kura izmantošanā tiek pārkāpti noteikumi par nepieciešamo attālumu līdz apdzīvotām vietām, par kaitējuma strādnieku, vietējo iedzīvotāju un garāmgājēju veselībai un drošībai novēršanu un par dabiskās vides degradācijas novēršanu. Apstiprinot ietekmes uz vidi pētījumu, netika ņemts vērā tas, ka t.s. Vachos karjera zona atrodas apgabalā, kas tiek aizsargāts saistībā ar programmu „NATURA” (GR 4310006).

Karjera darbība nopietni ietekmē vietējo iedzīvotāju veselību un drošību, kā arī reģiona attīstību un dabisko vidi.

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz šīs nopietnās vides problēmas risināšanu un tās ietekmi uz strādnieku un vietējo iedzīvotāju veselību un vispārīgākā kontekstā — attiecībā uz piesārņojuma izjauktā vides līdzsvara atjaunošanu šajā reģionā?

Atbilde

(EN) Grieķijas varas iestādes ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu, ka godātā deputāta pieminētā karjera darbība pilnībā atbilst valsts un ES piemērojamajam tiesiskajam regulējumam.

Attiecībā uz minētā karjera saistību ar Natura 2000 tīklu („Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos)” GR 4310006) atļaujai un karjera turpmākai darbībai jābūt saskaņotai ar šīs teritorijas ekoloģiskajām vērtībām atbilstīgi Direktīvas 92/43/EEK⁽³⁴⁾ (Biotopu direktīva) 6. panta noteikumiem. Jo īpaši saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 3. punktu visos plānos vai projektos, kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt Natura 2000 teritoriju, attiecīgi izvērtē ietekmi uz šo teritoriju, ievērojot tās aizsardzības mērķus, un piekrīt plāna vai projekta īstenošanai tikai tad, ja tas neizjauc attiecīgās teritorijas viengabalainību.

Pamatojoties uz šo godātā deputāta sniegto informāciju, kā arī saistībā ar rakstisko jautājumu E-4788/09 par šo pašu jautājumu, Komisija sazināsies ar Grieķijas varas iestādēm, lai iegūtu informāciju par iepriekš minēto noteikumu īstenošanu.

Ir jāuzsver, ka Direktīva 85/337/EEK⁽³⁵⁾ par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu nenosaka nekādus Kopienas standartus attiecībā uz projektu īstenošanas vietu attālumu no apdzīvotām teritorijām.

Ir jāpiebilst, ka ieguves rūpniecībā strādājošo veselības un drošības aizsardzība jau sen tiek uzskatīta par īpaši problemātisku aspektu. Tādēļ pastāv EK tiesību aktu kopums, lai noteiktu obligātās prasības strādājošo aizsardzībai. Tādas ir atrodamas Pamatdirektīvā 89/391/EEK⁽³⁶⁾, kurā ir izklāstīti pamatprasākumi kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā. Konkrētākus noteikumus var atrast Direktīvā 92/104/EEK⁽³⁷⁾ par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darbiniekiem, kuri strādā virszemes un apakšzemes minerālu ieguves rūpniecības nozarēs. Dalībvalstīm ir jātransponē šīs direktīvas savos tiesību aktos, un šo valsts tiesību aktu ieviešana ir kompetento valsts varas iestāžu pārziņa.

Attiecībā uz jautājumu par sabiedrības veselību Eiropas Kopienas kompetenci šajā jomā ierobežo Līguma noteikumi. Grieķijas varas iestāžu kompetencē ir nodrošināt, lai nebūtu apdraudēta iedzīvotāju veselība un drošība.

*
* *

Jautājums Nr. 64 (Iliana Malinova Iotova) (H-0424/09)

Temats: Akmeņplekstes pieļaujamā kopējās nozvejas daudzuma samazinājums Bulgārijai un Rumānijai

Priekšlikums Padomes regulai, ar ko 2010. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Melnajā jūrā, (Nr. 14074/09 PECH 262) ir ļoti svarīgs Bulgārijas un Rumānijas zivsaimniecībai. Šā Komisijas priekšlikuma pieņemšana negatīvi ietekmēs zivsaimniecību. Nav skaidra plānotā nozvejas kvotu samazinājuma ekoloģiskā ietekme. Šobrīd visas iesaistītās puses uzskata, ka akmeņplekstes krājumi Melnajā jūrā ir stabili.

Pamatojoties uz kādiem datiem, Zivsaimniecības zinātniskā, tehniskā un ekonomiskā komiteja pazeminājusi akmeņplekstu nozvejai piešķirto 6. kategoriju uz 10. kategoriju?

Vai, izstrādājot galīgo atzinumu, tika ņemts vērā ekspertu grupas, kurā ietilpst arī bulgāru un rumāņu zinātnieki, viedoklis?

Kāpēc tā atšķiras darba grupas un Zivsaimniecības zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās komitejas viedoklis?

Vai kvotu pazeminājums ietekmēs Melnās jūras ekoloģisko stāvokli?

⁽³⁴⁾ OV L 206, 22.7.1992.

⁽³⁵⁾ OV L 175, 5.7.85., 40. lpp. Direktīva tika grozīta ar Direktīvām 97/11/EK (OV L 73, 14.3.97., 5. lpp.), 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.03., 17. lpp.) un 2009/31/EK (OV L 140, 5.6.09., 114. lpp.)

⁽³⁶⁾ OV L 183, 29.6.1989.

⁽³⁷⁾ OV L 404, 31.12.1992.

Vai pastāv iespēja, ka nākamgad, kad tiks ieviesta kopēja Bulgārijas un Rumānijas metode, varētu tikt pārskatīts šis sadales princips?

Atbilde

(EN) Komisija savā priekšlikumā, ar ko 2010. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas Melnajā jūrā⁽³⁸⁾, ierosināja kopējās nozvejas daudzuma samazinājumu Kopienai par 24 % salīdzinājumā ar 2009. gadu. Šis samazinājums atbilst Zivsaimniecības zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās komitejas (STECF) ieteikumam un Komisijas paziņojumam par zvejas iespējām 2010. gadā⁽³⁹⁾.

Melnās jūras darba grupas zinātniskie eksperti no Bulgārijas, Rumānijas, Turcijas un Ukrainas savā 2009. gada jūlija ziņojumā STECF⁽⁴⁰⁾ nepārprotami norādīja, ka „pašreizējā akmeņplekstes biomasas ir daudz mazāka nekā bija tās vēsturiskais līmenis”. Krājuma apjoma samazināšanās notiek atbilstoši tam, kā krītas „nozveja uz piepūles vienību” (CPUE) un nozvejas izkrāvumi. No 2002. gada zivju krājums ir palielinājies, pozitīvi ietekmējot nārsta biomasu⁽⁴¹⁾, kas ir iemesls daudzu mazu un nenobriedušu akmeņplekstu izķeršanai, tādēļ turpmākajos gados šis pozitīvais process var apstāties. Zvejas izraisītā akmeņplekstu mirstība ir augsta.

Attiecībā uz godātās deputātes jautājumu, kāpēc „atšķiras darba grupas un Zivsaimniecības zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās komitejas viedoklis”, jāsaka, ka STEFC uzskatīja, ka jaunākajā novērtēšanā, ko STECF-SGRST darba grupa vadīja 2009. gada jūlijā Brestā, rezultāti nebija pietiekami uzticami, lai tos piemērotu kā pamatu taupīgas apsaimniekošanas atzinumam par zvejas iespējām 2010. gadā. Tādēļ līdztekus STEFC 2009. gada plenārsēdes ziņojumā sniegtajam atzinumam, STEFC paziņoja, ka akmeņplekstes krājumi Melnajā jūrā jāizmanto viszemākajā iespējamā līmenī, lai ļautu krājumam atjaunoties.

Pamatojoties uz iepriekš teikto, STEFC ieteica samazināt kopējo nozvejas daudzumu (TAC) par vismaz 25 % un īstenot atjaunošanas pasākumus, tai skaitā zvejas intensitātes samazināšanu un augstākas selektivitātes zvejas rīku lietošanu.

Padome 2009. gada 20. novembrī panāca politisku vienošanos par kopējo nozvejas daudzumu Melnajā jūrā 2010. gadā, kurā paredzēts samazināt ES kopējās nozvejas daudzumu 2010. gadā līdz 96 tonnām. Šajā kontekstā akmeņplekstes zveja līdz 2010. gada 15. februārim nav atļauta. Līdz šim datumam Bulgārijai un Rumānijai arī vajadzēs iesniegt Komisijai pabeigtus apsaimniekošanas un kontroles plānus, lai nodrošinātu ilgtspējīgu zvejas pārvaldību. Attiecīgās kvotas tiks samazinātas līdz 38 tonnām, bet kopējā nozveja — līdz 76 tonnām, ja vien šos plānus nepieņem Komisija. Tomēr Komisija arī ir apliecinājusi savu gatavību aktīvi sadarboties ar šo dalībvalstu varas iestādēm, lai sasniegtu mērķi par ilgtspējīgu zvejniecību.

*

* *

(38) Priekšlikums Padomes regulai, ar ko 2010. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Melnajā jūrā, COM(2009)517, galīgā redakcija.

(39) Komisijas paziņojums Apspriešanās par zvejas iespējām 2010. gadam, COM(2009)224, galīgā redakcija.

(40) STECF-SGRST-09-02, Bresta, Francija, 2009. gada 29. jūnijs–3. jūlijs, PĀRSKATĀ PAR ZINĀTNISKO ATZINUMU 2010. GADAM, I daļa.

(41) Nārsta biomasas